

שיר המעלות לדוד. ששהו באוסרים לי בית
 יי גלד: שש אנכי על-אמרתך כמזבא שלל רב:
 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
 יי בקר תשמע קולי בקר אערך-לך ואצפדה: אני
 קראתיך כי-תעניני אל הטר-אונק לי שמע אמרתי:
 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:

שיר מן בי תנועת ויחד ובי תנועות בדלת וכן בספר. וכתובים רמז יי העקרים
 על סדר יי כתובים הנרשמים:

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין
 עת אל-מציאותו: אחד ואין יחיד כיוחידו.
 נעלם וגם אין סוף לאחדותו: אין לו
 דמות הגוף. ואינו גוף לא נערוד אליו
 קדשותו: קדמון לכל דבר אשר נברא.
 ראשון ואין ראשית לראשיתו: הגו אדון
 עולם לכל נוצר. יורה גדלותו ומלכותו:
 שפע נבואתו נתנו. אל-אנשי סגלותו
 ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוז.
 נביא ומביט את-תמונתו: תורת אמת
 נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו:
 לא יחליף האל ולא ימיר דתו. לעולמים
 לזולתו: צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף
 דבר בקדמתו: גומל לאיש חסד כמפעלו.
 נותן לרשע רע כרשעתו: ישלח לבן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֵל
 יִצַּר אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבָרָא בּוֹ נִקְבִּים
 נִקְבִּים חַלּוּלִים חַלּוּלִים. נָלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי
 כִּסֵּא כְבוֹדָךְ שָׁאם יִפְתֶּנָּה אַחֵר מֵהֶם אוֹ
 יִסְתֶּם אַחֵר מֵהֶם אִי אִפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
 וּלְעֲמוֹד לִפְנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא כָּל־
 בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק
 בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַב־נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ.
 בְּפִינוּ וּבְפִיֹּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה
 אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְיָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּלְמֵד תוֹרָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן תּוֹרָה:
 יְבָרְכֵךָ יי וַיִּשְׁמְרֵךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחֲנֵךְ: יֵשֶׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:
 אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר. הַפֹּאֶה
 וְהַכּוֹנֵן וְהַמַּלְאִין וְהַמִּלּוֹת חֲסִדִּים
 וְהַמַּסֵּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין אֵיכָל

בְּחַתְתֵּיכֶם בְּעוֹלָם הַיָּה וְהַיָּה בְּקִרְבְּתָם לְעוֹלָם
 הַבָּא: וְאֵלֹהֵי הַקָּדוֹשׁ כְּבוֹד אָב וְאִם תְּמִילוֹת
 חֲסִידִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחִירֵית
 וְעֶרְבֵית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים
 וְהַכְנָסַת כֶּלֶה וְהַלְוִיַּת הַמַּת וְעֵינֵן תִּפְלָה
 וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוֹד
 תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי מְהִירָה הִיא.
 אַתָּה בְּרֵאתָה אֶתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה
 בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עֲתִיד
 לְטַלְּהָ מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לָבֵא:
 כָּל־זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
 אֲדֹנָן כָּל־הַנְּשֻׁמוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
 נְשֻׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִיחַ בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי נְיָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי עֶבֶר:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

פְּרִיעֵן זִמְנֵן:

מַעֲבֵר זִמְנֵן:

שְׁעֵשְׂנִי בְּרִצּוֹנוֹ:

שֶׁלֹּא עָשִׂי אִשָּׁה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַשְּׁלָמָה מִכָּל עָרִים:

שירה

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלְכֵּי שְׁמַיִם
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִתּוֹר אֲסוּרִים
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זֹקֵק כְּפוּפִים
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ שֹׁעֵשׂה לִי כָל-צָרָכִי
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ אֲשֶׁר הִבִּין מִצְעָדֵי גִבּוֹר
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ אוֹרֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עוֹשֶׂה יִשְׂרָאֵל בְּתַמְאָרָה
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לְעַמּוֹ כֶּחֶם
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה
 מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה מֵעַמְּעָפִי

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִיְדֵי חֶטֶא וְלֹא
 לִיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִיְדֵי
 בְּזִיּוֹן וְאֵל תִּשְׁלַט-בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְתִרְחִיקְנוּ
 מֵאָדָם רָע. וּמִחֵבֶר רָע. וּדְבַקְנוּ בַּיֵּצֶר הַטּוֹב
 וּבְמַעֲשֵׂי טוֹבִים. וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד
 לָךְ וְתַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵינוּ
 וְתַגְּמִלְנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
 שֶׁתְּצִילְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם מֵעוֹי פָּנִים וּמַעֲוֹת

פָּנִים. מֵאָדָם רָע. וּמִחֵבֶר רָע. וּמִשָּׁכֵן רָע.
וּמִפְּנֵעַ רָע. וּמִשָּׁטֵן הַמַּשְׁחִית. מִדִּין קָשָׁה
וּמִבֶּעַל דִּין קָשָׁה. בֵּין שְׂדוּא בֶן-בְּרִית וּבֵין
שְׂאִינוֹ בֶן-בְּרִית:

מן מלכות חידד הישר פרשת עברה נחמנו. ויעלנו נאך תפלת שחרית זו פירוש איוש:
לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֶתֶר. וּמוֹדָה
עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר:

רְבוּז־כָּל-הָעוֹלָמִים לֹא עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תִּתְּנוּנוּ לִפְנֵיךָ. כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה תִּיַּיְנוּ מָה
חֲסִידֵנוּ מָה-צַדִּיקוֹתֵינוּ. מָה-יִשְׁוּעֵתֵינוּ מָה-
כַּחַנּוּ מָה-נְּבוֹרֵתֵינוּ. מָה-נֹּאמַר לִפְנֵיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל-הַגְּבוּרִים
כָּאִין לִפְנֵיךָ. וְאֵנִי שֵׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ. וְחַכְמִים
כְּבֹדִי מִדָּע. וְנְבוֹנִים כְּבֹדִי הַשֶּׁכֶל. כִּי רוֹב
מַעֲשֵׂיהֶם תִּדְּוּ וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לִפְנֵיךָ.
וּמוֹתָר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל
הֶבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עֹמְדֵי בְּנֵי בְּרִיתֶךָ. בְּנֵי
אֲבֹרָהִם אֶהְבֶּךָ שְׁנֵשְׁבַעֲתָ לֹו בְּהַר הַמִּרְיָה.
זָרַע יִצְחָק יַחֲדוּ שְׁנֵעֶקֶד עַל גְּבִי-הַמִּזְבֵּחַ.
עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי בְּכוֹרֶךָ. שְׁמֵאֵהְבָתֶךָ

שֶׁאֵהָבָה אֶחָד וּמִשְׁמִיחָהּ שְׁמִיתָ בּוֹ
קִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל׃

לְפִיכָךְ אֶנְחֵנו חַיִּים לְחַדְוֹת לָךְ
וּלְשִׁבְתָּךְ וּלְפִאָרְךָ וּלְכָרְךָ וּלְקֹדֶשׁ וּלְתִת־
שִׁבַּח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ׃ אֲשֶׁרֵינוּ מִה־פֶּשַׁע
הִלְכֵנוּ וּמִה־נָּעִים נִזְרַלְנוּ וּמִה־יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ׃
אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֲנָחֵנו מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עָרַב
וּבִקֵּר וְאֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְיִתֵּן לָנוּ מִיְּדֵי כָל־עָוֹן אֲנֵינוּ וְיִשְׁמַח בָּנוּ כְּיָמֵינוּ
וְיִשְׁמַח בָּנוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ
כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ כְּיָמֵינוּ

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא
לְעוֹלָם הַבָּא. קֹדֶשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ׃
וְקֹדֶשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבֶּיהָ
קִרְנֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקֹדֶשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעָדֶיךָ
אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוּיָךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ. יִבִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם. כִּי
אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת

הָאָרֶץ. אֶתְּהָ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם. וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם:
וְאִי בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ. בְּעֲלִיּוֹנִים אִו
בַּתְּחִתּוֹנִים. שִׁיאָמַר לָךְ מִה־תַּעֲשֶׂה:
אֲבִינו שְׁבַשְׁמִים עָשָׂה עִמָּנו חֶסֶד בְּעֶבֶד
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקִיָּם־לָנוּ יי
אֱלֹהֵינו מִה־שְׂכָתוֹב. בָּעֵת הַזֹּאת אֲבִיָּא
אֶתְכֶם. וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי אֵתָן
אֶתְכֶם לָשֵׁם וּלְתִהְלֶלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ.
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יי:

סדר הקרבנות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל הַפְּטָאִתֵינוּ וְתַכַּפֵּר
לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַמְחֹל וְתַסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.
וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
קָרְבַּן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ כִּמּוֹ שְׂכָתְבָתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מֹסִי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:
שְׂמַח לִי יי וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ
כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהָרָן
וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהָל
מוֹעֵד יְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אֵשָׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ וְנִתְּתָה לָהֶם חֹק־עוֹלָם לְדֹרֹתָם:

וְלָבַשׁ הַבֶּהֱן מִדָּו בָּד וּמִכְנָסֵי-בָד יִלְבַּשׁ
עַל בְּשׂוֹר וְהָרִים אֶת-הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-
הָעֵלָה עַל-חֲמוֹצָתָהּ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אִח
בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת-הַדֶּשֶׁן אֶל-
מִחוּץ לַמִּתְחָה אֶל-מָקוֹם טָהוֹר:

כַּמְדָּבָר כִּי וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קִרְבְּנִי לְחָמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ
נִיחָחִי תִשְׂמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדָיו: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעִשְׂרִית
הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רִבְעִית
הַהֵינֶן: עֹלֹת תָמִיד תַּעֲשֶׂינָהּ בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחָחֵהּ אִשָּׁה
לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רִבְעִית הַהֵינֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֵּךְ נִסְךְ שֹׁכֵר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסָהּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
נִיחָחֵהּ לַיהוָה:

וְיִקְרָא חֵי וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
יְהוָה וְנָרְטוּ בְּנֵי אֶרֶץ כְּנָעַנִים אֶת-דָּמֹו אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב:

אֵתָּה הָאֵל אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִיחַ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ
אֶת-קְטֹרֶת הַפְּסִיִּם. בְּזֶמֶן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם. כִּי אֲשֶׁר
צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ. כְּכַתֹּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַדְלָךְ מִסִּים
וְהָיָה תִּלְגָּסָה מִסִּים וְלִמְעַל וְהָיָה עֵד

יִדְּעָה: וַעֲשִׂיתָ אִתָּהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֶׂה רֶקֶח מִמֶּלֶךְ
מְהוּר קָדֵשׁ: וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הֶדֶךְ וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי
הָעֵדֻת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹמַר לָךְ שָׁמָּה קָדֵשׁ
קָדָשִׁים וְתִהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרֵן קְטֹרֶת
סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה:
וּבְהַעֲלֹת אֶהָרֵן אֶת־הַנֶּזֶר בֵּין חֲעָרְבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת
תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵן פְּטוּם הַקְטֹרֶת פִּיצָה. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים
וְחֲמִשָּׁה כִּמְנִין יָמוֹת הַחֲמָה. וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְּרִים
שָׁמָּה מִכְּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל מֵלֵא חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים
וּמַחְזִירֵם לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לָקִים
מִצּוֹת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה: וְאַחֵד עֶשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ.
וְאֵדוּ הֵן. הָצִירִי וְהַצִּפּוֹן. וְהַחֲלִבָּנָה. וְהַדְּבֻנָּה מִשְׁקָל
שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מָנֶה. מֵר. וְקָצִיעָה שְׁבַלֶּת נֶרֶד. וְכִרְכּוֹם
מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר. שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנֶה: הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם
עֶשֶׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בְּרִית כְּרִשִּׁינָה
תְּשַׁעַה קֶבֶץ. יֵין קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא.
וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין. מִבִּיא חֲמֵר חֲזָרִין עֲתִיק: מֶלֶךְ
סְדוּמִית רַבֵּעַ הַקֶּב. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נָתָן
אוֹמֵר אֵף כֹּפֶת הִירְדֵּן כָּל שְׁהוּא: וְאִם נָתָן בָּהּ דְּבִשׁ
פִּסְלָה. אִם חֲפֵר אַחַת מִכָּל סַמָּנֵיהָ חַיִּיב מִיתָה: רַבִּין
שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הָצִירִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף
מִעֲצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית כְּרִשִּׁינָה שְׁשִׁמִּין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹן
כִּי שְׁתֵּא נָאָה: יֵין קִפְרִיסִין שְׁעוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹן
כִּי שְׁתֵּא עֹדָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ. אֵלָּא שְׁעוּרִין
מִיִּין כִּי הֵלֵא נִשְׁתֵּא מִיִּין וְהֵלֵא:

אָגִיא רַבִּי נָתָן אֵיטֵר בְּשֵׁרָא שְׂחָק. אֵיטֵר הָדָק
הַיָּסִיד הַיָּטֵב הָדָק. מִפְּנֵי שֶׁהָקוּל יָסֵד לְבָשִׁמִּים:
פִּטְמָה לְהַצְאֵן בְּשִׁירָה. לְשָׁלִישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ:
אֵיטֵר רַבִּי יְהוּדָה נָה הַגָּלִל. אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשִׁירָה. לְהַצְאֵן
אוֹ שְׂחָסֵר אֶתֶת סִבֵּל סִפְּקִיהָ נִיב מִיְּדָהּ: אָגִיא בֵּר
בְּפָרָא אֶתֶת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה
שֶׁל שִׁירִים לְהַצְאֵן: וְעוֹד תָּנִי בֵּר בְּפָרָא. אֵלֶּיָּה הָיָה נוֹתֵן
בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי
רִיחָהּ: וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ
אִשָּׁה לִּי:

אֲבִי הוּא מְסֻדֵּר סֹדֵר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגִמְרָא.
וְאֵלֶּבָא דְאָבָא שְׂאוֹל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת קוֹדֶמֶת
לְסֻדֵּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. וְסֻדֵּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֶם
לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם
לְהַטְבֵּחַ חֲמֵשׁ נֵרוֹת. וְהַטְבֵּחַ חֲמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם
הַתָּמִיד. וְדָם הַתָּמִיד קוֹדֶם לְהַטְבֵּחַ שְׁתֵּי נֵרוֹת. וְהַטְבֵּחַ
שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְקְטָרֶת. וְקְטָרֶת קוֹדֶמֶת לְאֲבָרִים.
וְאֲבָרִים קוֹדֶמֶת לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לְחֻבְתִּין.
וְחֻבְתִּין קוֹדֶמֶת לְנִסְכִּין. וְנִסְכִּין קוֹדֶמֶת לְמוֹסָפִין. וְמוֹסָפִין
קוֹדֶמֶת לְבִזְיֻכִּין. וְבִזְיֻכִּין קוֹדֶמֶת לְתָמִיד שֶׁל בֵּין
הָעֶרְבִים. שְׁנֵאמֹר וְעַד עֲלִיָּה הָעֲלָה וְהַקְטִיר עֲלֶיהָ
תִּלְבִּי הַשְּׁלָמִים. עֲלִיָּה הַשְּׁלָמִים כָּל הַקְרִבָּנוֹת בָּלֵם:

יְצַבֵּאֹת עֲמֻטָּה מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
יְצַבֵּאֹת אֵיזֵר אָדָם בּוֹמֵת גָּדִי: יְיָ הוֹשִׁיעָה רַחֲמֶיךָ

לשבת

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבֵּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

לראש חדש

וּבְרֹאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים
בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע
תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לִפְרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם
חֲצִי הַהֵין יִהְיֶה לִפְרֵי וּשְׂרִישֵׁית הַהֵין לְאַיִל וּרְבִיעִית
הַהֵין לְכֶבֶשׂ יֵין וְאֵת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדֶשֶׁי
הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֵת
הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

חֲזוֹנוֹ פֶּרֶק מִשְׁנוֹת זֶה הוּא בְּרִיתָא דְּרִי וְשִׁמְעָאֵל אִיזֵי דְּעַם סַעֲלִיכֶן נַעֲבַדְתִּי
בִּינְיָנֵינוּ וְהָיָה אִם הוּא מִצְוָה סָאן תִּלְמוֹד תּוֹרָה צוֹ עֲדִילָתָא.

רַבֵּן כָּל הָעוֹלָמִים, אֵתָּה צוֹיִתָּנוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן הַתָּמִיד בְּמוֹעֶד, וְעַתָּה
בְּעוֹנוֹתֵינוּ חֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטֵּל הַתָּמִיד. לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׂיחַ שְׂפֹתֵינוּ חֲשׁוֹב וּמִקְבֵּל וּמְרַצָּה לִפְנֵי כָּאֵל
הַקֶּרֶבֶן קֶרֶבֶן הַתָּמִיד בְּמוֹעֶדוֹ וְעַמְדָּתוֹ עַל מַעֲמָדוֹ:

מִשְׁנֵית זְבָדִים ס"ה

(b) אִיזְהוּ מְקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן פֶּרֶר וּשְׁעִיר שְׁלִיזִים הַכַּפּוּרִים
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת
בַּצֶּפֶן וְדָמָן שְׁעוֹן הַזֵּיהָ עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל-
הַסִּרְתָּ וְעַל-מִזְבֵּחַ הַזֶּהב מִתְּנָה אֶתָּה

מהן מעכבת. שירי הדם היה שופך על-
 יסוד מערבי שלמזבח החיצון. אם--לא
 נתן לא עכב: (3) פרים הנשרפים
 ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה
 על הפרכת ועל-מזבח הזהב. מתנה אחת
 מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על
 יסוד מערבי שלמזבח החיצון אם--לא
 נתן לא עכב: אלו ואלו נשרפין בבית
 הדשן: (4) חטאת הצבור והיחיד אלו הן
 חטאת הצבור שעירי ראשי חדשים
 ושלמועדות שחיתתן בצפון וקבול דמן
 בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות
 על ארבע קרנות: כיצר עלה בכבש
 ופנה לסובב ובא--לו לקרן דרומית
 מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית
 מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם
 היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפנים
 מן--הקלעים לזכרי כהנה בכל--מאכל
 ליום ולילה עד--חצות: (7) העולה קדש
 קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי
 שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן

אַרְבַּע וּשְׁעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל
 לְאֲשִׁים: (ס) וּבָחִי שְׁלָמִי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת.
 אֱלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גִּזְלוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת
 אֲשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נְזִיר אֲשֶׁם
 מְצוֹרֵעַ אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבוּל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן־
 הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם
 וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל־מָקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־
 אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת:
 הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרָם
 נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 וּלְעַבְדֵיהֶם: (ז) שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים
 וּלְלֵילָה אֶחָד: הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם
 אֵלָא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: (ח) הַקִּבּוּר וְהַמִּנְחָה

והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון מתנה אחת. ובלבד
שיתן כנגד היסוד: שנה באכילתן הבכור
נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים
ולילה אחד: הפסח אינו נאכל אלא
בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו
נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא עלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת: מקל וחומר. ומגזרה שוה. מבגין אב מכתוב
אחד. ומבגין אב משני כתובים: מכלל ופרט. ומפרט
וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט.
מכלל שהוא צריך למרש. ומפרט שהוא צריך לכלל
כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד
על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא. כל
דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טוען אחד שהוא כענינו
יצא להקל ולא להחמיר כל דבר שהיה בכלל ויצא
לטעון טוען אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר.
כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה
יכול להחזירו לכללו עד שיחזירו הכתוב לכללו
בפרוש. דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו. וכן
שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב
השלישי ויכריע ביניהם:

הזי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שיבנה בית
המקדש בנקמה גמולה וזמן חלוקתנו בתורתך: וישת נעבדך ביראה

בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת: וְעֲרָבָה לֵנוּ סִנְתָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

סדר עטיפת טלית גדול וברכתו

זהו סדר טלית גדול ויד אומהיללם. אומהיללם מאן דיא ציצית אב דיאועלבען ניכס
פסול ויגד. ווערענדר דעם ווירד דיעועם נעזאנט:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר
לְבִשְׁתָּ עִטָּה אֹרֹךְ כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירֵיעָה:

נעסאך מאן דען טלית ויד אומהיללם. ווירד דיעועם מיט אנדאכט נעכעטעט:

לְשֵׁם יְחִוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּרַחֲמֵינוּ
וְרַחֲמֵינוּ בְּיַחְוֹדָא שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הָרִינִי
מִתְעַטֵּף בְּטָלִית שֶׁל צִיצִית כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי
בְּכָתוּב וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בִּגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם:
וְכָשֶׁם שֶׁאֲנִי מְסַבֵּסָה בְּטָלִית בְּעוֹלָם הִנֵּה כִּי אֶזְכֹּר
שֶׁתַּתְּלַבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטָלִית נָאֵה לְעוֹלָם הָבֵא בְּגֵן עֵדֶן.
וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנָּצֵד נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתִפְקְדִי
מִן הַחַיּוֹנִים:

אידעם מאן ויד דען טלית אומהיללם. ווירד דיעועם ברכה שטעהנדר נעזאנט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

נאך דעם אומהיללונג נישטט מאן דען טלית איבער דאז דריטס אונד זאגט דיעועם פסוקים:

מִה יִקָּר חֲסִידְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יִחְסִיוֹן: יְרוּיוֹן מִדֶּשֶׁן בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֶם: כִּי
עָמַד מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ גְּרָאָה אֹרֹךְ: מִשׁוֹךְ חֲסִידְךָ
לִיִּדְעָה וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל:

דאנן ווירד פאלגענדער יהי רצון נעזאנט:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

סדר עשיית מילה וברית

במה מצות ציצית זו כאלו קדמיתה בכל
ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים
בה: אמן

פארשריפטען אין בעטרעפף דער תפילין.

1. יעדער איזראעליט, דער דאס 13 לעבענסיאָהר צוריקגעלעגט האט, מוס מעגליך ביים מאָרנענגעכעטע — וועגן ניכט שבת אָדער יום טוב איזט — תפילין אנלעגען.
2. דיא תפילין ענטהאַלטען דיא פֿיער פרשיות שמע, והיה אם שמע, קדש, והיה כי יביאך, אויף פערנאמענטראָללען געשריעבען אין שוואַרץ געפֿאַרבטע לעדערהיזכען געלעגט; דיעזע הייזכען הייסען בָּתִּים, אונד דיא צום בעפֿעסטיגען דיענענדען ריעמען הייסען: רצועות.
3. עס מוס בעזאָנדערס דאָרויף געאַכטעט ווערדען, דאָסס זאָוואָהל דיא בתים אַלס אויך דיא רצועות שוואַרץ ויין זאָללען, דעגן זאָנסט וינד ויא מסול.
4. מאָן מוס אויך דאָרויף אַכטען דאָס דיא תפילין פֿאַן פֿערלעסליך יידישער האַנד געקויפֿט ווערדען.
5. דיא תפילין מיססען אויף דען בלאָסען קאָרסער געלעגט ווערדען; אונד צוואַר צוערסט דיא תפלה של יד אויף דען לינקען אָבעראַרם; דאָס בית מוס גאָנץ אויף דער האַכסטען שטעללע דעס אינגערן אָבעראַרמעס דעס הערצען געגענאיבער ליגען. דער קליינע קנאָטען אָן דער רצועה של יד, יוד גענאָגט, מוס גאָנץ דעס בית אנליגען.
6. ווער גאָנץ לינק איזט, דאָס הייסט: אַללע פֿערריכטונגען מיט דער לינקען האַנד מאַכט, לעגט דיא תפילין אויף דען רעכטען אָבעראַרם, ווער יעדאָך מיט דער רעכטען האַנד שרייבט, פֿיר דען בלייבט דאָס תפילין לעגען אויף דיא לינקע האַנד צו רעכט.
7. נאָכדעם מאָן דיא תפלה של יד אָנגעלעגט, בעפֿאַר מאָן דיא רצועה אום דען מיטטעלפֿינגער וויקקעלט, לעגט מאָן דיא תפלה של ראש אָן. — דיעזע מוס אָבערהאַלב דעס שטירנטיטטעלפֿונקטעס זאָ ליג-נען, דאָס דאָו בית ויך גאָנץ אויף בעהאַרטער שטעללע בעפֿינדע, דער קנאָטען, דער זאָגענאָגטע קאָש, קאָממט נאָך ריקווערטס אויף בעהאַרטער שטעללע אָן דער טרובע דעם וועטערקאָסעס.

8. עם איזט דארויף בעדאכט צו ויין, דאס דיא רצועה של יד וואוואהל, אלס אויך דיא של ראש ניכט אויף דיא אינגערע וויטע אויסגעקעהרט ויין, דענן וואנסט האט מאן איינע ברכה לבטלה געמאכט אונד ניכט יוצא די מצות תפילין געוועזען.
9. ביים אבגעגען דער תפילין לאזט מאן צוערסט דיא רצועה פאם מיטטעלפוינגער, דאנן לענט מאן אב דיא תפלה של ראש, פאלטעט דיא רצועה אונד לענט ויא אין דען בעהעלטער, הערנאך ווירד דיא תפלה של יד אבגעגאממען, געפאלטעט אונד אין דען בעהעלטער געלענט, וך דאס אין דער פריה ביים תפילין אנלעגען צוערסט דיא תפלה של יד אין דיא האנד געלאנגע.
10. בעקאממט מאן טראטצדעס צוערסט דיא תפלה של ראש אין דיא האנד, וא ווירד ויא צוואר אנגעלענט, אבער ניכט געהאריג אונד אהנע ברכה; מאן לענט יעצט תפלה של יד, אונד דאנן ריכטעט מאן תפלה של ראש צורעכט אונד שפריכט דאבייא דיא ברכה.
11. דיא תפילין מיססען שטעהענד אן- אונד אבגעלענט ווערדען. לעצט-טערעס האט נאך עלינו צו געשעהען, אן ראש חדש פאר מוסף, אן תהיה פאר הלל.
12. איין אונד, דאס איזט יעמאנד, דעם איין פערוואנדטער געשטארבען, אום דען ער דיא געזעטצליכע טרויער צו האלטען פערפליכטעט איזט, לענט פאר דער בעערדיגונג דיעזעס פערוואנדטען קיינע תפילין אן.
13. צווישען דעם אנלעגען דער תפלה של יד אונד דער של ראש דארף מאן ניכט מפסיק ויין, איבערהויפט ואלל מאן מיט דען תפילין פאר-ריכטיג אומגעהען, דענן ווענן מאן ויא אהנע בעהעלטער אדער אין איינעם אונגעפילטערטען בעהעלטער אויף דיא ערדע פאללען לעסט האט מאן ויך איינען פאסטמאט אויפצוערלעגען.

סדר הנחת תפילין וברכתן

סדר דעם אנלעגען דער תפילין ווירד דיעזעס געבעט פאר אונד פערריכטעט:

שם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו
רחימו ליחד שם יי בוי"ה בשם כל ישראל: הנני
מכון בהנחת תפילין לקיים מצות בוראי שצונו להניח

סדר העתת תפילין

קריאת ככתוב בתורתו וקשרתם לאות על ידיך והיו
לסמנים בין עיניך. והם ארבע פרשיות אלו. שמע.
וזה אם שמוע. קדש. והיה כי יביאך. שיש בהם
ידעו ואחדותו יתברך שמו בעולם. ושנזכור נסים
הפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים ואשר לו
הפח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם
ברצונו. וצונו להניח על היד לזכרון זרוע הנטויה
ושהיא נגד הלב לעזעבד בזה תאות ומחשבות לבנו
לעבודתו יתברך שמו. ועל הראש נגד המוח שהנשמה
שבמוחי עם שאר חושי ולחותי כלם יהיו משעבדים
לעבודתו יתברך שמו ומשפע מצות תפלין יתמשך
עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות
קדושות בלי הרהור חטא ועון כלל ושלא יפתנו ולא
יתגרה בנו יצר הרע ויניחנו לעבוד את יי כאשר עם
לבבנו: ויהי רצון מקדשך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתהא חשובה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך
הוא כאלו קימתה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה וישש
מאות ושלשה עשר מצות התלויים בה אמן סלה:

מן לעזב מאן דא תפלה של יד אויף דען לינקען ארם. אונד אינדעם מאן דא שלינגע רש
 רצועה פעסט צוציעהעם. ווירד דיעזע ברכה שמעהנדר נעזאנט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין:**

נאכדעם מאן דא רצועה צונעצאנען. זא ווינדעם מאן זעלבע 7-מאל נעמענאיינאנדעס מאן רעכטס
 אויף לינקס אדס דען ארם. דער איבערדעם ווירד איינסטוויילען אדס דאס פלאכע האנד נעשלאנען.
 וזאגן ווירד תפלה של ראש שנעלל אויף דאס הויפט נעלענט אונד אינדעם מאן זעלבע פעסט
 בינדעם. ווירד דיעזע ברכה נעזאנט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין:**

גלייך דארויף ווירד געזאגט:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ווען תפלין של ראש בעמעסטיגט איז, זא ווירד דער איבעררעסט דערפֿרצועה של ח
 דריימאל אום דען מיטטעלס ינגער געוויקקעלט, אונד פֿאלגענדעס געזאגט:

וארשתיך לי לעולם: וארשתיך לי בצדק ובמשפט
 ובחסד וברחמים: וארשתיך לי באמונה וידעת את יי:

ביים אבגענען דער תפלין ווערדען צוערסט פֿאם מיטטעלס ינגער דיא דרייזא כריכות נאכ־
 געלאסען, דאן תפלין של ראש אונד הערנאך תפלין של יד אבגעלענט.

לאחר הנחת תפלין

נאך דעם תפלין לענען ווירד דיעזע פרשה פֿאן קדש לי כל בכור געזאגט:

סמות ייב חי וידבר יהוה אל־משה לאמר: קדש־לי
 כל־בכור פֿטר קד־רחם בבני ישראל באדם ובבהמה
 לי הוא: ויאמר משה אל־העם זכור את־היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים בי בחוק יד
 הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם
 יצאים בחדש האביב: והיה כ־יביאך יהוה אל־ארץ
 הפנעני והחתי והאמרי והחני והיבוי אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את־
 העברה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצת
 וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת
 הימים ולא־יראה לך חמץ ולא־יראה לך שאר בכל־
 גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
 עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על־
 ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיה
 בי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את־
 החקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כ־יביאך
 יהוה אל־ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך
 וגתנה לך: והעברת כל־פטר רחם קיהוה וכל־פטר

לחודש תשרי

שֶׁנָּה בַּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהּ הַזְכָּרִים לַיהוָה: וְכָל-פֶּטֶר
חֶמֶל תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר
אָדָם בְּבִנְיָד תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר
מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פֶּרְעֹה לְשַׂחֲנוֹ וַיַּהֲרֹג
יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר
בַּהֶמָּה עַל-כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רְחֵם הַזְכָּרִים
וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אֲפֻדָּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל-יְדְּכָה וּלְטָטַפֶּת
כֶּיֶן עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

מזמור מן כרוך שאמר אנשענס. וירד דיעזר מזמור נעזאנס:

ל מזמור שיר-הנפת הבית לדוד: ארוממך
כִּי דִלִיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אוֹיְבֵי לִי: יי אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתִי
אֵלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יי הָעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי
מִיַּרְדֵּי בּוֹר: זָמְרוּ לַיי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קִדְשׁוֹ: כִּי
רָגַע בְּאִפּוֹ הַיָּיִם בְּרָצוֹנוֹ. בָּעֶרְב יִלֵּן בְּכִי וּלְבָקָר רָנָה:
וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם: יי בְּרָצוֹנְךָ
הָעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵייתָ נִבְהָל: אֵלֶיךָ
יי אֶקְרָא וְאַל-יי אֶתְחַנֵּן: מַה-בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל-
שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עָפָר הַיָּגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע-יי וַחֲנֵנִי יי
הֵיחַ-עֲזֹר לִי: הִפְכָּת מִסַּפְדִּי לְמַחוּל לִי פִתַּחְתָּ שְׂקִי
וְתִאֲזַרְנִי שִׂמַּחְתָּה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אוֹדְךָ: קִדִּישׁ יְתוֹם

דמנ ניטמט מן צדיא ציציות אין דיא האנד אנד חצמ:

הריני מזמן את פי להדות להלל את בוראי ולהתפלל
תפלת שחרית ובזכות שלשה אבות תעלד תפלתי לרחמים
לפני כסא כבודך:

ואן שיר שאמר בני חורו בקדשט מאן ששחזקנו : פער שיר שאמר
נאך שמונה עשרה דארף מאן ניכט פאסטק וין :

ברוך שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא
בָּרוּךְ עֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וַעֲשֵׂה.
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בָּרוּךְ חַי לְעַד וּבָנִים
לְנֶצֶחַ. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח
וּמְפָאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת נְגִידָךְ וּנְשִׁיבָךְ וּנְפִאָרָךְ וְנוֹכַר
שִׁמְךָ וְנִמְלִיכָךְ מְלִכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי
הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאָר עַד־עַד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל
בְּתִשְׁבָּחוֹת :

היער לענט מאן דיא ציצית אויס דער האנד :

הודו ליי קראו בשמו. הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו ומרו-לו שיחו בכל-
נפלאותיו: התהללו בשם קדשו. ישמח
לב מבקשי יי. הרשו יי ועזו. בקשו פניו
תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה. מפתיו
ומשפטי פיהו. ורע ישראל עבדו. בני

יַעֲקֹב בְּחִירָתוֹ: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל-
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר
 צִוָּה לְאֱלֹהֵי הָדוֹר אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבֹרָהֶם.
 וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק.
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
 אֶרֶץ-כְּנָעַן. חָבֵל נַחֲלַתְכֶם בְּהַיּוֹתְכֶם מִתִּי
 מִסֶּפֶר. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהֶם: וַיִּתְּהֵלְכוּ מִגִּוֵּי
 אֶל-גִּוֵּי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר: לֹא-הִנִּיתָ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקְכֶם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
 אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחִי. וּבִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-תִרְעוּ:
 שִׁירוּ לַיי כָּל-הָאָרֶץ. בִּשְׁרוּ מִיּוֹם אֶל-יּוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל-
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי-גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד
 וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי כָל-אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הָדוֹר
 וְהָדָר קִפְּנֵיו. עַז וְחִדּוֹה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיי
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ
 לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ לִפְנֵיו.
 הִשְׁתַּחֲווּ לַיי בְּהִדְרָת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵיו
 כָּל-הָאָרֶץ. אֶף-תִּכּוֹן תִּבֵּל בֶּל תִּמוּט: (*)
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יי מֶלֶךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ. יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה

(*) כִּי יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ מִיִּדְּךָ דִּם תִּמְלִיךְ מִסֵּד דְּעֵי וְהַגִּד כְּשִׁירְכֶם מִ. בְּקִי-כֶּסֶף

וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר. מִלִּפְנֵי
 יי כִּי-בָא לְשִׁפּוּט אֶת-הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי
 טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם.
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ:
 בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד-
 הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי:
 רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהֵדָם רַגְלָיו.
 קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו
 לְהֵרָ קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: אַתָּה יי לֹא
 תִכְלָה רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ תִּמְיד
 יִצְרוּנִי: זְכַר-רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הִמָּה: תָּנּוּ עֹז לְאֱלֹהִים. עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ.
 וְעֹז בְּשַׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹדְשֶׁיךָ.
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם
 בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל-נִקְמֹת יי אֵל-נִקְמֹת
 הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׂא שִׁפְט הָאָרֶץ. הָשִׁב גְּמוּלָה
 עַל גְּאוֹת: לַיי הַיֹּשׁוּעָה. עַל-עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ
 סִלָּה: יי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סִלָּה: יי צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטָח

בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאנוּ;
 הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ.
 וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָהּ
 לַיי עֲזָרֵנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ
 כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ. וַיִּשְׁעֶךָ
 תַּתֵּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפִדָנוּ דָמֵעַן
 חֶסֶדְךָ: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם. הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־י
 הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעַם שְׂיִי אֱלֹהִיו:
 וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחָתִי יִגְדֹּל לִבִּי בִישׁוּעָתֶךָ.
 אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָמַל עָלַי:

מן שבת. יום טוב. ערב יום כפור. ערב ססח איך חול המועד של ססח וייר
 מזמור לתורה נכס נעזאנס:

ק מזמור לתורה. הִרְיֵעוּ לַיי כָּל־הָאָרֶץ: עֲבָדוּ
 אֶת־יי בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דָּעוּ כִּי יי הוּא
 אֱלֹהִים. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ (ולא כפינו) אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן
 מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹרַת הַצְרוּתוֹ בְּתִהְלָה. הוֹדוּ
 לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר
 אֲמוֹנָתוֹ:

מן שבת. יום טוב איך הושענה רבה וייר דיעס אייננעשאלטענס:

י למנצח מזמור לדוד: הַשָּׁמַיִם
 מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד
 הַדְּקִיעַ: יוֹם לַיוֹם יִבְיַע אִמְרָה. וְלִיקָה לְדִיקָה

יְהוָה יִדְעֶתָ: אֵין--אִמֵּר וְאֵין דְּבָרִים בָּי
 נִשְׁמַע קוֹלָם: בְּכָל-הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם. וּבִקְצֵה
 תֵּבֵל מְדִינָהּם. לְשִׁמְשׁ שֵׁם-אֱהִי בָהֶם: וְהוּא
 כִּחְתָּן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ. יֵשִׁישׁ גִּבּוֹר לְרוּץ
 אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה אוֹ וּתְקוּפָתוֹ
 עַל-קִצּוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מִזֵּמְתּוֹ: תּוֹרַת יי
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עוֹלָת יי נֶאֱמָנָה
 מִחֻכְמַת פִּתִּי: פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מִשְׁמַחֵי
 לֵב. מִצּוֹת יי בָּרָה מֵאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֶת
 יי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד. מִשְׁפָּטֵי יי אֱמֶת
 צִדְקוֹ יִחָדּוּ: הִנָּחֲמָדִים מוֹדֵב וּמִפּוֹ רָב.
 וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֶפֶת צוּפִים: גַּם-עֲבָדָךְ
 נִזְהָר בָּהֶם. בְּשֹׁמֶרֶם עֵקֶב רָב: שְׂגִיאוֹת
 מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מוֹדִים חֲשָׁךְ
 עֲבָדָךְ אֶל--יִמְשְׁלוּ--בִי אֲזִי אֵיתָם. וְנִקְתִּי
 מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהִגִּיוּ
 לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וְלִדְרוֹד בְּשָׁנוֹתָי אֶת-טַעְמוֹ לְפָנֶי
 אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיִּלָּךְ: אֲבָרְכָה אֶת יי
 בְּכָל-עֵת. תִּמְיֵד תִּהְיֶה בְּפִי: בְּיִי תִתְהַלֵּל
 נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְּלוּ לִי אֶתִי
 וַיִּרְמָסָה שְׁמוֹ יִחָדּוּ: דִּרְשָׁתִּי אֶת-יְיָ וְעֲנֵנִי.

ומכל-מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו.
 ופניהם אל-יחפרו: זה עני קרא ויי שמע.
 ומכל-צרותיו הושיעו: חנה מלאך-י
 סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי-טוב
 יי. אשרי הגבר יחסה-בו: יראו את-י
 קדשיו. כי-אין מחסור ליראיו: כפירים
 רשו ורעבו. ודרשי יי לא-יחסרו כל-טוב:
 לכו בנים שמעו-לי. יראת יי אלמדכם:
 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות
 טוב: נצר לשונך מרע. ושפתך מדבר
 מרמה: סור מרע ועשה-טוב. בקש שלום
 ורדפהו: עיני יי אל-צדיקים. ואוזניו אל-
 שועתם: פני יי בעשי רע. להברית מארץ
 זכרם: צעקו ויי שמע. ומכל-צרותם
 הצילם: קרוב יי לנשכרי-לב. ואת-דכאי
 רוח יושיע: רבות רעות צדיק. ומכלם
 יצילנו יי: שמר כל-עצמותיו. אחת מהנה
 לא נשברה: תמותת רשע רעה. ושנאי
 צדיק יאשמו: פדה יי נפש עבדיו. ולא
 יאשמו כל-החסים בו:

* תפלה למשה איש האלהים. אדני
 קטן אסה ביום לנו בדר ודר: בשרם

הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל. ומעלה
עד-עלה אתה-אל: תשב אנוש עד-דבא.
ותאמר שובו בני אדם: כי אלה שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר. ואשמורה
בלילה: ורמתם שנה יהיו. בבקר כחציר
יחלה: בבקר יציץ וחלה. לערב ימולל
ויבש. כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלנו.
שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך:
כי כל-ימינו פנו בעברתך. כלינו שנינו
כמו הנה: ימי-שנותינו בהם שבעים שנה.
ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל
ואין. כי-נו חיש ונעפה: מי-יודע עוז אפק.
וכיראתך עברתך. למנות ימינו כן הודע.
ונביא לבב חכמה: שובה יי עד-מתי.
והנחם על-עבדיך. שבענו בבקר חסדך.
ונרננה ונשמחה בכל-ימינו. שמחנו כימות
עניתנו. שנות ראינו רעה. יראה אל-
עבדיך פאלך. והדרך על-בניהם:

ויהי נעם אלני אלהי עלינו ומעשה

ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

א ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אומר

לי מחסי וקצותי. אלתי אבסח-בו: כי הוא צלם

מִפֶּה יְקוֹשׁ. מְדַבֵּר הוֹזֹת: בְּאַכְרָתוֹ יִסֵּד לָךְ וְתַחַת
 בְּנִפְיוֹ תַחֲסֶה. צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּחַד
 לִיָּלָה: מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶל יִהְלֹךְ. מִקָּטָב
 יֵשׁוּד צִהְרִים: יִפֹּל מִצֵּדָךְ אֵלֶיךָ וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ. אֵלֶיךָ
 לֹא יָגֶשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁמְתָּ רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־
 אַתָּה יי מַחֲסִי. עֲלִיזֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה. וְנָגַע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֹּאכֻי יִצְוֶה־לָּךְ.
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דַּרְכֶיךָ: עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגְוֹף
 בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנִּין:
 כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ. אֲשַׁנְּבֶהוּ כִי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ
 יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אִךְ יָמִים וְעַד

קֹלָה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי. הַלְלוּ
 עֲבָדֵי יי: שְׁעִמָּדִים בְּבֵית יי. בַּחֲצֹצֹת בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יי. וְאָמְרוּ לְשִׁמּוֹ
 כִּי נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לָנוּ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִי־נִדְוָל יי. וְאֶדְגִּינוּ
 מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יי עָשָׂה.
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְל־תַּהֲמוֹת.
 מִעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמָטָר
 עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מְאֹצְרוֹתָיו שֶׁהִכָּה
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח
 אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם. בְּפִרְעָה
 וּבְכָל־עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה נָזִים רַבִּים. וְקִרְג

מִדְּכִים עֲצוּמִים: לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְלָעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן. וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן:
 וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:
 יִי שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יִי זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי יָדִין
 יִי עַמּוֹ. וְעַל־עַבְדֶּיךָ יִתְנַחֵם: עַצְבֵּי הַגּוֹיִם
 כִּסְף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ. עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנִים לָהֶם
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֵף אֵין־יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹטָה
 בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּרְכוּ אֶת־יְיָ. בֵּית
 אֶהֱרֹן בִּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בִּרְכוּ אֶת־
 יְיָ. יִרְאִי יִי בִּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יִי מִצִּיּוֹן
 שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּ־יָהּ:

רִעֻזֶּם חַיִּים הַלֵּל הַגְּדוֹל. אֲמִיד דָּאֵם הַלֵּל סֵאן רִיחַ אִינֵד יוֹם טוֹב וְיִירֵד הַלֵּל הַמַּצְרִי
 גַּעְזֵאנְנִס:

קִלּו הוֹדוּ לֵי כִי־טוֹב.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
הוֹדוּ לְאֱדֹנֵי הָאֲדֹנִים.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוּ.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
לַעֲשֵׂה הַשְׁמִים בְּתַבּוּנָה.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַרְה־מַיִם.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
אֶת־הַשָּׁמַשׁ לְמַשְׁכֵּלַת בָּיִם.	כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

את דעתה וכוכבים לממשלות בלילה.

כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:

למכה מצרים בבכוריהם.
 ויוצא ישראל מתוכם.
 ביד חזקה ובזרוע נטויה.
 לגזר ים-סוף לגזרים.
 והעביר ישראל בתוכו.
 ונער פרעה וחילו בים-סוף.
 למוליך עמו במדבר.
 למכה מלכים גדלים.
 ויהרג מלכים אדירים.
 לסיחון מלך האמרי.
 ולעוג מלך הבשן.
 ונתן ארצם לנחלה.
 נחלה לישראל עבדו.
 שבשפלנו ובר-לנו.
 ויפסקנו מצרנו.
 נתן לחם לכל בשר.
 הודו לאל השמים.

א רננו צדיקים ביי לישראל נא
 תהלה: הודו לוי בכנור. בנגל עשור
 זמרו-לו: שירו לו שיר חדש. היטיבו נגן
 בתרועה: כי ישר דבר-י. וכל-מעשהו
 באמונה: אהב צדקה ומשפט. חסד י
 מלאה דמיון: בדבר יי שמים נשען

וברוח פיו כל צבאם: כלם כנר מי הים.
 נתן באוצרות תהומות: יראו מיי כל-
 הארץ. ממנו יגורו כל--יושבי תבל: כי
 הוא אמר ויהי. הוא צוה ויעמד: יי הפיר
 עצת נזים. הניא מחשבות עמים: עצת יי
 לעולם תעמד. מחשבות לבו לדר ודר:
 אשרי הנזי אשר--יי אלהיו. העם בחר
 לנחלה לו: משמים הביט יי. ראה את-
 כל--בני האדם: ממכון שבתו השנית.
 אל כל--יושבי הארץ: היצר יחד לבם.
 המבין אל-כל מעשיהם: אין המלך נושע
 ברב-חיל. גבור לא ינצל ברב-כח: שקר
 הסוס לתשועה. וברב חילו לא ימלט:
 הנה עין יי אל-יראיו. למיחלים לחסדו:
 להציל ממות נפשם. ולחיותם ברעב:
 נפשנו חכתה ליי. עזרנו ומגננו הוא: כי-
 בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו:
 יחי חסדך יי עלינו. באשר יחלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב
 להודות ליי. ולומר לשמך עליון: להגיד
 בבקר חסדך. ואמונתך בקילורת: עלי-
 עשור ועלי-נבל. עלי הגיון בכנור: כי

שחרית

שִׂמְחָתָנִי יי בַּפֶּעֱלָהּ. בַּמַּעֲשֵׂה יְדִיד אֲרֵנָן.
מִה־גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ:
אִישׁ־בֵּער לֹא יָדַע. וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־
וְאֶת־: בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב. וַיִּצְיָצוּ
כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן. לְהַשְׁמָדָם עַד־עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֵלָם יי: כִּי הִנֵּה אִי־בִיד יי כִּי הִנֵּה
אִי־בִיד יֹאבֵדוּ. וְתִפְרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן.
וְתִרְם כְּרָאִים קֶרְנֵי: בְּלוֹתֵי בִשְׁמֹן רֵעֵנָן:
וְתִבֹט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי. בְּקָמִים עָלֵי מִרְעִים
תִּשְׁמַעְנָה אֲזֵנֵי: צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרָח. כְּאֶרֶז
בְּקִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתּוּלִים בְּבֵית יי. בַּחֲצֵרוֹת
אֶל־הֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים
וְרֵעֵנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי. צוּרֵי וְלֹא־
עוֹלָתָה בּוֹ:

צַנ יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׁ. לְבֶשׁ יי עוֹ הַתְּאֹזֶר. אֶף־
תִּבּוֹן תִּכְלֹ בְּלִ־תְּמוּט: נָכוֹן כִּסֵּאֲךָ מֶאֱזוּ. מַעוֹלָם אֶתָּה:
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּכִים: מְקוּלוֹת מִים רַבִּים. אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר
בְּמָרוֹם יי: עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ.
יי לְאַרְךָ יָמִים:

אָן וואָכענשאַנצן ווירד נאך שומוך לתורה חויר אננעסאננען:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יי
בַּמַּעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ. מִעַתָּה

וְעַד-עוֹלָם: מִמִּזְרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-
 מְבוֹאוֹ מְהֵלָּל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל
 גּוֹיִם יי. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שֶׁמֶךְ
 לְעוֹקְדָם. יי זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר: יי בַּשָּׁמַיִם
 הַכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁקָה:
 (*) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בַּגּוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד. אֲבָדוּ
 גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יי הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִם הִגִּיֵּא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
 בְּלִב-אִישׁ. וְעֵצַת יי הִיא תִקּוּם: עֵצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד. מִחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
 וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא אֱלֹהֵי
 וַיִּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן. אֲנִי לְמוֹשָׁב
 רוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל
 לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא-יִשׁוּעֵי עַמּוֹ. וְנִחַקְתּוּ
 דָּא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא

(*) כִּי יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ תִפְּלִין מִיֵּד דְּעֵי הַפִּיר כְּמִיָּה

יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהֵשִׁיב אֶפְסוֹ. וְלֹא-
יַעִיר כָּל-חֲמָתוֹ: יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה סֶלֶח:
אֲשֶׁר הָעָם שָׁכְכָה לוֹ. אֲשֶׁר הָעָם שָׁי אֲהִיו:

קָמָה תִּהְיֶה לְדוֹר. אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
וְאִבְרַכָּה. שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יּוֹם
אִבְרַכְךָ וְאֶהְיֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל
יִי וּמִהֲקֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הַיּוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשִׂיךָ. וְגִבּוֹרֶתִיךָ יִגִּידוּ: הַיָּד
כְּבוֹד הַיּוֹדֶה. וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶה:
וְעִזּוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלָתְךָ אִסְפְּרָנָה:
זְכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיָעוּ. וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנֵנוּ: חֲנוּן
וְרַחוּם יִי. אֲרָךְ אִפְּסִים וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב יִי לְכָל
וְרַחֲמֵי עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יִכָּל-מַעֲשִׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ.
וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ: קְדוּדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד הַיָּד מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלָּתְךָ בְּכָל-דּוֹר
וָדָר: סוֹמֵךְ יִי לְכָל הַנִּפְלִים. וְזִקְנָה לְכָל-
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלִיךָ יִשְׁכְּרוּ וְנִתְּנָה לְךָ

לָדָם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. וְפִתַּח אֶת־יָדָיו
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רֵצוֹן: צְדִיק יי בְּכָל־
דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָדוֹב יי לְכָל־
קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רֵצוֹן
יְדָאִי יַעֲשֶׂה. וְאֵת שְׁעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יי אֶת־כָּל־אֲהָבָיו. וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תְּהִקֵּת יי יְדִבְר־פִּי. וַיְבָרֵךְ כָּל־
בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעֹלָם: וְעַד וְאֶנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

כָּט הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יי: אֶהְלֵלָהּ
יי בְּחַיִּי. אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: אֵל־תִּבְטְחוּ
בְּנִדְיָבִים בְּכֵן־אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה: תִּצַּא
רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאֲדָמָתוֹ. בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ
עֲשֵׂתִנְתִּיו: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעוֹרֹ שְׁבָרוֹ
עַל־יי אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. הַשְׁמַר אֵמֶת לְעוֹלָם:
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים. יי
מִתִּיר אֲסוּרִים: יי פִּקַּח עוֹרִים יי זִקְקָה כְּפוּפִים.
יי אֲהַב צְדִיקִים: יי שְׁמַר אֶת־גֵּרִים יְתוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד. וְדָרֵךְ רָשָׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי
 נעים נאווה תהלה. בונה ירושלים יי נרחי
 ישראל יבנם. הרופא לשבורי לב ומחבש
 לעצבותם. מונה מספר לכוכבים. לכלם
 שמות יקרא. גדור אדונינו ורב כח.
 לתבונתו אין מספר. מעודר ענוים יי.
 משפיל רשעים עדי-ארץ. ענו ליי בתורה.
 זמרו לאלהינו בכנור. המכסה שמים
 בעבים. המכין לארץ מטר המצמיח הרים
 חציר. נותן לבהמה לחמה. לבני ערב
 אשר יקראו. לא בגבורת הסוס יחפץ.
 לא בשוקי האיש ירצה. רוצה יי את-
 יראיו. את-המחלים לחסדו. שבחי
 ירושלים את-יי. הללי אלהיך ציון. כי-חזק
 בריחי שעריך. ברך בנך בקרבך. השם
 גבורך שלום. חלב חטים ישביעך. השלח
 אמרתו ארץ. עד-מהרה ירוץ דברו. הנתן
 שלג בצמר. כפור כאפר יפור. משליך קרחו
 בפתים. לפני קרתו מי יעמד. ישלח דברו
 וימסם. ישב רוחו יזלו-מים. מגיד דבריו
 ליעקב. חקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן
 לכל-גוי. ומשפטים בל-ידעים הללויה א

קמח הללויה הללו את-י מן השמים
הללוהו במרומים: הללוהו כל-מלאכיו.
הללוהו כל-צבאיו: הללוהו שמש וירח.
הללוהו כל-כוכבי אור: הללוהו שמי
השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו
את-שם יי. כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם
לעדר לעולם. חק-נתן ולא יעבור: הללו את-
יי מן הארץ. תנינים וכל-תהמות: אש
וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו:
ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-ארוזים:
התהיה וכל-בהמה. רמש וצפור כנף: מלכי
ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ:
בחורים וגם-בתולות וקנים עם-נערים:
יהללו את-שם יי כי-נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו
תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הללויה:

קמח הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו
בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני
ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול
בתף וכנור וזמרו לו: כי-רוצה יי בעמו
יפאר עניים בישועה: יעלו חסידים

בְּכִבּוּד יִרְנֵנוּ עַל־מַשְׁכְּבוֹתָם: חֲמֻצֹת אֵל
בְּנִחָנָם וְהִרְבּ פִּיפִיזָת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת
נִקְמָה בְּנִזִּים. תִּזְכְּחוּת בְּלֹאֲמִים: לְאִסֹּר
מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים. וְתִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בָרוּךְ:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־
הַסִּידִין הַלְלוּהָ:

פ הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ. הַלְלוּהָ
בְּרִקִיעַ עוֹ: הַלְלוּהָ בְּנִבְרֹתָיו. הַלְלוּהָ
בְּרֹב גְּדֻלָּה: הַלְלוּהָ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהָ
בְּנִבְלֻכְנֹר: הַלְלוּהָ בְּתֵף וּמְחֹל הַלְלוּהָ
בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהָ בְּצִלְצִי־שֹׁמֶעַ.
הַלְלוּהָ בְּצִלְצִי תְרוּעָה: כֵּד הַנְּשָׁמָה
תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּהָ: כְּהִתְרָה:

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי
מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יי
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִסִּים לְבָרוּךְ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וְכִסֵּף דָּוִד כִּי מִשְׁתַּחֲוִים הָיִיד שְׁמֵהֶנּוּ וְנִזְמַנּוּ:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינָיו כָּל־הַבְּקָהִל.
וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲבִינִי מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יי הַתְּהַלָּה

והגבורה והתפארת והנצח והדוד כי כל
 בשמים ובארץ לך יי הסמלכה והמתנשא
 לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך
 אתה מושל בכל. ובידך פת וגבורה
 ובידך לגל ולחזק לכל: ועתה אלהינו
 מידים אגחנו לך: ומהללים לשם
 תפארתך: אתה הוא יי לברך אתה עשית
 את השמים שמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה תמים וכל אשר
 בהם ואחד פתה את כלם. וצבא השמים
 לך משתחיים: אתה הוא יי האלהים אשר
 בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים.
 ושמח שמו אברהם: ומצאת את לבבו
 נאמן לפניך:

כח ידע כח מלך מלך וי מלך וי מלך

וכרות עמי הברית לתת את ארץ
 הכנעני התי האמרי והפרזי והיבסי
 והענזי לתת לזרע. ותקם את דברך כי
 צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו
 במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף:
 ותתן את ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו אליכם

וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָם בְּקִעְתָּ
לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבֵרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ־אֶבֶן
בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם
וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרֵם בְּיַהוָה וּבִמֹּשֶׁה עֲבָדוּ:

סוף אז ישיר ביו נאך ברכו ויורד שמעה ענך בעזאנס :

אֲזַיִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה
לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוֹם וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם:
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי
וְאֲנוֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנֵהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מֶרְכָּבַת פָּרֹעַה וַחֲיִלּוֹ
יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף:
תַּהֲמֹת יַבֵּיטֵימוֹ יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ־אֶבֶן:
יִמְיִנָּה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֹּחַ יִמְיִנָּה יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבִרְבֹּב נֶאֱוָנָה תַּהֲרֹם קִמְיָה
תִּשְׁלַח חֲרָנָה יֹאכֶלְמוּ בַּקֶּשׁ: וּבִרְוַח אִפְיָה
נִעְרַמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־נֵד נְזֻלִים קִפְאוּ
תַּהֲמֹת בְּלִב־יָם: אָמֵר אוֹיֵב אֶרְדָּה אֲשִׁיב
וַיִּחַק שֶׁל תַּמְלֵאמוּ נִשְׁלִי אֶרֶץ מִרְבִּי

תֹּרִישְׁמוֹ יְדִי: נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ יָם
 צִלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים: מִי־כִמְכָּה
 בָּאֱלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא
 תִּהְלֹת עֲשֵׂה־פֶלֶא: נָטִית יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוֹ
 אֶרֶץ: נָחִית בַּחֲסֶדְךָ עִם־נֹו נֶאֱלָת נִהְלָת
 בְּעֶזְךָ אֶל־נֹוה קֹדֶשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
 חֵיל אֲחֹו יִשְׁבִּי פִלֶּשֶׁת: אִזּו נִבְהָלוּ אֱדוּמִי
 אֲדוּם אֱלִי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כֹל
 יִשְׁבִּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד
 בְּגִדְל זָרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ
 יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־נֹו קִנִּית: תִּבְאֲמוּ
 וְתִטְעֲמוּ בְּהָר נִחְלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָת
 יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יְדִיד: יְהוָה יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעַד: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי לִי
 הַמְּלֹכָה וּמוֹשֵׁל בְּנֹוֹתִים: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר
 צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת־הָר עֲשׂו וְהָיְתָה לִי
 הַמְּלֹכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

מן שבת אינר יום טוב ויירד היער נשמת נעזאנא:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ
 נִאֲחָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָתָה

הלל וזמרה עו וממשה נצח גדלה ונבירה
תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד-עולם: ברוך אתה יי
אל מלך גדול בתשבות אל ההודאות
אדון הנפלאות הבוחר בשירי ומרה מלך
אל חי העולמים:

קדיש אומר ברבו ואנו נח דוד חזן אללין, ווער דאדער אהנע מנין בעשעט, מענטש גלייך
ברוך אתה אן.

חזן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-גרא כרעותה
וימליך מלכותה בתיכון וביזמכון ובתי דיכל-בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

חזן יתברך ולשתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת
ולעלא) מן כל-ברכתא ושירתא תשבתתא ותחמתא דאשרון
בעלמא ואמרו אמן:

ווערער דוד חזן ברבו ואנו, קהל קהל יתברך.

יתברך ולשתבח ויתפאר	חזן
ויתרומם ויתנשא שמו של	ברכו את יי המברך:
מלך מלכי המלכים הקדוש	קהל ברוך יי המברך לעולם ועד:
ברוך הוא שהוא ראשון והוא	ברוך אתה יי אלהינו
אחרון ומבדיל בין אלהים:	מלך העולם) ויצר אור
סולו לרבב בערבותה שמו	ובורא חשך עשה
ועליו לפגיו: ושמו מרומם	שלום ובורא את-
על-כל-ברכה ותהלה: ברוך	הכל:
שם כבוד מלכותו לעולם	
ועד: הוי שם יי מברך מעתה	
ועד עולם:	

שחרית

המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים.
ובטובו מתדש בכל יום תמיד מעשה
בראשית. מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה
עשית. מלאה הארץ קניינה. המלך
המרוכס לבדו מאו. המשבח והמפאר
והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם
ברחמך הרבים רחם עלינו. אדון עונו.
צור משגבנו. מגן ישענו. משגב בעדנו.
אל ברוך גדל דעה. הכין ופעל ודרי
חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות
נתן סביבות עזו. פנות צבאו קדושים
רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל
וקדשתו. תתברך יי אלהינו על שבר
מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית
יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מלכנו: יוצר משרתים ואיש
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיים בראו
יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם
אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם עשים באימה
וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה
ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומשארים
ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את יצם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש

הוא: וּבְכֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה
מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לַיוֹצֵרם בְּנִחַת
רוּחַ בְּשִׁפָּה בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה. קִדְּשָׁה כָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים
וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לַעֲמַת שָׁרָפִים לַעֲמַתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶנּוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדּוֹ פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת: עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בֹּעַל מַלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת.
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים כִּי לְעוֹלָם
תִּסְדּוּ: אוֹר חֲדָשׁ עַל-צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִזְכָּרָה בְּקֶנֶן מִתְרָה
לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה גְּדוֹלָה
וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מְלַכְנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבִטְחוּ בָךְ. וְתִלְמִדֵם חֲקֵי חַיִּים. כֵּן תַּחֲנֶנּוּ וְתִלְמִדֵנוּ:
אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
דְּהִבִּין וְלֹהֶשְׁכִּיל. לְשִׁמוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-דִּבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:
וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיִתֵּן
לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ. וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ. נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה

בִּישׁוּעַתְךָ יי וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת דְּאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
אַתָּה. וּבָנוּ בְּחֶרֶת מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן. וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדְּךָ בְּאַהֲבָה:
כְּרוֹךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם עָלֶיךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: (***) וְקִשְׁרָתָם
לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטִמְטֶמֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבֹהֶמְתְּךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִסְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתָלַח אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאִבְרָתָם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשָׁמַתָּ אֶת־דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם

(*) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְךָ וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְךָ
(**) וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְךָ וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְךָ
מִן הַיָּם וּמִן הַבְּרָכָה וּמִן הַיָּם וּמִן הַבְּרָכָה

וַאֲמוֹנָתוֹ לְעַד קִנְיָתָהּ: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקוֹמִים
נְאֻמִּים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: (י)
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר
טוֹב וְקוֹם לְעוֹלָם וָעֶד. אִמָּת וַאֲמוֹנָה חַק
וְלֹא יַעֲבֹר. אִמָּת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
נֶאֱלָנוּ נוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ וְזַרְנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ.
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מַעֲלָם מִן וּמִשְׁשֵׁע
לְבָנֵיהֶם אֲתִירָהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מִשְׁשֵׁבָךְ.
וּמִשְׁשֵׁבָךְ וְצִדְקָתְךָ עַד־אִמָּס־אֶרֶץ: אֲשֶׁר אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַד לְבוֹ:
אִמָּת אֵתָה הוּא אֶדוֹן לְעַמְּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרֵיב רֵיבָם:
אִמָּת אֵתָה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעֲדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ נוֹאֵל וּמִשְׁשֵׁע: מַמְצִירִים וְאַלְהֵינוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִקְדַּשְׁתָּ.
וּבְכוֹרֶיךָ נֶאֱלָתָ. וַיִּסְסוּךָ בְּקַעַת. וַיִּדִּים טַבַּעַת. וַיִּדִּים
הַעֲבָרָתָ. וַיִּכְסּוּ מִים צִרְיָהֶם אֶתְךָ מֵהֶם לֹא נִתְּרָ: עַל־
זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יָדִים זְמִירָת
שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם

הם תשא נדול ונורא. משפיל גאים ומנבזה שסלים
מוציא אסירים. ופודה עניים. ועוזר דלים. ועונה
לעמו בעת שועם אליו: תהללות לאל עליון. ברוך
הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
ובה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר
בקדש. נורה תהללות עשה פלא:

שירה חדשה שבתו גאולים לשמך על-שפת
הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:

יי ימלך לעולם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך
יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל.
ברוך אתה יי גאל ישראל:

במנחה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
בעשרת זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

נחיר (משיב הרים ומריד הגשם):

סָבֵלְכֶל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
 אֲמוֹנָתוֹ לַיִּשְׁנֵי עֶפְרָיִם מִי כְמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם
 לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בַּעֲשִׂית מִי כְמוֹד אֲבֵי הַרְחָמִים. זִכֹּר יַצּוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה
 הַרְחָמִים:

קדושה לשון

חֲזֹן נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם	אַתָּה קְדוֹשׁ
שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם. כְּכַתוּב עַל	וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
יָד גְּבוּרָתְךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קִיָּה קְדוֹשׁ	וְקִדְוֵשִׁים
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ עֲבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ	בְּכָל יוֹם
כְּבוֹדוֹ: חֲזֹן לַעֲמֻתְךָ בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קִיָּה בְּרוּךְ	יְהוָה לְדוֹדְךָ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חֲזֹן וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב	סֵלָה: בְּרוּךְ
לְאֹמַר: קִיָּה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן	
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:	

אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ: (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:)

חֲזֹן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנִצְחַת נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ
 וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִסִּינַי לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ) הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ
 בִּינָה. חָנְנוּ מֵאִתְּךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּבְנוֹ
 לַעֲבוּדָתְךָ. וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשְׁבּוּבָה:

סלח-לנו אֲבֵינוּ כִּי חָטְאנוּ מְחַל-לְנוּ
מִלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ אֵין פֶּאסְשָׁאנֶען וְאֵין
מִן הָעֵר סְלִיחוֹת כִּי מוֹחֵל
וְסוֹלַח אָתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן הַמֶּרְבָּה
לְסִלּוֹחַ:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וְגֵאלֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אָתָּה
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

[אם מוסיף ויחד פאם חזן היי ענוויינעטאלטע:]

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צִוִּים תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בָצָרָה
גְּדוּלָּה אֲנַחְנוּ אֶל-תָּמִן אֶל-רֹשְׁעֵנוּ וְאֶל-תַּסְתֵּר פְּנֵיךָ
מִמֶּנּוּ וְאֶל-תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנִתֵנוּ הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֵתֵנוּ
יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ בְּדָבָר
שְׁנֵאמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱטֶה עוֹד הֵם
מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע כִּי אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה
פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוֹקֵר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַעוֹנָה בַּעֲת צָרָה:

רַפְּאוּנוּ יְיָ וְנִרְפֵּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעֵה
כִּי תִהְיֶה אַתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְכָל מְכּוֹתֵינוּ. * כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן
וְרַחֲמָן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(*) ס' היינען קראנקען קאנן מן ריפוי יידי רצון היידיינעטאלטען:

וְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁלַח סִדְרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְכָל הַקָּדוֹשׁ הַנֶּקֶשׁ וְהַמּוֹתָהּ וְהַקָּדוֹשׁ לְהַחֲלִיף פָּנִים בְּתוֹךְ שְׁעַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֵת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה.
וְתֵן בִּרְכָּהּ (מִיָּת וְיִשְׁמַח וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה) עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה. וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ. וּבְרַךְ שְׁנָתֵנוּ
כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ. וְשֵׂא נֶס
לְקַבֵּץ גָּלוּתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשֹׁנָה וְיִזְעַצֵּנוּ
כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמַלּוֹךְ
עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבָרֵךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וּצְדִיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בַּעֲשֵׂית דְּמֶלֶךְ דְּבִשְׁפָט):

וּלְמַדְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׂי
רָשָׁעָה כִּרְנֵעַ יֵאָבְדוּ וְכָל־מַהֲרָה יִכָּרְתוּ
וְהַיּוֹדִים מַהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּר וְתִמְגַּר
וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל קְדִישֵׁי סוֹפְרֵיהֶם

וְעַל גִּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ יְהוָה רַחֲמֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים
 בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלִקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם.
 וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָדָב בְּטַחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב.
 וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֶה
 אוֹתָהּ בְּקִרְיָב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם. וְכִסֵּא
 דָּוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶין. (נחם למצ*) בָּרוּךְ
 אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמִיחַ

(*) אם תשעה באב צו מנחה ויירד העיר נחם נעזאנס:

נַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־אַבְלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אַבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם.
 וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַתְּרֵבָה וְהַבּוֹיָרָה וְהַשּׁוּמְמָה.
 הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְנֵיהָ. וְהַתְּרֵבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבּוֹיָרָה
 מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשּׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה
 חֲפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יִלְדָה: וַיְבַלְעוּהָ לְגִזְיוֹנוֹת.
 וַיִּירְשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיִּטִּילוּ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְתֵרֵב.
 וַיַּהֲרֹגוּ בְּזִדּוֹן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה.
 וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי
 עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יי בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה
 עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. כְּאֲמֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נֶאֱמַר יי חוֹמַת
 אֵשׁ סָבִיב. וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם
 צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

וְקָרְנוּ תְּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
כָּל־הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן
יְשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חוּם וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.
וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל־תִּשְׁיָבֵנוּ. (*) כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מן פאסטאנען ווייז פאר כי אתה שומע רע עננו פארן וייטע 56 וויינעשאלמעט.

הייער פאלענט מאן ווייז ריעועס געבעט וויינעשאלמעט:

אָנָּה יְיָ חַטָּאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ מֵיִם הָיוּתִי
עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה (ובסרס בהמא פלגי ופלגי) אָנָּה
יְיָ עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל וְחַכְמָה לִי עַל עֲוֹנוֹתַי
וְחַטָּאִי וּפָשַׁעִי שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וּשְׁפָשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ
מִנְעֹרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַמְלֵא כָּל הַשָּׁמַיִם שְׁפָנִמְתִּי
בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל: כִּי אַתָּה וְיְיָ

ווייז ריעועס פאלענט מאן וואס דאס מעגליכע בראך פאר כי אתה שומע צו בעטקן.

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים הַזֶּה וּמִפְּרִנָּם וּמִכָּל־כָּל מִקְרָנֵי
רִאשִׁים עַד בִּיצֵי כְנָפִים. הַטְּרִיפֵנִי לֶחֶם חֶקִי וְהַמְצִיא
לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵּיתִי מְזֻנּוֹתִי קוֹדֶם שְׁאֲצִטְרֶךָ לָהֶם בְּנִחַת
וְלֹא בְּצַעַר בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹן
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִשְׁפָּע בְּרָכָה וְהַצְלַחַה וּמִשְׁפָּע בְּרָכָה
עַל־יוֹנָה כְּדֵי שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעִסּוֹק בְּתוֹרָתְךָ
וּלְקַם מַצִּיתְךָ וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מִתְּנַת בְּיָדֶךָ.

וְיָקִים בִּי סֵקֶרָא שְׁכָתוֹב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ וּמַשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רִצּוֹן. וְכָתוֹב הַשְּׁלֵף עַל יְיָ יִהְיֶה וְהוּא
יְכַלְכֵּלֵךְ: כִּי אַתָּה תִּהְיֶה

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת־הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

מן ראש חדש חנוכה חול המועד חידוש חידוש ועלה ויבא ויבא

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַעֲלֶה וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּנוּ וְיִסְכְּחוּנוּ. וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרוּ
מִשִּׁיחַ בְּיָדוֹ עֲבָדְךָ. וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וְיִזְכְּרוּ כָל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְמָה לְמוֹכָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ הַחֹדֶשׁ בְּחַיִּים סָמַח חַג
הַמִּצּוֹת בְּחַיִּים סָמַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. וְיִזְכְּרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה.
וְיִסְכְּחוּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וְיִזְכְּרוּ יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים.
חַיִּים וְחַנּוּן. וְרַחֲמֵי עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲלֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶכָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמְּחַיֵּה שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִדִּים אֲנִי לְךָ שְׂאֵתָה	מִדִּים אֲנִי לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ	הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ	אֵלֵינוּ כָּל בְּשָׁר יִזְכְּרוּ יִזְכְּרוּ
מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר	בְּרִאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
וְדוֹר נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ.	לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדּוּשׁ עַל־
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ.	שְׁתַּחֲוִיתֵנוּ וְקִמַּמְתֵּנוּ כִּן תַּחֲוִיתֵנוּ
וְעַל נַשְׁמוֹתֵנוּ הַפְּקוּדוֹת	וְתִקְיָמֵנוּ וְתִצְמָחֵנוּ וְלִיְהִיֵּנוּ
לְךָ. וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁכָּל־יוֹם	

עמנו. ועל נפלאותיה | לחצות קדשך לשמור
וטובותיה שבכל-עת ערב | חקיה ולעשות רצונה ולעבדה
ובקר וצדקים. המושב כי | בלבב שלם על שאנחנו מודים
לא כלו רחמיה. והמרחם | לה. ברוך אל יהודאות:
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לה:

מן חנוכה אנו פורים ויירד דיעזים נעזאנא:

על הנסים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות. ועל המלחמות. שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה:

לחנטה

לפורים

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו כשעמדה
מלכות יון הרשעה על עמך
ישראל להשבתם תורתך.
ולתעבירם מחפי רצונה. ואתה
ברחמיה הרבים עמדת להם
בעת צרתם. רבת את-ריבם.
דנת את-דינם נקמת את
נקמתם. מסרת גבורים ביד
חלשים. ורבים ביד מעטים.
וטמאים ביד טהורים. ורשעים
ביד צדיקים. וחדים ביד עוסקי
תורתך. ולך עשית שם גדול
וקדוש בעלמך ולעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן
קהים סנה ואמר בן באו בגיד
בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה כשעמד
עליהם המן הרשע.
בקש להשמיד להרוג
ולאבד את-כל היהודים
מנער ועד-זקן טף
ונשים ביום אחד.
בשלישה עשר לחדש
שנים-עשר חוא-חדש
אדר ושללם לבז.
ואתה ברחמיה הרבים
הפדת את-עצתו.
וקלקלת את-מחשבתו.
והשבות לו גמלו
בראשו. ותרלו אותו
ואת-בניו על-העץ:

לדביר ביתך. ומנו את היכלך. וטהרו את מקדשך.
והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי
תנקה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

יין שחרית. מוסף אורח או אינעם סאסטאנע אויך אין מנחה. זאנז דער חזן ריעזען
אלהינו. ביא אינעם אבל אבער זאנז מאן איהן ניכט:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי
אחרון ובניו בהגים עם קדושך כאמור: יברך יי
וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

מן שחרית. מוסף אורח או אינעם סאסטאנע אין מנחה. זאנז דער חזן ריעזען
וידר ריעזעם געזאגט:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך.
פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים. ואהבת חסד. ועדקה
וברכה ורחמים וחסד ושלום.
ומזב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלום:

אין מנחה אורח מעדיך
וידר ריעזעם געזאגט:

שלום רב על
ישראל עמך
תשים לעולם
פי אתה הוא
מלך אדון
לכל השלום.

בעשיית בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידך.
הושיעה ימינה וענני: (*) יהוה לרצון אמרו פי והגיון לבי לפניך.
יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מקדשך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה
בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם וכשנים קדמוניות:

אז ראש חדש. חה"ט אינר חנוכה וייר נאך שמונה עשרה הלל געזאנט.

(*) ויער איינען תענית אייף זיך נעהמען ויילל, ואנט דיעזען רבון טאגס צופאר אין מנחה
סאך יהיו לרצון.

רבון כל העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה
למחר. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי. שתקבלני
באהבה וברצון. ותבא לפניך תפילתי ותענה עתירתי
ברחמיך הרבים. כי אתה שמע תפלת כל פה: יהי לרצון תמיד

אם טאנע דעם תענית, אבענד צו מנחה, ואנט טאן דיעזען רבון סאך יהיו לרצון.

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית
המקדש קים אדם חוטא ומקריב קרבן. ואין מקריבין
ממנו אלא חלבו ודמו. ואתה ברחמיך הרבים מכפר.
ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי. יהי רצון

מלפניך שיהיה מעוט חלבי ודמי שנמנעם היום. באלו
הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני: יהי לרצון רבי

דיוקם חידד מי קנודר נעבטעט פאר ידיו לרצון.

רבן כל העולמים מלך רחמן. רחם על בני הנולדים לי מאשתי (פני"ט)
ותפתח לבם כפתחו של אולם כדי שיבינו עסקי ומעמי ופודי תורתך הקדושה
ויהיו עוסקים בתורתך לשמה. ותן להם חיים ארוכים ושנות ארוכים ויאריכו
ימיהם ושנותיהם כמו שכתוב ימי שנותיו בהם שבעים שנה. וזכו לדע כשר
חיים וקיימים לאורך ימים ויהיו ממולאים בתורה ובחכמה וביצאת השא. ויהיו
אהובים למעלה ותחמדים לסמה. ויהיו נשאים הן ושכל טוב בעיני אלהים
ואדם. ותצילם מעין הרע ומיצר הרע ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות
לעולם. ונגדלם אני ואשתי שלא ימותו לא בחיי ולא בשתי. ואל
תשינו ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלה כל פה פתוחים. ברוך אתה
שומע תפלה יהי לרצון רבי

שחרית

הן פועלם ספרים קדושים שמעדם נעשיריבן. דאם איין יעדער ואלל אים ענדע פון שמונה עשרה פאר עושה שלום איינען פסוק זאנען. וועלכער מיט דעם אנטאנג אונד ענדע בוכשטא- בען איום. וויא זיך ויין נאמע אנסענגט אונד ענדעט. דאהער לזכות את הרבים האבע איך דיעזע פסוקים היעהער געשמעללט.

אברהם אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמט שמו אברהם: אביגדור. אבנר. אליעזר. אלכסנדר. אשר. אליך יי אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: אהרן. אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון: אליהו. אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלהיו: אורי. אמרי האוינה יי בינה הניני: אלחנן. אליך יי אקרא ואל יי אתחנן: אליקים. אמרות יי אמרות מהורות כסין צרוף כעליל לארץ מזוקק שבעתים: אלישע. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: אפרים. אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יי כל היום: איתמר. אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עזר: אביעזר. אל תביאני רגל נאזה ויד רשעים אל תנידני:

ברוך. ברוך אתה יי למדני חקך: בונם. בכל מקום עיני יי צופות רעים טובים: בנימן. בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: ברכיה. במה בה ועשה טוב שטן ארץ ורעה אמונה: בצלאל. בית נא זאת שוכחי אלוה פון אמרוף ואין מציל: בועז. ביזם קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עז:

גדליה. גל על יי דרכך ובטח עליו והוא יעשה: גרשון. גרש לץ ויצא מדון וישבית דין וקלון: גד. גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: גבריאל. גם אני אחד בכלי גבל אמתך אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל:

דוד. דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: דניאל. הן דין עמו כאחד שבמי ישראל:

אבולן. אבולן לתוף ימים ישכון והוא לתוף אנוחת ודכתו על תירון: זאב. זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: זרח. זרח בתושך אור לישרים חנן ורחום וצדיק: זכריה. זכר נפלאותי אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו:

חיים. חנה מלאך יי מביב ליראיו והלצם: חנוך. חנוך לנער על פי דרכו גם כי יקץ לא יסור ממנו:

יצחק. יי אדוני עז ישועתי סבתה לראשי ביום נשק: ישי. יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי: יעקב. יענקו יי ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב: יוסף. יי ימזר בער יי חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף: יהודה. יהודי כל מעשך חסידך יברכנה: ישראל. יראו מה כל הארץ ממנו יגדל כל יושבי תבל: ירוחם. יי שם יי מבורך מעתה ועד עולם: יאיר. יי שמך לעולם יי זכר לדור הדור: ישעיה. ירמיה. יראת יי מוסר תכונה לפני פניו ענה: יגה. ימני בנתי תכלה פניו תודה: יחזקיה. יחזקיה

על הל ואבון תפשות אביונים ושיע: יונתן. יוחנן. יושב בסתר עליין
בצל שדי יתלונן: יואל. יקותיאל. ירחמיאל. יחזקאל. ימין יי רוממה
ימין יי עושה חיל: יום טוב. יפן טף משוש כל הארץ ור ציון ירתי
צפון קרית מלך רב:

כלב. כי לא ימוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב:

לוי. לולי תורתך שעשעי או אבדתי בעניי:

משה. מנשדה. מחשבה בעצה תכון ותחבולות יעשה מלחמה:
מאיר. מי זה האיש ירא יי יודנו בדרך יבחר: מנחם. מאור עינים ישמח
לב ושמועה טובה תדין עצם: מתתיהו. מה דודך מדוד היפה בנשים
מה דודך מדוד שכנה השבעתנו: מרדכי. מה אהבתי תורתך כל היום היא
שיחתי: משולם. מכל משמור נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים:
מיכאל. מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישדאל:

נחמיה. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נחמן. ניסן.
נתן. נר אלהים נשמת אדם חופש כל חדרי בטן: נפתלי. נדבות פי רצה
נא יי ומשפטך למדני:

עקיבא. עזי חמרת יה יהי לי לישועה: עזריאל. על דעתך כי
לא ארשה ואין מידך מציל: עוזר. עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר: עזרה. עבדו את יי בשמחה בואו לפני ברננת:

פתחיה. פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה:

צבי. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:

פאל. ראו אתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארסא ואין מידי מציל: ראובן. ראה זה מצאתי אמרה קהלך
אחת לאחת למצוא חשבון:

שמואל. שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שלמה.
פיד השירים אשר לשלמה: שמחה. שמעיה. שומר כל עצמותי אותה
פדגה לא נשברה:

שחרית

מן ראש השנה ביו יום כפור ויורד מעליך (אויסער שבת אגד פרישטאג צו מנחה, ויא
צ"כ) צו שחרית אגד אין מנחה אבינו מלכנו געזאגט, וועגן אבער יום כפור אן שבת
מעללס, זאגט מאן אייך ערב יום כפור צו שחרית אבינו מלכנו:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹא אַתָּה
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חִדַּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מֵעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מַחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כִּדְּהָ כָּל־צָר וּמַשְׁטֵין מֵעֲלֵינוּ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵינֵינוּ
וּמִקְטָרֵינוּ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה דְּבָר וְחָרָב וְרָעָב
וְשָׁבִי וּמַשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלָּתְךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָחָה וְהָעֵבֶר חֲטֵאֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים
כָּל־שְׂטָרֵי חֹבוֹתֵינוּ
אֲמֵן הַתְּחִינֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

אֲמִי שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְחֻלִּי עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 אֲמִי כָתִבְנוּ * בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אֲמִי כָתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה
 אֲמִי כָתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלָכָלָה
 אֲמִי כָתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת
 אֲמִי כָתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה
 אֲמִי הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יְדֵינוּ מְבָרְכוּתֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵדָא אִסְמִינוּ שְׁבַע
 אֲמִי שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אֲמִי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ
 אֲמִי פָתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ
 אֲמִי נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אֲמִי חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ

א"מ עשה למען הרונים על שם קדשך
 א"מ עשה למען טבוחים על יחודיך
 אבינו מלכנו עשה למען באי באש
 ובמים על קדוש שמך
 אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם
 עבדיך השפוך
 א"מ עשה למענך אם לא למעננו
 א"מ עשה למענך והושיענו
 א"מ עשה למען רחמך הרבים
 אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול
 הגבור והנורא שנקרא עלינו
 אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה
 עמנו צדקה נחם ורחם והושיענו

פסוקי תהלים וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר
 וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר וזוהר

והוא רחום יכפר עון ולא ירחיק
 והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו
 אתה יי לא תכלא רחמך ממנו חסדך
 ואמתך תמיד יצרונו הושיענו יי אלהינו
 וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך אם עונות תשמר
 זה אדני מי יעמוד כי עמך הסליחה למוע

תִּירָא. לֹא כַחֲטֵאֵינוּ תַעֲשֶׂה-לָנוּ. וְלֹא--
 כְּעֹנֹתֵינוּ תִגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֹנֵינוּ עָנוּ
 בָּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֶסֶדְךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה. יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם
 צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ
 חָנֵנוּ וְעָנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ.
 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. וְזָכַר-לָנוּ אֶת-בְּרִית
 אֲבוֹתֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. וְעַתָּה
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה. וַתַּעֲשֶׂ-לָךְ שֵׁם
 בְּיוֹם הַיּוֹם. חָטְאֵנוּ רָשָׁעֵנוּ. אֲדָנִי כָכָל
 צְדָקוֹתֶיךָ יֵשֵׁב נָא אִפְּךָ וְחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ
 יְרוּשָׁלַיִם הַר-קֹדֶשׁ. כִּי בַחֲטֵאֵינוּ וּבְעֹנוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לַחֲרָפָה לְכָל
 סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תַּפִּלַּת
 עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל--
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. לְמַעַן אֲדָנִי:

הַטָּה אֲדָנִי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָךְ עָלֶיךָ כִּי-לֹא
 עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדָנִי שְׁמַעֲהֵ. אֲדָנִי סִלְּתָהּ. אֲדָנִי

הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֶר. לְמַעַנְךָ. אֱלֹהִי. כִּי שָׁמַךְ
נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ. אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַרְאֵינוּ
אוֹת לְטוֹבָה. וְקִבֵּץ נַפְּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ.
יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל-הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאַתָּה יְיָ
אָבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יִדְךָ
כָּלֵנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. צוּרֵנוּ מִלִּכְנֹס וְגֹאֲלֵנוּ:
חוֹסֶה יְיָ עַד-עַמְּךָ וְאֵל-תִּתֵּן נַחֲלֶתְךָ דְּחַרְפָּה לְמִשְׁלַל-
בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ
כִּי חֲטֵאוֹנוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדֵּנוּ. שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד-
לָנוּ בְּעֵת-צָרָה. יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה
עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. כָּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תִּרְחֵם
יְיָ עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. חֲמוּל עַל עַמְּךָ רַחֵם
עַל נַחֲלֶתְךָ חוֹסֶה-נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי לָךְ
יְיָ הַצְדָּקָה. עֲשֵׂה גִפְּלֹאוֹת בְּכָל-עֵת:

הַבִּטֵּנָא רַחֵם-נָא עַל עַמְּךָ מְהֵרָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חוֹסֵם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ וְאֵל-
יִמְשָׁל--בָּנוּ קֶצֶף. כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן
בְּרִיתְךָ. הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה. כִּי לָךְ
יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תִּוְחַלְתֵּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת.
אָנָּה סְלַח-נָא אֵל טוֹב וְסָקֵת. כִּי אֵל מְלֶךְ
חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מְלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם וְטוֹר וְתַבֵּט לְחַיִּית כֵּן

הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנַי עֲקֵדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ חֲנֻנֵנוּ וְעֲנֻנֵנוּ כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחֶסֶדְךָ. חֲנוּן
 וְרַחוּם הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לֹךְ יְיָ הִשְׁוִיעָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ מַחֲסֵנוּ. אֲל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוּעַ מַעֲלָלֵינוּ.
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ. וְכָרוֹב טוֹבָךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמְלָ-
 נָא עָלֵינוּ כִּי אֵין כָּמוֹךָ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ:
 אֲל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲל־תִּרְחַק מִמָּנוּ. כִּי נִפְשָׁנוּ
 קִצְרָה מִחֶרֶב וּמִשָּׁבִי. וּמִדְּבַר וּמִמִּגְפָּה. וּמִכָּל צָרָה
 וַיִּגְזֹן הַצִּילָנוּ. כִּי לֹךְ קוֹיֵנוּ וְאֵל תִּכְלִימָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וְזָכַר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ: וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שִׁמְךָ: רְאֵה בְּצִרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתֵנוּ. כִּי־
 אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחֲנוּן. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
 מַעֲשִׂיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אָנָּה שֵׁי
 נָא פִשְׁעֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
 אֵל חַי וְקוֹם. הַחֲסִין בְּכַחַת. חָסִיד וְטוֹב עַל
 כָּל מַעֲשִׂיךָ. כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵל
 אֶרֶץ אֲפִים וּמָלֵא רַחֲמִים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ. שְׁמִי
 מִלְכֵּנוּ תַּפְלָתֵנוּ. וּמִיד אֹיְבֵנוּ הַצִּילָנוּ.
 שְׁמַע מִלְכֵּנוּ תַּפְלָתֵנוּ. וּמִכָּל־צָרָה וַיִּגְזֹן
 הַצִּילָנוּ. אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ אַתָּה. וְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ
 נִקְרָא. אֲל־תִּנְיָחֵנוּ. אֲל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִימָה.

ועל תַּשְׁכַּחנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תִּשְׁכַּחנוּ יִצְרָנוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵין כְּמוֹךָ אֵל
אַרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת. הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
מִרַעַשׁ וּמִלִּגְנוֹ הַצִּילֵנוּ: זָכֹר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב: אֵל--תִּפְּנֵן אֵל--קִשִּׁינוּ וְאֵל--רַשִּׁיעֵנוּ וְאֵל--
חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֶרֶץ אַפָּךָ. וְהִנָּחֵם עַל-הָרָעָה לְעַמֶּךָ:
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת: כִּי רַחוּם אַתָּה: כִּי בֶן הָרֶכֶת
עָשָׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: חוֹסֶה יְיָ עַל--עַמֶּךָ
וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמָךָ. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמִּגְפָּה וּגְזֵרָה
קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ יְיָ הַצִּדְקָה וְלֵנוּ
בִּשְׁתֵּי הַפָּנִים: מִה-נִּתְּאוּנָן מִה-נֶּאֱמַר. מִה-נִּדְבָר. וּמִה
נִצְטָדֵק: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקֶרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי
יִמְיִנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּה יְיָ הַצִּלִּיחָה נָּא: אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ: לֵךְ
יְיָ חֲבִינוּ לֵךְ יְיָ קוֹיֵנוּ לֵךְ יְיָ נִיחָל. אֵל-תַּחֲשָׁה וּתְעַנֵּנוּ.
כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוָתָם כָּל-בֶּרֶךְ וְכָל-קוֹמָה לֵךְ
לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
וְחַטָּאִים. נִבְהַלָּה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ
אֵל תִּשְׁכַּחנוּ נֶצַח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
חֲסִינוּ בְּךָ: אָבִינוּ מִלִּכְנוּ אִם אֵין בָּנוּ
צִדְקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכֹר-לָנוּ אֶת-בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְעֲדוּתֵינוּ בְּכָל-יּוֹם יְיָ אֱתֵר:

הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹכֵינוּ וְצָרוֹת
 לְבַבֵּינוּ חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׁבִינֹו. וְאַל-
 תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי
 בְּרִיתְךָ: אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּנוֹיָם.
 וְשִׁקְצֵנוּ כְּטִמְאֹת הַנְּדָה: עַד-מָתִי עוֹךְ
 בְּשִׁבִּי. וְתִפְאַרְתְּךָ בִּיד-צָר: עוֹרֶרָה גְּבוּרַתְךָ
 וְקִנְיַתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ. הֵם יְבוֹשׁוּ וַיִּחַתּוּ
 מִגְּבוּרָתְךָ. וְאַל יִמָּעֲטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ.
 מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּיּוֹם צָרָתֵנוּ. וְאִם
 לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פֶּעַל. וְאַל תִּשְׁחִית
 זְכוֹר שְׁאֲרֵיתֵנוּ. וְחוּץ אוֹם הַמִּיחָדִּים שְׁמֶךָ
 פְּעָמִים בְּכָל-יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה. וְאוֹמְרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

תחנון ויירד יערעמאל אין שחרית אונד אין סנחה נעזאנט. וויסנענאמטען אן ראש חודש.
 תנוכה. חמשה עשר בשבט. קליין אונד נאָם פורים. טאָן ניסן. ליג בעומר סאָן רח
 סיון כיו נאָך אסרו חג סאָן שבועות. תשעה באב. חמשה עשר באב אונד סאָן יום
 כפור כיו נאָך אסרו חג. סאָן סוכות וואָ עס שאָן אויך דען טאָג סאָרדער אין סנחה ניכט
 נעזאנט ווירד. אן ערב ר"ה אונד ערב יו"כ אכאָר ווירד עס נור דענעלבען טאָג ניכט נעזאנט.
 פֿיאַ אײנעם חתן ווירד עס ניכט נעזאנט. טאָן שבעת ימי המשתה. פֿיאַ אײנער ברית סילת
 ווירד עס נור דעם פֿאַרנעם ניכט נעזאנט. פֿיאַ אײנעם אבֿל ווירד עס אויך ניכט נעזאנט.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גֹּד צַר-לִי מְאֹד נִפְלְאָה-נָא
 בִּיד יְיָ כִּי-רַבִּים רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֶל-אֶפְלָה:

רחום וחנון חטאתי לפניך. יְיָ מְלֹא
 רחמים רחם עלי וקבל תחנוני. יְיָ אֵל-

בְּאִפְךָ תִּזְכִּיחֵנוּ. וְאֵל--בְּחִמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנוּ.
חַנּוּנוּ יי כִּי-אִמְלֵל אֲנִי. רַפְּאֵנִי יי כִּי נִבְהָלוּ
עַצְמוֹ. וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד. וְאַתָּה יי עַד-
מָתִי. שׁוּבָה יי חֲלֹצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
חֲסִדְךָ. כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ. בִּשְׁאוֹל מִי
יִוְדֶה-לָּךְ. יִגְעֲתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה בְּכָל-
לֵילָה מִמָּתִי. בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמַסֶּה.
עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי. עֲתָקָה בְּכָל צוּרְרִי.
סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל-פְּעֻלֵי אֹזֶן. כִּי שָׁמַע יי קוֹל
בְּכִי. שָׁמַע יי תַּחֲנָנִתִּי. יי תִּפְקְדֵתִי יִקָּח. יִבְשׁוּ
וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל-אִיְבִי. יֵשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָנַע:

סאגטאנ אונד דאגנעדסאג ווירד אין שחרית דיעועס פאר שומר ישראל געזאגט:

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אִפְךָ וְהִנָּחֵם
עַל-הִרְעָה עַמְּךָ:

הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה. כִּי הֵיינו לַעַג וְקָלָם בְּגוֹיִם. נַחֲשִׁבְנוּ
כַּצֶּאֱן לַטֶּבֶחַ יוֹבֵל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל--
תִּשְׁכַּחֲנוּ: יי אֱלֹהֵי

זָרִים אֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה. הוּא אִוֵּם לְשִׁמְךָ מְקוֹדָה.
טְהוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ קָרְבָּה. יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ. רַחֲמֶיךָ
יִקְבְּשׁוּ אֶת-בְּעֶסֶק מַעֲלֵינוּ:

אָנא שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ: " אלהי

חוֹסֶה יי עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַל-תִּתְּנֵנוּ בְּיַד אֲכָזְרִים
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיהָ נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַן עָשָׂה
עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל-תֵּאָחֵר:

אָנא שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ: " אלהי

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶן. וְאַל-תִּשְׁשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת
אֶת-שְׁמֵנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ. כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם אֲרֶבָּה אֶת-זִרְעֶכֶם. וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט
מִהֲרַבָּה:

וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ רַא שְׁכַחְנוּ. נָא אֵל-
תִּשְׁכַּחְנוּ:

" אלהי

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל-דָּבָר כְּבוֹד שְׁמֶךָ.
וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל-חַטֹּאתֵינוּ. לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל-הֲרָעָה
לְעַמֶּךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאַל-
יֵאבֹד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם אֶחָד
וְאַל-יֵאבֹד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיַּחֲדִים שְׁמֶךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ

וְאֵל־יֹאבֵד גִּזִּי קְדוֹשׁ הַמְּשַׁלְשִׁים בְּשָׁלֹשׁ
קְדָשׁוֹת לְקְדוֹשׁ:

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּים בְּתַחֲנוּנִים
הַתְרַצָּה וְהַתְפִּים לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֹזֶר:
אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנָנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאִנְחָנוּ לֹא נִדַּע מִהֲנַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ. זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם
הָמָּה. יְהִי־חֶסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
לָךְ. אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מִהֵרָ
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חֲנֻנוּ יְיָ
חֲנֻנוּ כִּי־רַב שָׁבַעֲנוּ בְּיָדְךָ בְּרַגְלֵי רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר.
כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכַר כִּי עָפָר אִנְחָנוּ.
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ
וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

חצי קדיש

מן מקצתו אומר דאנערסטאג ויהי אריך רעזעס בעזאנא, אבער און חול המועד, ראש חודש
חנוכה, נאם אגוד קליין פורים, ערב פסח אגוד תשעה באב ויורד עם נכס בעזאנא:

כנגד פולק גדול

כנגד אשכנז בעדמען ופולק קטן:

אֶל אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד	אֶל אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד
וְאִמְתָּ אֶל־בְּאֶפְךָ תוֹכִיחֵנוּ:	וְאִמְתָּ אֶל־בְּאֶפְךָ תוֹכִיחֵנוּ:
חֹסֶה יְיָ עַל עַמּוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ	חֹסֶה יְיָ עַל עַמּוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ לָךְ	מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ לָךְ
וְהִצִּילָנוּ מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ	וְהִצִּילָנוּ מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ
לָךְ אֲדוֹן סֶלַח נָא כְּרֹב	לָךְ אֲדוֹן כְּרֹב רַחֲמֶיךָ
נִסְתָּר עַל:	עַל:

ביום העריוסנעהסען דער ספר תורה וזרד דיעזעס נעמטס:

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו
אויבך וינסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה
ודבר יי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל
בקרשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך פתריך ואתריך.
יהא רעיותך עם עמך ישראל לעלם. ופירקן ימינך אחזי
לעמך בבית מקדשך ודאמטויא לנא משוב נהורך
ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתורריך
לן חיון בטיבותא. ולחוא אנא פקידא בגו צדיקיא.
למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך
ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא
שליט על כלא אנת הוא שליט על מלכיא ומלכותא
דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא
קמה ומקמה דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על
אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא
באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום. ואוריתה קשום.
וגביאורחי קשום. ומסגא למעבד טבון וקשום. בה
אנא רחין. ולשמה קדישא יקרא אנא אמר תושבכון.
יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא ותשלים
משאלין דלבאי. ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיון
ולשלם:

דער וזן נעמטס דאס ספר תורה אין דיא רעכטע האנד אונד וזנפ:

גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יחדיו:

קל לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
ונחוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא

לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוּו להרום רגליו
קדוש הוא. רוממו יי אלהינו והשתחוּו להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית
אתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר
הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים וימלא
משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

חיו ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחון
פליטתנו ופליטת עמו בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים
ולצדון ונאמר אמן: הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד
לתורה כהן קרב יעמוד: (ר פב"ס הכהן)

קהל ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:
תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: האל
תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החסים בו
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

דער אויפגערוסענער שפרייט דיעזען זענען:

ברכו את יי המברך:

אשר הוא נעמינרע אפמאכטעט:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

דער אויפגערוסענער ווידערשאלט ביריהלץ

ברוך אתה יי אלהינו מקדך העולם
אשר בחרתנו מכל העמים ונתת לנו
את התורתך. ברוך אתה יי נתן התורה:

נאך דעם פאָרלעזען דער תורה זאגט ער דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

נאך קריאת התורה צו שחרית זאגט דער חזן חצי קדיש.

ביום אויפהעבען דעם ספר תורה אָספּעט מאן עס, דיא שריפט אללען פערזאמטעלען צו ציינען.
אונד עס ווירד דיעזעס געזאגט:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יי
בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאַלָּהּ
עֵשֶׂר וּכְבוֹד: יי חֶפֶץ נִמְעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר:

מעגן סאָנטאג אונד דאָנערסטאג תחנון געזאגט ווירד, זאגט דער חזן פאָר דעם אויפהעבען דעם
ספר תורה פאָלגענדען יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְכוֹנֵן אֶת-
בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב אֶת שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְרַחֵם עָלֵינוּ
וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ וְלִמְנוּעַ מִשְׁחִית וּמִגְּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל
כָּל עֲמוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְקַיֵּם בָּנוּ
חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת וַיִּקְבֵּץ
נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲחִינוּ כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וּבִשְׁבִיָּה.
בְּשׂוֹמְרֵי בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם יִבְחַם עֲלֵיהֶם

וַיֵּצֵאוּ מִצֵּדָה לְרוּחָהּ. וּמֵאֶסְלָה לְאוֹרָהּ. וּמִשְׁעָבוֹד
לְנֶאֱקָה הַשְּׁתָּה בַּעֲגָלָה וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

דער חזן נימפט דאס ספר תורה אונד זאגט:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

אונד דאס נעמט אונד ערשטערט דאס:

הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְיָרֵם קֶרֶן לַעֲמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבּוֹ הַלְלוּהָ:

ביים צווייטן אונד דער ספר תורה זאגט מען:

סֵּ לְדוֹד מִזְמוֹר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תָּבֵל וַיֵּשְׁבִי
בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי
יַעֲלֶה בְּהַר־יִי וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ
לִבִּי אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יֵשׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא
דֹּדְשִׁי מִבְּקִשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יי עֲזוֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

ווערנט מען דאס ספר תורה אין דעם ארון הקדש שפעללט. ווירד דיעזעס געזאגט:

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוֹבָה יי רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל:
קוּמָה יי לְמַנְחָתְךָ אֲתָה וְאֶרֶץ עֹד: כְּהִנֵּךְ יִלְבָּשׁוּ
צִדִּיק וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ:
עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי נֶעֱמִם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ
וְנִשְׁכָּח חַדָּשׁ יִשְׁעֵי נִקְדָּם:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה: אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך. ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
י ומהגל מאד. ולגדקתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיה.
וגבורתה יגידו: דרך כבוד הודך. ודברי נסלאותך ישיחה:
וגזוז נראותך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך ופיעו.
ואדקתך ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל חסד: טוב יי
לכל. ורחמיו על כל מעשיו: יודה יי כל מעשיה. וחסידיה
יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני
האדם גבורתיו. וכבוד דרך מלכותו: מלכותך מלכות כל
עולמים. וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזקק
לכל הפופים: עיני כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את
אכלם בעתו: פותח את ידך. ומשביע לכל חיי רצון: צדיק
יי בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו.
לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שועתם
ישמע וישעם: שומר יי את כל אוהביו. ואת כל הרשעים
ישמיד: תהלת יי ידברפי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד: ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

מן ראש חדש חנוכה. קליין אחד נראים פורים. אז ערב ספח אחד חול המועד ספח.
תשעה באב אחד ערב יום כסור וחדל למנצח ניכס נעזאנס. שוין ניכס כיוא אינעם אבל.

כ למנצח מזמור לדוד: יענה יי ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב ישלח עזרך מקדש ומציון
יסעריך: יזכור כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה:
יתן לך כל בבהך וכל עצתך ימלא: גרנה בישועתך
ובשם אלהינו נרגל ימלא יי כל משאלותיך: עתה
ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משימי קדשו
בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בפוסים
מנחמו בשם יי אלהינו נגביר: הנה קדש ונפלה.

וְאֶנְחֵנוּ בְּמִנּוּ וְנִתְעוֹדֵד יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קִרְאֵנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעַקֵּב
נָאֻם יְיָ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְיָ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ.
לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
זֶרַעךָ אָמַר יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקִרְאָה זֶה
אֶל־זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן
דִּין וְאֶמְרִין קִדִּישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה
בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. קִדִּישׁ עַל־אֲרָעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּהּ. קִדִּישׁ בְּעָלָם עֲלֵמִיא יְיָ צְבָאוֹת
מְלִיא כָּל אֲרָעָה זִיו וְקָרָהּ. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ
וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי
קַל־זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאֶמְרִין. בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֻם לְעָלָם וּלְעָלְמֵי
עֲלֵמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יַצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ. שְׁמְרֵה־זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֵר
מַחֲשָׁבוֹת לִבְבָּ עֲמִידָה. וְהִבֵּן לִבְכֶּם אֱלֹהֵיךָ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהוֹשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָה וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ.
 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת תִּתֵּן
 אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אִשָּׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם
 יַעֲמֵם-לָנוּ הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יי צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יי
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ. יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם-קִרְאָנוּ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבִּרְאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ. וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים.
 וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע
 בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתָּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּשֶׁם
 בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבֵּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְד לְבָהֳלָה. יְהִי רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ
 שׁוֹכֵה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדָךְ. בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר
 וְיִשְׁרָאֵל יִבְרַח בְּיָי. וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ. בְּטַח

בִּי עֲדִי-עַד. כִּי בִּיהַי צוּר עֲזָמִים.
וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
הַרְשִׁיף יְיָ. יְיָ חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל
תוֹרָה וַיֵּאדִיר:

מן ראש חדש אנו חול המועד ונחם דני חזן נחם קדוש. ראש חודש מוסף נעבד.
נחם. מן ראש חדש ונעבד דני חזן נחם קדוש. מן חול המועד פסח הלל.

וַעֲתָה יִגְדֵּל נָא בַח אֱלֹהֵי כְאִשֶּׁר דְּבַרְתָּ לְאֹמְרֵי:

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ בִּי מֵעוֹלָם חֶמְדָּה:

חזן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דייקרא ברעותה
ותמליך מלכותה בחיובין וביוסבון ובחיי דכל בית ישראל בעלמא
ובזמן קריב. ואמרו אמן:

קֹהֵל יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חזן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד
ותגלה ויתקדש שמה דקודשא בריך הוא. לעלא (בעשיית ולעלא)
מן כל-ברכתא ושיירתא תישבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא.
ואמרו אמן:

קֹהֵל קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-תַּמְלִיתֵנוּ:

חזן תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון
די בשמא ואמרו אמן:

קֹהֵל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

חזן יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל-כל--
ישראל ואמרו אמן:

קֹהֵל עֲזֹר מַעַם יְיָ עֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

חזן עושה שלום בקרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן:

שחרית

ברוך ה' אלהינו ברוך מלך ויחיד עלינו נאך דעם בעניינך ויחידך

א עלינו לשבח לארזון הכל דתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
כמשפחות הארמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
ככל המונם: ואנחנו בורעים ומשתתחים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו
אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל
לבוך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

אל בן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גדולים מן הארץ והאלילים ברות יברתון. לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמחה להפנות אליה כל
רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בשר
תשבע כל לשון: לשגך יי אלהינו יקרעו ויפולו. ולכבוד שמך
יקר יתנו. ויקבלו בדם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולם עד תמלוך בכבוד
בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר ויהי יי למלך
על כל הארץ. ביום ההוא יהי יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום

אל תידא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבא: עצי
עצה ותסר דברו דבר ולא יקום כי עשנו אל: וער זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל
ואמקמ:

מומורים של יום

מאנכטאג זאנשטאג

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

לדור מומור ויטע

מאנכטאג זאנשטאג

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

פח שיר מומור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד בעיר
אלהינו הר-קדש: יפה נוף משוש כל-הארץ הר-ציון ירבותי
צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כר
הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
רעדה אחזתם שם חיל פיולדה: ברוח קדים תשפר אניות
תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו בעיר-י צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה בקרב היכלה:
כשמה אלהים בן תהדתה על-קצו-ארץ צדק מלאה ימנה:
ישמח הר-ציון תגלגה בנות יהודה למען משפטיה: סבו ציון
והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון: כי נה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על-מות:

דיענסטאג זאנשטאג

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

פח מומור לאסא אלהים נצב בעדת-אל בקרב אלהים
שפט: עד-מתי תשפטו-עול ופני רשעים תשא סלה: שפטו-
אל ויתם עני ורש הצדיקו: פקטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו:
לא ידעו ולא יבינו בחשבה יתהקכו ימוטו כל-מוסר ארץ:
אז-אמרתי אלהים אתם ובני עליזן בלדכם: אכן כאן תמותון

ובאחד הערים תפלו: קוּסָה אֱלֹהִים שָׁמָּה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל
בְּכָל־דְּגוּיִם:

מִי־שִׁחֲטָהּ וְאֵנָּה מִן:

הַיּוֹם יוֹם רִבְעִי בִשְׁכֶּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

עַד אֵל נִקְמֹת יְיָ. אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שֵׁשֶׁת הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּלָה עַל גְּאוֹ: עַד מְתֵי רָשָׁעִים יְיָ. עַד מְתֵי רָשָׁעִים יַעֲלוּזוּ:
יִבְעִי וְיִדְּבְרוּ עִתָּק. יִתְאַמְרוּ כָּל־פּוֹעֲלֵי אֹן: עֲמָהּ יְיָ יִדְּבָאוּ וְנִחַלְתָּהּ
יַעֲנִי: אֶל־מִנְהָ וְגַר יִהְיוּ. וְיִתּוּמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יֵרָאֶה יְיָ.
וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בּוֹעֲרִים בָּעֵם. וּכְסִילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ:
הַנִּטֵּעַ אֹן הִלָּא יִשְׁמַע. אֲסִיזֵצַר עֵין הִלָּא יִבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם הִלָּא
יִזְכִּיתָ. הַמִּלְכָּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יִדְּעַ מַחֲשַׁבּוֹת אָדָם. כִּי הִמָּה רָבֵל:
אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יְיָ. וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לְהִשְׁקִיט לֹא
מִיָּמִי רָע. עַד יִבְרָה לְרָשָׁע שְׁחַת: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ
לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי־קוֹם
לִי עַם־מִרְעִים. מִי יִתְּצֵב לִי עַם־פּוֹעֲלֵי אֹן: לֹוִי יְיָ עֲזָרְתָהּ לִי
בְּמַעַט שְׂכָנָה. הוֹמָה נַפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רָגְלִי. חֲסִדָּהּ יְיָ
יִסְעֲדֵנִי: בְּרַב שֹׁרְעָסִי בִקְרָבִי. תִּנְחֹוּסָהּ יִשְׁעִישְׁעוּ נַפְשִׁי: הַחֲבֵרָה
כִּסֵּא הַזֹּהֶת. יִצַּר עָקֵל עָלִי חוֹק: יִגְדֹּדוּ עַל נַפְשִׁי צַדִּיק וְדָם נָקִי
יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי לִי דִמְיָטָה וְאַלֹהֵי לְצוּר מַחֲסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת
אוֹנָם וּבִרְעָתָם יַצִּיתָם יַצִּיתָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ טַרְנָה לִי טַרְעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ נִקְדְּסָה סִנֵּי בַתּוֹרָה בּוֹמְדוֹת טַרְעָה לֹא פִי עַל
מִדּוֹל יְיָ וּמִלֶּךְ מִדּוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

דְּאֵנְעִי־סִמְחָה וְאֵנָּה מִן:

הַיּוֹם יוֹם הַמִּישִׁי בִשְׁכֶּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְמַנְצָה עַל־הַגִּתִּית לֹאֲסָה: הִרְגֵּנוּ לֹאֲהִים עִמָּנוּ הִרְעֵנוּ
לֹאֲהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זִמְרָה וְתָנוּ תָהּ כְּנוֹר נָעִים עַם־נִבְלָה: תִּקְעוּ
בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּבִסָּה לַיּוֹם חֲנֻנוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֹאֲהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּדְחוּסָה שָׂמוּ בַצֵּאתוֹ עַל־אָרֶץ מִצְרָיִם שִׁחָה
לֹאֲהֵי יַעֲקֹב: הַסִּירוֹתֵי מִסְּבָל שָׂכְמוּ בְּפִי מִדּוֹד תַּעֲבֹרְתָהּ:

בצרה קראת ונחלצת מענה בסתר רעם אכתה על שם סדקת
 סלה: שמע עמי ואעדה בך ישראל אם תשמע לי: לא דחת
 בך אל יד ולא תשתחור לאר נכר: אנכי יי אלהיך המעלה
 מארץ מצרים תרחב-סף ואמלאהו: ולא-שמע עמי לקלי ישראל
 לא-אבה לי: ואשלחתי בישירות לבם ולכו במיעצותיהם: לו
 עמי שומע לי ישראל בדרך יחלכו: כמעט אויבדם אכניע
 ועל-צריהם אשיב ידי: משנאי יי יכחשו-לו ויהי עתם לעולם:
 נאבילהו סחלב חמה ומצור דבש אישבינה:

פרישטאנ וואנט סתן:

היום יום שששי בשבת שבו היו הלויים אומרים
 בבית המקדש:

צ"י מלך נאות לבש. לבש יי עוז התאזר אהבתבון תבל
 בל-תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשיא
 נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקולות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום יי: עדתך נאמנו מאד לביתך נאמה
 קדש יי לארץ ימים:

שבת חידד ריעודי מזמור נעזאנט:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים
 בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת צי מינדק ויפס 27.

סגן פס למנצח מל יענך ונאם. שיר אן סורים אומר אן חנוכה חידד ריעודי מזמור
 נעזאנט. בייד איינעם אבל חידד ער נישט נעזאנט:

פ שיר מזמור לאסף: אלהים אל-דמי-לך אל-
 תחרש ואל-תשקט אל: כי-הנה אויבך יהמיון
 ומשנאך נשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתיעצו
 על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם-
 ישראל עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו:
 אהלי אדום נישטעאלים מואב והגרים: נבל ועמון

שחרית

וְעָמַלְק פִּלְשֶׁת עַם־יֹשְׁבֵי צוּר: גַּם־אֲשׁוּר גָּלּוּה עִמָּם
 הָיוּ זְרוּעַ לִבְנֵי לוֹט סָקָה: עָשָׂה לָהֶם כַּמְדִּין כְּסִיסְרָא
 בְּיָבִין בְּנַחַר קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בְּעֵין־דָּאָר הָיוּ דָּמָן
 לְאַדְמָה: שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ כְּעוֹרֵב וְכִזָּאֵב וְכִזְבָּח
 וְכִצְלָמָנֶע כָּל־נְסִיכָמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִרְשָׁה־לָּנוּ אַתָּה
 גְּאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגַּל כְּקֵשׁ לִפְנֵי רוּחַ:
 כָּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: בֶּן תִּרְדֵּפֶם
 בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפָתְךָ תִּבְהַלֵּם: מֵלֵא פְגִיהֶם קָרוֹן וַיִּבְקִשׁוּ
 שְׂמֶךְ יְיָ: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָדוּ עַד־יָעַר וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ
 כִּי־אַתָּה שְׂמֶךְ יְיָ לְבִדְךָ עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

פֶּסֶן ר"ח אלול ביו נמך הושענא רבה וויכד דינעסר מזמור נמך שחרית פסוק
 מעריב געזיגט:

לְדוֹד יְיָ אֲדֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵיכָא. יְיָ מַעֲזוּ חַיִּי מִמִּי אֶפְקֹד:
 בְּקָרוֹב עָלַי מְרַעִים לְאֹכֹל אֶת־בִּשְׂרִי. צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי. הִמָּה קִיטְלוּ
 וְנָפְלוּ: אִם־תִּחְנֶנָּה עָלַי מִחְנֶנָּה לֹא־יִירָא לִבִּי. אִם־תִּקּוֹם עָלַי מִלְחָמָה
 כְּזֹאת אֲנִי בּוֹשֵׁם: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ. שְׂכַחְתִּי בְּבֵית
 יְיָ כָּל יָמֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֶלֶה
 בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֶתֶר אֶהְיֶה כְּצוּר יְרוּמָמִנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי
 עַל אוֹיְבֵי סְבִיכוֹתַי וְאַזְבָּחָהּ בְּאֶהְיֶה וּבְחֵי תִרְנֶעָה אֲשִׁירָה וְאַזְמֶרָה לִּי:
 שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לִבִּי בְּקִישׁוֹ פָּנֵי אֵת פָּנֶיךָ
 יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. אַל תֵּט בָּאֶף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי חַיִּית
 אַל תִּשְׁשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ אֲחַפְּסֵנִי:
 הוֹרֵנִי יְיָ דִּרְכָּךְ וְנַחֲנִי בְּאֹרֶחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹדְדִי: אַל תִּחְנֶנִּי בְּנִפְשׁ
 צָרִי. כִּי קָמוּ בִי עֲבֵי שָׁקֶר וַיִּפֹּחַ חֶמֶס: רֹלֵא הָאֲמָנָתִי לְרֹאשׁוֹת בְּטוֹב
 יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוּה אֶל־יְיָ חֹזֵק וַיֹּאמֶן לִבִּי וְקוּה אֶל־יְיָ:

בייט מיינעט אב"ר"ל וויכד דינעסר מזמור נמך
 דעם מזמור של יום געזיגט.

(תהלים ט"ט) לְמַנְצַח לְבָנֵי־קָרַח
 מִזְמוֹר: שְׁמַע־זֹאת כָּל־הָעַמִּים
 הָאֲדִינוּ כְּדִי־שְׁבִי הָלֹךְ: גַּם־בְּנֵי
 מִן דָּבִין סַגְבִּין וּזְקִין תַּחֲנוּן
 געבעטעט וויכד, וויכד בייט אב"ל
 דינעסר מזמור געזיגט.
 (תהלים ט"ז) מִכְתָּם
 לְדוֹד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־

אדם נס-בני איש יחד עשיר
ואביון: פי ידבר חכמות ודגות
לבי תבונות: אטה למשל אזני
אפתח בכנור חידתי: למה אירא
בימי רע עון עקבי יסובני:
הבטחים על-חילם וברב עשרם
יתהללו: אח לא-פדה יפדה איש
לא-יתן לאלהים כפרו: ויקר
פדיון נפשם וחדל לעולם: ויחי-
עוד לנצח לא יראה השחת: כי
יראה חכמים ימותו יחד כסיל
ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם:
קרבים בתימו לעולם משכנתם
לדוד ודוד קראו בשמותם עלי
אדמות: ואדם ביקר בל-יין
נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם
כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו
סלה: כצאן לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם ישרים לבקר
וצורם לבלות שאול מזבל לו:
אך-אלהים יפדה-נפשי מיד
שאול כי יקחני סלה: אל-תירא
כי-יעשיר איש כי-ירבה כבוד
ביתו: כי-לא במותו יקח הכל
לא-ירד אחריו כבודו: כי-נפשו
בחיו יברך ויודך כי-תיטיב לך:
תבוא עד-דור אבותיו עד-נצח

חסיתי בך: אמרת
ליהוה אדני אתה
טובתי בל-עליך:
לקדושים אשר-
בארץ המה ואדירי
כל-חפצי-בם: ירבו
עצבותם אחר מהרו
בל-אסוף נספיהם
מדם ובל-אשא את-
שמותם על-שפתי:
יהוה מנתחלקי וכוס
אתה תומך גורלי:
חבלים נפלו-לי
בנעימים אף-נחלת
שפחה עלי: אברך
את-יהוה אשר יעצני
אף-לילות יפרוני
כליותי: שויתי יהוה
לנגדי תמיד כימימיני
בל-אמוט: לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכון לבטח:
כי לא-תעזב נפשי
לשאול לא-תתן
חסידך לראות שחת:
תודיעני ארח חיים
שבע שמחות ארצי

לא ירא-אור: אדם ביקר ולא יבין | פניך נעימות בימיך
נמשל בבהמות גדמו: | נצח:

והראש הדש היד דע סומור קיד ברכי נפשי נעזאנט, וועלכער ביזא מנחה לשבת
זו פינדע איזט. און חנוכה, סומור שיר חנוכה הבית.

דעזע פיר זכירות ואללען מעגליך נעזאנט ווערדען:

(זכירת יציאת מצרים) למען תזכור את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך:

(זכירת מעמד הר סיני) זכור את יום אשר עמדת לפני
י' אלהיך בחרב פן תשכח את הדברים אשר ראו
עיניך:

(זכירת מחיית עמלק) זכור את אשר-עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך
כל-הנהשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים: והיה בהניח י' אלהיך לך מכל-אויבך
מסביב בארץ אשר-י' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:
ימח שמו וזכרו ונמח זכורו מלהזכירו:

(זכירת מרים) זכור את אשר-עשה י' אלהיך למרים
בדרך בצאתכם ממצרים:

פיר סומור של יום ואלל איך דעזעס נעזאנט ווערדען:

זכור את יום השבת לקדשו:

קריש דרבנן

י' או ב' סלומדים נחורה או גם אחד אם יש סם עשרה זרולים לומר אחריו
קדים דרבנן יאמרו אחר סלימוד אר"א אחר רבי חנינא תלמידי סכמים מרבים
סלום וכי' או סאך דבני אגדה, ואח"כ אומרים קדים זס.

י"י יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעיותה
וימליך מלכותה בחיובון וביזמבון ובחיי דכל-בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

סהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

י"י יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר
ותעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעדא (בעשי"ח
ולעלא) מן כל-ברכתא ושירתא תישבחתא ונהשתא דאמרון
בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל-
תלמידי תלמידיהון ועל כל-מן דעסקין באוריתא
די באתרא דהן ודי בכל-אתר ואתר יהא להון ולכון
שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופירקנא מן-הקדם אבוהון דבשמיא וארעא
ואמרו אמן:

חון יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל-
שראעל ואמרו אמן:

חון עשה שלום במרומיו ברחמיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

בקשה לאחר התפלה

פריה מוגד אבער נאך אללען געבעטען ווירד דיעזעם זענאנעם:

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
אל-יעזבנו ואל-ישנו. להטות לבבנו אליו וללכת
בכל-דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את-אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתני
לפני יי קרובים אל-יי אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו:
למען דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין
עוד: ויגחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני
דרכך: ואני בתמי אלך פדני וחנני בייחיד ועני
אני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי.
שמרי יי צלי על-יר ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים
וארץ: יי ישמר-צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה
ועד-עולם: השקיפה ממעון קדשך מן-השמים וברך
את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו
כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

אל הכבוד אתן לך שיר והלל ואעבד-לך יום
וליל ברוך יחיד ומיוחד. היה הנה ויהיה: יי אלהים
אלהי ישראל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
הוא אלהים חיים ומלך חי וקים קדוש ולעולם ועד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לישועתך קויתי
יי: כי כל-העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלך
בשם-יי אלהים חיים ומלך-עולם: עזרי מעם יי עשה
שמים וארץ: יי ימלך לעולם ועד:

דאס ווירד מוגעד למאכאז בנחמדת מנאמא. וואס בייט מנאמא ערשט יי מירק מנאמא

בְּעֵשֶׂת מֵאָה אֲרִיִּם דָּעַם בַּעֲטָהוּוֹעַ נַעֲהֵם, וְעַמָּצֵם מֵאָה זֶיךְ אִיִּן וְעַנְיָ נִיעֲדַעֲדִי אֹנֵד וְאִנֵּס:

אֵךְ צַדִּיקִים יִזְדּוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֶיךָ:

דִּאֲנִן שְׂטֵעֵהֶם מֵאֵן אֲרִיִּם, אֹנֵד נִינֵס זֶיךְ נַעֲנֵן דָּעַן אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ אֲנֵד וְאִנֵּס דִּיעוּעֵם:

כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו וְאֲנִי אֵלֶךְ בְּשֵׁם־
יְיָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דִּאֲנִן נַעֲהֵם מֵאֵן רִיקְלוֹנֵם צוֹ דַּעַר מֵהִירַע אֹנֵד מַעֲרִינֵם זֶיךְ אֲבַעֲרֵמֵאלֵם נַעֲנֵן דָּעַן אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ
אֹנֵד וְאִנֵּס:

יְיָ נַחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנַי דִּרְבֵּךְ:

עֲנִלְלוּךְ בַּיּוֹם אֲבַנְעֵהֶן וְאִנֵּס מֵאֵן דִּיעוּעַ דְּרִיִּיא פִּסּוּקִים:

גִּדְּ גִדְּדוּ יִגְדְּדוּ וְהוּא יִגְדַּעַקֵּב: וַיְהִי דָוִד בְּכָל־דִּרְכָּיו
מִשְׁכִּיל וַיִּי עָמּוֹ: וְלֹחַ מִצָּא חֵן בְּעֵינַי יְיָ:

חֲשֵׁן מֵאֵן אִיִּן נַעֲשַׁעֲמֵם אֲנִטְעִרְנַעֲהֵמֶן חִילֵּל, וַיִּזְדַּד נֶאֱךְ אֲבִינֵעַן פִּסּוּקִים אִיִּךְ דִּיעוּעֵם נַעֲזֹאנֵס:

עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ
יְהִבֵּךְ וְהוּא יְכַלְכֵּלְךָ: שְׁמֵר־תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי־אַחֲרִית
לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח בִּי וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן־אָרֶץ וּרְעָה
אֲמוֹנָה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטַּח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עֲזָרִי
וַיִּמָּרֶת יְהִי יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוֹ שֶׁר עוֹלָם בְּדַבְּרֵי
קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטָח בִּי חֶסֶד יִסּוּבְּנֶהוּ וּכְתִיב
וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּלֶם. יְיָ אֱלֹהִים אֲמֵת תֵּן בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדַי. כִּי בְּטַחְתִּי בְּךָ שָׁעַל יָדַי
מִשָּׂא וּמִתָּן וְעַסְקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי בְרָכָה כְּדִי שְׂאוּכַל
לְפָרֵנס אֶת־עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי בְּנַחַת וְלֹא בַצֵּר בְּהִתֵּר
וְלֹא בְּאִסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וַיִּקֵּם בִּי מִקְרָא שְׁכַתְּבוּ
הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהִבֵּךְ וְהוּא יְכַלְכֵּלְךָ: אֲמֵן

שלשה עשר עקרים

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה
ועשה ויעשה לכל המעשים:

ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
הוא יחד ואין יחידות כמותו בשום פנים והוא
לבדו אלתיב הנה הנה ויהיה:

ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
אין ניה. ולא ישגודו שני הגוף ואין לו שום
דמיון כלל:

ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
הוא ראשון והוא אחרון:

ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל
לזולתו:

ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים
אמת:

ז אני מאמין באמונה שלמה שגבואת משה רבינו
עליו השלום היתה אמתית ושהוא היה אב
לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה
עתה בדיני היא התורה למשה רבינו עליו
השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא
תהא מאלפת ולא תהי תורה אמת הבורא
יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו
יורע כל מעשה בני אדם וכל מהשבותם שנאמר
היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך
שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי
מצותיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף
על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה-לו בכל-יום
שיבא:

יג אני מאמין באמונה שלמה שתהיה תחית המתים
בעת שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו
ותעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

לישיעתך קייתי יי: קייתי יי לישיעתך: יי לישיעתך קייתי:
לפירקנך סדרית יי: סדרית יי לפירקנך: יי לפירקנך סדרית:

פאן ואלל מעגליך פרשת עקידה. פרשת הסן אינו דא עשרת הדברות ואנא.

פרשת עקידה

אלהינו ואלי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב לפניך
ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם
וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק
וישראל עבדך ואת הברית ואת ההסד ואת השבועה
שנשבעת לאברהם אבינו בהר המזדה ואת העקדה
שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח
בכתוב בתורתך:

בראשית י"ב ה' ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
ויאמר קחנא את-בנך את-יצחקך אשר-אהבת את-

יצחק וילך לך אל-ארץ המדיה והעלהו שם לעלה
 על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם
 בבקר ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נעריו אתו
 ואת יצחק בנו ויבקע עצי עדה ויקם וילך אל-המקום
 אשר-אמר-לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם
 את-עיניו וירא את-המקום מרחק: ויאמר אברהם
 אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער
 נלכה עד-כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם
 את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-
 האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
 אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
 הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה: ויאמר אברהם
 אלהים יראה-לו הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם
 אברהם את-המזבח ויערוך את-העצים ויעקד את-
 יצחק בנו וישם אותו על-המזבח ממעל לעצים:
 וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט
 את-בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן-השמים ויאמר
 אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך
 אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי אתה ידעתי כי-
 ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנך את-יחידך
 ממני: וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר
 נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל
 ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם-המקום
 יהוה יראה ויראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה
 וברא מלאך דיה אל-אברהם שנית מן-השמים:

וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֶאֱמַר יְהוָה בִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ בִּי־בָרַךְ
אֲבִירְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכִתּוּל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וְיִרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת־שֶׁעַר אֲבִיּוֹ׃
וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גִּיֵּי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹלִי׃ וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיָּלְכוּ יַחְדָּו
אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבֶאֱר שָׁבַע׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתּוֹכְחוֹר
לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כִּמּוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ
אֶת רַחֲמָיו מִבֶּן יַחֲדָו וְרָצָה לְשַׁחוֹט אוֹתוֹ כְּדִי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ כֵּן יִכָּבְשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כָּעֶסֶךָ מֵעַלֵּינוּ וַיִּגְדְּלוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתַכְנִיטִים אֲתָנוּ לִפְנֵים מִשְׁוֹרֶת
דִּינֶיךָ וְהִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת
הַרַחֲמִים וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹלָה יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעִירֶיךָ
וּמִנְחֻלָּתְךָ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּאָמֹר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזַכֹּר
וְהָאָרֶץ אֲזַכֹּר׃

פֶּרֶשׁ ת ה מ ן

שְׁמוֹת מִזֹּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּנִי מִמַּטֵּי־
לָכֶם לָחֵם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּלְקְטוּ דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִּי אִם־לֹא׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־
יִלְקְטוּ יוֹם וַיֹּסֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַתָּה אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וּדְעֵתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם

מצרים: ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-
תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר
לשבע בשמע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מלינם
עליו ונחנו מה לא-עלינו תלנתיכם כי על-יהוה:
ויאמר משה אל-אהרן אמור אל-כל-עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ויהי כדבר
אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-המדבר
והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל-משה
לאמר: שמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו-לחם
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל
השלו ותכם את-המחנה ובבקר היתה שכבת הטל
סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על-פני
המדבר דק מחספם דק ככסור על-הארץ: ויראו
בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא
ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן
יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם
איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו-כן בני-ישראל
גילקטו המרבה והממעיט וימדי בעמר ולא העדיף
המרבה והממעיט לא ההסיר איש לפי-אכלו לקטו:
ויאמר משה אלהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר:
ולא-שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר
גרים תולעים ויבאש וירצף עליהם משה: וילקטו
אותו בבקר בבקר איש קפי אכלו ותם השמש ונקם:

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְצוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד
וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה רִנְדוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
חֹוֹא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבֹתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחוּר
אֶת אֲשֶׁר־תֹּאמְרוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת
כָּל־הָעֵדָה הַנִּיחֹו לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר׃ וַיִּנְיחוּ
אוֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבֵּאִישׁ וְרִמָּה
לֹא־הִתְהַבּוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת
הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא־יִהְיֶה־בּוֹ׃ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי׃
רְאוּ כִי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שִׁבּוֹ׃ אִישׁ תַּחֲתֹו אֶל־יָצֵא
אִישׁ מִמִּקְוָמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע
גֹּד לָבֵן וְטִעְמֹו כַּצִּפִּיחַת בֶּדֶבֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוֹ זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכָלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
קַח צִנְצִנֹת אַחַת וְתִן־שָׁמָּה מִלֹּא־הָעֹמֶר מִן וְהֵנִחַ אֹתוֹ
לִפְנֵי יְהוָה לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל־
מֹשֶׁה וַיִּנְיחוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁמֶרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאֵם אֶל־אֶרֶץ נַשְׁבָּת
אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בֹּאֵם אֶל־קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וְהָעֹמֶר
עִשְׂרִית הָאִיפָה הוּא׃

תפלה על הפרנסה

אֵלֵינוּ הָאֵל הַמֶּכִּין פְּרִנְסָה לְכָל בְּרִיָּה וּמִזְמִין
מִלְבוּשׁ לְכָל נֶבֶרָא וְשׁוֹלֵחַ לָהֶם מַחֲיָה שְׁתַּתִּין לִי
מַחֲיָתִי בְּשׁוּפִי שְׁתַּכְלֶכְלָנִי וּתְפַרְנֶסֶנִּי אוֹתִי וְכָל אָנָּשִׁי
בֵּיתִי וְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרִנְסָה טוֹבָה שֶׁל כְּבוֹד בְּנִחַת וְלֹא
בְּצַעַר בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי פְּרִנְסָה
שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם בּוֹשָׁה וְכָל־מָה פְּרִנְסָה שֶׁלֹּא תַצְרִיכֵנִי
בָּהּ לִידֵי מַתָּנָה בְּשׁוּר וְדָם כִּי אִם מִיְדֵךְ הַמְּלָאָה וְהִרְחֵבָה
פְּרִנְסָה שֶׁאוֹכֵל לְעֶסוֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוּרָה
וְהַתְמִימָה וְטָרֵף נָקִי וּמִזְמִין וּמִזְוֹנֵתִי וּמִזְוֹנוֹת אָנָּשִׁי
בֵּיתִי וְכָל צָרְכֵנוּ קוֹדֵם שֶׁנֶּצְטָרֵךְ לָהֶם כְּדֵי שִׁיחִיָּה
לְבִי פָּנוּי בְּלִי טְרִדָּה לְעֶסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה לְקִיּוֹם
הַמִּצְוֹת וּלְיֵשֵׁב בְּשָׁלוֹם עַל שְׁלַחֲנִי בְּכְבוֹד עִם כָּל בְּנֵי
בֵּיתִי וְשֶׁאֵאֱצִיפָה לְשִׁלְחָן שֶׁל אַחֲרִים וְשֶׁאֵאֱצְטָרֵךְ
לְהִשְׁתַּעֲבֹד לְשׁוּם אָדָם וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם עוֹל
בְּשׁוּר וְדָם כִּי אִם עוֹל מַלְכוּתֶךָ לְעַבְדֶּךָ בְּלִבִּי שָׁלֵם.
וּבְבִגְדֵי כְבוֹד יִהְיוּ לְבוּשֵׁנוּ בִּיקָר וְלֹא בְּבִשְׁת פְּגִימָה:
וְהַצִּילֵנוּ מִן עֲנִיּוֹת וּמַדְדוֹת וּשְׁפִלוֹת. וְאִזְכָּה לְהַכְנִים
אוֹרְחִים וּלְגַמּוֹל חֶסֶד לְכָל אָדָם וְהַזְמִין לִי לַעֲשׂוֹת
צְדָקָה לְהִרְאוֹת לָהּ וְלֹא אֶכְשֹׁל בְּבִנֵי אָדָם שְׁאִינִן
הַגּוֹנִין אָמֵן:

עשרת הדברות

שְׁמוֹת כ' א' וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לְאַמֵּר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי:

לֹא־תַעֲבֹד לֵךְ פֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־
 תִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
 קָנָא פֶקֶד עֵין אֲבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׂלֵשִׁים וְעַל־
 רְבָעִים לְשֹׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא
 יִנָּקֶה יְהוָה אֶת־אִשְׁרֵי־שָׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: זָכוֹר אֶת־
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל־
 מְלֹאכְתְּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
 וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה
 יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
 בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יּוֹם
 הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּכֹּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
 יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
 לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרַעַף עַד
 שֹׁקֶר: לֹא־תַחֲמוֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ
 וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

סדר תפלת מנחה

יי מנחה ואנטי מאן סדר קרבנות. סאן ועשית כבוד: חשת ביו ולזבח השלמים.
 אשרי שמונה עשרה תחנון אונד עלינו. ויירד אבער גליין מעריב נעכעטעל. וי
 חרד עלינו נאכהער נעזאנט.

תפלת ערבית לחול

קודם תפלת ערבית יאמר :

לשם יחוד ק"בה נר הרני בא לקיים מצות תפלת מעריב שתקן יעקב
אבינו ע"ה לתקן שרשה במקור עליון. והי נעם וכו'.

יעקב מאן מעריב בזמנו בעמנו. דאם הייבט. ויעקב מאן שטערנע שטעהען. זאגט מאן פאל.
נענדע סטויקס.

מעריב שלא בזמנו קאנן איינע האלבע שטינדע פאר נאכט נעבעמערס ווערדען.

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי
העומדים בבית יי בלילות שאו ידיכם קדש וברכו
את יי: יברך יי מציון עשה שמים וארץ: ג"ס יי
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"ס יי
צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"ס יי הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו:

והוא רהום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל חמתו:
יי הושיעה המלך יענינו ביום קראנו:

זאגט קהל יתברך.

ווערדענדי דער חזן ברכו זאגט.

יתברך וישתבח ויתפאר	חזן ברכו את יי המברך
ויתרוסם ויתנשא שמו של	ברוך יי המברך לעולם ועד:
מלך מלבי המלכים הקדוש	ברוך אתה יי אלהינו
ברוך הוא שהוא ראשון והוא	מלך העולם אשר
אחרון ומפלעדיו אין אלהים:	בדבריו מעריב ערבים
סלו לרכב בערבית ביה שמו	בחכמה פותח שערים
ועליו לפניו ושמו מרוסם על-	ובתבונה משנה עתים
כל-ברכה ותהלה: ברוך שם	ומחליף את-הומנים
כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי	
שם יי מברך מעתה ועד עולם:	

וּמִסֵּדֶר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַלְתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרָא יוֹם וּלְיָלָה. גּוֹלָל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם
וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי
עֲבֹאֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים:
אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֶהְבֶּת.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֹתָנוּ
לְמַדָּת. עַל־כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בִּשְׂכַבְנוּ וּבִקְוִימוֹנוּ
נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תּוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ
יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאֶהְבֶּתְךָ
אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יי
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אִשְׁרֵי אֲנִכִּי מִצֻּוֹת
הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בִּשְׁכֻתְךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׂכַבְּךָ וּבִקְוִימָה: וּקְשַׁרְתָּם
לְאֹזֶן עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְטָת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְתָּם
עַל־טְחוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגלך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם: וחרה אף-יהוה בכם ועצר את-
השמים ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם
וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטוטפת בין
עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
על-מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
לכם לציצת וזכרתם את-כל-מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר-אתם ונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-
כל-מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאהים
אני יהוה אלהיכם:

מלך נגד אלהיכם ויחד דאם וזאב אמת נעזאב. ואנר וזענ דער וזון דאם וזאב אמת
לויט זאבט. מענטש קהל ואמונה ון :

אמת ואמונה כל--זאת וקיים עלינו
כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו
ישראל עמו. הפורנו מיד מלכים מלכנו
הנאלנו מכף כל-העריצים. הא הנפרע
לנו מצרינו והמשלם נמול לכל--אויבי
נפשנו העשה גדלות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר. השם נפשנו בחיים. ולא
נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות
אויבינו. ויורם קרננו על כל שנאינו.
העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות
ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו
כל בכורי מצרים. ויוצא את עמו ישראל
מתוכם לחרות עולם. המעביר בננו בין
גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע. וראו בננו גבורתו. שבתו
והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לקד ענו שירה בשמחה
רבה. ואמרו בקדם:

מי כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר
בקדש. נורא תהלות עשה קדא:

מלכותך ראו בנך בזקק יום לפני
משה זה אלי ענו ואמרו:

יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַנֹּאמֶר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַנֹּאמֶר
מִיד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ. וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךְ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ
וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁטָן
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
יִשְׁמֹר צִיאָתָנוּ וּבִיאָתָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ. בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹךְ כְּבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְבוֹד יְיָ
לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא יִמָּשׁ יְיָ
אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. וַיֵּרָא כָּל הָעָם

וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים.
יי הוּא הָאֱלֹהִים. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ
אַחַד. יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
לָךְ. הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ. לְהַשְׁתַּכַּח בְּתִהְלָתְךָ.
כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה
נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ. וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ
וְצֵאן מִרְעִיתְךָ. נוֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ. בָּרוּךְ יי בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יי
בְּקִילָה. בָּרוּךְ יי בְּשִׁכְבּוֹ. בָּרוּךְ יי בְּקוֹמָנוּ.
כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר
בִּידוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ.
בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּרִיתָהּ אוֹתִי יי אֵל
אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִים
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְדָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאַמְתָּ. בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלֹעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד. כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ בְּכַבּוֹדוֹ. תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
עַד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בַּעֲשִׂית זְכָרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ הַפֶּיַךְ בְּחַיִּים. וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מַתִּיָּה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מחזק (משיב הרוח ומוריד הגשם):

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַתִּיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בֹּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם
לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַתִּיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בַּעֲשִׂית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים. וְזָכַר יַצְרֵיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַתִּיָּה
הַמַּתִּים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים
בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ):

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְכָּד לְאִנּוּשׁ

בִּינָה. *) חֲנֻנוּ מֵאַתָּה יָדְעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַדָּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבֵּנוּ מִלְכֵנוּ
לְעִבּוּדְךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֶה בְּתַשׁוּבָה:
סִלַּח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאוּ מַחֲל-לָנוּ
מִלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוּחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיִבָּה רִיבֵנוּ וּגְאֻלָּנוּ
מִהָרָה לְמַעַן שְׁמַךְ כִּי גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאוּנוּ יי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה
כִּי תִהְיֶה אַתָּה. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן
וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

*) אֵן מוֹיֵשׁ אֵינְךָ מוֹיֵשׁ וְיִירַד אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ נְעוּאֵנוּ:

אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ לְמַדַּע תּוֹרַתְךָ. וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם חֲקֵי רְצוֹנְךָ. וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
בֵּין אֹרֶךְ לְחֶסֶד בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ הָחַל עֲלֵינוּ הַיָּמִים
הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכָּל-חֲמָא וּמִגָּבִים
מִכָּל-שָׁן וּמִדְּבָקִים בִּירְעוּדָה: 192

בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה.
וְתֵן בִּרְכָּהּ (חֵסֶן וְיִנְסֻכָּה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּהּ) עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה וְשִׂבְעֵנוּ מִטוֹבָהּ. וּבָרַךְ שְׁנֵתָנוּ
בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּבְקַע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ. וְשֵׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלוּיֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַיְשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשִׁיָּה וְיִזְעֲצֵנוּ
כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמַלּוּךְ
עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבָרֶךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וּלְמַדְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׂי
רָשָׁעָה כָּרְגַע יֵאָבְדוּ וְכָל־מְהַרְהָ יִכָּרְתוּ
וְהַיּוֹדִים מְהַרְהָ תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר
וְתִכְנִיעַ בַּמְהַרְהָ בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָרִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל קְדֻשַׁת סִינַי וְעַל

ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמים יי
אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
בשמך באמת. ושים חלקנו עמם לעולם.
ולא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה יי
משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב.
ותשכון בתוכה כאשר דברת. ובנה
אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכסא
דוד מהרה לתוכה תבין. ברוך אתה יי
בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח
וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו
כל היום: ברוך אתה יי מצמיח קרן
ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים ובִרְצוֹן את תפלתנו
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה.
ומלפניך מלכנו ריקם אל־תשיבנו. כי
אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
אֶת־הַעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֶשֶׁי יִשְׂרָאֵל וְתַמְלִתָּם

בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרָה
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אֵן רֹאשׁ חֲדָשׁ אֲנִי חוֹל הַמוֹעֵד וְיִידֵי יַעֲלֶה וְיִבֹּא גִעּוּזָאנִס.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֹּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מֹשֶׁה בֶן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לְרֹאשׁ חֲדָשׁ הַחֹדֶשׁ בַּחֹדֶשׁ פֶּסַח חֲג
הַמִּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ סִכּוּת חֲג הַסִּכּוּת הַזֶּה. זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
חַיִּים וְחֻנָּנוּ. וּרְחֻם עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֲמִידָה עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לָדָר וְדָר נֹדֶה לָּךְ. וְגַם־פֶּר תִּהְלֶתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ. וְעַל גְּסִידָה שְׂבָכָל־
יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל־עֵת עֲרֵב
וּבִקֹּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמֵּרַחֵם כִּי
לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מַעֲלָם קִוִּינוּ לָּךְ:

אֵן חֲטוּבָה אֲנִי מוֹדִים וְיִידֵי דִיעוּסִים גִּעּוּזָאנִס:

עַל הַגָּסִים. וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמִּלְחָמוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמֵם תָּהִם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

ערבית לחול

לפזורים
בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה בשעמד
עליהם הזמן הרשע
בקש להשמיד להרוג
ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחר
בשלשה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש
אדר ושללם לבזו
ואתה ברחמיך הרבים
הפדת את עצתו
וקלקלת את מחשבתו
והשבות לו גמולו
בראשו וקטלו אותו
ואת בניו על העץ:

לחנוכה
בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
השמונאי ובניו בשעמדה מלכות וון
הרשעה על עמך ישראל להשכיחם
תורתך ולהעבירם מתקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת
צרתם רבת את דריכם ונתת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד
חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים
ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים
וזדים ביד עוסקי תורתך וקדוש
שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה ואחר כן באו בניך לרביר
ביתך ופנו את היכלך וטהרו את
מקדשך והדליקו נרות בחצרות
קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו
להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

(בעש"ת ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:)

וכל חתנים יורוק סלה ויהללו את שמך באמת האל ושועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך וקדשך גאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום:

(בעש"ת בספר חיים ברבה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונקטב לבניך אנחנו
וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום ברוך אתה יי עושה השלום:)
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

ערבית לחול

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בפער לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה
עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצו ידיו.
הושיעה ימינה וענגי: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי קפונה
י צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון וכו'
עלינו קדיש יתום

יתגדל ויתקדש ושמך רבא בעלמא די-ברא ברעיותה
ונמליך מלכותה בחייכון וביומיון ובחיי דכל-בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

Gem. יהא שמך רבא מברך לעלם ולעלמי עדמיא:

ותברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמך הקודשא בריך הוא לעילא (כעסי"ס ולעילא)
מן כל-ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא
ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן-שמאי וחיים עלינו ועל-כל-ישראל
ואמרו אמן: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו
ועל-כל-ישראל ואמרו אמן:

ביא מערב בזמנה ווערדען אויך דיעוע מומורים געוואנט.

לדוד מזמור לוי האריך ומלואה תכל וישגי בה: פי הוא על ימים
יסדה ועל גהרות וכיננה: פי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד דורשו מבקשי פניה יעקב סדה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יי עוזי וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סדה:
למנצח על הגתית מזמור לדוד: יי אדונינו מה אדיר שמך בכל-הארץ
אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים יסדת עו למען צורריך
להשבות אויב ומתנקם: פי אראה שמך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר
מונחתה: מה אנוש בי תזכרנו וכן אדם בי תפקדנו. ותתקדשו מעט מאלהים

ערבית לתור

וְכָבוֹד וְתִכְרָה וְעֶסְכְּרוֹתַי : מִקְשִׁילֹתַי בְּמַעֲשֵׂי גִידִי כֹל שֶׁנֶּחֱמַת פֶּסַח וְזָלַזְתִּי : צִדְקָה
וְאַלְמִסִּים גָּלִים וְגַם בְּהִמּוֹת שְׂדֵי : צָפוֹר שְׂמִים וְדָנִי טָגִים לִבִּי אֶרְחוֹת יָסִים :
יְיָ אֲחֻנֵּנוּ מִחַ אֲדִיר שִׁמְךָ בְּקֹל-הָאָרֶץ :

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹו לַיְיָ בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֹו לַיְיָ בְּבוֹד וְעוֹז : הָבֹו
לַיְיָ בְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לַיְיָ בְּהִרְבַּת קִדְשׁ : קוֹל יְיָ עַל-
הַמַּיִם אֶל-הַבְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל-טִים רַבִּים. קוֹל יְיָ בַּבַּח.
קוֹל יְיָ בְּהַדָּר : קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים. וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי
הַלְבָּנוֹן : וַיִּרְקִידֵם בְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כִּמּוֹ בֹו-רֵאמִים :
קוֹל-יְיָ חוֹצֵב זֵהָבוֹת אֵשׁ : קוֹל יְיָ יַחֲלִיל מִדְּבָר. יַחֲלִיל יְיָ מִדְּבָר
קִדְשׁ : קוֹל יְיָ יַחֲלִיל אֵילֹוֹת וַיַּחֲשׂוּק יַעֲרֹות וּבְהִיבְלֹו כִּלּוֹ
אִמֵּר בְּבוֹד : יְיָ לְמַבּוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מִלֶּךְ לְעוֹדָם : יְיָ עוֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : קִדִּישׁ יְתוֹם

שיר השירים.

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה : יִשְׁכְּנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ בִּירְמוּבִים
דִּדְיָה מִיָּין : לְרִיחַ שְׁמָנִיהַ טוֹבִים שְׁמֵן תִּזְרַק שְׁמֶךָ עַל בֶּן עֲלָמוֹת
אֲחִיבֹוה : מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ גְּרוּעָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ תִּדְרִיו גְּנִילָה
וַיִּשְׁמַחָה בְּךָ גִּזְבִּירָה דָּדָה מִיָּין מִיִּשְׂרָאֵל אֲחִיבֹוה : שְׁחֹזְרָה אֲנִי
וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַּיִם בְּאֶהְלִי כִּדָּר פִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה : אֶל-הַתְּרָאֲנִי
שְׂאֲנִי שְׁתַּחֲרַחֲת שִׁשְׁזֹפֶתִנִּי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי גִחְרוּ בִי שְׁמִנִי לְמִרְחָה
אֶת-הַבְּרָמִים בְּרַמִּי שְׂפִי לֹא גִמְרַתִּי : הַגִּידָה לִּי שְׂאֲהִבָה נִפְשִׁי
אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֹמָה אֲהִיָה כְעִטָּיה עַל
עֲדָרֵי חֲבָרִיָה : אִם-לֹא תִדְעִי לֵךְ הִיפָה בְּנָשִׁים צִאִילָה
בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֶת-גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים : דִּסְסַתִּי
בְּרִבְבֵי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי : גִּאֲוִי לְחִיָּךְ בַּתּוֹרִים צִנְאֲרָךְ
בְּחִירוֹתִים : תִּנְרִי זָהָב גַּעֲשֶׂה-לָּךְ עִם נִקְדוֹת הַבֶּסֶס : עַד
שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמַסְבּוֹ גִּרְדִּי גִתֵּן רִיחוֹ : צִרּוֹר הַמִּזֹּר דוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי
יִלִּין : אֲשַׁכֵּל הַכֶּסֶף דוֹדִי לִי בְּבִרְמִי עֵין גִּדִּי : הִנֵּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי
הִנֵּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹגִים הִנֵּךְ יִפָּה דוֹדִי אֲפִי גָעִים אֲפִי-עֶרְשֵׁנוֹ
בְּעִנְנָה : קִרוֹת בְּתִינּוֹ אֲרָזִים רַהֲיִטְנוֹ בְּרוֹתִים : אֲנִי חֲבִצְלֶת
הַשָּׂרֹז שׁוֹשְׁנַת הָעִמְקִים : בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים בֵּין רַעֲיָתִי

בין הבנות: פתפוח בעצי תיער בן דודי בין הבנים בצל
 חמדי וישבתי ופריו מתוק לחפי: הביאני אר-בית ר-יין
 ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי
 חולת אהבה אני: שמאלו תחרת לראשי וימינו תחבק י:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
 אסתעירו ואסתעוררו את-האהבה עד שתחפץ: קול דודי
 הנהדה בא מדלג על-ההרים | מקפץ על-הגבעות: דומה
 דודי לצבי או לעפר האילים הנהדה עימד אחר בתדנו
 משגיה מן-החלזות מציץ מן-החרפים: ענה דודי ואמר לי
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: כי-הנה הסתו עבר הנשם
 חלף הלך לו: והנצנים נראו בארץ ער- הזמיר הגיע וקול
 התור נשמע בארצנו: התאנה הנמה פגיה והנפנים סמור
 נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: יונתי בחנוי הסלע
 בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את-קולך כי-
 קולך ערב ומראיך נאנה: אחזור-לנו שעלים שעדים קמנים
 מחבלים פרמים וקרמינו סמור: דודי לי ואני לו הרעה
 בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי
 לצבי או לעופר האילים על הרי בתר: על משכבי בלילות
 בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה
 נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה
 נפשי בקשתי ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הסובבים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
 את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד שהביאתיו אל-
 בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר פתימרות
 עשן מקשרת מר ולבונה מכל אבקת רזבל: הנה מטתו
 שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל כלם אחוי
 הרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:
 אפריון עשה לו חמלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשו-
 כסף רפידתו זהב מרכבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מבגור-

ירושלים: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
 שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: הנה יפה
 רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לציתך שעריך בערך
 העצים שגלשו מחר גלעד: שניך בערך הקצובות שעלו מן
 הרצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: פחוט רחשני
 שפתותיך ומדברך נאה בפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך:
 כמגד דוד צוארך בנוי לתפיות אלה המגן תלוי עליו כל
 שלטי הנבדלים: שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אל-הר
 המור ואל גבעת הלבונה: בלך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי
 מלבנון בלה אתי מקבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
 שגיר וחרמון ממעונות אריות מחררי נמרים: לבבתיני אחתי בלה
 לבבתיני באחת מעיניך באחד ענק מצורגך: מה יפו דוד
 אחותי בלה מה טובו דוד מין וריח שמניך מכל-בשמים:
 נפת תטפנה שפתותיך בזה דבש וחלב תחת לשונך וריח
 שלמתך כריח קבנון: נן געול אחותי בלה נל געול מען
 חתום: שדחך פרדם רמונים עם פרי מגדים בפ"ים עם
 גרדים: גרד וכרפס קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר
 ואהלזת עם כל ראשי בשמים: מען ננים באר מים חיים
 ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו
 בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: באתי לגני אחותי
 בלה אריתי מזרי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
 ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: אני ישגור
 ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תפתי
 שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: פשמי את פתנתי
 איכבה אלכשנה רחצתי את הגלי איכבה אמנפם: דודי
 שלח ידו מן החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי
 וידי נספו מור ואצבעותי מור עובר על פפות המנעול:
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר בפשי יצאה בדברו
 בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאתי השומרים
 הסובבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי

החזקות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את
 דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד הנפת
 בנשים : מה דודך מדוד שככה השבעתנו : דודי צח ואדום
 דגול מרבבה ראשו כתרם פז קוצותיו תלתלים שחזורת
 כעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישובות
 על-מלאות : לחיו כערונת הבשם : מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מר עזב : ידיו גלילי זהב ממלאים בפרשיש
 מעיו עשת שן מעלפת : ספירים : שוקיו עמודי שש מוסדים
 על אדני פז מראהו כלבנון כחור בארזים : חכו ממתקים
 וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם : אנה הלך
 דודך הנפת בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך : דודי ירד
 לגנו כערונות הבשם לרעות בגנים וללקוט שושנים : אנו
 לדודי ודודי לי הרעה בשושנים : יפה את רעיתי כתרצה
 באנה בירושלים אימה כנגלות : הסבי עיניך מנגדי שהם
 הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד : שניך
 כעדר הרהקים שעלו מן תרצה שקלם : מתאימות ושכלה
 אין בהם : כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך : ששים רמה
 מלכות ושמונים פלגשים ועלמות אין מספר : אחת היא
 יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדה ראוה בנות
 ויאשרוה מקכות ופלגשים ויהללוה : מי זאת הנשקפה כמו
 שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנגלות : אל גנת
 אגוז ירדתי לראות באבי הנחל : לראות הפרחה הנפן הנצו
 הרמונים : לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדב : שובי
 שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מהתחזו בשולמית
 כמחלת המחנים : מה יפיו פעמיו כנעלים בת גדיב חמוקי
 ירכיך כמו חללים מעשה ידי אמן : שררך אגן הסהר על-
 יחסר המזג כמנד ערמת חטים סוגה בשושנים : שני שדיך
 כשני עפרים תאמי צביה : צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
 כחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני
 דמשק : ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור
 ברהמים : מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים : זאת

קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלת: אמרתי אעלה
 בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך באשכלות הנפן וריח
 אפך בתפוחים: וחפך ביין המזב הולך לדודי למישרים דובב
 שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא
 השדה גלינה בכפרים: נשכימה לפרמים נראה אס-פרחה
 הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את-דדי לך
 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם-
 ישנים דודי צפנתי לך: מי יתגך כאח לי יונק שדי וימי
 אמצאך בחוץ אשקה גם לא יבז לי: אנהגך אביאך אל-
 בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים רמני: שמאלו
 תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בגנות ירושלים
 מה תעירו ומה תעדרו את האהבה עד שתחפין: מי זאת
 עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עזרתיה
 שמה חבדתה אמה שמה חבלה ילדתה: שימני בחותם על-לבך
 כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאו
 רשפיה רשפי אש: שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות
 את האהבה וגהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו
 באהבה בוז יבזו לו: אחות לנו קמנה ושדים אין לה מוד-
 געשה לאחותינו ביום שיזכר בה: אם חומה היא נבנה-
 עליה מירת פסח ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני
 חומה ושדי במגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: פרס
 היה לשלמה בבעל המון נתן את הפרס לנמרים איש יבא
 בפריו אלה פסח: פרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים
 לנמרים את פריו: הישבת בגנים חברים: מקשיבים לקולך
 השמיעני: ברח דודי ודמה לך לצבי או לעופר האילים על
 הרי בשמים:

תפלה זו יאמר אהר שיר השירים בכוונה גדולה
 רבון כל העולמים יהי רצון מדכניה יי אלהי ואלהי אבותי
 שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא קדש
 קדשים ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות נקודותיו
 ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצירופיו וימזיו וסודותיו

הַקְדוּשִׁים וְהַנְּהוּרִים הַנּוֹרְאִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתְּהֵא שְׁעוֹר
זוֹ שַׁעַת רַחֲמִים שַׁעַת הַקְּשִׁבָה שַׁעַת הַאֲזָנָה וּנְקִרְאָה וְתַעֲנֵנוּ
נַעֲתִיר לָהּ וְהַעֲתִיר לָנוּ שִׁיְהִי עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד
שִׁיר הַשִּׁירִים בְּאֶדְנוּ הַשִּׁגְנוּ כָּל-הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת
אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תַּנְאָיו וּנְזָכָה לְמָקוֹם שֶׁהַשְּׁמוֹת
נִחְצְבוֹת מִשָּׁם וּבְאֵלּוּ עֲשִׂינוּ כָּל מַה שְּׁמוּטָל עֲלֵינוּ לְהַשִּׁיב
בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר וְלַהֲיוֹת מִן הָעוֹלָם וְהַיּוֹכִים
לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְחַסִּידִים וּמַלְאֵ כָּל מַשְׁאֲלוֹת
לִבֵּנוּ לְטוֹבָה וְתַהֲיֶיהָ עִם לִבֵּנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בַּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ
וְעִם יָדֵינוּ בַּעַת מַעֲבָדֵנוּ וְתַשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוֵהוּ
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּמַעֲפָר תְּקִימָנוּ וּמַאֲשָׁפוֹת דְּלוּתֵינוּ תְּרוּמָמָנוּ
וְתַשִּׁיב שְׂכִינְתָּךְ לְעִיר קְדִישְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

מי שאין לו פנאי לומר שיר השירים כולה קודם קבלת שבת יאמר חלו די פסוקים.
ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיון: עורי צפון ובואי
תימן הפיחי גפי יזלו בשמיו יבא דודי לגבני ויאכל פרי מגדיו
קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
באתי לגני אחתי כלה אריתי מזרי עם בשמי אכלתי יערי עם
דבשי שתיתי ייני עם הלבי אכרו רעים שתו ושכרו דודים:

סדר ברכת חלה

יעדע היום וירא איזט פערפסליכטעט, פאן איהרעם טייגע ווארום בראד געבאקקען ווירד ועלבסט חלה
אכצוואנדערן אונד וועגן דער טייג איין שיעור חלה (געמליך 1/4 וידעל מעהל א' מאס ענטהעלט
מוס זיא, וועהרענד דעם זיא דיא חלה פאם טייג אכצוממט (אבער נישט נאכהער וועגן זיא שאן אכנע-
נאמען האט) פאלגענדע ברכה זאגען

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֻלָּה מִן הָעֵסָה:

סדר ברכת הדלקה

דיא פרווען זינד פערפסליכטעט, פאר אייננאנג דעם שבת ליכטער ועלבסט אנצוצונדען, אונד ביים
אנצונדען ווירד פאלגענדע ברכה געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (אן יום טוב שֶׁל יום טוב):

סדר קבלת שבת

פרייטאג צו מנחה ווירד וויא אללע טאנע געבעטעט, נוד תחנון ווירד

ניכט געזאגט זאנדערן מאן זאגט דיעזעס:

צה לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו:
 נקדמה פניו בתודה. בזמרות נריע לו:
 כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים.
 אשר בידו מחקרי ארץ. ותועפות הרים
 לו אשר לו הים והוא עשהו. ויבשת ידיו
 יצרו: באו נשתחוה ונברעה נברכה לפני
 יי עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו
 וצאן ירו היום אם בקדו תשמעו: אל תקשו
 לבבכם כמריבה. כיום מסה במדבר.
 אשר נסוני אבותיכם. בחנוני גם ראוי
 פעלי. ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם
 תעי לבב הם. והם לא ידעו דרכי: אשר
 נשבעתי באפי. אם יבאון אל מנוחתתי:
 צו שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ.
 שירו ליי ברכו שמו בשיר מיום ישועתו.
 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו
 כי גדול יי ומהולל מאד נורא הוא על כל
 אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים ויי
 שמים עשה: הוד והדר לפניו עז ותפארת
 במקדשו: הבו ליי משפחות עמים הבו ליי

כבוד ועז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְחֻצְרוֹתַי: הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדָרִית קֹדֶשׁ
חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יִי מֶלֶךְ
אֶת־כּוֹן־תֵּיבֵל בַּל־תִּמְוִטִּי־דִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יָרַעַם הַיָּם
וּמִדּוֹאוֹ: יַעֲדוּ שָׂרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֹז יִרְנְנוּ
כָּל עַצִּי יַעַר: לִפְנֵי יִי כִי בָא כִי בָא לְשַׁפֵּט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּיבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתוֹ:

ז יִי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים עֲנִן
וְעֶרְפֶּל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי
תִלְדָּה וְתִלְהֵט סְבִיב צִרְיוֹ: הָאִירוּ בְּרָקָיו תֵּבֵל רֹאֲתָהּ
נִתְחַלֵּל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָה נִמְסּוּ מִלִּפְנֵי יִי מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלִילִים
הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלָגֶה
בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יִי: כִּי אַתָּה יִי עֲלִיּוֹן עַל
כָּל הָאָרֶץ מְאֹד גְּעִלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֶהְיֵי יִי שְׂגָאוֹ
רַע שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹר
זָרַע לְצַדִּיק וּלְיֹשֶׁרִי לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיִי
וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קֹדֶשׁ:

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוּ וְזָרַע קֹדֶשׁ: הוֹדִיעַ
יִי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּקָה צִדְקָתוֹ: זָכַר

הסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו: הריעו לוי כל
הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו לוי בכנור
בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלואו
תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד
הרים ירננו: לפני יי כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

צט יי מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ.
יי בציון גדול ורם הוא על כל העמים: יורו שמך
גדול ונורא קדוש הוא ועז מלך משפט אהב אתה
כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
משה ואהרן בכהגיו ושמואל בקראי שמו קראים אר
יי והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמו עזתיו
וחק נתן למו: יי אלהינו אתה עניתם אל נשא היית
להם ונקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו והשתחוו
להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

כט מזמור קדוד הבו ליי בני אלים הבו לוי
כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו השתחוו לוי
בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד
הרעים יי על מים רבים: קול יי בפת קול
יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישבר יי את

אֶרְוִי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כָּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן
 וַיִּשְׁרִיזֵם כָּמוֹ בֶּן רֵאמִים קוֹל יִי חֲצֹב לְהַבּוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יִי יַחֲלִיל מִדְּבַר יַחֲלִיל יִי מִדְּבַר קִדְשׁ:
 קוֹל יִי יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשׂוּהָ יַעֲרוֹת וּבִהִיכְלוֹ
 כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד: יִי לַמְּבוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יִי
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יִי עֹז לְעַמּוֹ וַתֵּן יִי יִבְרַךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שם המהבר שלמה הלוי

לָכֵה דוּדִי לְקִרְאָת כִּדְה. פְּנֵי שַׁבָּת
 נִקְבְּלָה: לָכֵה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוֹר אֶחָד הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל
 הַמִּיחָד. יִי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּדְתַפְאֶרֶת
 וּלְתִהְלָה: לָכֵה

לְקִרְאָת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכֵה. כִּי הִיא מְקוֹר
 הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה
 בְּמַחֲשָׁבָה תִּתְחַלֵּה: לָכֵה

מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
 הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעֵמֶק הַבְּכָה. וְהוּא
 יִתְמוֹל עָלֶיךָ חֲמֻדָּה: לָכֵה

הַתְנַעֲרִי מֵעַפָּר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדִי
 תִּפְאֶרֶת עַמִּי. עַל יָד בֶּן יֵשִׁי בֵּית הַדְּהָמִי.
 קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה: לָכֵה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָּא אֲוֶרֶךְ קוֹמִי
אֲוֶרֶי. עֲוֶרֶי. עֲוֶרֶי. שִׁיר דְּבָרֵי כְבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ
נִגְלָה: לכה

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי
וּמַה תִּתְהַמֵּי. בְּךָ יִחַסּוּ עֲנִיִּי עַמִּי וּנְבִנְתָּה עִיר
עַל תִּקְּהָה: לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁכָּה שְׂאֵסִיד. וְרַחֲקוּ כָּל מְבַלְעִיד
יִשִּׁישׁ עֲדִיד יִתְּיָד כְּמִשּׁוֹשׁ חֶתֶן עַל כְּדָה: לכה
יָמִין וּשְׂמָאל תִּפְרוּצִי וְאֶת יְיָ תִּתְּעֲרִיצִי. עַל
יָד אִישׁ בֶּן פֶּרֶצִי. וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלָה: לכה

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעֲלָהָ. גַּם בְּשִׁמְחָה
וּבְצִהֲלָהָ. תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָהָ. בּוֹאִי בְּדָהָ.
בּוֹאִי בְּדָהָ: לכה

עַבְדְּךָ מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ.
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חֶסֶדְךָ. וְאֲמוּנָתְךָ
בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבֵּל. עַל־י הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר:
כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְיָ בְּפִעֲלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲרַנֵּן. מִהֲגִדְּלוֹ
מַעֲשִׂיךָ יְיָ. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדַע.
וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב.
נִצְצִצוּ כָּל־פְּעֲלֵי אֱנוֹן. לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם
לְעֶלְם יְיָ: כִּי הִנֵּה אִי־בִיָּה | יְיָ כִּי הִנֵּה אִי־בִיָּה יֵאָבְדוּ.

ויתברכו כל־פעלי און. ותרם בראים קרני: בלתי בשמן
 יענן: ותבט עיני בשורי. בקמים עלי מרעים תשמענה
 אוני: צדיק בתמר יפרח. פארז בלבנון ישנה: שתולים
 בבית יי. בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה.
 דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי. צורי ולא
 עולתה בו: (עלתה כתיב)

צג יי מקד גאות לבש. לבש יי עוז התאזר אף־תבון תבל
 כל־תמוש: גבון כסאך מאז מעולם אתה: גשאו גהרות יי גשאו
 גהרות קולם ישאו גהרות דכים: מקולת מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום יי: עדתך גאמנו מאד לביתך גאווה
 קדש יי לארך ימים:

תפלת ערביה לשבת וי"ח

וזהו הכבוד דער חזן ברכו ומגט.

ומגט קהל יתברך.

ברכו את־יי המברך: יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתגשא שמו של
 מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא. שהוא ראשון והוא
 אחרון ומפלעדיו אין אלהים:
 סולו לרוכב בערבות ביה שמו
 ועליו לפניו. ושמו מרומם על
 כל־ברכה ותהלה: ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד
 עולם:

את הזמנים ומסדר את־הזכביום
 במשמרתיהם בקריע ברצונו בורא וום

וְלִילָה. נוֹלַל אֹר מִפְּנֵי חֵשֶׁךְ וְחֵשֶׁךְ מִפְּנֵי
אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֶרְבִים:

אֲהַבֶּתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֶּתָּ.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ
לְמַדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׂכַבְנוּ וּבְכוּמָנוּ
נָשִׁיחַ בַּחֲקִידָה. וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ
יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבֶּתָּ
אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

סידור חומר אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נלמם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֲהַבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִנִּי מְצִוֶּה
הַיּוֹם עַל־לֵבְךָ: וּשְׁנַתָּם לִבְנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בִּשְׁבֹּתְךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָתְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם
לְאֹזֶן עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מַזְוֵזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁעַת שְׁשָׁעִי אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֶלְכִּי

מִצְוָה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
 כָּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסַּפְתִּי דָגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם
 סֵן־יִפְתָּה לְבַבְּכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָלְהָ אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֶבְרֹתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבִיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מַזְוֵזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִדְבְּרוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַתָּ לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרוֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אֹתָם זָגִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לְאֻלִּים
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וליד נזר אלהיכם ויורד ראם ווארש אמת געזאנט, אונז וועגן דער חזן ראם ווארש אמת
ליום זאנט, מענטש קהל ואמונה און :

אמת ואמונה כל-זאת וקיום עלינו
כי הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו
ישראל עמו. הפורנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מכף כל-העריצים. הא הנפרע
לנו מצרינו והמשלם גמול לכל-אויבי
נפשנו העשה גדלות עד אין חקר וגפלאות
עד אין מספר. השם נפשנו בחיים. ולא
נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות
אויבינו. ויָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שֹׁנְאֵינוּ.
העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות
ומופתים באדמת בני-חם. המכה בעברתו
כל בכורי מצרים. ויוצא את עמו ישראל
מתוכם לחרות עולם. המעביר בְּנֵי בִין
גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתֵהוֹמוֹת טָבַע. וְרָאוּ בְּנֵי גְבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ
וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה. ואמרו כָּךְם:

מי כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר
בקדש. נורא תהלות עשה קדא:

מלכותך ראו בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי
מֹשֶׁה זֶה אֵלֵינוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַגָּאֵל
מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעֵדֵנוּ
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שָׁטָן
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשָׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם:

מִי שַׁבָּת אֵינִי וְעַתָּה אֵינִי יוֹם טוֹב אִין שַׁבָּת מַעֲלָמָא.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפְּשׁ:

לַשַּׁחַח. שְׁבוּעוֹת וּסְבוֹת.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹשָׁר בְּבִסָּה לְיוֹם תִּגְנוּ:
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב:

לחם נסוד כִּי־בָיִם הָיָה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ:

חצי קריש. ראנן ויידר דיעזע שמונה עשרה נעכעסעס:

אדני ששתי תפתה ופי יגיד תהלתה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
נַעֲשִׂית זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וּבְתַכְנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף (משיב הרוח ומוריד הגשם):

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:

נַעֲשִׂית מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים. זוֹכֵר יַעֲזִרֵנוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיָה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (נַעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):

אתה קדשת את יום השביעי לשמך
תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו
מכל הימים. וקדשתו מכל הזמנים. וכן
כתוב בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אלהינו ואהי אבותינו רצה במנוחתנו.
קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך.
שבענו מטובך. ושמחנו בישועתך. וטהר
לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו.
באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בה
ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי
מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי דרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

מן ראש חדש אנו חול המועד ויורד חזק ועלה ויבא נעוצים.
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
ושמע ויפקד ויזכר ויכפר ויפדנו. וזכרון אבותינו. וזכרון

משיח בן־דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל־
 עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למזבח לחן ולחסד ולרחמים
 לחיים ולשלום ביום לראש חדש ראש החדש בחדש ססח חג
 המצות בחדש סבית חג הסוכות הזה. וזכרנו יי אלהינו בו למזבח.
 ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה ורחמים.
 חוס וחסנו. ורחם עלינו. והושיענו. כי אלקי עינינו. כי אל
 מלך חנון ורחום אתה:

ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדר ודר נודה לך. וגם פור תהלתך. על חיינו המסורים
 בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיד שבכל־
 יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב
 ובקר וצהרים. השוב כי לא־כלו רחמך. המרחם כי
 לא תמו חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

אן חנוכה אתה פורים חידד חידד על הנסים נעזאנו

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
 לעולם ועד:

נשיש וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
 היא ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי השוב שמך
 ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה
 הוא מלך אדון לכל־השלום וטוב בעיניך לברך את

תפלה שבת לשבת ויום

עמך ישראל בכל שבת ובכל שעה בשלום : ברוך
אתה יי הברוך את עמו ישראל בשלום :

נשיש בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה מזה גזר
ונכתב לשנה אהנו וכל העם בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עשה השלום :

אלו נצור לשוני מדע ודעתי מדבר מרמה ולשקללי נפשי
תהום ונפשי בעשר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותך
תהיה נפשי. וכל החושבים עלי רעה מתה דבר צנתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שמה. עשה למען ימינה. עשה למען
קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצני ידידך. הושיעה
ימינה ונני : יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונואלי :
עשה שלום בפרוסיו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם נעבדך ביראה
בימי עולם ובימים קדמוניות : ועדך לז' מנחת הדנה וירושלים
בימי עולם ובימים קדמוניות :

ועד חזן אהרן קהל ואנן ויכלו בני לעשות. והענין הידוע ברכה אהרן מנן אבות
נעזאנא. ועלכס יעני יום טוב או שבת מללש ואיסור דר דספן נאכס פסח. יעני יא
אין שבת מללש. אהרן וזא מן נכס בעשענרז סיס סנין בעשעם. הידוע נר ויכלו נעזאנא :

חן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ :

קרי מנן אבות בדרברו מחיה מתים
במאמרו האל (בעשרת המלך) הקדוש שאין
במודו המגיה לעמו ביום שבת קדשו

כִּי בָם רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לִפְנֵי נַעֲבֹד
בִּירָאָה וּפָחַד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֲ הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם
מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁבֶת וּמִבְּרֶךְ שְׁבִיעִי וּמִגִּיחַ
בִּקְדָּשָׁה לַעֲם מִדְּשָׁנֵי עוֹנֵג וְזָכָר לְמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית:

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשָּׁא 124. וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשָּׁא י"ז תתקבל:

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשָּׁא י"ז תתקבל:
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשָּׁא י"ז תתקבל:

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין אֵין מְדַלִּיקִין
לֹא בִלְכֹשׁ וְלֹא בְחוֹסֵן וְלֹא בְכֶלֶד וְלֹא בַּפְתִּילֵת הָאֵידִין
וְלֹא בַּפְתִּילֵת הַמִּדְבָּר וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם
וְלֹא בְזֹפֶת וְלֹא בִשְׁעוּה וְלֹא בִשְׁמֵן קִיק וְלֹא בִשְׁמֵן
שְׂרִיפָה וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֶלֶב: נְהוּם הַמִּדְבָּר אֹמֵר
מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מְבוֹשֵׁל. וְהַכְּמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבוֹשֵׁל
וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבוֹשֵׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: (ו) אֵין מְדַלִּיקִין
בִּשְׁמֵן שְׂרִיפָה בְיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵל אֹמֵר אֵין
מְדַלִּיקִין בְּעֶמְקֵן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשָּׁבֶת. וְהַכְּמִים מְתִירִין
בְּכָל הַשָּׁמָיִם בִּשְׁמֵן שְׂמִשְׁמִין בִּשְׁמֵן אֲגוּזִים בִּשְׁמֵן
צְנוּנוֹת בִּשְׁמֵן דָּגִים בִּשְׁמֵן פִּקְעוֹת בְּעֶמְקֵן וּבְנֶפֶט.
רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלֶּא בִשְׁמֵן זֵית בְּלֶבֶד:
(ו) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלֶּא פִּשְׁתָּן. וְכָל
הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטְמֵא טְמֵאָת אֹהֲלִים אֶלֶּא
פִּשְׁתָּן: פְּתִילֵת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְלָה וְלֹא הִבְהֵבָה רַבִּי
אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי
עֲקִיבָא אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: (ז) לֹא יִקְוֶה

אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על
 פי הגר בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרם.
 ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה
 מתר מפני שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה
 שמן ויתננה בצד הגר ויתן ראש הפתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר:
 (ס) המכבה את הגר מפני שהוא מתירא מפני גוים
 מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה שישן
 פטור: כחם על הגר כחם על השמן כחם על הפתילה
 חיב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני
 שהוא עשה פחם: (ו) על שלש עברות נשים מתות
 בשעת לדתן. על שאינן זהירות בנגדה בחלה ובהדלקת
 הגר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
 ערב שבת עם השקה: עשרתם ערבתם הדליקו את
 הגר: ספק השקה. ספק אינה השקה. אין מעשרין
 את הנדאי. ואין מטבילין את הכלים. ואין מדליקין
 את הנרות. אבל מעשרין את הדמאי. ומערבין וטומנין
 את החמין:

תניא אמר רבי חנינא חיב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם
 השיכה שמא ישנה ויצא אמר רבי יוסף הלכתא רבתא לשבתא:
 אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים
 שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל
 תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
 מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:
 יי עוז לעמו ויתן יי יברך את עמו בשלום:

דוד מלך ישראל אנו יום טוב דען קינדערן דען זענען צו ערטהיילען, וואס
דיעזעס געזאגט ווירד:

צו מאנססערזאנען ישמך אלהים באפרים וכמנשה:

יברכך יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי
פניו אליך וישם לך שלום:

צו סרויענססערזאנען ישמך אלהים בשרה רבקה רחל ולאה:

יברכך

גלייך ביים צוהיזע קאממען אן פרייטאג נאכט ווירד דייעזעס געזאגט:

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי
עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא: ג"ס

בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי
עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא: ג"ס

ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי
עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא: ג"ס

צאתכם לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא: ג"ס

כי מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דרכך:
יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

רבון כל העולמים אדון כל הנשמות אדון
השלום מלך אביר מלך ברוך מלך גדול מלך הובר
שלום מלך הדור מלך ותיק מלך וך מלך מי העולמים.

מֶלֶךְ טוֹב וּמַטִּיב מֶלֶךְ יָחִיד וְיִמְיָחַד מֶלֶךְ כְּבִיר מֶלֶךְ
לֹבֵשׁ רַחֲמִים מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים מֶלֶךְ נִשְׁגָּב מֶלֶךְ
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים מֶלֶךְ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית מֶלֶךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל מֶלֶךְ צַח וְאֵוֹם מֶלֶךְ קָדוֹשׁ מֶלֶךְ רֵם וְנִשְׁאָה
מֶלֶךְ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה מֶלֶךְ תַּמִּים דְּרָכָיו: מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עַל כָּל הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי
וְאִשְׁרָתָה אֶתִּיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי וְעַם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַם כָּל
בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בְרִיתִי: וּבְרוּכִים הֵם מְלָאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
הַמַּהֲדוּרִים שְׁעָשִׂים רְצוֹנְךָ: אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מֶלֶךְ הַשְּׁלוֹם
שְׂדֵה בְּרַכְנֵי בִשְׁלוֹם וְתַשְׁקֵךְ אֹתִי וְאֶת־כָּל־בְּנֵי בֵּיתִי
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם: מֶלֶךְ
עֲלִיּוֹן עַל כָּל צָבָא מְרוֹם. יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. אַחֲרָה
פָּנֶיךָ הַמַּאֲדִירִים שְׁתוּזָה אֹתִי וְאֶת־כָּל־בְּנֵי בֵּיתִי לְמַצוֹא
חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחַיָּה וּבְעֵינֵי
כָּל רוֹאֵינוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. וְזַכֵּנוּ לְקַבֵּל שְׂכָרוֹת מִתּוֹךְ רוֹב
שְׂמִיחָה וּמִתּוֹךְ עֵשֶׂר וּכְבוֹד וּמִתּוֹךְ מַעֲוֹט עֲזֻנוֹת וְהַסֵּר
מִפָּנַי וּמִכָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּד
מִינִי חוֹלִי וְכָל מִינִי מְדוּה וְכָל מִינִי דְלוּת וְעֲנִיּוּת
וְאֲבִיזֻנוֹת. וְתֵן בָּנוּ יֵצֵר טוֹב לַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת וּבִירְאָה
וּבְאַהֲבָה וְנִהְיָה מְכַבְּדִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כִּי לָךְ נָאָה כִּי לָךְ יָאָה: אָנָּה
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צוּה לְמַלְאכֶיךָ מַלְאכֵי הַשָּׁרָח
מִיִּשְׂרָתִי עֲלִיּוֹן שִׁיפְקִדוֹנֵי בְּרַחֲמִים וּבְרַכּוֹנֵי בְּבוֹאֵם
לְבֵיתִי בַּיּוֹם קִדְשָׁנוּ כִּי הִדְלַקְתִּי נְרוֹתִי וְהִצַּעְתִּי מִסּוֹתִי
וְהִחַלְפַתִּי שְׂמֵלוֹתִי לְכְבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת: וּבָאתִי לְבֵיתְךָ
לְהַפִּיל תְּהֵנְתִּי לְפָנֶיךָ שְׂתַעֲבִיר אֲנִי וְאֶעֱיֵד אִשְׁר
בְּרָאתָ בְּשִׁשָּׁה יָמִים כָּל הַיְצוֹר: וְאֶשְׁנָה וְאֶשְׁלֹשׁ עוֹד

קָהֵעִיר עַל כּוֹסֵי בְּתוֹךְ שִׂמְחָתִי כַּאֲשֶׁר צוִּיתָנִי לִזְכֹּרוֹ
וּלְהַתְעַנֵּג בֵּיתִי נִשְׁמָתִי אֲשֶׁר נָתַתָּ בִּי: בּוֹ אֲשַׁבֵּר
כַּאֲשֶׁר צוִּיתָנִי לְשִׁרְתְּךָ וְכֵן אֲגִיד גְּדֻלַּתְךָ בְּרַנָּה: וְשׁוֹיִתִּי
יִי לִקְרָאתִי שְׁתַּרְחֲמֵנִי עוֹד בְּגִלוּתִי לְגֹאֲלִי לְעוֹרֵר לִבִּי
לְאַהֲבָתְךָ: וְאִזּוֹ אֲשַׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ וְהִקְיֶךָ בְּלִי עֶצֶב
וְאַתְּפַלֵּל כְּדַת כְּרָאוֹי וּכְנִכּוֹן: מִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם
לְשָׁלוֹם בְּרִכּוֹנִי לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בְּרוּךְ לְשַׁלְּחֵנִי הָעֶרּוֹךְ
וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

ראשון ואבן מאן ר' יצחק:

משל לא " אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים
מכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים
ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר ממרחק
תביא להמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה
והק לנערתייה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה
נמעה כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה:
טעמה כי טוב סחורה לא יכבה בדילה נרה: ידיה
שדהה בבישור וכפיה תמכו פלך: כפה פרשה לעני
וידיה שדהה לאביון: לא תירא לביתה משלג כי כל
ביתה לבוש שנים: מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ:
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: עוז והדר
לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: צוניה הליכות ביתה ולהם
עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה
קדלה: רבית בנות עשי חיל ואח עליה על קדנה:

שָׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי אֵשֶׁה יִרְאֶת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל
תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיִּהְלֹלָהּ בְּשָׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ:

סדר תקוני שבת

זהו הסדר למעודה ראשונה

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְכוּ' רַבִּי יְהוֹרֵדָה
אוֹמֵר בְּעֵי לְאַתְעַנְּגָא בְּהַאי יוֹמָא וּלְמִיכַל תַּלְתָּ סְעוּדָתִיהָ
בְּשַׁבָּת בְּגִין דִּישְׁתַּבַּח שַׁבְּעָא וְעֵינוּגָא מְהַאי יוֹמָא
בְּעַלְמָא. רַבִּי אָבָא אָמַר לְאַזְדוּגָא בְּאַיְנוּן יוֹמִין דְּלַעֲיֵלָא
דְּמַתְּבָרְכָאן מְהַאי יוֹמָא. וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישִׁיהָ דְּזוּעִיר
אַנְפִּין מִטְּרָא דְנִחִית מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכוּלָּהּ
וְאַטִּיל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין תַּלְתָּ זְמַנִּי מִכַּד עֵייל
שַׁבָּתָא בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן כָּלְהוֹן כְּחָדָא וְעַד בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְאַתְעַנְּגָא תַּלְתָּ זְמַנִּין אֵלִין דְּהָא תִלְיָא מְהִימְנוּתָא
דְּדַעֲיֵלָא בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא וּבְזוּעִיר אַנְפִּין וּבְחַקְלָא
דְּתַפּוּחִין וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְעַנְּגָא בְּהוּ וּלְמַחְדֵּי בְּהוּ וּמֵאן
דְּאַגְרַע סְעוּדָתָא מִנִּיְהוּ אַחֲזִי פְּגִימָתָא לְעֵילָא וְעוֹנֶשָׁה
דְּהָוָא בַּר נֶשׁ סְגִי בְּגִין כַּד בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרִיָּה תַּלְתָּ
זְמַנִּי מִכַּד עֵייל שַׁבָּתָא וְלֹא יִשְׁתַּבַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנָא
וְחֹשְׁרֵי בְּרַכְתָּא עֲלֶיהָ כֹּל שְׁאָר יוֹמֵי דְשַׁבָּתָא וּבְהַאי
מְלַח אַחֲזִי וְתַדִּי מְהִימְנוּתָא לְעֵילָא רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
הָאִי מֵאן דְּאַשְׁלִים תַּדְתָּ נְזוּעוּדָתִיהָ בְּשַׁבָּתָא קָלָא נְפִיק
וּמִכְרִיזָת עֲלֶיהָ אֲזִי תַתְעִנִּי עַל יְיָ דָּא סְעוּדָתָא חָדָא
לְקַבִּיל עַתִּיקָא קְדִישָׁא וְכֹל קְדִישִׁין: וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל
בְּמוֹתֵי אֶרֶץ דָּא סְעוּדָתָא תַנִּיטָא לְקַבִּיל הַקְלָא
דְּתַפּוּחִין קְדִישִׁין: וְהֵאבִיתִיהָ נְחִלָּתָא יַעֲקֹב אֲבִיךָ דָּא

איהו שלימו דאשתלים בזעיר אנפין לקבלה בעי
 דאשלמא סעודתיה ובעי להתענגא בכלהו סעודתיה
 ולמחדי בכל חד וחד משום דאיהו מהימנותא שלימתא
 ובגין כך שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום
 דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח דבי בכלהו זמנין
 וחגין אמר רבי חייא בגין כך משום דישתכח כולא
 ביה אידכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום
 השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום
 השביעי: רבי אבא פד הוה יתיב בסעודתא דשבתא
 הוה חד. בכל חד וחד אמר דא היא סעודתא
 קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכולא. בסעודתא
 אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקדשא בריך הוא
 וכן בכלהו סעודתא: פד הוה אשלים סעודתיה הוה
 אמר אשלימו סעודתא דמהימנותא: רבי שמעון
 הוה אמר הכי אתקינו סעודתא דמהימנותא אתקינו
 סעודתיה דמלכא פד הוה יתיב הוה מכריזי עליה אז
 תתענג על יי והאכלתיך נחלת יעקב אביך אמר רבי
 ארעור לאבוחי אלן סעודתי היך מתתקנן. אמר ליה
 לילא דשבתא כתיב והרפבתיך על במותי ארץ ביה
 בליליא מתברכא מטרוניתא וכולהו חקל תפוחין
 ומתברכא פתוריה דב"נ ונשמתא אתוספא וההוא
 ליליא חדרה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי
 בתדותה ולמיכל סעודתא דמטרוניתא:

ואח"כ אומרים זה:

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא
 דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא דא היא

סעודתא דחקל תפוח קדישין וזעיר אנפין ושתיקא
קדישא אתיין לסעודא בהדה:

זה הזמן חתוד שב המהבד בראשי החרוזים אני יצחק לוריא בן שש:

א וזמר בשבחין. למיעל גו פתחין. דבחקל תפוחין.
דאינון קדישין:

ג זמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא טבתא.
דנהרא על רישין:

י מינא ושמאלא. וביניהו פלה. בקישוטין אזלא.
ומאנין ולבושין:

י חבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביר גיהא לה.
יהא פתיש פתישין:

צ וחין אף עתקין. בטיילין ושבתין. ברם אנפין חרתין.
ורוחין עם נפשין:

ח דו סני ייתי. ועל הדא תרמי. גהורא לה ימטי.
וברקאן דנפישין:

ק ריבו שושבינן. עבירו תקונן. לאפשא חנין. ונונין
עם רהשין:

ל מעבד נשמתין. ורוחין הדתין. בתרתין ובתלתין.
ובתלתא שבשין:

ו עטורין שבועין לה. ומלקא דלעילא. דיתעמר פלא.
בקדיש קדישין:

ז שיטין וסתיטין. בגו כל עלמין. ברם עתיק יומין.
הלא בטיש בטישין:

י הא רעוא קמיה. דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה.
במתיקין ודובשין:

י סדר לדחבא. מנהא דכתיבא. ושלחן עם נחבא.
מנהא דלשין:

ב' חמרא גו כסא. ומדאי אפא. לארום וארוסה.
להתקפא חלישין:

ג' עבד להון בתרין. במילין קירין. בישבעין עמודין.
דעל גבי חמישין:

ד' כינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר. בווין תתקטר.
וזינן דכנישין:

ה' ביתן ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבילין דמעיקין.
וקל זיני חבושין:

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכדא דיתמשד טלא
עילאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין ולהטיל
להקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעא וחדותא
דכדא ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי
חנא וחסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדותא עלי ועל
כל בני ביתי ועל כל הנלויים אלי ועל כל בני ישראל
עמיה ויפרקנה מכל עקתין בישין דיתון לעלמא
ויזמין ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה
ועקתא ממזלא דכל מזוני ביה תליא וישזבנת
מענא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינא של
גיהנם וייתי לנא ולכל נפשתנא חנא וחסדא וחי
אריכי ומזוני רוחי ורחמי מן קדמיה אמן בן יהי רצון
אמן ואמן:

קידוש ליל שבת

סגור קידוש דארף מאן נישטס נעניעמען :

עומד וונסטכל זכרות ולומר בלחש :

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה לקדש על היין כדכתיב זכור ושמור זכרתו בדברים הנאמרים על היין.

ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי: ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרגן ורגנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו. וישבת קדשו באהבה וברצון
הנחילנו זכרון למעשה בראשית: כי הוא יום תחלה
למקראי קדש וזכר ליציאת מצרים: פי' בנו בחרת
ואותנו קדשת מכל העמים: וישבת קדשך באהבה
וברצון הנחלתנו: ברוך אתה יי מקדש השבת:

ואחר כך יסדר שלחנו כפי כחו ויאכל בשמחה ובכל עת ראוי לומר:
הריני אוכל לנפוד שבת לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה:

זמירות ליל שבת

סג וסחבר משה

כָּל מְקֻדָּשׁ שְׁבִיעֵי כָּרְאוֹי לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת
בְּדַת מַחֲלָלוֹ. שִׁכְרוֹ הִרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלוֹ. אִישׁ
עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל הִגְלוֹ: אוֹהֲבֵי יי הַמַּחֲבִּים בְּבִנְיָן
אֲרִיאֵל. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ כַּמְקַבְּלֵי מִתֵּן
נַחֲלִיאֵל. גַּם שְׂאוֹ יְדִיכֶם קֹדֶשׁ וְאָמְרוּ לֵאלֹהֵי בְּרוּךְ יי
אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: הוֹרְשֵׁי יי זֶרַע אֲבֹרָהֶם
אוֹהֲבֵי. הַמֵּאֲחִירִים יִצְאוּ מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְהָרִים לְבָא.
שְׂמִיחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֵרוֹב עֲרוֹבוֹ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי נְגִילָה
וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה.
חֲרוּתָהּ לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה.
מֵהוֹרִים יִירָשׁוּהָ וְיִקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמַר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם
קָדוֹשׁ הוּא מִצְאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ
כְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ. לְנוּחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוּחַ בְּתַעֲנוּג אָכּוֹל
וְשָׂתוֹ. כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ: מִשׁוּךְ חֶסֶדְךָ
לַיּוֹדְעֶיךָ אֵל קָנָא וְנוֹקֵם. נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר
וְשִׁמּוֹר לְהִקָּם. שְׂמִיחִים בְּבִנְיָן שְׁלָם בְּאוֹר פְּנִיךָ תְּבַהֲיָקֵם.
יְרוּיוֹן מִדֶּשֶׁן בִּיתְךָ וְנַחֲלֵי עֲדֻנְיָה תִשְׁקֵם: עֲזוֹר לְשׁוֹבְתִים
בְּשְׁבִיעֵי בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
קִטְנָה סוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. צִדְקָתְךָ תַּצְהִיר
בְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת תָּמִיד.
יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים:

סג וסחבר משה בן משה

מְנוּחָה וְשִׂמְחָה אוֹר לַיהוּדִים. יוֹם שַׁבָּתוֹן זָכוֹ
מִתְקָרִים. שִׁמְרוֹ וְהִגְלוֹ הָמָּה מְעִידֵי כִּי לְשִׁמְרוֹ

כל ברואים ועומדים: שמי שמים ארץ וימים. כל
צבא מרום גבוהים ורמים. תנין ואדם וחית ראמים.
פי ביה יי צור עולמים: הוא אשר דבר לעם סגדתו.
שמור לקדשו מבואו ועד צאתו. שבת קדש יום
חמדתו. פי בו שבת מכל מלאכתו: במצות שבת
אל יחליצך. קום קרא אליו יהוש לאמצך. נשמת
כל חי וגם נעריצך. אכול בשמחה פי כבר רצך:
במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב מטעמים ורוח נדיבה.
יזכו לרב טוב המתענגים בה. בבית גואל לחיי
עולם הבא:

שם המהרי מנחם

מה ידידות מנוחתך. את שבת המלכה. בכך
נרוץ לקראתך באי ככה נסוכה לבוש בגדי חמודות.
להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות. לא תעשה
מלאכה: להתענג בתענוגים ברבורים. ושליו ודגים:
מערב מזמינים. כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים.
תרנגולים מפותמים. ולערוד כמה מינים. שתות יינות
מבושמים. ותפנוקי מעדנים בכל שלש פעמים: להתענג
נחלת יעקב יירש. בלי מצרים נחלה. ויכבדוהו עשיר
ורש. ותזכו לגאולה. יום שבת אם תשמרו. והייתם
לי סגלה. ששת ימים תעבדו ובשביעי נגילה: להתענג
הפצץ אסורים. וגם לחשוב חשבונות. הרהורים
מתרים. ולשדך הבנות. ותנוק ללמדו ספר. למנוח
בגנות. ולהגות באמרי ספר. בכל פנות ומחנות:
להתענג הלוקח תרא בנחת. עונג קרא לישבת. והשנה
בו משבחת. כדת נפש משיבת. בכך נפיש לך ערנה.
ולנה בנחת נשישנים סגה. בו יעזר בן ובת: ליתם

מִעַן שָׁלֵם הָבָא. יוֹם שַׁבָּת נִשְׁמָה. כָּל הַמַּתְעַנְּנִים
בָּהּ. יָצְאוּ לְרֹחַב שְׂמֵחָה. מִתְבַּלֵּי מִשִּׁיחַ יָצְאוּ לְרִנְתָּהּ.
פְּרוּתֵינוּ תַצְמִית. וְגַם יָגוֹן וְאַנְחָה: לַחֲתָעַע

מֶה יִפִּית וּמֶה נַעֲמַת אֲהַבָה בַּתְּעַנְּנִים. אֵת שַׁבָּת
מִשׁוּשׁ נֹגִים. לֶךְ בִּשְׂרָר וְגַם דְּגִים. נִכּוֹנִים מִבְּעוֹד יוֹם:
מַעַרְב עַד עַרְב לֵב הָדִים. בָּבוֹא עֲתִיד עַת הַיּוֹדִים. גִּיל
וְשִׁשּׁוֹן לַיהוּדִים. לִמְצוֹא פְּדִיוֹם: וְאֵת עוֹנֵג לַהֲתַעֲנֵג
בְּמִתְקִים. בַּתְּעַנְּנוֹת בְּנֵי אָדָם. וַיֵּן כִּי יִתְאַדָם. וְשֹׁאֵר
מִשְׁקִים: רֹאה וּקְדֵשׁ בְּיוֹם קֹדֶשׁ. עָלֵי יֵין זָכְרוּ. וְאִם
אֵין. עָלֵי לֶחֶם בִּצְעָה. בַּעֲיֵן יִפְרָה לְקַדְּשׁוֹ: שְׁמֵרָהוּ
כְּהַלְכוּתוֹ מִעֲבוֹדוֹת. מֵאֲבוֹת וְתוֹלְדוֹת. שִׁיר לֹאֵל תֵּן
לַהֲוֹדוֹת. זָכַר לְקַדְּשׁוֹ: כָּל שׁוֹמֵר יוֹם שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ
מִחֲלָלוֹ יִמְחֹר מֵעָלוֹ. וְכֹא גּוֹאֵל שְׁמוֹ שִׁילָה. יוֹבֵל
שִׁי לוֹ: דְּבַר סִימָן טוֹב לֶךְ בְּמֵן וְאוֹת דָּגָל. סִמְבִּטְיוֹן
הַמַּתְלַגֵּל בְּכָל יוֹם. נַח פֶּעַם סָגֵל. יִשְׁבְּתוּ וְיִשְׁקֹטוּ:
הַטּוֹרְחִים וְלֹא נָחִים עַדִּי שִׁשִּׁי. וְתִשְׁלַחֵם לַחֲפִשִּׁי.
בְּגִדֵי שֵׁשׁ וְגַם מִשִּׁי. לְכַבֵּדֵךְ יַעֲשׂוּ: וַיֹּאמְרוּ בּוֹאֵי כֻלָּהּ
מֶה תֵּאֲחֲרִי. הֵן שִׁלְחָן וְגַם נֶרֶךְ עֲרוּכִים. כִּי בָא אֲוֶרֶךְ.
קוֹמֵי אֲוֶרֶי: כְּבוֹד יֵי עֲלִידָה כְּאוֹר זָרַח. בַּעֲת יָצַר בְּלִי
טוֹרַח. קִצּוֹת מַעַרְב וְגַם מוֹרַח. צִפּוֹן וְיִמִּין: עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאֲמָרוֹ. עָלֵי תֵבֵל שֵׁם אֲוֶרוֹ. וְכַחֲטוֹא
יָצִיר לְיוֹצְרוֹ. בִּקְשׁוֹ לְהַטְמִין: וְאֵת חֲלִית פָּנֵי קוֹנֵךְ
וְלֹא נִטְמָן. יוֹם אֶחָד לְמוֹצָאֵיו. וְאִזּוֹ נִגְנֵז לִירְאָיו. יֵין
עֲסִים וּמֵן: יְהִי לְזִכְרוֹךְ וּלְשִׁמְרוֹךְ וַיִּנְצַל מִכָּל רָע. וַיִּשְׁכַּח
בְּצֵל עֲצֵי עֵדֶן. וְשֵׁם אֶצֶל יִשְׂרָאֵל יֵתֵן: סְעוּדוֹתָיו
וְשִׁבְתוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁלַשׁ. כְּאִישׁ עָנִי בְּדַת פֶּלֶשׁ. בְּמִקְרָא

חד היום שלש. רמז שלשתן: עלה אם שלש אלה
 יעשה לה. מחבליים וגם צירים יצי בלי מצרים. יירש
 נחלה: ברכות יעשה מורה ב' אשתד. ויש תקנה
 לאחריה. ושובו בנים בצאתך. להבדיל ישאוי: כום
 רונה להלל יה. בשיר ורון. בקול געים קרא בגרון.
 ללותך בנין אהרן. בשיר יקראוי: כבוד מלכים וכל
 פלכים ללותם. הפחות והסגנים. בשבחות וברננים.
 בכל עת צאתם: יצו חסדו קדוש יעקב ליל ויומם.
 ואז לויים על מקומם. ינצחו שיר אשר זמם. בכל
 מיני זמר: עלי עולה אשר כפולה. ביום שבת
 באהבת יום ברוב חבת. עם נצור באישון בת עין
 נשמר: מי יפאר גודל פאר המלכה: מנתה אפים.
 הליכתה אלפים אמה ארבה: חי זקוף מד. בקוראי
 שמד. שמע עליון. ואל תחרש לרש ואביון. וקבל
 ניב וגם הגיון. לבבו נשפל: מזון ארוחה ליום מנוחה.
 בעת יחסר. יחן כפת דג ובשר. ישב כשר בלי מחסר.
 לחמו נכפל. יום שביעי כמרועי. אזי קשבו בדרת
 דגן שמים. בתת לחם יומים. איש תחתיו שבו:

שם המחבר יהונתן חזק

יום שבת קודש הוא. אשרי האיש שומרהו.
 ועל היין זכרהו. ואל ישים אל לבו. הכים רק ואין
 בו. ישמח וירנה ואם לזה. הצור יפרע את חובו:
 הבשר יין ודגים. ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש
 אלה לפניו צגים. זה יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו.
 יוסף חצה דג. ומצא מרגליות בבשרו: ואם שלחן
 כדת שדך. ומלאך אל יענה ברוד. זה יתנה זמן

אָרֹךְ. וְאֵיבִי יְהוּ כְדוֹמֵן. וּמִלֶּאךְ רַע יַעֲנֶה אָמֵן.
 בְּעַר כְּרֹחוֹ יִסְפֹּר שְׁבָחוֹ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה כְּטוֹב שָׁמַיִם: נָשִׁים
 גְּרוֹת תִּדְלִיקָנָה. וְחֵק גְּדוֹת תַּחֲזִיקָנָה. וְתַחֲלוֹת תַּסִּיקָנָה
 יָגֵן בְּעָרְךָ זְכוּתֶךָ. יוֹם בָּא עַת לִידָתְךָ. וְאִם לֹא עָבַח
 וְנִזְהָרְךָ. אֲזִי קְרוּבָה לִידָתְךָ: תָּנוּ שְׁבַח וְשִׁירָה. לְאֵל
 אֲשֶׁר שָׁבַת בָּרָא. וְלָנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה קָרָא לְמִשְׁחָה
 מִתְּנָה. בְּבֵית גָּנוֹי הִיא טְמוּנָה. לֵךְ יֵאָתֶה וְקַח אוֹתָהּ.
 תִּנָּה לַעֲדַת מִי מָנָה: נֶפֶשׁ כִּי נֶאֱנָחָה. בָּא שְׁבַת בָּא
 מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשּׁוֹן וְשִׂמְחָה. בְּרַכּוֹ וְקִדְשׁוֹ בְּמֶן.
 מִלְּרֹדֶת לַעַם לֹא אֶלְמֶן. וְהַשְׁבַּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּפִיסַת
 בֶּרֶךְ אֲשֶׁר טָמֵן: חֲקוֹתֶיהָ בְּמָרָה. נִצְטוּוּ בְּאִזְהָרָה.
 כְּהַרְרִים בְּשַׁעְרָה. תְּלוּיִם חֲלֻצֹתֶיהָ. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ
 יִנְחָלוּ. לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבַת בְּצַבֹּאוֹתֶיהָ: זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר
 שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל.
 סִמְבִּטְיוֹן הִנָּהָר. שְׁבַכְלָ יוֹם רֵץ וְנִמְהָר. יוֹכִיחַ בּוֹ
 מְנוּחַ. תִּשְׁיב לְטִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל: קוֹלֵי קוֹלוֹת יַחְדָּלוּן.
 בְּעַת שִׁירֵי יִגְדָּלוּן. כִּי כִסֹּל הֵם יוֹלוּן. וְאֵל יִשְׁיגוּ גְבוּלֵי.
 בְּאוֹרַח שִׁיר נָפַל חֲבֵלִי. הִתְקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמָשׁוּ בְּגִזְרֵי
 שִׁיר יִשְׁפָּרָה לִי: הִתְקוּשְׁשׁוּ

זוה חומר מימני ישראל

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֶלְמִיָּא. אֲנִתָּה הוּא מַלְכָּא מְלִיךְ מַלְכִּיָּא.
 עוֹבֵד גְּבוּרָתְךָ וְתַמְהִיָּא. שְׁפִיר קִדְמָךְ דְּהַחֲוִיָּא:
 ה' רבן

שְׁבַחֲךָ אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לֵךְ אֱלֹהֵא קְדִישָׁא. דִּי
 בָּרָא כָּל נֶפֶשׁא. עִירִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא. מִינַת
 בָּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא: ה' רבן

וּבְרַבִּין עִבְדֵּךְ וְתַקִּימִין. מְכִיד רַמְיָא. חֲקִיקָא כְּפִימִין.
לֹא יַחֲיֶה גִבּוֹר שְׁנֵין אֲלֵפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרָתְךָ
בְּחוֹשְׁבֵּנָא: יי רבן

אֱלֹהֵי דִלְיָה יִקְר וְרַבּוּתָא. פְּרוֹק יִת עֲנָךְ מִפּוֹם
אַרְיֹתָא. וְאַפֵּק יִת עֲמִךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא. עֲמִךְ דִּי
בְּתַרְת מְכַל אֲמִיָּא: יי רבן

לְמַקְדָּשְׁךָ תוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדֶשִׁין: אֲתֵר דִּי בֵּיהּ יַחֲדוּן
רוּחִין וְנַפְשִׁין. וְיִזְמְרוּן לְךָ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַיִם
קִרְתָּא דְשׁוּפְרָא: יי רבן

צוּר מִשְׁלוֹ אֶכְלָנוּ בָּרַכּוּ אֲמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתַרְנוּ
בְּדָבָר יי: הֵן אֵת עוֹלָמוֹ רוּעֵנוּ אֲבִינוּ: אֶכְלָנוּ אֵת
לֶחֶמוֹ וַיֵּינוּ שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן נִוְדָה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ.
אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ אֵין קָדוֹשׁ כִּי: צוּר בָּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה
נִבְרָךְ לְאַלְהֵינוּ. עַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּר טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל
לְאַבוֹתֵינוּ. מִזֶּן וְצִדָּה הַשְׁבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ חֶסֶדוֹ גִּבּוֹר
עָלֵינוּ וְאַמֶּת יי: צוּר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ. עַל
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֵתְנוּ. בֶּן דָּוִד
עֲבַדְךָ יָבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יי: צוּר יִבְנֶה
הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תִּמְלֹא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
וּבְרִנָּה נַעֲלֶה. הִרְחֵם הַנִּקְדָּשׁ וְתִבְרָךְ וַיִּתְעַלֶּה. עַל
כּוֹס יֵין מָלֵא בְּבִרְכַּת יי: צוּר

וקודם זרכת המזון של כל סעודות שנת יעול ידיו צמים אחרונים ויאמר זס:
ידי אחי אנא. לגבי חד מנא. לסטרא חורגנא. דלית בה ממשא,
אומין בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקה קד שא.

תפלת שחרית לשבת וליום טוב

אחרין לנא לנא-כנ נסנח ייחר תציתות החול וצלנד סלא לעצור אן קס
ותפלת) ומתארין לנח קודס סס סעות. מין לשמות טולך סנסנו שודס ססן
לשמות סלא נמקוס סחמרו חזיל (סי נס-ס):

ס שבת וסר יום טוב סס-סנסס נסעסס ססן סס סס-סנסס וסס סס יססס סס-סס סס-סס. ס
סבת ססלסעסס ססן וססס ססבת ססן. ססר לססס ססססר לסססס ססס. ססס לססססס
ססססר לססר סס. ס. ס. סס יססססס. ססן ססס ססן ססססס:

נשמת כל חי תברך את שמך יי
אלהינו. ורוח כל בשר תפאר ותרום
זכרך מלכנו תמיד. מן העולם ועד העולם
אתה אל. ומבלי עדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ומרחם
בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא
אתה. אלהי הראשונים והאחרונים. אדוה
כל בריות. ארון כל תולדות. המהלל
ברוב התשבחות. המנהיג עולמו בחסד.
ובריותיו ברחמים. ויי לא-יננו ולא יישן.
המעורר ישנים. והמקיץ נרדמים. והמשיח
אלמים. והמתיר אסורים והסומך נופלים.
והזוקק כפופים. לך לברך אנחנו מודים.
אלו פינו מלא שירה בים. ולשוננו רנת.
בהמון גליו. ושתותינו שבת במקדשי

רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת. כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירָת.
 וַיִּדְּנוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְהִגְדִּינוּ
 קָלוֹת כְּאֵילוֹת. אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת
 לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֶךְ אֶת
 שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֱלֹפֵי אֱלֹפִים
 וְרִבִּיא רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׁית
 עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְּצָרִים גָּאֲלָתָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעַב
 זִנְתָנוּ. וּבְשָׁבַע כָּל־כֹּלֶלָתָנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלָתָנוּ.
 וּמִדָּבָר מִדַּטָתָנוּ וּמִחֲלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים
 הִדִּיתָנוּ: עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא
 עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדֶיךָ. וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 לְנֶצֶחַ. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּדְנָתָ בָנוּ. וְרוּחַ
 וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ
 בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת
 שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ. כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדָה וְכָל
 לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע. וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע
 וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל לִבָּבוֹת
 יִירָאוּךָ. וְכָל קָרֵב וְכָל־זֵוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
 בְּדָבָר שְׂכָתוֹב. כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יי

מי כמוך מציל עני מחזק ממנו. ועני
ואביון מנוולו. מי ידמה לך. ומי ישוה
לך. ומי יערך לך. האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה שמים וארץ.
נהלך ונשבחך ונפאריך ונברך את שם
קדשך באמור לדוד ברכי נפשי את יי
וכל קרבי את שם קדשך:

האל בתעצמות עזך הגדול בכבוד
שםך. הגבור לנצח והנורא בנוראותיך.
המלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו: וכתוב
רננו צדיקים ביי לישירים נאווה תהלה:
בפי ישירים תתהלל: ובדברי צדיקים
תתברך ובלשון חסידים תתרום:
ובקרוב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל
ברנה יתפאר שםך מלכנו בכל דור ודור.
שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו. להודות להלל לשבח
לפאר לרומם להדר לברך לעד ולדור.
על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן
ישי עבדך משיחך:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכֵנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ
נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה
הַלֵּל וְזִמְרָה עֲזוּמָמְשָׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהַלָּה וְתַפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ
אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

חצי קדיש

הענין דרש וזון ברכו זאנא, זאנא קהל יתברך.

יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים:
סוּלוֹ לְרַבֵּב בְּעֶרְבוֹת בֵּית שְׁמוֹ
וְעָלוֹ לַפְּנִי: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם
עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד: יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

בְּרָכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:
קֹהֵל בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-
הַכֹּל:

הענין יום טוב מן האכענסאנען מעללס, חידד אנשטעטס הכל יודוך דאס אונטענשטע הענין
המאיר לארץ נעזאנא:

הכל יודוך. והכל ישבחוך. והכל

הכל יודוך. והכל ישבחוך. והכל

הכל יודוך. והכל ישבחוך. והכל

יאמרו אין קדוש כ"י: הכל ירוֹממוֹךְ סְלָה
 יוצר הכל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דִּלְתָת
 שַׁעְרֵי מוֹרָחַ. וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רִקְיעַ מוֹצִיא
 הַמָּדָה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבַנָּה מִמְּכוֹן שְׁבָתָהּ.
 וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ וּלְיוֹשְׁבָיו. שְׁבִרָא
 בְּמִדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים
 עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
 לְכָדּוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפֹאָר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיְּמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים.
 רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזֵנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ. מִן
 יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ: אִין כַּעֲרֵכֶךָ. וְאִין
 זוּלָתֶךָ. אִפֹּם בִּלְתֶּךָ. וּמִי דוֹמָה לָךְ: אִין
 כַּעֲרֵכֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִין זוּלָתֶךָ
 מִלְכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אִפֹּם בִּלְתֶּךָ
 גּוֹאֲלֵנוּ לִיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאִין דוֹמָה לָךְ.
 מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲנוּת הַמֵּתִים:

אל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ

וְיִמְצָאנוּךָ:

מְחַדֵּשׁ בְּכָל-יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה-בְּרָאשִׁית: מְהִרְבֵּי
 מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּל־שָׁנָה עֲשִׂיתָ מְלָאכָה הָאָרֶץ כְּגִינָה:
 הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְכָדּוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפֹאָר וְהַמְתַּנְשֵׂא
 מִיְּמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים.

וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא
 עוֹלָם. רַעֲתָ וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אֹתוֹ:
 הַמִּתְנַאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְיָר בְּכְבוֹד
 עַל הַמְרַכְּבָה זְכוֹת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כְּסֵאוֹ.
 חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָיו כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹד
 שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּרַעֲתָ בְּבִינָה
 וּבְהַשְׁכֵּל. כַּחַ וְנִבְוֶרָה נָתַן בָּהֶם. לַהֲיוֹת
 מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבִיל: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים
 נֹגֶה. נָאָה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים
 בְּצֵאתָם וְשׁוֹשִׁים בְּבֹאֵם. עוֹשִׂים בְּאִמָּה
 רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.
 צִהְלָה וְרָנָה לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח אֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַקְּבָנָה:
 שָׂבַח נֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת
 וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 חֲתַעְדָּה וַיֵּשֶׁב עַל־כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם
 הַמִּנְחָה עֲנֵג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי. זֶה שָׁבַח שְׁלִיָּם

פיר יום טוב און וואָבענטאָג:

אָדוֹן־עֲנֵנו צִדֵּי מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ:
 אֵל בְּרַךְ גָּדֵל־דָּשָׁה. דִּבְרִין וּפְעַל זִהְרֵי חֶסֶד. מִזֵּב
 יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹדוֹת נָתַן סְבִיבוֹרַת עֲזוֹ. פְּנוֹת
 זְכָאִי קְדוֹשִׁים הוֹסֵטִי עֲדִי תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־עַל

השביעי שבו שבת אל מכל-מלאכתו: ויום השביעי
משבת ואמר מזמור שיר ליום השבת. טוב ההודות
ל'י: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל-יצוריו. שבת
יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה
לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קדש: שמך יי
אלהינו יתקדש. וזכרך מלכנו יתפאר. בשמים ממעל.
ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על-שבת מעשה
ידיך ועל-מאורי-אור שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
ישתבח שמך לעד מקבנו: יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה
יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם
אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם עשים באימה
וביראה רצון קונם וכלם פותחים את-פיהם בקדשה
ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים
ומעריצים ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם עור מלכות שמים זה
מזה. ונותנים רשות זה לזה: להקדיש ליוצרם בנחת
רוח בשפה ברוחה ובנעימה. קדשה כלם באחד עונים
ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-
הארץ כבודו:

מי יום טוב מן השבתות:

וקדשתו: תתברך יי אלהינו על-שבת מעשה ידיך.
ועל-כבוד-אד אעשים ושמך מלך

והאומנים והיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לעמית שרפים לעמיתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי במקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים
ומירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל
גבורות: עשה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות.
מצמיח ישועות. בורא רפואות. גורא תהלות. אדון
הנפלאות המחדש בטיבו בכל יום תמיד מעשה
בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם
חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכר בקנו מתנה
לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה
ויתרה המלת עלינו: אבינו מלכנו. בעבור אבותינו
שבטחו בק. ותלמדם חקי חיים. פן תחננו ותלמדנו:
אבינו האב הרחמן. המרחם רחם עלינו. ותן בלבנו
רהבין ולהשכיל. דשמוע ללמד וללמד דשמו
ולעשות. ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:
והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותך. ויתר
לבבנו לאהבה וליראה שמך. ולא נבוש לעולם ועד:
כי בשם קדשך הגדול והגורא בטהו. נגילה ונשמחה
בישותך יי ודביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ.
ותליכנו קטסיח דארצנו: כי אר פועל ישועות
אתה. ובע כרת מכל עם ולשון. וקרבתנו לשמך
הגדול סלה באסת להודות לך וליתרך באהבה:
ברוך אתה יי הנותן גענו ישראל באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך: ושננתם לבנך ודברת בם בשבתך
בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך והיו לסטפת בין עיניך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם
מן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם: וחללה אפי יהוה בכם ועצר את-
השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יבוליה
ואברתם מהרה מעל הארץ המכה אשר יהוה נתן
לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לסטפת בין
עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:

לשון ידני יטיבם ויטיבם על האדמה אשר

יטיב ידני יטיבם ויטיבם על האדמה אשר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִת הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

גלייך נאך אלהיכם ויירד דאס וואָרט אמת נעזאנט. אונד ווען דער חזן דאס וואָרט אמת
ליום זאגט, מענטש קהל ויצוב אן:

אֱמֶת וַיְצִיב וְנָכוֹן וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן
וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר:
וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וְיָפֵה הַדְּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מִלְכֵנו צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנו לְדוֹר וָדוֹר
הוּא קַיָּם וְשִׁמּוֹ קַיָּם וְכֶסֶף נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וְאֶמוּנָתוֹ לְעֵד קִיּוּמָת: וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִיּוּמִים
נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעֵד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: *
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר
טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וְאֶמוּנָה חַב

וְלֹא יַעֲבֹר. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
גֹּאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ.
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים
וּלְתֶךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבִנְיָהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ.
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אֲפֹס־אֶרֶץ: אֲשֶׁר־אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַד לְבוֹ:
אִמֶּת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם:
אִמֶּת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעַדֶּיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצָּרִים גֹּאֲלָתָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ.
וּבְכוֹרְךָ גֹּאֲלָתָ. וַיִּסְסֹף בְּקַעַת. וְזָרִים טִבַּעַתָּ. וַיִּדְרִים
הַעֲבָרָתָ. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם אַחֵר מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־
וַאֲת שְׁבָחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:
רָם וְנִשְׂא גָדוֹל וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפּוֹדֶה עֲנֻיִם. וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעוֹנֶה
לְעַמּוֹ בַּעַת שׁוֹעֵם אֱלִיוֹ: תְּהַלֵּלֹת לְאֵל עֲלִיוֹן. בְּרוּךְ
הוּא וּמְבָרֵךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה
רָבָה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כִמְכָהוּ בָּאֱלִים יי מִי כִמְכָהוּ נֶאֱדָר
בְּמִרְשָׁה נִקְרָא תְּהַלֵּלוֹת עֲשֵׂה קִלְא:

שיררה תדשה שבחו גאולים לשמך על-שפת
הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:

י ימלך לעולם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמך
יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל.
ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי איד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון נוטל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
בעשיית זכרנו לחיים. מלך מלך קדוש וכתבנו בספר
חיים. למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:

כתוב (משיב רוח ומוריד הגשם):

מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים
סומך נוטלים ורומם חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומתיה ומצמח ישועה:

בעשיית מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצחק לחיים ברחמים:

ונאמן אתה לתחית מתים. ברוך אתה יי מתיה

מתים:

שחרית לשבת וליום טוב

אתה קדוש
ושמך קדוש
וקדושים
בכל יום
יהלל ויה
סלה ברוך
אתה יי האל
הקדוש:

חזן נקדש את שמך בעולם. בשם
שם קדושים אותו בשמי קדוש. בכתוב על
יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
קריה קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו:
חזן אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים
קול. מתנשאים לעמת שרפים לעמתם
ברוך יאמרו:

קריה ברוך כבוד יי ממקומו:
חזן ממקומה מלכנו תופיע ותמלוך עלינו.
כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלוך בציון
בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון: תתגדל ותתקדש בתוך
ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך
בבקר האמר בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

קריה ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
חזן לדור ודור נגיד גדלה. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש.
ושבתך אלינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. פי אל מלך גדול
וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל (בעשיית המלך) הקדוש:

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת
לו. בריל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניה על-
הר סיני. ושני לתת אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם
שמירת שבת וכן כתוב בתורתך:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את-
השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות
הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא הנחלתו
מלכנו לעובדי זרים. וגם במנוחתו לא ישכנו רשעים.
כי לישראל עמך נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר
בם בחרת: עם מקדשי שביעי בדם ישבעו ויתענגו
משובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים
אותו קראת וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו
בשועתך. וטחר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחתו בו ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

אן ראש חדש אונד חול המועד ויירד היער יעלה ויבא נעזאנט.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון
משית בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-
עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
לחיים ולשלום ביום לראש חדש ראש החודש בחה"מ פסח חג
המצות בחה"מ סכות חג הסופות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה ורחמים
חיים וחיים. ורחם עלינו. והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל
מלך | חנוך ורחים אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פיר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיק שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קיינו לך:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על-
שהחיינו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ורתאסוף גליותנו
רחצות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

אין חנוכה ויורד היער על הנסים נעזאש:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

נש"ש וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
הא ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות:

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך. האמורה מפני אהרן ובניו
כהנים. עם קדושך באמור: וברכה יי ושמך: ואר יי פניו
אלך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור

פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך:

נשיש בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אחי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תהום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוץ נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למצן שמך. עשה למצן ימינך. עשה למצן
קדשך. עשה למצן תורתך. למצן יחלצון ידיך. הושיעה
ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וטאלי:
עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נצבך בראש
בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם
בימי עולם ובשנים קדמוניות:

נזכר מאז חזן ויערש ואלמשי תפלה מיש קדושה. ואנו עי גזן קדיש. מן שבת וחג
חדש. שבת וחג המועד אנו שבת חטבה וייד מר קדיש. חלל נשגב:

ח"ק אין כמוך באלהים אדני ואין
במעשיך: מלכותך מלכות כל-עולמים
וממשלתך בכל-הדור ודור: יי מלך יי מלך
יי ימלך לעולם ועד: יי עוז לעמו יתן.

י יברך את עמו בשלום: אב תהלים
הישיבה ברצונך את ציון תבנה תומות
ירושלים: כי כך לבר בטהר מלך אל
רם וגשא ארון עולמים:

סדר הוצאת ספר תורה לשבת וליום

מים הערשנעמין דער ספר תורה וירד דיעועם געזאגט:

ויהי בגמט הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו
אויבך ונמו משנאך מפניך: כי מציון תצא תורה
ודבר יי מירושלים: ברוך שנים תורה לעמו ישראל
בקרשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא ברוך ברוך ואתנח.
ידא רשות עם עמך ישראל לעלם. ופירקן ישינך את
לעמך בבית ספרך ודעממא לנא סמך ברוך
והקמל עלתנא ברוך. ידא רעיא קדש ודעמך
לן חין בטיבותא. ולכנא ענא פקדא בנא עדיקא
פירתם עלי ולמנא יחי וית כל די לי ויר לעמך
ישראל. ענא הוא ק ללכא ומפנים לללא אנה הוא
עדיט על כלא ענא הוא דשלים על טלכא ומלכותא
דילך היא. ענא עבדא דקדשא ברוך הוא דמקדנא
במה ומקמה דיקר אודותה בכל עין ועין. לא על
אנש רענא. ולא על בר אלהין פטיכנא. אלא
במקדא דממא דדמא אלקא קשום. ואודותה קשום.
ובמקדא קשום. ובמקדא למעבר סבן וקשום. ס
אנא וסין. ולממא קדישא יקרא אנא וסין תימנך

יְהִי רָעוּא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבָאֵי בְּאוֹרֵיתָא וְתַשְׁלִים
מִשְׁאֲלֵין דְּלִבָּאֵי. וְלִבָּא דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין
וּלְשָׁלָם:

אן ירמ' וירד' אונמיטעלכאר נאך ויהו' בנסוע מא' בריך שמי' דיעזר ה' ה' נעזאנא.
רענ' יו"ט אויף שבת פעללט, זאגט מאן ה' ה' ניכט, זאגדערן פעננט גלייך בריך שמי' אן:

ג"ס יי יי אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקמה:

אן פסח, שבועות, סכות אונד שמיני עצרת
רבונו של עולם מלא
משאלות לבי לטובה והפק
רצוני ותן שאלתי וזכה לי
עבדך בן אמתך (פכ"ט)
(ואשתי ובני ובנותי) וכל-
בני ביתי לעשות רצונך
בלבב שלם. ומלטיני מיער
הרע. ותן חלקנו בתורתך.
וזכנו שתשרה שכינתך
בתוכנו והופע עלינו רוחו
חכמה ובינה. ויתקיים בנו
מקרא שקתוב ונחה עליו
רוח יי. רוח חכמה ובינה. רוח
עצה וגבורה. רוח דעת ויראת
יי: ובכן יהי רצון לפניך יי
אלהי ואלהי אבותי שתזכנו
לעשות מעשים טובים

אן ראש השנה אונד יום כפור
רבונו של עולם מלא
משאלותי לטובה והפק
רצוני ותן שאלתי ומחול
לי על-כל-עונותי ועל-כל
עונות אנשי ביתי. מחילה
בחסד מחילה ברחמים.
וטהרני מחטאי ומעוני
ומפשעי. וזכרנו בזכרון
טוב לפניך: ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים
וזכרנו לחיים טובים
ולשלום ופרנסה וכלכלה
ולחם לאכול ובגד ללבוש.
ועשר וכבוד ואריכת ימים
בתורתך ובמצותיך. ושכל
ובינה להבין ולהשכיל
עמקי מודותיך. והפק

רפואה לכל--מכאובינו. בעיניך. וללכת בדרך
 וברך כל--מעשה ידינו. ישרים לפניך. וקדשנו
 וגזור עלינו גזרות טובות בקדשתך כדי שגזרה לחיים
 ישועות ונחמות ובטל טובים וארוכים וליה עולם
 מעלינו כל--גזרות קשות ורעות. ותן בלב מלכות
 ויועציו ושריו עלינו המתרגשות לבוא לעולם
 לטובה אמן וכן יהי והבוטח ביי חסד יסובבנהו
 רצון: אמן:

ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב-חסדך ענני
 באמת ישעך: נ"ס

ח"ק שמע ישראל יי אלהינו יי ואחר:

ח"ק אחר אלהינו גדול אדונינו קדוש
 (בר"ה וי"ב ונורא) שמו:

ח"ח גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יתרו:

קהל לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
 כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא
 לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחו ליהודים רגליו
 קדוש הוא. רוממו יי אלהינו והשתחו ליהודים קדשו
 כי קדוש יי אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא:
 שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא
 העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל בית
 ישראל: צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות:
 היושב במרתבי שמים השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על

החיות וקדושתו אל כמו הקבדו: וכן יאמר שם בנ"י
אלהינו ללדי כל ש: ונאמר לקיז עד יקח בכתוב: שיהו
לא ללדים אשר שמו מלו לרוב בערבות ביה שמו ונלו לקיז:
ונראה צן בצן בשבו אל נהו בכתוב: כי צן בצן יראו
בשוב י: צין: ונאמר ונגלה קבדו: יראו כל אשר יצאו כי
פי י: דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית
אתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר
הרע מן הנשואים ויחזק אותנו לפליטת עולמים וימלא
משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

יום ארבעה עשר יום ויום

בצמד וכן ידוע לכל החוסים בו ונאמר אמר: הכל קמו
גדל לאהנו ותנו קבדו לתורה: כהן קרב. יצמד (יום טוב).
קל ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו: תורה י: תמיד
משיבת נפש צדקת י: נאמנה מתיבתה פד: פקדו י: ישרים
משמח לב מצות י: ברה מאד צדקת י: שו לעמו י: ימן י:
יברך את עמו בשלום: האל תמים ורם אמת י: צדקה מן
הוא לכל החוסים בו:

עד ואם נדבקים ב"י אלהים שים בלם קדו:

סדר ברכות התורה

חייך בנקיבין לומר יעמוד ענקונו מברכט ויספוד נאמרים פיל ונאמרים
ונתן סליכנו יאמר:

מאמרי וידיך נדמה וביארי המלך וידיך נדמה נדמה בך: לשם יחד
קבדו ונבדחתה על די והוא מחד ונעלה בשם כל ישראל:

ספולס למברט יאמר נאמי ידי נדידות ספולס פי ספס על קים: וקדו
ספולס ספס ספס ויולס ספסוק ספסוק לספולס ויטק ספס ויטק ספס
ען חיים ויהי לספולס ספס ויטק ספס ספס ספס ספס:

קדו אתי: המברך:

בְּרֵכַת הַחַיִּים

קח בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְסוּד סִמְנוּךְ
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר--בָּנוּ מִכָּל--הָעַמִּים וְנָתַן--לָנוּ
אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹתֵן הַתּוֹרָה:

מלך דוד מקדשן דר תורה ונאם ע ריבוע ברכה:

פָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִמְעַ
פְּתוּכֵנוּ. פָּרוּךְ אַתָּה יי נִתֵּן הַתּוֹרָה:

ברכת העמל

נאך יעדע אינעם-אומגעבונגען פארהאנדען: נאך איבער-שטעלונגען קינאקאזיע, ווען דעם פאקטאריאלען
בעמערקונג, אבער דאס ווען גלייך פארהאנדען, אבער יעדעם איבער-שטעלונגען פארהאנדען, חידושים
פארהאנדען פארהאנדען פארהאנדען:

קדש אשר יי אלהינו שלך העולם הנטל לתידי
מזבח שנטל כל מזב:

ד"ר בנציון צבי ווארשטיין

שֵׁשׁ עָשָׂר פְּלִיטוֹת הֵנָּה יִשְׁלַח בְּלִיטוֹת בְּלִיטוֹת פְּלִיטוֹת:

דעם איין קאפאל צו מאכט איר אירע לעבן גוט ווי אזוי מער

ברך שמוך עולם ועד

פ' שפ'ך לז'לה

[illegible]

ליוולד: מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה
היוולדת (פב"פ) ואת בתה הנולדה לה למז"ט ויקרא שמה בישראל (פב"פ)
(לזכר: ואת בנה הנולד לה במז"ט) בעבור שבעלה נדר מתנה לצדקה בעדה
בזכות זה (יגדילו) יגדלה (לתורח) לחוסה ולמעשים טובים. ונאמר אמר

ביום אויפהעכען דעם ספר תורה אפסנעט מאן עס. דיא שריפט אללען פערזאממעלטען צו צייגען
אונד עס ווירד דיעזעס געזאגט:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על-פי יי
בניד משה: עין חיים היא למחזקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
עשר וקבור: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ונאדיר:

סדר ברכת ההפטרה

פאר דער הפטרה ווערען פאם ספטיד דיעזע ברכות געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

נאך דער הפטרה ווערען פאם ספטיד דיעזע ברכות געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-
העולמים צדיק בכל-הדורות האל הנאמן האומר
ועושה. המדבר ומקיים שכל-דבריו אמת וצדק:
נאמן אתה הוה יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר
אחד מדבריו אחר לא-ישנוב ריקם כי אל מלך
נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל-
דבריו:

רחם-על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
הישיע במתנה בימינו ברוך אתה יי משמח ציון
בגדולה:

שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַחֲרָה יָבֹא וַיְגַל לִבְנוֹ עַל־כִּסְאוֹ
לֹא יֵשֶׁב זָר. וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי
בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכָּבֵד נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ דָּוִד:

כִּי הִיעָהֵר אֵן תַּעֲנִית אוֹנֵד אֵן יוֹם כַּסּוֹר צוֹ מִנְחָה.

יָדַעַן שַׁבָּת. אוֹיֵךְ שַׁבָּת חוֹל הַמוֹעֵד פֶּאֶן פִּסְחָה. זֶאנֶשׁ מֵאֵן דִּיעוּעֶס

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה
לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָת. עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אֵן פִּסְחָה. שַׁבּוּעוֹת. סִכּוֹת. וַיֵּא אוֹיֵךְ שַׁבָּת חוֹל הַמוֹעֵד סִכּוֹת. וַיִּירֵד דִּיעוּעֶס נְעוּאנְשִׁי

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם
(לשַׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) (לפִּסְחָה חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה)
(לשַׁבּוּעוֹת חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה) (לסִכּוֹת חַג הַסִּכּוֹת הַזֶּה)
(לשִׁע וּלשִׁית הַעֲמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה) שְׁנַתָּה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֲרָת. עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמָנִים:

לראש השנה

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבָדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים (לשַׁבָּת וְעַל־
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לְקַדְּשָׁה וּלְמַנוּחָה) לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָת: עַל
כָּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ

יתברך שמוך בפי כל־חי תמיד לעולם ועד ודברך
אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל־הארץ
מקדש השבת ו ישראל ויום הזבח:

ליום הבפדים בשחרית

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים (והנשים) ועל־
יום השבת הקדש ועל־יום הבפדים הקדש. שנתת לנו
י אלהינו (לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה
ולכפרה ולסחל בו את־כל־עונותינו לכבוד ולתפארת:
על־הכל יי אלהינו אנתנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמוך בפי כל־חי תמיד לעולם ועד ודברך
אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך מלך וסלח
לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעבדי משמחתנו
בכל שנה ושנה מלך על־כל־הארץ מקדש השבת
ו ישראל ויום הבפדים:

מן שבת אשר יתן יום טוב מן שבת מללם. וידו יתן מן יום המטה (והנשים)

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וסלי
אריכי וסלחני רחמי וסיעתא דשמיא וברית נשוא
גהודא מעליא. קדשא חיא וקיימא. קדשא די לא יפסק
ודי לא יבסור ספתגמא אורייתא. לטרין ודקן
תבורתא קדישתא די בארעא דישוראל. ודי בבבל.
לדיש בקה. ולדיש גלותא. ולדיש סתיבתא. ולדיש
די בבא. לכל־תלמידהון. ולכל־תלמיד סגמדיהון.
ולכל־מן דעסקן באורייתא. מלכא דעלמא יברך יהוה
ישיש תורהון. וסגמא יסדיהון. ויהן ארעא לשגדיהון.
ויתפיקון וישתובין מן כל־עקא. וכן כל מרעין בישין.
מן דדי דישוראל חנא קדישתא. כל וכן וכן וכן וכן:

ועד נכח מים מנח בעטעט. ואנש וועדער דיעוען יקום פורקן. נאך דען נאכשטענדיקע
מי שברך:

יקום פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחי
אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא. ובריות גופא.
ונהורא מעליא. זרעא חיא וקימא. זרעא די לא יפסוק
ודי לא יבטול מפתגמי אוריתא. לכל קהלא קדישא
הדין. רברביא עם זעריא טפלא ונשיא. מלכא דעלמא
יברך יתכון. יפיש חייכון. ויסגי יומיכון. ויתן ארפא
לשניכון. ותתפרקון ותשתזבון. מן כל-עקא. ומן כל-
מרעין בישין. מרן די בשמיא יהא בסעדכון כל זמן
ועדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. הוא
יברך את-כל-הקהל הקדוש הזה. עם כל-קהלות
הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל-אשר
להם: ומי שמיחדים בתי כנסיות ותפלה ומי שבאים
בתוכם להתפלל: ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש
ולהבדלה ופרת לאורחים וצדקה לעניים וכל-מי
שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא
ישלם שכרם ויסיר מהם כל-מהלה וירפא לכל-גופם
ויסלח לכל-עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם עם כל-ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

תפלה בעד שלום המלך ושריו

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו
מלכות כל עולמים. הפוצה את דוד עבדו מחרב
רעה: הנותן בים דרך ובמים שים נתיבה. הוא יברך

תפלה בעד שלום המלך ושריו

וישמור ויגזור ויעזור וירומם ויגדל ויגשא למעלה
את אדונינו

המלך פראנץ יאזעף הראשון

ירום הודו:

מלך מלכי המלכים ברחמי יחידו וישמרהו ומקל-
צרה ויגון ונזק יצילהו. וידבר עמים תחת רגליו ויסיל
שוונאיו קפניו ובכל אשר יסנה יצליח: מלך מדכי
המלכים ברחמי יתן בלבבו ובלב כל יועציו ושריו
רחמנות לעשות טובה עמנו ועם קר-ישראל. בימיו
ובימינו תושע יהודה וישראל ישכון לבסח ובא
רציון גואר. ובן יהי רצון. ונאמר אמן:

פטר דעם ראש חדש-בבנסטן חום חמן וויססען ווען דער מולד חיום.

ווען חמן ראש חדש בבנסט, ומגט חמן ריעוען יהי רצון:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתחדש עלינו את-החדש הזה לטובה ולברכה ותתן
קנו חיים ארוכים חיים של שרום חיים של טובה
חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של חלוצ
עצמות חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא
חיים שאין בהם בושה וכלמה חיים של עושר וכבוד
חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים
שימלא יי משאלות לבנו לטובה בזכות תפלת רבים
אמן סלה:

דמן ומגט דעם חון רייכט:

מי שעשה גסים לאבותינו ונאל אותם מעבדות

לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו מארבע
כנפות הארץ חברים כל ישראל ונאמר אמן:

חסון טוקה סים נידו ופועל ראש חדש (פלוני) יחיה ביום (פלוני) הבא
(לפי עשר סוף סוף ולפחות ביום (פלוני) חבאים) עלינו ועל כל ישראל
למנוחה:

קדי יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו
ועל כל עמו בית ישראל לחיים ולשלום.
לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה.
ונאמר אמן: אשר

סדר הזכרת נשמות

אן יום כפור אינו שלש רגלים. וזמן סוף כל הבכור ליינעט. איזט עם נעמדיק, פיר דאס
זעלענדיג דער פארייטן הינגעשינדענען עלטערן. נאמעלעכען אונד פערזאנלעכען פאלגענדעס
צו מענען:

פיר דאס זעלע דעם פאטערס בענעטס זאגן:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פנ"ג) שהלך
לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בערו בשכר זה
זה תהא נפשו צדורה בצדור החיים עם נשמות
אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם
שאר צדיקים וצדיקיות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דאס זעלע דער מיטער בענעטס זאגן:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פנ"ג) שהלכה
לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בערה ובשכר זה
תהא נפשה צדורה בצדור החיים עם נשמות אברהם
יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים
וצדיקיות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דאס זעלע דער עלטערן נאמעלעכען אונד פערזאנלעכען פאלגענדעס

יזכור אלהים נשמות אבי ואמי וקדי וקדו

הזכרת נשמות

דודי ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד
אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה בעדם
ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צדורות בצרו החיים
עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר
אמן:

פ"ד דיא ועלען דערער, דיא צור פערדערליכונג נאטמעס איזיר לעבען אויסאספערטען:

יזכור אלהים את נשמת (פ"ב"פ) ונשמות כל קרובי
וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי שהומתו הן
שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנהנקו
על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת
נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צדורות
בצור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב
שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות
שבגן עדן ונאמר אמן:

זין פולין אנד אין מאנען קהלות ווירד פאם חזן, אל מלא רחמים נעזאנש:

אל מלא רחמים שוכן מרומים המציא מנוחה נכונה תחת כנפי
השכינה במעלות קדושים וטהורים כוזהר הרקיע מזהירים את נשמת (פ"ב"פ)
שהלך לעולמו בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמות. בגן עדן תהא
מנוחתו. לכן בעל הרחמים יסתירנו בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור
החיים את נשמתו. יי הוא נחלתו. וינח על משכבו בשלום. ונאמר אמן:

סזן מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה
הוא יברך את רבי (פ"ב"פ) בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שהזכיר היום
לכבוד המקום ולבבוד התורה ולכבוד הרגל (זיו"כ ולכבוד היום) בשכר זה
הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. (זיו"כ ויכתבהו
ויתתהו לחיים טובים בזה היום) וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי
די (נעלם תלמי וחברו לעלות לרגל) עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

נדרז קטלות מולין לומרים בכל סנה אב הרחמים מון מנימים סליח ציץ ולא כמים
חפונם ומילם, ולא כשמצרכים סחדם מון מימי הספידם, וכסומנרכין מדם אל
טסגין צע"ק מראנ לאומרו ונדרז קטלות אשכנז סליח לוחו כ"ס נסנה סלפני
שבועות וסכפני חשעה באב.

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמי העצומים
הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים
קהלות הקדש שמסרו נפשם על-קדשת השם
הנאהבים והנעימים בתייהם ובמותם לא נפרדו.
מנשרים קדו ומאריזות גברו לעשות רצון קונם וחפץ
צורם: יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום
לעינינו נקמת דם עבדיו השפוד: בכתוב בתורת משה
איש האלהים הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם
ישיב לצדיו וכפר אדמתו עמו: ועל-ידי עבדך
הנביאים כתוב לאמר. ונקיתי דמם לא נקיתי ויי שכן
בציון: ובכתבי הקדש נאמר. למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם: יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוד:
ואומר כי דורש דמים אותם זכר לא שכת צעקת
עגוים: ואומר ידן בגוים מלא גויות מחץ ראש על-
ארץ רבה: מנחל בדרך ישתה על-בן ירים ראש:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה: אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארומקה אלהי המלך. ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל-יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
י ומהדר מאד. ולגדקתו אין תקר: דור לדור ישבח מעשיך.
וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה:
ועוזו נזראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו.
וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל-חסד: טוב-י
לכל. ורחמי על-כל-מעשיו: יודה יי כל-מעשיך. וחסידך

מוסף לשבת ולשבת ראש חדש

הר חזן ואנשי האלף קדיש. או שבת חול המועד ויירד מוסף סוף יום טוב נעבטעט.
יעדך או שבת ראש חדש ויירד אנשטאט תכנת שבת. אתה יצרת נעזאנט:

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

בש"ש זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים: למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אלני מחיה מתים אתה רב להושיע:

סימן ווינמער משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בהסדר מחיה מתים ברחמים רבים
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בש"ש מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. ברוך אתה יי האל (בש"ש חמלק) הקדוש:

קדושה לשון בחזרת התפלה:

חזן נצריצה ונקדישה בסוד שיה שרפי קדש המקדישים
שמה בקדש בכתוב על יד נביאה וקרא זה אל זה ואמר:
יה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

י' ותכנת שבת רצית קרבנותיה. צוית
פרושיה עם סדורי נסכיה. מענגיה לעלם
כבוד יתחלו. טועמיה חיים זכו. וגם
האהבים דבריה. גדלה בחרו: אז מסיני

לשבת וראש חדש

י' אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך
ביום השביעי אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל-הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן
חון כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום
כבודו לעמיתם ברוך יאמרו:

ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו:

חון ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו
ערב ובקר בכל-יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

חון אחד הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא
מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות
לכם לאלהים:

ק"ח אני יי אלהיכם:

חון אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל-הארץ.
נטיה יי למלך על כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
חון ובדברי קדשך כתוב לאמר:

י' ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

חון לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש
שבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א מלך גדול
וקדוש אתה ברוך אתה יי האל (בשרש המלך) הקדוש:

נִצְטוּ עֲלֵיהֶ: וְהִצֵּינוּ יי אֱלֹהֵינוּ. לְהַקְרִיב
כֹּה קָרְבָן מִסְפָּק שַׁבָּת כְּרָאוּי:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתַשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךָ אֶת-קָרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת-מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רָצוֹנָךְ. כִּמּוֹ
שֶׁתַּתְּבַּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִים
וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ. עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

לַשַּׁבָּת וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ

לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי חֹדָשִׁים
לְכִפּוּרָה. וְלִפִּי שְׂחָטָאנוּ לִפְנֵיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ תְּרֻבָּה
עִירָנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִגְלָה יְקָרָנוּ וְנִסָּל כְּבוֹד
מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךְ
עָדִיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתַשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת
מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רָצוֹנָךְ כִּמּוֹ שֶׁתַּתְּבַּת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:

יִשְׁכְּחוּ בְּמַלְכוּתָךְ. שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וּקְדָשׁ עֲנֵךְ עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָלָם
יִשְׁכְּשׁוּ וְיִתְעַנּוּ מִמּוֹכָךְ. וּבְשִׁבְעֵי רָצִית
בּוֹ וּקְדָשׁוֹ הַמְדִּידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ
וְכִי לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֵלֶיךָ וְאֵלֶי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ קְדָשׁוֹ
בְּמִנוּחֵינוּ וְעַתָּה חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבִיעֵנוּ מִמּוֹכָךְ וּשְׁמִיחֵנוּ
בְּיִשׁוּעָתְךָ וְסֹדֶר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּךְ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְבָּה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קְדָשְׁךָ. וְיִנְחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְשׁ שִׁמְךָ. בְּרַח אֲתָה יְיָ מְקַדְשׁ הַשַּׁבָּת:

לשבת וראש חודש

בְּיָמֵינוּ חֲשִׁמְתָּ שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי
זִמְרִים בְּלֵיל מִקְדָּה בְּלֵילָה בְּשֶׁמֶן וְתִסְכּוּ: עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
בִּלְ שֵׁשׁ מִסְדֵּר וְתִסְכּוּ: הִיא קָרֵבֶן שַׁבָּת וּקָרֵבֶן הַיּוֹם כְּאִמּוֹר א
וּקְדָשׁ חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לֵי פָרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם
וְעַל זֶה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִים:

וְתִסְכּוּם וְתִסְכּוּם בְּמִקְדָּשׁ. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶס. וּשְׁנֵי
זִמְרִים בְּלֵיל וְעֶשְׂרִין לֶפֶס וְעַתָּה בְּנֵי מִסְכּוֹ. וְשִׁעִיר לְכֹסֶף וּשְׁנֵי
תְּמִימִים בְּחֻלְקָם:

יִשְׁכְּחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וּקְדָשׁ עֲנֵךְ עִם מְקַדְשֵׁי
שְׁבִיעֵי. הָאֵל יִשְׁכְּשׁוּ וְיִתְעַנּוּ מִמּוֹכָךְ וּבְשִׁבְעֵי רָצִית בּוֹ וּקְדָשׁוֹ
הַמְדִּידַת יָמִים קָרָאתָ. וְכִי לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֵלֶיךָ וְאֵלֶי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ וְחֲדָשׁ עֲלֵינוּ
בְּיָמֵינוּ חֲשִׁמְתָּ הָאֵל אֶת-חֲדָשׁ הַזֶּה לְמִוֹכָה וּלְבִרְכָה.
קְדָשׁוֹ וְשִׁמְתָּהּ לִישׁוּעָה וּלְנִחְבָּה. לְמִרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה.
לְמִיָּם וּלְשִׁמְתָּהּ. לְמִיָּלֶת תִּסְכּוּ וּלְכִלְכָּלָה עֲנֵךְ (בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ)

תזה יי אלהינו בעמך ישראל ובתשלחתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותשלחתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך: ותתחזקה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים ודבנ

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל-בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמה הגדול והקדוש על- שהחיותנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור תקך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:	מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכר-יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל- עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי-לא כלו רחמך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:
---	--

אין חנוכה ויירד היי על הנסים נעאנש:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

לשבת וראש חדש

ולכפרת פשע: כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות:
ושבת קדשך להם הודעת וחקי ראשי חדשים להם
קבעת: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי
חדשים:

תזה

בעשיית זכות לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
ואל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
למך ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי
אחרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור: בברך יי
וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בברכה ובכל-
שעה בשלומך:

בעשיית בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר טרטה. ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל יהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה דבר
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך.
הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי ודגין לבי לפניך.
יי צדי ונאלי: עשה שלום בירושלם. והוא עשה שלום עלינו
כל ימי חיינו וימי חיינו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ויש גמולך ברא
ימי עולם וכשנים קדמוניות: ותרבה ליי מלכותך ויגדל
ימי עולם וכשנים קדמוניות:

דע ווען ווערענדיגט דאס תפלה מיט דער קדושה: קרייט מיט תפלה, ווען דאס
אין כאלהים נעמט:

קוה אל " חוק ואמץ לבך וקוה אל " אין קדוש מי מי אין מלך רב
צור כאלהינו כי מי אלה מבלעדי " ופי צור ואלו אלהים:
אין באלהינו. אין בארוננו. אין במלכנו. אין
במושיענו: מי באלהינו מי בארוננו. מי במלכנו. מי
במושיענו: נודה לאלהינו. נודה לארוננו. נודה
למלכנו. נודה למושיענו: ברוך צהיט. ברוך ארוננו.
ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אלה הוא צהיט. אלה
הוא ארוננו. אלה הוא מלכנו. אלה הוא מושיענו
אלה הוא שיהקסירו אבותינו לעד עת קבוצת
הסמים:

במיום הקמדת. הצרי והצפרן והלככה והלככה משקל
שבעים שבועים מנה. מור וקציעה שכלת עד ותכלה משקל
ששה עשר ששה עשר מנה. הקשם שנים עשר. והקשה שלשה
וקנמון תשעה. ברית ברשינה תשעה קדין. ין בדרסין סגן
תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו ין בדרסין סגן קדין
עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה גשן כל שחמא: ורבי
אומר אף כסת הדרסין כל שחמא. ואם נקח בה דלש סקלת. וזה
חפר אחת מכל סמניה וקב מנה: רחן ששמן הן סמניה
אומר. הצרי אינו אלא שרף הנזמק סגן הקשה. ברית ברשינה
ששסין בה את הצפרן. קדי שחמא קדי. ין בדרסין סגן
זו את הצפרן. קדי שחמא קדי: תכלה ש ותכלה את קדי
תכלה ששן סגן ש ותכלה קדי סגן

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש ביום
הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבד ויושבי
בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים נצב
בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: ברביעי היו אומרים.
אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים.
הרנינו לאלהים עזינו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו
אומרים. יי מלך נאות לבש לבש יי עוז התאזר אף
תבון תבד בל-תמוט. בשבת היו אומרים: מזמור
שיר ליום השבת: מזמור שיר לעתיד לבא. ליום
שקלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם: שנאמר וכל בניה למדי יי ורב שלום בניה א
תקרא בניה אלא בזניה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: דדי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי
אנברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:
יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

מן המעלות יי יי יי מוסר שיר ליום השבת יי יי יי יי שיר ויהוד:

שיר היחוד לשבת

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על כן ברכת:
ועל כל מעל מהלה ערובה. חסידך בכל עת יברכה:
פרך יי יחד כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
פי מעלם על עבדך. רב רחמים וחסדך:
ובמצרים החלות. להודיע פי מאד נעלית:
אל כל עולם נעמת קרב. שמים וכלם וכלם:

בפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם.
 ואמרו כל העם אמן והלל ליי: עני דניאל ואמר ליהוה שמה
 די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די
 לה היא: וגאמר ויאמרו הללוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה
 שרביה הזדיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יי אלהיכם מן
 העולם עד העולם ויברכו שם בבזרה ומרומם על כל ברכה
 ותהלה: ואמר ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ואמר כל העם אמן הללויה: וגאמר ויברך דוד את יי לעיני
 כל הקהל ויאמר דוד. ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם
 ועד העולם:

שיר הכבוד

אנעים זמירות ושירים אארוג. כי אליה נפשי תערוג:
 נפשי תמדה בצל ידיה. לדעת כר רז סודיה:
 מדי דברי בכבודיה. חומה לבי אל דודיה:
 על כן אדבר בך נכבדות. ושמה אכבד בשירי ידירות:
 אספרה בבזרה ולא ראיתיה. אדמה אכנה ולא ידעתיה:
 ביד נביאך בסוד עבדיך. דמית דרר כבוד הודיה:
 גדלתה וגבורתה. בנו לתקף פגלתה:
 דמו אותך ולא כפי ישך. וישווה לפי מעשיך:
 המשילוך ברוב חזיונות. הגה אחד בכל דמיונות:
 נחמו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות:
 זקנה ביס דין ובחרות ביס קרב. כאיש מלחמות
 ידיו לו רב:
 תבש כבע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרע קדשו:
 מללי אדות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה:
 דקאר בי די מסין בי. ודנא יתה לי לעגרת גבי:

בָּתָם מְהוֹר מִן דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחָק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְחַן וּלְכְבוֹד צָבִי תִפְאֶרֶת. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲמֻרָה עֲמֻרָה:
 מַחְלָסוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחִירוֹת. קוֹצוֹתֶיהֶם לְמַלְאֲכִים שְׁחוֹרָתוֹ
 גִּוָּה הַצֶּדֶק צָבִי תִפְאֶרֶתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמִתָּתוֹ:
 סִגְלָתוֹ תְּהִי בִידוֹ עֲמֻרָת. וְצִנִּיף סְלוּקָה צָבִי תִפְאֶרֶת:
 עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲמֻרָת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדָם:
 פָּאֵרוֹ עָלֵי וּפָאֵרִי עָלָיו. וְקֹרֹב אֵלַי בְּקֶרְאִי אֵלָיו:
 צַח וְאֶדְוֶם לְלִבּוֹשׁוֹ אֶדְוֶם. פִּוְרָה בְּדֶרֶכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֶדְוֶם:
 קֶשֶׁר תִּפְלִין הִרְאָה לְעֵנּוֹ. תְּמוּנַת יְיָ לְעֵד עֵינָיו:
 רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנֻיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר:
 רֹאשׁ דְּבָרָךְ אֵמֶת קוֹרָא מֵרֹאשׁ. דֵּד נִדָּד עִם וְתִרְשָׁף דִּדָּשׁ:
 שִׁית הַמֶּזֶן שִׁירִי נָא עָלֶיךָ. וְרַנְתִּי תִקְרָב אֵלֶיךָ:
 תִּהְלָתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲמֻרָת. וְתִפְלָתִי תִבֶּן קְמֻרָת:
 תִּינָקֶר שִׁירָת רִשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַד קֶרֶב גִּיף:
 בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר. מִחֻלָּה וּמִלִּיד צִדִּיק כְּבִיד:
 וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ בְּבִשְׁמִים רֹאשׁוֹ
 יַעֲרֹב נָא שִׁיחִי עָלֶיךָ. כִּי נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:
 לָךְ יְיָ הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַדָּד בִּי
 כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן: לָךְ יְיָ הַמְּסַלְּקָה וְהַמְּתַעֲשֶׂה לְכָל
 לְרֹאשׁ:

פִּי יִטְלַל גְּבוּרָת יְיָ. יִשְׁמַע קִל מְהֵרָה:

סדר תקוני שבת

ואחר כך יאמר המלמד מזהר המסוגל לנשות חזקת כבוד שבת א.

ביתא לשבתא בפעודתא תנינא קריב אז תחזקני על
 יי. ודאי דההיא שעתא אתגליא עתיקא קרישא ופולחן עלמי
 בחדותא ושלמותא וחדותא דעתיקא עבדין פערותא דיליה היא
 ודאי בפערותא תליתא לשבתא פתיב ותאכלתך תלת ערב
 אביב דא היא פערותא דזער אנפין דהי בשלימותא ופולחן
 שיתא זמין מדרגא שליטא מתבדעין פני דא לשבת
 בפערותא ולא שלמותא אלן פערותא דאנן פערותא מדרגותא
 שלימותא דדעא קרישא דישאל די מדרגותא דא דילחן
 ולא דעמין ערו ובגין פד אשר בני ופין בני ישראל. תא ודי
 בפערותא אלן אשתמדיען ישראל דאנן פני מלקא דאנן
 מדוכלא דמלכא דאנן בני מדרגותא עלאין ופין דאנן ות
 פערותא פערותא דהי פנימותא לעלא ואחזי פני דלאו פני
 מלכא עלאה דא דלאו פני דילא דמלכא דא דלאו פני
 קרישא דישאל דא וידעין עליה חזקא דתלת מלן דא
 דתלתא וכו' ותהי בבלהו שאר זמין דאנן פני דא לשבת
 ולמדי לשכני ואי דא דא דא בלחזקא ולא דא לשכני
 עונשיה פני דא בלחזקא דא ולא דא דא בלחזקא עליה
 פתיב ודיתו פני על פניס פני חזקא ואי דא בשבתא
 דא אף על גב דלא דא בלחזקא לא דא ליה עונשא בשאר
 זמין ודא דא פתיב פני חזקא. פני חזקא פתיב ולא פני
 שבתא. ופתיב דא שבתא פתיב פתיב פתיב פתיב לא
 קאמר זמין פני פתיב פני זמין פני ישראל ופתיב דא מדרגותא
 אשתמדיה בשבתא דא ליה פני ופתיב אף ופתיב
 עלאה נשמותא דכל שליטא פני מדרגותא דעלמא דאנן
 פני אף שבת פתיב שבת שבת דקדשא פתיב דא שבת דא
 שלם פתיב פתיב אף פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב
 פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב
 פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב פתיב

בלי לין בהו וכלהו חרו על חרו מהימנותא שלימותא מכל
 סיטרוי. תאנא בהדין יומא מתעטרין אבהן בכל בגין יגקין
 מה דלא בכל שאר הגין וזמנין בהדין יומא חיביא דגיהנם
 גיחין בהדין יומא כל דינין אתכספין ולא מתערין בעלמא
 בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין בהדין יומא
 חרוותא ותפנוקא אשתמע במאתן וחמשין עלמין. ברוך ה'
 לעולם אמן ואמן:

הענין את החולה בשבת לא יאמר כחול חלא כך יאמר:

שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לבא ושבתו בשלום:

ואם הלך לנחם חולים יאמר:

שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבא ושבתו בשלום:

דיני סעודת שחרית וסדר קדוש

חסור לסענות עד שש שעות: ולשם הענין אפילו שעה חסור: יחא שולחנו
 ערוך כעו כסעודת לילה: ומקדשין על היין: והוא נקרא קדושא רבא ע"ד
 סגי נסיר כי אינו נס"ס: ואע"פ כוהג צו כל מה שנוהג בקידוש הלילה: ולא
 יטעום עד שיקדש: במקום שאין יין מלוי אז כל המשקין הם חמר מדינה חוץ
 מהמים: וא"ל לסעמין אפילו מלפס שיכל לו יין: ורק צום הוא קל מקידוש
 הלילה: ואם אין לו שום משקין צולע מיד על הפס: לוקח הכוס מלא יין
 בידו ואומר זה:

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלימתא חדותא
 דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא דא היא
 סעודתא דעתיקא קדישא וזעיר אנפין אתין לסעדא
 בהדה:

א סדר לסעודתא. בצפרא דשבתא. ואומין בה השתא
 עתיקא קדישא:

ו הורי ישרי בה. בקידושא רבא. ובחמרא טבא.
 דבה סדר נקשא:

י שֶׁדָּר לֵן שׁוֹמְרֵיהֶם. וְנָתַן בִּיקָרִית. וְנָתַן לֵן סֶחֶר
דֹּאֲתָא־מֶר בִּלְחִישָׁא:

י גִּלְדָּה לֵן טַעֲמִי. דְּבִתְרִיסָר נֶהְמִי. דֹּאֲיִנּוֹן אֶת בִּשְׁמִיתָה.
בְּפִילָא וּקְלִישָׁא:

צ רִזְרָא דְלַעֲיָקָא. דְּבִי חַיִּי כָלָא. וְיִתְרַבִּי חִילָא. וְחִיֶּסֶק
עַד רִישָׁא:

ח דְּרו חֲצָדִי חֲקָלָא. בְּדַבּוּר וּבְקָלָא. וּמְלִלּוֹ מְלָדָה.
מְחִיקָא כְּדוּבְשָׁא:

ק דָּם רַבּוֹן עַלְמִין. בְּמִילִין סְתִימִין. תְּגִלּוֹן פְּתִימִין.
וְתִימְרוֹן חֲדוּשָׁא:

ל עֶשֶׂר פְּתוּרָא. בְּרִזְא יִקְרָא. עֲמִיקָא וְטַמִּירָא. וְלֹא
מִלְתָּא אוּשָׁא:

ו אֱלִין מִלִּיא. יְהוֹן לִרְקִיעִיא. וְתַמְן מֵאֵן שְׂרִיא. הֵלֵא
הַהוּא שְׁמִישָׁא:

ז בּוֹ יִתִּיר יִסְגִּיהֶם. לַעֲיָלָא מִן דְּרַגְתָּה. וַיִּסַּב בֵּת זִיגְתָּה.
דְּהוֹת פְּרִישָׁא:

ח יי וּבְרוּךְ צוּרִי. בֵּי תַתְּהַלֵּל נַפְשִׁי. פִּי יי יֵאָר נְרִי
בְּהֵלֵן נְרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי: יי רוּעִי לֹא אַחֲסֶר. עַל מִי מְנוּחָתִי וְנִחְלָנִי.
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר. לֶחֶם חֲקִי הַטְּרִיפְנִי: יְהוֹ רִצּוֹן מִקְפְּנִיקָה.
אַתָּה אֱלֹהֵי קְדוּשָׁי. תַּעֲרוּךְ לִפְנֵי שְׁלַחְנֶךָ. תִּדְרֹשׁן בִּשְׁמֵן רֹאשִׁי:
מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. לִפְנֵי אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם. וְהוֹתָה שְׁלָמָה מִסְתִּי. הַתִּיִּם
וְהַשְּׁלוֹם: יִשְׁלַח מִקְדָּכּוֹ לִפְנֵי. לְלוֹתִי לְיְהוָה. בְּכּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא
פְּנִי. מִנֵּת כּוֹסֵי רִוְיָה: צִמְאָה נַפְשִׁי אֵל־יְיָ. יִטְלָא שׁוֹכֵעַ אֲפִסִּי.
אַל הִדְרִים אֲשָׁא עֵינִי. בְּהֵלֵל וְלֹא כִשְׁמִי: תְּדוֹת יִסִּים וְשִׁנּוֹת
עוֹלָמִים. עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה. וְעַל רֹאשִׁי יְהוֹ תַמִּים. עַד מַעֲוָה
וְאוֹר תּוֹרָה: קוּמָה יי לְמְנוּחָתִי. אַתָּה וְאֶרֶץ עֵינֶךָ. בְּחָ נָא אֵל
אֶת בְּרַכְתִּי. וְהִתְזַק מִנֵּן חוֹזֶךָ:

מְזִמּוֹר לְדָנֹד יי רוּעִי לֹא אַחֲסֶר: בְּנֵאוֹת דֶּשָׁא דְּבִיאִי עַל-

מי מנחת צדקו: נפשי ישוב יחמי במעגלי צדק למען
שמו: גם כי אקד בנאי צלמות לא אקרא רע כי אתה עמדי.
שבתך ומשענתך הטה יגהמוני: תערוך לפני שלחן נגד צוררי
דשונת בשמן ראשי כוסי ריזה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי
חי ושבת בביית יי לאורך ימים:

אם פשיב טשבת רגלך עשות חפצך ביום קדש ובראת
לשבת עונג לקדש יי מכבד וכבודו מעשות דרכיך ממנא
חפצך ונדבר דבר. או תתענג על יי והרבתה על בתי ארץ
והאבלתה נחלת יעקב אביך בי יי דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדלתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם: כי ששת ימים עשה יי את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

וזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבוד ועשית
כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך: כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי: על כן ברא יי את
יום השבת ויקדשו:

מנוס לסדר חסר יין לקידוש ואין צי פיוט נמו סים פיוט כלילס ועדן
בקול רם:

פברי מרגן ורגנן ורבתי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי תבואה:

ושיפח לפסח חומו של רביעים וכוונן לעסובין למעום עמנו וטעל ידי וטען
עניי ופסיב עבדך המוציא של לפס עשנס וצנע על העליונס: ואמר סטעודס
טוטל בעים סטעונוים וטעסך כסימ על יין ספילו סין דרכו נפך בקול כסייד:
כדי להרויס כרכום: וטסאי טעעס יכנס כפירות ועגדים ססר סילוק סטולטן:

שהשמים שלא ישים עלינו ברכה ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחקן הוא יברך את-עמו בשלום. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום. יוצץ אל גבור. אבי עד שר שלום:

זס הזמר סס הממזר ברוך חוק:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשו פדיון משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון עיר הנדחה. עד-אנה תוגיון נפש נאנחה: השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו במנחה על מחבת: רוכב בערבבות. מלך עולמים. את עמו לשבות. און בנעמים. במאכלי ערבבות. במיני מטעמים. במלבושי כבוד זבח משפחה: השומר ואשרי כל חובי. לתשלומי כפל. מאת כל סוכי. שוכן בערפל. נחלה לו יזכה בקר ובשפל. נחלה ומנוחה בשמש לו זרחה: השומר כל שומר שבת בדת מחללו. הן הכשר חבת קדש גודלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. אל אר ארון מחוללו. מנחה היא שלוחה: השומר חמדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. בתר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים. רוחו בם נחה: השומר זכור את יום השבת לקדשו. קרנו כי נבחה. נזר על ראשו. על בן יתן האדם לנפשו. עונג וגם שמחה. בהם למשחה: השומר קדש היא לכם שבת המלכה. אל תוף בתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם. לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם. עבד וגם שפחה: השומר

זס הזמר סס הממזר ישראל:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: ששת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיך. שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כך עשה ששת ימים: יום זה ראשון הוא למקרא קדש. יום שבתון יום שבת קדש. על בן כל איש ביינו יקדש. על-שתי-לחם יבצעו תמימים: יום זה אכול משמנים שמה ממתיקים. כי אל יתן לכל בו דבקים: בנר ללבוש לחם חקים. אשר נדעים וכל מעצמים: יום זה לא תתקור כל בו ואבלת.

וְיִדְחָה לְיוֹם שַׁבָּת

וְשַׁבְעָתָה וּבִרְכָּתָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אִדְבַּתָּ. כִּי מִרְבֵּךְ כָּל־
הָעַמִּים: יוֹם הַשַּׁמַּיִם מַסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה תְּהִלָּתוֹ:
רְאוּ כִּי כָל אֱלֹהֵי עֲשֵׂתָה יָדוֹ. כִּי הוּא הַצּוֹר פָּעֵלוֹ תָּמִיד: יוֹם הַ

זֶה הַזֶּמֶר עַם סַעֲמַנְזִי יְהוּדָה:

יוֹם שַׁבְתוֹן אֵין לְשַׁבּוֹתָה. זָכְרוּ בְּרִיחַ הַגִּיתוֹת. יוֹנָה מְצֵאָה
בּוֹ מָנוּחַ. וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגִּיעַ בָּח: הַיּוֹם יִרְבֶּד לְבַנֵּי אַמּוֹנִים.
זְהוּרִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת וּבָנִים. חֲקוּק בִּשְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים. מְרֹב
אוֹנִים וְאַמִּיץ בָּח: יוֹנָה וְכָאוּ כָל־מִבְּרִית יַחַד. נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע
אֲמָרוֹ בְּאַחֶד. וּפְתַחוּ וְעֲנוּ יְיָ אֶחָד. בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לִיעָקֹב בָּח: יוֹנָה
דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ בְּהַר הַמּוֹר. יוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר. וְכָל פְּקוּדֵי
יַחַד לְגִמּוֹר. חֹזֵק מִתְנִים וְאַמִּיץ בָּח: יוֹנָה הָעַם אֲשֶׁר נָע בְּצֶאֱן
מַעַה. יוֹצֵר לְפִקְדוֹ בְּבְרִית וְשִׁבּוּעָה. לְכָל יַעֲבוֹר בָּם מִקְרָה
רָעָה: כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ עַל מִי נָח: יוֹנָה

זֶה הַזֶּמֶר חֲזָרוֹ סַעֲמַנְזִי וּמָמוֹס סַמּוֹ אֲבִרְחָם:

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוֹ
וּבֵינוֹ: אֲסוּר מְצֵא חֶסֶךְ. עֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מִלְּדַבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי
עֲרָכִים. דְּבָרֵי סְתוּרָה אֶף דְּבָרֵי מְלָכִים. אֲהַגֶּה בְּתוֹרַת אֶל
וְתַחֲכַמְנִי: אוֹת הִיא בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נֹפֶשׁ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר
רִאשׁוֹן נָתַן קְדוּשָׁי. מוֹפֵת בְּתַת לֶחֶם מִשְׁנֶה בְּשִׁשִּׁי. בָּכָה בְּכָל
שִׁשִּׁי יִכְפִּיל מוֹזוֹנִי: אוֹת הִיא רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חוֹק אֶל סִגְנוֹ. בּוֹ
לְעֶרְוֶה לֶחֶם פָּנִים בְּפָנָיו. עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי גְבוּזָיו
אֲסוּר. לְכָבֵד מִיּוֹם כְּפֹר עֲוֹנֵי: אוֹת הִיא הוּא יוֹם מִכְבֵּד הוּא יוֹם
תַּעֲנוּגִים. לֶחֶם וַיֵּין מִזֶּבֶךְ וְדָגִים. הַמִּתְאַבְּלִים בּוֹ אַחֲזוֹר
נִסְוִגִים. כִּי יוֹם שְׁמִחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחְנִי: אוֹת הִיא מִחַל מְלֹאכָה
בּוֹ סוּפוֹ לְהִבְרִית. עַל כֵּן אֲכַבֵּם בּוֹ לְבִי כְּבוֹרִית. וְאַתְּפַלֵּלָה אֶל
אֵל עֲרֻבִית וְשִׁחְרִית. מוֹסֵף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי: אוֹת הִיא

זֶה הַזֶּמֶר עַם סַעֲמַנְזִי שְׁלֵמָה חוֹק:

שְׁמָרוּ שַׁבְתוֹתַי. לִמְעַן תִּינָקוּ וְשַׁבְעֲתֶם. מִיּוֹ בְּרֻכּוֹתַי. אֶל
הַמִּנְחָה כִּי בָאתֶם. וְלֹא עָלִי בָנִי. וְעֲדֵנוּ מִעֲדֵנִי. שַׁבָּת הַיּוֹם

לֵי: לְעֵמֶל קָרָא דְרוֹר. וְנִתְּנִי אֶת־כִּרְכְּתִי. וְאֵשָׁה אֶל מְחֻתָּהּ
לְצִרְרוֹר. לְגִלּוֹת עַל יוֹם שְׁמִתָּתִי. בְּגָדֵי שֵׁשׁ עִם שָׁנִי. וְהַתְּבוֹנְנוּ
מִזְקְנִי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי. וְלוֹ עַל סִדְרוֹ אֶת הַמִּנְהָ. לַעֲשׂוֹת אֶת
דְּבַר אִסְתֵּר. וְחִשְׁבוּ עִם הַקּוֹנֶה. לְשֵׁלֶם אֶכּוֹל וְהַחֲמֵר. בְּמִחוּ בִי
אֲמֹנִי. וְשִׁתּוֹ יֵין מְשֻׁמְנִי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי. וְלוֹ עַל חֲנֻכָּה יוֹם נִאֲלָה.
יֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁטְרוּ. וְהִיתָם לִי סָקָה. לֵישׁ מִשְׁחָר תַּעֲבוּרוּ
וְאִז תִּחְיוּ לְפָנַי וְתִמְלְאוּ צְפוּנִי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי. וְלוֹ עַל חֲלָק קִרְיָתִי
אֶל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן. וְהִשָּׁב אֶת־נִגְוֹתַי בְּשִׁמְחָה וּבְדִקְדּוּן. יִשְׁוֹרוּ
שָׁם רַגְלִי. לְוֵי וּכְהֵנִי. אִז תִּתְעַנֶּנּוּ עַל יֵי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי. וְלוֹ עַלִּי.

זו הוזהר סם הנפטר הנש:

דְרוֹר יִקְרָא לְבֵן עַם־בֵּית. וְיִנְצְרָכֶם כְּמוֹ בֵּית. לְעִים שְׁמִכֶם
וְלֹא יִשְׁבֵּת. שָׁבוּ וְנִתְּנוּ בְיוֹם שַׁבַּת: דְרוֹשׁ נָר וְאֶלֶס וְאוֹת יִשַׁע
עֲשֵׂה עֲמִי. נִמֵּע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ בְּרִמִּי. שַׁעֲה שׁוֹעֵת בְּבִי עֲמִי: דְרוֹךְ
פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצִרָה. וְגַם בָּבֶל אֲשֶׁר נִבְרָה. נִתְּן צָרִי בְּאֵף
וְעִבְרָה. שְׁמַע קוֹלִי בְיוֹם אִקְרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַּר דֶּר. וְדַם
שִׁטָּה בְרוֹשׁ תִּדְהֶר. וְלִמְזֹהִיר וְלִנְהֶר. שְׁלוֹשִׁים תֵּן בְּמִי נֶדֶר:
הִדּוֹךְ קָמִי אֶל קָנָא. בְּמִזֶּה לִבִּי וּבְמִנְהָ. וְנִרְחִיב פִּיה וְנִמְלֶאכָה.
לְשׁוֹנִי לֶךְ רָגָה: דַּעַה חֲכָמָה לְגִמְשָׁה. וְהִיא כְּתִיר לְרֵאשָׁה.
נִצּוֹר מִצּוֹת קְדוּשָׁה: שְׁמֹר שַׁבַּת קְדוּשָׁה:

זו הוזהר סם הנפטר שמואל:

שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי. מְאוֹד צִהְלוּ בְרִנִּי. וְגַם תִּרְבֵּי מַעֲדֵי.
אֲתוֹ לְשִׁמּוֹר בְּמִצּוֹת יֵי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי לְעֵבוֹר חֲדָה גְּבוּלִים.
מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִּים. לְאֶכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת בְּהִלָּלִים. זֶה הַיּוֹם
עֲשֵׂה יֵי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי וְאִם תִּשְׁטְרוּ יֵה יִנְצְרָךְ בְּבֵית. אֲתוֹ
וּבִנְיָה וְגַם הַבֵּית. וְקִרְאָתָּ עוֹנֶה לְשַׁבַּת. אִז תִּתְעַנֶּנּוּ עַל יֵי: שַׁבַּת
הַיּוֹם לֵי אֶכּוֹל מְשֻׁמְנִים וּמַעֲדִינִים. וּמִמַּעֲשִׂים תִּרְבֶּה סִינִים.
אֲנִיזִי סָרַךְ וְרִמּוֹנִים וְאֶבְלָת וּשְׁבָעָה וּבִרְכָּה אֲתֵי: שַׁבַּת הַיּוֹם
לֵי לְעִרְוֵה הַשְּׁלֵתָן לְתֵם תְּמִידוֹת. לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם שְׁלֹשׁ

נאם יי. ואני זאת בריתי אותם אמר יי
רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה.
לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יי. מעתה ועד עולם. ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה
אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו. ומקבלין דין מן
דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה
בית שכינתה. קדיש על--ארעא עובד
גבורתה. קדיש בעלם עלמא יי צבאות
מליא כל ארעא זיו יקרה. ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
יי ממקומו. ונטלתני רוחא ושמעת בתרי
קל--זיע סגיא דמשבחין ואמרין. בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה. יי ימלך
לעולם ועד. יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי
עלמא. יי אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו. שמרה--זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמה. והכן לבבם אליה.
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו. כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך.

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם. ברוך אדני יום יום
יעמם לנו האל ישועתנו סלה. יי צבאות
עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי
צבאות. אשרי אדם בוטח בך. יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו. ברוך אלהינו
שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים.
ונתן לנו תורת אמת. וחיי עולם נטע
בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם
בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו
ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע לריק
ולא נלך לבהלה. יהי רצון מקדפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו. שנשמור חקיך
בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונראה ונירש
שזכה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי
העולם הבא. למען יזמרך כבוד ודא
ידם. יי אלהי לעולם אודך. ברוך הנגבר
אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו. בטחו
ביי עדי-ער. כי ביה יי צור עזמים.
ויבטחו בך ידעי שמך. כי לא עזבת

הַדְּשִׁיף יי. יי חֲפִיץ לִמְעַן צְדָקָה תִּהְיֶה
תוֹרָה וַיֵּאדִיר:

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רַחֵם אֱלֹהִים מִרְבֵּב נֶפְשׁוֹ
עַנְנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

מוליכין סים וקורין ב' גבר, חללה, וחכמים סים לסימל ולומר סין חס
במנחה ב' שם יי אקרא הבו נל לאלחוט
אדני שפתי תפתח ופי תיד תהללך:

בְּרַחֵם אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מִזִּכִּים וְקוֹנֵה הַפֶּלֶא
חֹזֵק חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיט מֵעַל לִבְנֵי בְרִיתָם לְעוֹלָם
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בש"ש זכרנו לחיים. מלך חסן כמים והתבט חסד
החיים: למענה אלהים חיים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרַחֵם אֶתְּהָ יי מִגֵּן
אֲבֹרָהִם:
אֶתְהָ גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲהָ מַדִּים אֶתְהָ רַחֵם
לְהוֹשִׁיעַ:

חיי ויחיה משיב רוח ומוריד חיים:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲהָ מַדִּים בְּרַחֲמֵינוּ רַחֵם
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹמֵם תּוֹלִים וּמַחֲדֵם אֲסוּרִים וּמַקְדֵם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וְכִי חֲסִיד
לָךְ מִמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָתוֹ:

בש"ש מ' כמוך אב הרחמים וס' יסד' לעולם ברחמים
והאמן אמת להטות מדת ב' ב' אמת יי חסד ורחמים:

קדושה לשון

אתה קדוש
ושמך קדוש
וקדושים
בכל יום
יהללה
סלה: ברוך
אתה יי האל הקדוש: (בעשיית המלך הקדוש:)

חן לדוד ודוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש
ושבחה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אלה: ברוך אתה יי האל (בעשיית המלך) הקדוש:

אתה אחד ושמך אחד ומי בעמך ישראל גוי
אחד בארץ: תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה
וקדשה לעמך נתת: אברהם יגל יצחק ירנן. יעקב
ובניו ינוחו בו: מנוחת אהבה ונדבה מנוחת אמר
ואמונה. מנוחת שלום ושלחה והשקט ובטח. מנוחה
שלמה שאתה רוצה בה. יפירו בניך וידעו כי מאתך
היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותך
ותן חלקנו ברורתך שבענו משובך ושמחתנו בישועתך ומחר
לפני לעבודך באמת והגדילנו יי אלהינו באהבה ובכרצון שבת
קדשה. ונחיו בו ישראל מקדישי שמך. ברוך אתה יי מקדיש
השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
תתנוקתה לדוד ביתך ואש ישראל ותפלתם

באהבה תקבל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עֲמִיד :

מן ראש חדש אחד חול המועד חידושי יעלה ויבא נענוע.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-
עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למזבה לחן ולחסד ולרחמים
לחיים ולשלום ביום ראש חדש ראש התחדש בזה"מ פסח חג
המצות בזה"מ סכות חג הפסח הזה. זכרנו יי אלהינו בו למזבה
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחסנו. ורחם עלינו. והושיענו. כי אלקי עינינו. כי אל
מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו בראשית ברכות והודאות לשמה הגדול ותקדוש על- שהתחייטנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליתנו לחצרות קדשך דשמו חקה ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מזדים לך. ברוך אל ההודאות:	מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגם פרתה קתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכל-יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב צקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמך. והמרחם כי לא תמו חסדך משלם קיינו לך:
---	--

מן חנוכה ויחד ויחד על הנסים ונאמנו:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

בש"ש וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
ה' ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך
יקך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה
הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך
את-עמך ישראל בכל עת ובכל-שעה בשלוםך:

בש"ש בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אזי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תודוך נפשי. וכל החושבים עלי רעה מתרה הפר עצתם וקרקל
מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען
קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך. השמעה
ימינה ועניי: יהי לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי:
עשה שלום במרוםי. הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלה אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן תלכנו בתורתך: ושם נעבדך בראיה
בש שלום ולקדים ברחמינו וקדש לך סגות. וקדש ורחמים
שם שם ורחמים קדושים:

נאמרים ויד דאן דא תפלה ויעדוהאלה האם, ויד צדקתך צדק נעזאנא, נר אן איינעם
תלכען שבת, ויא מאן, וועגן איין וואכענטאג נעוועזען ווערע תחנון ניכט נעזאנא העמטע, ואנא
מאן אויך דיעזעס ניכט:

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת וצדקתך
אלהים עד-מרום. אשר עשית גדולות. אלהים מי
כמוך: צדקתך כהררי-אל. משפטיך תהום רבה.
אדם ובהמה תושיע יי: קדיש תתקבל

טעם ולא תתפלל מנחה בשבת ותתפלל צה"ש שמים של מול ומזליל בראשונה
ואינו מזליל בשמים: ואם לא סגדיל בראשונה וסגדיל צה"ש שמי' עלתה לו ולריך
לסזום ולתתפלל לתשלומין: ואם סגדיל בשמים או לא סגדיל בשמים ילא:

סאן שבת בראשית ביו שבת הגדול ויד ברכי נפשי נעזאנא, אן שבת הגדול ויד
ויער דא הגדה סאן עבדים היינו לפרעה ביו לכפר את על עונותינו נעזאנא, אונד
סאן שבת נאך פסח ביו ראש השנה ויעדען דא פרקי אבות סאן וייסע 216 נעזאנא:

קד ברכי נפשי את-יי אלהי גדלת מאד. הוד
והדר לבשת: עטה אור כשמה. נוטה שמים
פיריעה: המקרה במים עליותיו: השם-עבים רכובו.
המהלך על פני-רח: עשה מלאכיו רוחות. משרתיו
אש להט: יסד ארץ על-מכוניה. בל תמוט עולם
ועד: תהום כלבוש כסיתו. על הרים יעמדו-מים:
מן-נערך ינוסון. מן-קול רעמך יחפזון: יעלו הרים
ירדו בקעות. אל-מקום זה יסדת להם: גבול שמת
בל-יעברון בל-ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים
בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל-חיתו שדי.
ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון.
מבין עפאים יתנו-קול: משקה הרים מעליותיו. מפרי
מעשיך תשבע הארץ: מצמיה חציר לבהמה. ועשב
לעבודת האדם. להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח
לבב-אנוש להצהיל פנים משמן. ולחם לבב-אנוש
יסעד: ישבע צדי יי. ארזי לבנון אשר נטע: אשר-

שם צפרים יקננו. חסידה ברושים ביתה. הרים
הגבוהים ליערים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח
למועדים. שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חית-יער: הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון. ואל-
מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי
ערב: מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית. מלאה
הארץ קניינך: זה הים גדול ורחב ידיים. שם רמש
ואין מספר. חיות קטנות עם-גדולות: שם אגרות
יהלכון לזיתן זה יצרת לשחק-בו: כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון. תפתח ידך
ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תסוף רוחם יגועון.
ואל-עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון. ותחדש פני
אדמה: יהי כבוד לעולם. ישמח יי במעשיו: המביט
לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליי בחיי
אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי. אנכי אשמח
ביי: יתמו הטאים מן-הארץ ורשעים עוד אינם.
ברכי נפשי את-יי הללויה:

קד שיר המעלות א-יי בצרתך לי קראתי ויענני:
י הצילה נפשי משפת-שקר מדשון רמיה: מה-יתן
לך ומה-יוסיף לך לשון רמיה: חצי גבור שנונים
עם גחלי רתמים: אויה לי בי-גרתך משך שכנתי
עם-אחלי קדר: רבת שכנה-לה נפשי עם שונא
שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

קכ שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים מאן
יבא עדי: עדי טעים י עשה שמים וארץ: אל-יתן

למוט רגלך אל-ינום שמרך: הנה לא ינום ולא ישן
שמר ישראל: יי שמרך יי צדך על-יד ימינך: יומם
השמש לא יכבה וירח בלי-לה: יי שמרך מכל-דע ישמר
את-נפשיך: יי שמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:
קנ שיר המעלות לדוד שמתתי באומרים לי
בית יי גלך. עומדות היו רגלינו בשערך ירושלים:
ירושלים הבנויה בעיר שחברה-לה יהו: ששם עלו
שבטים שבטי-יה עדות לישראל להודות לשם יי:
כי שמה ישובו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלים שליו אהביך: יהי-שלום בחילך
שלום בארמנותיך: למען-אחי ורעי אדברה נא שלום
בך: למען בית-יי אלהינו אבקשה טוב לך:

קנ שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני הישבי
בשמים: הנה כעיני עבדים אל-יד אדוניהם בעיני
שפחה אל-יד גברתה כן עינינו אל-יי אלהינו עד
שיחננו: חננו יי חננו כי רב שבענו בח: רבת שבעה-
לה נפשנו הדעג השאננים הבז לגאיונים:

קנ שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר-
נא ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי
חיים בלענו בחרות אפם בנו: אזי המים שטפונו
נחלה עבר על-נפשנו: אזי עבר על-נפשנו המים
היודונים: ברוך יי שלא נתנו סוף לשניהם: נפשנו
בצפור נמלטה מפי יוקשים הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:

קנ שיר המעלות הבסודם ביי בדר-ציון לא-
ימוט לשלום יי: ירושלים קדיש קדיש קדיש

לַעֲמֹד מִנֶּחֱמָה תִּשְׁכַּח עֲלֵיכֶם: כִּי לֹא יִנָּח שִׁבְתְּ הָרִשָּׁע
עַל נֹחַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַח הַצַּדִּיקִים
בְּעוֹלָתָהּ יָדֵיהֶם: הִיטִיבָה יי לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים
בְּרִבּוֹתָם: וְהַטְּטִים וְעַקְלָקְלוֹתָם יוֹלִיכֶם יי אֶת־פַּעְלֵי
הָאֶחָד שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קט שיר המעלות בשׁוֹב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵיִינוּ
כַּחֲלָטִים: אִזּוּ יִטְלֹא שְׂחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה אִזּוּ יֹאמְרוּ
בְּנֵים הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגִּדִיל יי לַעֲשׂוֹת
עִמָּנוּ הֵיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים
בְּנֹגֵב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבָכָה
נִשְׂא מִשְׁךְ־הָרֶעַ בָּא יָבֹא בְּרָנָה נִשְׂא אֶלְמָתָיו:

קט שיר המעלות לשלמה אִם־יִי וְלֹא־יִבְנֶה בֵּית
יִשְׂרָאֵל עָמְלוּ בּוֹנֵיוּ בּוֹ אִם־יִי לֹא־יִשְׁמְרֵ־עִיר שְׁוֹא וְשָׁקֵד
שׁוֹמֵר: שְׁוֹא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שִׁבְתָּ אוֹכְלֵי
לֶחֶם הַנְּעֻבִים בֶּן יִתָּן לִידִידוֹ שֶׁנָּא: הִנֵּה נִחַלְתָּ יי בְּנִים
שָׁכַר פֶּרִי הַבֶּטֶן: כַּחֲצִים בִּיד־נְבוֹר בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים:
אֲשֶׁר־הַנְּבוֹר אֲשֶׁר מֵלֹא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ
כִּי־יִדְבְּרוּ אֶת־אֲוִיבִים בְּשִׁעַר:

קט שיר המעלות אֲשֶׁר־כָּל־יִרְאָה יי הַהֶלֶךְ בְּדַרְכָּיו:
יִנָּע כַּפִּיד כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יֵד וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ וּבָנֶיךָ
פְּדִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כִּשְׁתִּילִי וְתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֶן יִבְדֹּךְ נָכַר יִרְאָה יי: יְבָרְכֶךָ יי
יי מִצִּיּוֹן וְרֹאה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי תְּהִיָּה: וְרֹאה־
בְּנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קט שיר המעלות רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי יֹאמְרָנָא
יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי נָם לֹא יִכְלֹ־לִי: עַל־

נבי חרשו חרשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצץ
עבות רשעים: יבשו ויסגו אחר כל שנאי ציון: יהיו
כחציר גנות שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו
קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים ברכת יי
אליכם ברכנו אתכם בשם יי:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתי: יי: אדני
שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני:
אם-עונות תשמר-יה אדני מי יעמד: כי-עמד הפליחה
למען תורא: קויתי יי קותה נפשי ולדברו הוהלתי:
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
ישראל אל-יי כי-עם-אדני החסד והרבה עמו פדות:
והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לדוד יי ולא-גבה לבי ולא-
רמו עיני ולא-הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני: אם-
לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי
נפשי: יחל ישראל אל-יי מעתה ועד-עולם:

קלב שיר המעלות זכור-יי לדוד את כל-עונותיו:
אשר-נשבע ליי נדר לאביר יעקב: אם-אבא באהל
ביתי אם-אעלה על-ערש יצועי: אם-אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה: עד-אמצא מקום ליי משכנות
לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי-
יער: גבואה למשכנותיו נשתחוו להדום רגליו: קומה
יי למנוחתך אתה וארון עוה: כהניך ילבשו-צדק
וחסדיך ירגנו: בעבור דוד עבדך א-תשב פני משיחך:
נשבע-יי ולדוד אמת לא-ישוב ממנה מפרי בטןך
אשית לכסא-לך: אם-ישמרו בניך ובריתי ועדתי ו

אֶלְמָדָם גַּם בְּנֵיהֶם עַד־עַד יֵשְׁבוּ לְכַסֵּא־לֶךְ: כִּי בָחַר
 יי בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשֵׁב לּוֹ: וְאֶת־מְנוּחָתִי עַד־עַד פֹּה
 אֵשֶׁב כִּי אֹיְתִיהָ: צִידָה בָּרֶךְ אֲבִירָהּ אֵשְׁבִיעַ
 לָחֶם: וְכִהְיֶה אֶלְבִּישׁ יִשַׁע וְחִסְדֶּיהָ רֶגֶן יִרְנְנוּ: שֶׁם
 אֲצַמִּחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֻכָתִי נָר לְמִשְׁיַחִי: אוֹיְבָיו אֶלְבִּישׁ
 בִּשְׁתַּת וְעָלָיו יִצִּיץ נֹזֶר:

קִלְג שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד הֵנָּה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים
 שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יָחִיד: בְּשֶׁמֶן הַטוֹב אֶעֱלֶה הָרָאשׁ יָדָד
 עַל הַזֶּקֶן וְזֶקֶן אֶהְרֹן שִׁירָד עַל־פִּי מִדֹּתָיו: כְּטַל־חֶרְמוֹן
 שִׁירָד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי־שֵׁם צִוָּה יי אֶת־הַבָּרָכָה חַיִּים
 עַד הָעוֹלָם:

קִלְג שִׁיר הַמַּעֲלֹת הֵנָּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵּי יי
 הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלִילֹת. שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
 אֶת יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עֲלֵנוּ קִי

מסכת אבות פרק אבות

בְּסֵנֶת סֵלֶחֶר סֶסֶת מִתְחִילִים לומר פרק אבות עד יי נִתְּנָה וְיֵלֶךְ עַד רֵס:

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאֹמֵר וְעַמּוּךְ
 כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה
 יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

א מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינִי וּמִסֵּרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים
 וְזִקְנִים לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מִסֵּרוּהָ לְאֲנָשֵׁי כְּנָסֶת הַגְּדוּלָּה. הֵם
 אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין וְהַעֲמִידוּ תִּלְמִידִים הִרְבֵּה
 וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה: ב שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשִּׁירֵי כְּנָסֶת הַגְּדוּלָּה.
 הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים: ג אֲנִיגְנוֹם אִישׁ סוֹכֵה קִבֵּל
 שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֶל־הָיוּ כְּעֲבָדִים הַמְּשַׁמְשִׁין

את דרכי על מנת לקבל פרס ואלו הם בעבדים המושפלים את
הרב שלא על מנת לקבל פרס והיו מדא שמים עליכם: וימי
בן יצחק איש צדקה וימי בן יחזקאל איש ירושלים קבלו מהם.
ימי בן יצחק איש צדקה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים
ויהי מתאבק בעפר רגליהם ויהי שותה בצמח את דבריהם:
הי ימי בן יחזקאל איש ירושלים אומר יהי ביתך פתח לדורות
ויהי עניים בני ביתך ואל תרבה שיהיה עם האשה באשתו
אמרו קל וחמר באשת חברו מבאן אמרו חכמים כל-המרבה
שיתיה עם האשה גורם רעה לעצמו ובזמל מדברי תורה וסופו
יורש גיהנם: ויהושע בן-פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם
יהושע בן-פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר ויהי דן
את-כל האדם לכתב זכות: ונתאי הארכלי אומר ברחק משכן
רע ואל תתחבר לרשע ואל תתנאש מן הפורענות: ה יהודה
בן מבאי ושמעון בן-שטח קבלו מהם יהודה בן-מבאי אומר
אל-תעש עצמה בעורכי הדין וכשיהיו בעלי הדין עומדים
לפניה יהיו בעיניה ברשעים וכשנפטרים מדפניה יהיו בעיניה
בזכאין כשקבלו עליהם את-הדין: ש שמעון בן-שטח אומר
הי מרבה לחקור את-העדים והי זהיר בדברך שמא מתוכם
למדוי לשקר: י שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר
אזהב את-המלאכה ושנא את-הרבנות ואל תתודע לרשות:
א אבטליון אומר חכמים הנהיו בדבריהם שמא תחובו חובת
גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים
אחריכם וימתו ונמצא שם שמים מתחלל: י הלל ושמאי
קבלו מהם הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן אזהב שלום
ורודף שלום אזהב את-הבריות וסקרבן לתורה: י הוא היה
אומר נגיד שמא אבד שמיה ודלא מוסיף יסף ודלא יליף קמלא
חייב ודאשתמש בתנא חלק: י הוא היה אומר אם אין אני לי
מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אמתי: ש שמאי
אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל את-
כל-האדם בסבר פנים יפות: ש רבן גמליאל היה אומר עשה
לך רב והסתעק מן הפסק ואל תרבה לעשר אמדות: י שמעון

בנו אומר כל ימי פולחן בן התקנים ולא תסעוד לפני מזב
משתקה ולא תמדרש עקר אלא תמעשה וכל המרבה דברים
מביא חטא: יח רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים
העולם קים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת
ומשפט שלום שפמם בשעריכם:

רבי תנחומי בן עקיבא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל לסיקף הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חסין למצן
צדקו יגדיל תורה ונאדיר: עלינו קריש דרבנן.

פרק ב

כל ישראל ויטע 216.

א רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כלשהיא
תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם. והי ודור במצוה קלה
בכחמדה שאין אתה יודע מתי שברן של מצות. והי מהשב
הפסד מצוה בנגד שכרה ושכר עברה בנגד הפסדה. הסתכל
בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מה למעלה ממך
עין רואה ואין שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים: ב רבן
גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה
עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין
עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור
יהיו עוסקים עמדם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם
עומדת לצד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם:
ג הו ודורין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדך עצמן
נראין באודבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת
דחקו: ד הוא היה אומר עשה רצוני ברצונה כדי שיעשה
רצונה ברצוני במל רצונה מפני רצוני כדי שיבטל רצון אחרים
מפני רצונה: ה הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין
בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו
ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שמועו להשמע ואל תאמר
לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה: ו הוא היה אומר אין בור
גא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא תבישן למד ולא תתקן

מלמד ולא כל המורה בסתירה מהלכים ובמקום שאין אנשים
השתדל להיות איש: ו אף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על-
פני המים אמר לה על ראשית אטסוף וסוף מטיסוף ימוסוף:
ח הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רמה מרבה נכסים מרבה
דאגה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה זמרה
מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה מרבה חיים מרבה ישיבה
מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה
שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו
חיי העולם הבא: ט רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאיהוא
היה אומר אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי
לכך נוצרת: י חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי ואדו
הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא רבי יוסי
הבבלי רבי שמעון בן נתנאל רבי אלעזר בן ערד: יא הוא היה
מונה שבתם רבי אליעזר בן הורקנוס בור סיד שאינו מאבד
טפה רבי יהושע בן חנניא אשרי יולדתו רבי יוסי הבבלי חסיד
רבי שמעון בן נתנאל ירא חטא ורבי אלעזר בן ערד כמעין
המתגבר: יב הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בבק
מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בבק שניה מכריע את כלם: אבא
שאויל אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בבק מאזנים
ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר בן ערד בבק שניה
מכריע את כלם: יג אמר להם צאו וראו איזו הוא דרך טובה
שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע
אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר
הרואה את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב: אמר להם רואה
אני את דברי אלעזר בן ערד מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם:
יד אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה
האדם: רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע
רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הדנה ואינו משלים:
אחד הלנה מן האדם בלנה מן המקום שנאמר לזה רשע ורא
ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר לב רע: אמר להם
רואה אני את דברי אלעזר בן ערד מדבריהם שבכלל דבריו

דבריהם: מי הם אמרו שלשה דברים רבי אלעזר אומר יהי
 כבוד חברך חביב עליך כשלך ואל תהי נח לכעוס ושוב יום
 אחד לפני מיתתך והיו מתחמם כנגד אורן של חכמים והיו
 זהיר בנחלתן שלא תבזה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן
 עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם בנחלי אש:
 מי רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאים
 את האדם מן העולם: יי רבי יוסי אומר יהי סמון חברך חביב
 עליך כשלך והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירשה לך וכל-
 מעשיך יהיו לשם שמים: יי רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת
 שמע ובתפלה ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אדא
 רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר כרחוק ורחוק הוא ארץ
 אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך:
 יי רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב
 לאשיקורום ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך
 שישלם לך שכר פעלתך: נ רבי מרשון אומר היום קצר
 והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית
 דוחק: נא הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה
 בך חדרין להבטל ממנה אם למדת תורה הרבה נותנין לך
 שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך
 ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא:

רבי חנינא בן עקשיא וכו'

פרק ג

כל ישראל ויטע 215.

א עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין
 אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי
 אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת מטפה סרוחה ולאן
 אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד
 לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
 ב רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלמה של מלכות
 שאלמלא מנצחא איש את רעהו ידים בלע: ג רבי חנינא בן

תהיה אומר שנים שישבין וכן בעתם ודבר תורה דבר זה
 מושב לזים שנאמר ובמשב לזים לא ישב אבל שנים שישבין
 ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרונה בעידם. שנאמר אז
 נדברו יראי יי איש אל-רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר וברון
 לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים מעין אפילו
 אחד שישב ועוסק בתורה שתקדוש ברוך הוא קובע לו שנה.
 שנאמר ישב בדרך נדום כי נסל עליו: ו רבי שמעון אומר
 שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה
 כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר כי כל-שלחנות מלאו קיא
 צאה בלי מקום. אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו
 עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של-מקום. שנאמר וידבר
 אלי זה השלחן אשר לפני יי: ה רבי הנגא בן-חנינאי אומר
 הנעור בלידה והמהלך בדרך יחדי ומפנה לבו לבקלה הרי
 זה מתחייב בגפשו: ו רבי נתניאל בן-הבבא אומר כל-המקבל
 עליו עול תורה מעבדין ממנו של מלכות ועל דרך ארץ וכל
 הפורק ממנו עול תורה נותנין עליו של מלכות ועל דרך ארץ:
 ו רבי הלפתא בן-דוסא איש כפר הנגיא אומר עשרה שישבין
 ועוסקין בתורה שכינה שרונה ביניהם שנאמר אלהים נאב
 בעדת-אל. ומנין אפילו תמשה שנאמר ואגדתו על-ארץ ישראל:
 ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפט. ומנין אפילו
 שנים שנאמר אז נדברו יראי יי איש אל-רעהו ויקשב יי וישמע.
 ומנין אפילו אחד שנאמר בכל-המקום אשר אנכיר את-שמי
 אבא אליה וברכתיה: ה רבי אלעזר איש ברתותא אומר תן-לו
 משלו שאתה ושקד שעז וכן בדרך הוא אומר כי-ממך הכל
 ומידה נתנו לך: ט רבי יעקב אומר המהלך בדרך וישנה ומפסיק
 ממשנתו ואומר מה-נאה אילן זה מה-נאה ניר זה מעלה עליו
 הכתוב כאלו מתחייב בגפשו: י רבי דוסתאי בר ינאי משום
 רבי מאיר אומר כל-השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו
 הכתוב כאלו מתחייב בגפשו שנאמר רק השמר לך ושמר נפשך
 מאד פן-תשכח את הדברים אשר-ראו עיניך. יכול אפילו תקפה
 עליו משנתו תלמוד לומר ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייך הא

אֵינוֹ מוֹחִיב בְּנַפְשׁוֹ עַד-שִׁשָּׁב וַיִּסְרֵם טַלְבוֹ: יֵא רַבִּי חֲנִינָא
בֶּן-דּוֹסָא אוֹמֵר כֹּל שִׁירָאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לַחֲכָמְתּוֹ חֲכָמְתּוֹ
מִתְקַנֶּמֶת וְכֹל שִׁחְכָמְתּוֹ קוֹדֶמֶת לִירָאֵת חֲטָאוֹ אֵין חֲכָמְתּוֹ
מִתְקַנֶּמֶת: יֵי הוּא הִיָּה אוֹמֵר כֹּל שִׁמְעֵשׂוֹ מִרְבִּין מִחֲכָמְתּוֹ
חֲכָמְתּוֹ מִתְקַנֶּמֶת וְכֹל שִׁחְכָמְתּוֹ מִרְבָּה מִמְעֵשׂוֹ אֵין חֲכָמְתּוֹ
מִתְקַנֶּמֶת: יֵי הוּא הִיָּה אוֹמֵר כֹּל שְׂרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמֵנוּ רוּחַ
הַמִּקְוִים נוֹחָה הַיָּמֵנוּ וְכֹל שְׂאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמֵנוּ אֵין רוּחַ
הַמִּקְוִים נוֹחָה הַיָּמֵנוּ: יֵי רַבִּי דּוֹסָא בֶּן הֶרְבֵּינָם אוֹמֵר שְׁנָה שֶׁל
שְׁחָרִית וַיֵּין שֶׁל צְהָרִים וְשִׁיחַת הַיְלָדִים וְיִשִּׁיבַת בְּתִי כְּנִסְיוֹת
שֶׁל עַמִּי הָאָרֶץ מוֹצִיאֵין אֶת-הָאָדָם מִן-הָעוֹלָם: מוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר
הַמּוֹדֵעִי אוֹמֵר הַמַּחֲלֵל אֶת-הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְבֹּזֶה אֶת-הַמּוֹעֲדוֹת
וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבִירוֹ בְּרָבִים וְהַמְסַר בְּרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ
וְהַמְגַלֵּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא בְּהִלָּכָה אָף עַל פִּי שִׁישׁ בִּידוֹ תּוֹרָה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: מוֹ רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל
אוֹמֵר הֵי כָל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לַתְּשׁוּבָה וְהוּא מַקְבֵּל אֶת-כָּל--
הָאָדָם בְּשִׁמְחָה: יֵי רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שְׁחֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַגְלִין
אֶת-הָאָדָם לְעִדּוּה: מַשׁוּרֶת סֵיג לַתּוֹרָה מַעֲשֵׂדוֹת סֵיג לְעִשָּׂר
נְדָרִים סֵיג לְפִרְשׁוֹת סֵיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה: יֵי הוּא הִיָּה אוֹמֵר
חֲבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצִלָם חֲבִיב יִתְרָה טוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצִלָם
אֱלֹהִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצִלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם: חֲבִיבִין
יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בְּנִים לְמִסְכָּם חֲבִיב יִתְרָה טוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר
בְּנִים לְמִסְכָּם שֶׁנֶּאֱמַר בְּנִים אֲתֵם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל
שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם כִּלִּי חֲמִידָה חֲבִיב יִתְרָה טוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם
כִּלִּי חֲמִידָה שֶׁנֶּאֱמַר נִבְרָא הָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לִקַּח מִטּוֹב נָתַתִּי לָכֶם
וְתוֹרַתִּי אֶל-מִצְוֹתַי: יֵי הַבֵּל צָפִי וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה וּבִמְנוֹב הָעוֹלָם
נָתַן וְהַבֵּל לֹשׁ רֹב מַעֲשֵׂה: יֵי הוּא נֶחֱמָה אוֹמֵר הַבֵּל נָתַן לְעַרְבוֹן
וּמַעֲשֵׂה מְדוּקָה עַל-כֵּל הַנִּדָּחִים הַנִּתְּנִים בַּתּוֹרָה וְהַנִּתְּנִים מִקֶּדֶם
וְהַנִּתְּנִים מִתּוֹךְ וְהַנִּתְּנִים מִלְּפָנֶיךָ וְהַנִּתְּנִים לְלֹחֶת יָבֵא וְהַנִּתְּנִים
וְהַנִּתְּנִים מִלְּפָנֶיךָ וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם מִדַּעַת וְשִׁלָּה
מִדַּעַת וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם
וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם וְהַנִּתְּנִים מִן הָאָדָם

דרך ארץ אם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה
 אם אין יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה אם אין בינה
 אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח: כג הוא
 היה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה הוא דומה לאילן
 שענפיו מרבין ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו
 על פניו שנאמר והיה כערער בערבה ולא יראה בידיבא טוב
 ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב. אבל כל-שמעשיו
 מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו
 מרבין שאפילו כל-הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין
 מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה כעץ ושתול על מים ועל
 יבש ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם והיה עלהו רענן
 ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: כג רבי אלעזר
 בן חסמא אומר קנין ופתחי נדה הן הן גופי חלכות. תקופור
 ונמטריאות פרפריות להכמה: רבי חנינא וכו'.

פרק ד

כל ישראל ויטס 215.

א בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל-
 מלמדי השכלתי כי עדותיה שיחה לי: איזהו גבור הבובש
 את יצרו שנאמר טוב ארץ אפים מגבור ומושל ברחו מלו כד
 עיר: איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר יגיע כפיך כי תאכל
 אשריך ומזב לך. אשריך בעולם הזה ומזב לך לעולם הבא.
 איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובני
 יקרו: ב בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה וברח מן העברה
 שמצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה ששכר מצוה מצוה
 ושכר עברה עברה: ג הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם
 ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך
 דבר שאין לו מקום: ד רבי לויטס איש יבנה אומר מאד
 הוה שפל רוח שתקנת אנוש רפה: ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר
 כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שונג
 אחד מרד בהלל הקים: ו רבי יוחנן בן ברוקה אומר

הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד והלומד על
מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמר לעשות
ו רבי צדוק אומר אל תפדוש מן הצבור ואל תעש עצמך
בעורכי הדינין ואל תעשה עמרה להתגדל-בה ורא קרדום
לחפר-בה וכך היה הלל אומר ודאשתמש בתגא חלף הא
למדת כל-הנהגה מדברי תורה נטל חייו מן העולם
ח רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות
וכל המחלל את התורה גופו מחלל על הבריות: מ רבי ישמעאל
בנו אומר החשף עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגזר ושבועת
שוא. והגם לבו בהוראה שומה רשע וגם רוח: י הוא היה אומר
אל תהי דן יחדי שאין דן יחדי אלא אחד ואל תאמר קבלי
רעתי שהן רשאים ולא אתה: יא רבי יונתן אומר כל המקיים
את-התורה מעוני סופו לקומה מעשר וכל המבטל את התורה
מעשר סופו לבטלה מעוני: יב רבי מאיר אומר הנה ממעט
בעסק ועסק בתורה והנה שפל רוח בפני כל אדם ואם במלת
מן התורה יש-לה בטלים הרבה בנגדה ואם עמלת בתורה יש-
לו שכר הרבה לתן-לה: יג רבי אליעזר בן יעקב אומר העשה
מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קונה
לו קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים פתרים בפני הפורענות:
יד רב יוחנן הסנדלר אומר כל-כנסיה שהיא לשם שמים סופה
להתקים ושאניה לשם שמים אין סופה להתקיים: טו רבי אלעזר
בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידה חביב עליה כשקד וכבוד
חברה כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים: טז רבי יהודה
אומר הנה זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עליה זדון: יז רבי
שמעון אומר שלשה כתרין הן כתר תורה וכתר כהונה וכתר
מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: יח רבי נהורי אומר הנה
נלה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אתריה שחבריה
יקימה בידה ואל-בינתה אל-תשען: יט רבי ינאי אומר אין
בדינו לא משלוח הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים: כ רבי
מתאי בן-חרש אומר הנה מקדים בשלום כל-אדם ונהג אב
לאריות ואל-תהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב אומר העולם נח

הזמה לפרוודור בפני העולם הבא נתקן עצמה בפרוודור כדי
שתבנם לטרקלין: כה הוא היה אומר ופה שעה אחת בתשובה
ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא ויפה שעה
אחת של קרת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה: כה רבי
שמעון בן אלעזר אומר תרצה את חברך בשעת בעסו ואל
תנחמדי בשעה שמתו מטל לפניו ואל תשא לו בשעת נדרו
ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כה שמואל הקטן אומר
בגמל איבה אל תשמח ובבשרו אל יגל לבך: פן יראה יי ורע
בעיניו והשיב מעליו אפיו: כה אלישע בן אביה אומר הלומד
ילך למה הוא הזמה לדיו כתובה על גיר חדש והלומד זקן
למה הוא הזמה לדיו כתובה על גיר מחוק: כה רבי יוסי בר
יהודה איש כפר הבבלי אומר הלומד מן הקטנים למה הוא
הזמה לאוכל ענבים קדוה ושונה יין סגתו והלומד מן הזקנים
למה הוא הזמה לאוכל ענבים בשולות ושונה יין ישן: כה רבי
מאיר אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש
מלא ישן וישן שאפילו חדש אין בו: כה רבי אלעזר הקפר
אומר הקנאה והתאווה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם:
כה הוא היה אומר הלומדים למדת ותפלות לידות ותהלים לדון
לדע ולהודיע ולהקדש שהוא אל הוא הוצר הוא הבורא הוא
המבין הוא הדן הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא
מקח שחד ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטחך חרף שהשאל
בית מנוס לך שעל כרחך אמה נוצר ועל כרחך אמה נלך ועל
כרחך אמה נד ועל כרחך אמה סת ועל כרחך אמה עתיד לנח
יון וישמעון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש שרף הוא:

ויש אומר וכו'

פרק ה

כל ישראל ידעו

א בעשרה מאסות נקרא השלם ומה תלמוד לומר ויחל
במאס אדם יסל להקדושתו ולא להקדש מן הדברים שהמקדש
הוא המקדש והקדושה המקדושה והוא המקדש

שמוקדים את העולם שנברא בעשרה מאורות: ג עשרה דורות
מאדם ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו
מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול: ג עשרה
דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל
הדורות היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר
פלים: ד עשרה נסיונות נסנסה אברהם אבינו ועמד בכדם
להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו: ה עשרה נסים נעשו
לאבותינו במצרים ועשרה על הים: ו עשר מכות הביא הקדוש
ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים: ז עשרה
נסיונות נפו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר
וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ח עשרה נסים
נעשו לאבותינו בבית המקדש. לא הפילה אשה מרח בשר
הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם. ולא נראה זבוב בבית
המטבחיים. ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפרים. ולא כבו
האשמים אש של צצי המערכה. ולא נצחה הרוח את עמוד
העשן. ולא נמצא סמול בעמר ובשתי הדקס ובלחם חפנים.
עשרים צופים ומשתתפים רוחם. ולא הדק נחש ועקרב
בירושלים מעולם. ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין
בירושלים: ט עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות
ואלו הן. פי הארץ פי הבאר פי האתון הקיפת והמן והמטה
והשסיר הכתב והמכתב והלחות ויש אומרים אף המזיקן
וקבדתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף
צבת בצבת עשירה: י שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם
אנו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמין. ואינו נכנס
לחור ודבר תכח. ואינו נבדל להשיב. שואל בענין ומשיב
מהלכה. וממר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון. ועל מה
שלא שמע אמר לא שמעתי. ומודה על האמת. והלופיהן בגלם
יא שבעה מדי פורעניות באין לעולם על שבעה נשי עברה:
מדין עמלק וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
מדין עמלק וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל

פרק ח

סהומה ושל בצרת בא. ושל לא לשול את החלה רעב של כלל
 בא: דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו
 לבית דין ועל פרות שביעיות: חרב באה לעולם על ענוי הדין
 ועל צוות הדין ועל המורים בתורה שלא בהלכה: חיה רעה
 באה לעולם על שבועת שוא ועל חלול השם: גלות באה לעולם
 על עובדי אילים ועל גלוי ערוות ועל שפיכות דמים ועל שמטת
 הארץ: יב בארבעה פרקים הדבר מתרבה. ברביעית ובשביעית
 ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה: ברביעית
 ספני מעשר עני שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבשלישית
 במוצאי שביעית מפני פרות שביעית. במוצאי החג שבכל שנה
 ושנה מפני גזל מתנות עניים: יב ארבע מדות באדם האומר
 שדי שדי ושלף שלף זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדה
 סדום. שלי שקף ושקף שלי עם הארץ. שלי שקף ושלף שלף
 חסיד. שקף שדי ושדי שקף: יב ארבע מדות בדעות. נח
 לכעוס ונח לרצות יצא הפסדו בשקרו. קשה לכעוס וקשה
 לרצות יצא שקרו בהפסדו. קשה לכעוס ונח לרצות חסיד. נח
 לכעוס וקשה לרצות רשע: יב ארבע מדות בתלמידים מהר
 לשמוע ומהר לאבד יצא שקרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה
 לאבד יצא הפסדו בשקרו מהר לשמוע וקשה לאבד זו חלק
 טוב קשה לשמוע ומהר לאבד זו חלק רע: יב ארבע מדות
 בנותני צדקה הרוצה שימן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל
 אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשל. יתן ויתנו
 אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: יב ארבע מדות
 בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה שבר הליכה בידו. עשה
 ואינו הולך שבר מעשה בידו. הולך ועשה חסיד. לא הולך ולא
 עשה רשע: יב ארבע מדות ביושבים לפני חכמים ספוג ומשפך
 משפך ונפה. ספוג שהוא סופג את הכל ומשפך שמכניס בו
 ומוציא בו משפך שמוציאה את היין וקולטת את השמרים
 ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הפלס: יב כל אהבת
 שהוא תלוי בדבר בטל דבר במלה אהבה. ושאנה תלוי
 בדבר שאנה בטל דבר. וזהו אהבה שהוא תלוי בדבר

[illegible]

וְכִי וְכִלָּה בָּהּ וְנָתַתָּה לָהּ תְּנוּעָה שְׁמוֹן לָךְ מִכָּה מִכָּה וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 עַל בֶּן דָּא דָּא אֹמֵר לְפָנֶיךָ צִעֲרָא אֲבָרָא:

רַבִּי חֲנִינָא וְכוּ'.

פרק ו

כל ישראל וייטע 215. פול פרק קבין ספורס.

א שְׁנֵי חֲכָמִים בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּדָם וּבְמִשְׁנָתָם:
 רַבִּי טַאִיר אָמַר כֹּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְיָה זֹכֶה לְדִבְרִים הַרְבֵּה
 וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלֹּ כְדֵי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע אֱהוֹב
 וְאֱהוֹב אֶת הַמָּקוֹם אֲהוֹב אֶת הַבְּרִיּוֹת מִשְׁמַח אֶת הַמָּקוֹם מִשְׁמַח
 אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִלְבִּישָׁתוֹ עֲנִיָּה וִירָאָה וּמִכְשָׁרָתוֹ לְהוֹיֹת צַדִּיק חֲסִיד
 יֵשׁוּעַ וְנֶאֱמָן וּמִרְחֻקָתוֹ מִן הַחֲטָא וּמִקְרִבָתוֹ לִידֵי זְכוּת וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ
 עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה בִּינָה וְנִבְיָרָה שְׁנֶאֱמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה אֲנִי בִּינָה
 לִי נִבְיָרָה וְנִתְּנָתָ לִי מִלְכּוֹת וּמִמְשָׁלָה וְחִקּוֹר דִּין וּמַעֲלִין לוֹ רִזִּי
 תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂי שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְכִנְהָר הַמִּתְנַבֵּר וְהוֹלֵךְ וְהוֹי
 צָנוּעַ וְאֶרֶץ רוּחַ וּמִוֹחַל עַל עֲלָבוֹת וּמִגְדִּילָתוֹ וּמִרֻמָּמָתוֹ עַל כֹּל
 הַמַּעֲשִׂים: ג אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוי בְּכָל יוֹם וְיוֹם בֵּית קוֹל
 יֵצֵאת מִדֶּר חוֹרֵב וּמִבְּרִיּוֹת וְאֹמֵרָת אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה
 שֶׁל תּוֹרָה שֶׁכָּל מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא גִזְוִף שְׁנֶאֱמַר גִּזְוִם
 זָהָב בְּאֵף חֲזִיר אִשָּׁה יִסָּה וּסְרַת טַעַם: וְאֹמַר וְהִלַּחַת מַעֲשֶׂה
 אֱלֹהִים הָאֵל וְהַמִּקְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת.
 אֵל תִּקְרָא חֲרוּת אֵלָּא חֲרוּת שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין אֵלָּא מִי שְׁעוֹסֵק
 בַּתְלָמוֹד הַתּוֹרָה וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בַּתְלָמוֹד הַתּוֹרָה הָרִי זֶה מִתְעַלֶּה.
 שְׁנֶאֱמַר וּמִמִּתְנַה נְחֻלִּיָּאל וּמִנְחֻלִּיָּאל בְּמוֹת: ג הַדּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ
 פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הִלְכָה אֶחָת אוֹ פֶּסוּק אֶחָד אוֹ דְּבַר אֶחָד אוֹ אִפְּסִילוֹ
 אוֹת אֶחָת צְרִיף לִגְדָּה בּוֹ כְּבוֹד שֶׁבֶן מִצִּינוּ בְּרוּךְ מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל
 שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתָפֶל אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד קִרְאוּ רַבּוֹ אֵיפּוֹ
 וּמִיּוֹדָעוֹ שְׁנֶאֱמַר וְאַתָּה אֲנִי שֶׁעָרְכִי אֱלֹהִים וּמִיּוֹדָעִי: וְהִלָּא דְבָרִים
 קָל וְחֲסֵד וְסֵה דִּדּוּ מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתָפֶל אֵלָּא
 שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד קִרְאוּ רַבּוֹ אֱלֹהִים וּמִיּוֹדָעוֹ הַדּוֹמֵד מִתְבִּידוֹ פֶּרֶק
 אֶחָד אוֹ הִלְכָה אֶחָת אוֹ פֶּסוּק אֶחָד אוֹ דְּבַר אֶחָד אוֹ אִפְּסִילוֹ
 אוֹת אֶחָת צְרִיף לִגְדָּה בּוֹ כְּבוֹד שֶׁבֶן מִצִּינוּ בְּרוּךְ מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל

אלה תורה (וי' לחסד) שגשג כבוד הקדש יתחילו ויתחילים
 יתחילו טוב: ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי
 לכם ותורתו אל-תעזבו: ר' כה' היא דרכה של תורה פת במלח
 תאכל וסוס במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה
 ובתורה אתה עמל אם אתה עשה בן אשריה וטוב לך אשריה
 בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא: ה' אל תבקש גדלה לעצמה
 ואל תחמוד כבוד יותר מלמודה עשה ואל תתאוה לשלחנם
 של מלכים ששלחנה גדול משלחנם וכתרה גדול מכתרם
 ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם-לך שכר מעדיתה: ו' גדולה
 תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים
 מעלות והכהנה בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים
 ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת
 שפתים בבינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בטהרה
 בשמוש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים ביישוב
 במקרא במשנה במיעוט סתורה במיעוט דרך ארץ במיעוט
 תענוג במיעוט שנה במיעוט שיחה במיעוט שחך בארץ אפים
 בלב-טוב באמונת חכמים בקבצת היסורין המפיר את מקומו
 והשמת בחלקו והעשה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו
 אוהב אוהב את המקום אוהב את הבריות אוהב את הצדקות
 אוהב את המישרים אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד
 ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמת בהוראה נשא בעול עם
 חברו ומכריעו לבף זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על
 השלום ומתיישב לבו בתלמודו שואל בענין ומשיב בהלכה
 שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות
 המתנים את רבו והמכון את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו
 הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם
 שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ו' גדולה תורה
 שהיא נותנת חיים לעשה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי
 חיים הם למוצאיהם ולכל בשר מרפא: ואומר רפאות תח
 לשרה ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה
 ותבניתה מאשר: ואומר כי לנת מן הם לראשה מענקים

לגורלותיך: ואמר תתן לראשך לזה חן עטרת תפארת תמננה:
ואמר כי בי ידבו יסופו לך שנות חיים: ואמר ארץ ימים
בימינה בשמאלה עשר וכבוד: ואמר כי ארץ ימים ושנות
חיים ושלום יוספו לך: ורבי שמעון בן יהודה משום רבי
שמעון בן יוחאי אמר הנני והנני והעשר והכבוד והחכמה
הזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר
עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואמר תפארת
בחורים פחם והדר זקנים שיבה: ואמר עטרת חכמים עשרם:
ואמר עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: ואמר
והפירה הקבנה ובשה החמה כי מלך יי צבאות בחר ציון
ובירושלים ונגד זקניו כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אמר אלו
שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים בקם נתקינו ברבי ובבניו:
אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע
בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזירתי לו שלום אמר לי רבי
מאיזה מקום אתה אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל
סופרים אני אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני
אתן לך אלה אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות אמרתי
לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות
שבועולם איני דר אלא במקום תורה וכן כתוב בספר תהלים
על ידי דוד מלך ישראל טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:
ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא
כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים
טובים בלבד שנאמר בהתהלכה תנחה אתה בשכבה תשמור
עליך והקיצות היא תשיחה: בהתהלכה תנחה אתה בעולם
הזה בשכבה תשמור עליך בקבר והקיצות היא תשיחה לעולם
הבא. ואומר לי הכסף ולי הזהב נאם יי צבאות: י ארבעה
(חמשה) קננים קנה (לו) הקדוש ברוך הוא בעולמו ואלו הן.
תורה קנן אחד שמים וארץ קנן אחד (אברהם קנן אחד)
ישראל קנן אחד בית המקדש קנן אחד: תורה מנין דכתיב
יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: שמים וארץ מנין
דכתיב כה אמר יי השמים כסאי והארץ הולם רגלי אינה בית

אשר תכנון לי וזוהי מקום מנחתתי: ואומר מה רבו מעשיך
 יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: אברהם מנין דכתיב
 ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ: ישראל
 מנין דכתיב עד יעבר עמך יי עד יעבור עם זו קניית: ואומר
 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: בית המקדש
 מנין דכתיב ומכון לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידך:
 ואומר ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: כל מה
 שברא הקדוש ברוך הוא בעולם לא בראו אלא לכבודו
 שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
 ואומר ויי ימרוך לעולם ועד:

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען
 צדקו וגדיל תורה וגדיר:

סדר תקוני שבת

ולחייב יאמר זה המאמר מוזכר במסוגל לנשמת סמונר מכבוד מפורסם א:

תא חזי בכל שימא יומי דשבתא בד מטא שעתא דצלוחא
 דמנחה דינא תקיפא שלמא וכל דינין מתערין אבל ביזמא
 דשבתא בד מטא עידן דצלוחא דמנחה רעווא דרעוון אשתבח
 ועתיקא קדישא גלי רצון די ליה וכל דינין די ליה מתכפין
 ואשתבח רעווא וחדו בכלא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה
 מהימנא קדישא בגין למינדא דלא בדינא אסתלק. והאי שעתא
 ברצון דעתיקא נפק נשמתיה מעלמא ואתטמר ביה בגין כן
 ולא ידע איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא קדישא ממירא
 דכל ממירין ולא ידעין עילאין ותתאין אוף האי נשמתא דאטמר
 בהאי רצון דאתגליא בשעתא דצלוחא דמנחה בשבתא. כתיב
 ולא ידע וגו' והוא ממיר מכל ממירין דעלמא ודינא לא שלמא
 ביה זכאה חולקא דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעטרא
 ביה מתעטרא בכלא בכל אינון פקדין דקי אינון נצרון ועונשין

בשבעין אנפין דנהורא דנהרין מכל סימרא סאן חמי אנפין
 דנפיקין מכל אנפא וענפא חטשא קייסין בגו אילנא כולדו אנפין
 ביהו אחידין מאן חמי אינון תרעין דמפתחין בכל סמר וסמר
 כולדו מודהרין ונהרין ביהו נהרא דנפיק ולא פסיק קל כרווא
 נפיק אתערין קדישי עליונין אתערין עמא קדישא דאתתבר
 לעילא ותתא אתערין חדוותא לקדמות מאריכון אתערין
 בחדוותא שלימתא אנדמנו בתלת חדוון בתלת אבהן אנדמנו
 לקדמות מהימנותא חדווא דכל חדוותא זכאה תילקיון ישראל
 קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי דא הוא דרחים להון מכל
 עמין עעז ועל דא בתיב ביני ובין בני ישראל. אמר רבי יהודה
 ודאי בתיב זכור את יום השבת לקדשו. וכתוב קדושים תהיו
 כי קדוש אני יי. וכתוב וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד.
 תאנא ביהו יומא כל נשמתיחון דצדיקיא מתעדני בתפנוקי
 עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא מענונא דההוא
 עתיקא מתפשטין בכולדו עלמין וסלקא ונחתא ומתפשטא
 לכדהו בני קדישין לכולדו נטורי דאורייתא ונייחין בנייתא
 שלים ומתנשי מכולדו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין קשין
 דהיד ביזם הגיח יי לה מעצבה ומרגזה ומן העבודה הקשה.
 ובגין כן שקולה שבתא לקבל אורייתא וכל דנטיר שבתא
 כאילו נטיר אורייתא כולא. וכתוב אשרי אנוש יעשה זאת וגו.
 אשתמע דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כולא. ברוד יי
 לעולם אמן ואמן:

שלש סעודות

אתקיננו סעודתא דמהמנותא שלימתא חדוותא
 דמלכא קדישא: אתקיננו סעודתא דמלכא דא היא
 סעודתא דזעיר אנפין וחקל תפוחין ועתיקא קדישא
 אתין לסעדא בהדה:
 בני היכלא דכסיפין. למחזי זיו זעיר אנפין. יתון
 הקא ביהו תכא דביה מלכא בגילופין: צבו לתרא

בְּהָאֵי וְעָדָא בְּנֵי עִירִין וְכָל גְּדָמִין: תְּדִין הַשְׁתָּא בְּהָאֵי
 שְׁעָתָא דְּבִיהֲרָעוּא דְּרָעוּא וְלִית זַעֲמִין: קְרִיבֵי חֲזוֹ חִילִי.
 דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין: לְבַר גְּמָלִין וְלֹא עֲאֲלִין. הֲנִי
 כְּלָבִין דְּחֲצִיפִין: וְהָא אֲזֻמִּין עֲתִיק יוֹמִין לְמִנְחָה עָדִי
 יְהוֹן חֲלִיפִין: רָעוּ דִּילָה דְּגַלְיָה לָהּ לְבַטְלָא בְּכָל קְלִיפִין:
 יִשְׁוִי לֹון בְּנוֹקְבִיהוֹן. וַיִּטְמְרוּן בְּנֵי כְּסִין: אֲרִי הַשְׁתָּא
 בְּמִנְחָתָא. בְּחֲרוּתָא דְּזַעֲר אֲנָפִין: מִזְמֹר לְדוֹד וְדַעֲי וְכוּ.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא
 תַמְצָאֲהוּ בַשָּׂדֶה: רְאוּ כִי יִי גָתֵן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל-כֵּן הוּא נֹתֵן
 לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים. שְׂבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל-יֵצֵא אִישׁ
 מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בִּרְךְ יִי אֶת-יּוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
 סְבָרִי מִרְנָן וּרְבִנָן וּרְבֹותֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:
 וַיִּפְּלִים סְעוּדָתוֹ כִּד הִי סְעוּדָה עֲלֵינוּ. וַיִּטּוֹל יָדָיו לְמִים אֲחֵרוֹנִים וַיֹּאמֶר:
 יְדִי אִפְתִּי אֲנָא. לְגַבִּי חֵד מְנָא. לְסִטְרָא חוֹרִינָא. דְּלִית
 בֵּית מִשְׁאָא: אֲזֻמִּין בְּתַלְתָּא. בְּכַסָּא דְּבִרְבָּתָא. לְעֵלֶת עֲדָתָא.
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא:

וַיִּבְרַךְ בְּרַכַּת סַמּוּן וְאַחַר סְעוּדָה יֹאמֶר:

אֲשֶׁלִּימוּ סְעוּדָתָא דָּא. דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא דְּזִרְעָא
 קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל:

סדר ערבית למוצאי שבת

מוֹצָאֵי שַׁבַּת וַיִּירָד נִיכְסָא עֲדָרָא מִעֲרִיב גַּעֲבִישְׁעָא. כִּיז מֵאן דִּיא עֲרִמְעֵן דְּרִיזָא שְׁמַעֲרִנֵּעַ וַיִּזְעֵרָא.
 אֲרִי וַעֲנִינְסִטְעֵנָס שְׁאֵן זֶא הָאָךְ אֵן דַּעֲר צִיט אִיזֵמ. אֲוִנְד כַּעֲסָר מֵאן וְהוּא רַחוּם אֲנַפְעִנְסָא.
 פִּעְרָעֵן דִּיא צוֹוִיָּא מִזְמֹרוֹת גַּעֲוִנְנֵעֵן. אִיפְסֵר וַעֲנֵן תְּשַׁעָה בָּאֵב אֵן מוֹצָאֵי שַׁבַּת פִּעְלָלָא.

קָמַד לְדוֹד בְּרוּךְ יְיָ צוּרִי הַמְּלִמֵּד יְדִי לְקָרֵב
 אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: חֲסִדִי וּמַצוּדָתִי מִשְׁגָּבִי וּמִפְלָטִי
 לִי מִגִּי וְכוּ חֲסִידִי תִרְדֵּד עִפִּי תַחְתִּי: יְיָ מָה אָדָם

ותרעהו בן־אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו
כצל עובר: יי הט שמיך ותירד גע בהרים ויעשנו:
ברק ברק ותפיצם שלח חציק ותהמם. שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר:
אשר־פיהם דבר שוא וימנם ימין שקר: אלהים
שיר הדש אשרה לך בגבל עשור אומרה־לך: הנותן
תשועה למלכים הפוצה את־דוד עבדו מחרב רעה:
פצני והצילני מיד בני נכר אשר־פיהם דבר־שוא
וימנם ימין שקר: אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזויות מחטבות תבנית היכל: מזונו מלאים
מפיקים מזן אל זן צאנו מאליפות מרבבות בחוצותינו:
אדופינו מסבליים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחובותינו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי
אלהיו:

סו למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך
בכל־גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ישמחו וירננו לאמים כ־תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים יחננו:
יברכנו אלהים וייראו אותו כל־אפסי־ארץ:

פאן בעטעט מעריב פאן וואכענטאנען. שאלטעט אין שמונה עשרה ביא אנוש בינה דאס
דארט שטעהנדיג אתה חוננתנו איין. נאך שמונה עשרה ואנט דער חון חצי קדיש. דאן
וירד נאכשטעהנדיגס ויהי נועם ואתה קדוש נעזאנט. ווען אויף איינען דער קאממענדיג
זעכס ווערקעסאנע איין יום טוב פעללט. וירד ויהי נועם ואתה קדוש ניכט נעזאנט. דאן
שונם דער חון קדיש מיט תתקבל. ווען תשעה באב אן מוצאי שבת פעללט. ואנט פאן
נור ואתה קדוש.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן. בְּצֵל שְׁדֵי יְהוֹדָנָן: אֹמֵר
 לִי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי. אֱלֹהֵי אֲבֹתָם בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלָךְ
 מִפֶּה יְקֹוֹשׁ. מִדְּבַר הַזֹּת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּד לָךְ וְתַחַת
 כְּנָפָיו תִּחְסֶה. צָנָה וּסְחָרָה אָמְתוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּחַד
 לִיָּלָה: מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה. מִקָּטָב
 יִשּׁוּד צֹהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֶלֶף וּרְבָבָה מִיְמִינֶךָ. אֵלֶיךָ
 לֹא יָנֹשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁדְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־
 אַתָּה יְיָ מַחְסֵי. עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא־תִאָּנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה. וְנָגַע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֵּאכֵיו יִצְוֶה־לָּךְ.
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגְוֶה
 בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין:
 כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלִטָהוּ. אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי־יִדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ
 יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אִךְ יָמִים וְעוֹד

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקִרְאָה
 אֶל־זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
 מִלֵּא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן־
 דִּין וְאֹמְרֵי קְדִישׁ בְּשֵׁמי מְרוֹמָא עֲלָאָה
 בֵּית שְׁכִינָתָה. קְדִישׁ עַל־אֶרֶץ עוֹבֵד
 גְּבוּרָתָה. קְדִישׁ בְּעֵלָם עֲלֵמִיא יְיָ צְבָאוֹת
 מְלִיא כָל אֶרֶץ זִיו יִקְרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ
 וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלָתָנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתִרְיָ
 קִל־זִיע סְגִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאֹמְרִין. בְּרִיךְ

יִקְרָא דָּי מֵאַתֶּר בֵּית שְׂכִיתָהּ יי וְיִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד. יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלָם וְלְעָלְמֵי
 עָלְמֵיָא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ. שְׁמֶרְהֶם וְזֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרֵךְ
 מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עֲמָהּ. וְהִכֵּן לִבְכֶּם אֱלֹהֵי.
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלָח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֲיֶךָ.
 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת תִּתֵּן
 אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם
 יַעֲמֹם-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֶלָה. יי צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יי
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ. יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם-קְרֹאֲנוּ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ. וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים.
 וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע
 בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשֶּׁם
 בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִדִּפְנוּךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנִשְׁמֹר תִּקְוֶיךָ

בְּעוֹלָם הָיָה. וְנִזְכָּה וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ
טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנִי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי
הָעוֹלָם הַבֹּא. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא
יָדָם. יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָרְךָ. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי. וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ. בְּטָחוֹ
בִּי עַד־יָעַר. כִּי בֵּיהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים.
וַיִּבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזָבָתָ
דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ. יְיָ חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

סוף זמנא קדיש תתקבל. ווען תשעה באב יז מוצאי שבת סעללס. זאנא סאן קדיש
אהנע תתקבל. אנד ויתן לך ויורד ניכט נעזאנא.

וַיִּתֵּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְלֵב דָּגָן וְתִירָשׁ: יַעֲבֹדְךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֵמִים
הָיָה גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמָּךְ אֲרִיֶּךְ אֲרוּר
וּמְבָרֶכְךָ בְּרוּךְ: וְאַל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּסְרֹךְ וַיִּרְבֶּךָ
וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים: וַיִּתֵּן־לְךָ אֶת־בְּרַכַּת אֲבֹתָם לְךָ
וְלִצְרָעָךְ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ אֶת־אָרֶץ מִגִּדְּךָ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם
לְאֲבֹתָם: מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרַכַּת
שָׁמַיִם מַעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם לְבָצַת תַּחַת בְּרַכַּת שְׂדֵים וְרָחִם:
בְּרַכַּת אֲבִיךָ גִּבּוֹר עַל־בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד־תֵּאֲנוֹת גִּבְעַת עוֹלָם
תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקָד גִּזִּיר אַחִיו: וְאַהֲבָךְ וּבִרְכָּךְ
וְהַרְבֶּכָּה וּבִרְךָ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דִּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיַּצְהָרְךָ שֹׁנֵי־אֵלֶיךָ וַעֲשִׂיתָרְתָּ צֹאנְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
נָשַׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ דָּתָת דָּךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־
יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־הָעַמִּים: וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ. בְּטָחוֹ

חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל-שנאיד:

המלאך הגאל אתי מכל-רע יברך את-הנערים
ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ: "אליכם הרבה אתכם והנכם היום
בכוכבי השמים לרב: "אלהי אבותיכם יסף עליכם
בכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה:
ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך:
ברוך טנאך ומשארתך: ברוך פרי-בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיד
ועשתרות צאנך: יצו "אתך את-הברכה
באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר-י אלהיך נתן לך: יפתח-י לך
את-אוצרו הטוב את-השמים לתת מטר-
ארצך בעתו ולברך את כל-מעשה ידך
והלוית גוים רבים ואתה לא-תלוה: כי-
יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר-לך
והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלחת בגוים רבים וברך לא ימשלו.
אשריך ישראל מי כמוך עם נוסע ביי
מגן עזרך ואשר-תרב נאצתך ויכחשו
עלך לך ואתה על-בנותיך וחדך:

מִחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעִיךָ וּכְעֲנַן חֲטָאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי
כִּי גִאלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יי הָרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת
אָרֶץ: פָּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאֵל יי
יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גָּאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׁוּ
וְלֹא־תִכְלְמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד: וְאִכְלַתֶּם אָכּוֹל וְשִׁבּוֹעַ
וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְלִיא וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בִקְרֹב
יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם: כִּי־בִשְׁמִיחָה תִצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּוְּבְלוּן הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחָאוּ־
כָף: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעַתִּי אִבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי
וְזִמְרַת יְהוָה יי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם־מִים בְּשִׁשְׁוֹן
מִמַּעֲיָנִי הַיִּשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדּוּ לַיי קְרָאוּ
בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילְתִּיו הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ:
זָמְרוּ יי כִּי גִאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָר־הָאָרֶץ:
צִהְלִי וְרָנִי יִשְׁבַּת צִיּוֹן כִּי־גְדוֹל בִּקְרֹבְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו
זֶה יי קִוִּינוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בִישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יי וְהָיָה אֱמוּנָת
עֲתִידָה חֶסֶן יִשׁוּעַת חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאָת יי הִיא אוֹצְרוֹ:
וַיְהִי דוֹד לְכָל־דֹּרְכָיו מִשְׁכִּיל וַיִּי עֲמוֹ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם
נַפְשִׁי מִקְּרֹב־לִי כִי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם
אֶל־שָׂאוֹל הַיּוֹנָתָן וַיָּמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיִּשׁוּעָה חֲגִדוּלָה
הַזֹּאת בִּישְׂרָאֵל תִּלְיָלָה חַיִּי אִם־יִפֹּל מִעֲצֶרֶת רָאשֵׁי

אֶרְצָה כִּי־עַם־אֱלֹהִים עֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם
אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מָתָּה וּפְדוּיֵי יִי יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וּשְׂמִינַת עוֹלָם עַל־רֹאשׁם שִׁשׁוֹן וּשְׂמִינָה יִשִּׁיגוּ וְנָסוּ
יָגוֹן וְאַנְחָהּ הַפִּכָה מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחָה שְׁקִי
וְתֹאזְרֵנִי שְׂמִינָהּ וְלֹא־אָבָה יִי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ אֶל־
בְּלָעַם וַיִּהְיֶה יִי אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְבִרְכָּהּ כִּי
אָהֲבֶךָ יִי אֱלֹהֶיךָ אֲזִי תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָדִים
וּזְקָנִים יַחֲדוּ וְהַפִּכָתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמָתִים
וּשְׂמִינָתִים מִיָּגוֹנָם׃

בּוֹרָא נִיב שְׂפָתִים שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב
אָמַר יִי וּרְפָאֵתִיו׃ וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־עַמְּשֵׁי רֹאשׁ
הַשְּׁלִישִׁים לָךְ דָּוִד וְעַמְּךָ בֶן־יִשִּׁי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ
וּשְׁלוֹם לְעוֹרֶךָ כִּי עוֹרֶךָ אֱלֹהֶיךָ נִקְבְּלָם דָּוִד נִתְּנָם
בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוֹד׃ וְאִמְרָתָם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ
שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ שְׁלוֹם׃ יִי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי וַיְבָרֶךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם׃

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ
שֶׁל־הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אָתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ׃
דָּבָר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וּשְׁנַיִ בַּנְּבִיאִים וּמִשְׁלֵשׁ
בַּכְּתוּבִים׃ כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יִי אֱלֹהֶיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא־יִקַּח שָׁחַד׃ וְכָתִיב בַּתּוֹרָה
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַל־טָגֶה וְאָהֵב עַר לְתַת לוֹ לֶחֶם
וּשְׂמִלָּה׃ שְׁנַיִ בַּנְּבִיאִים דְּכָתִיב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה וְנִשְׂא
שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּח וְאֶת־דָּבָר
וְשֶׁמֶלֶךְ רַחֵם לְתַשִּׁיחַ רַחֵם שְׁפָלִים וְלַתְּשִׁיחַ לֵב עֲקָרִים׃

מִשְׁלֵשׁ בְּכַתּוּבִים דְּכַתִּיב שִׁירָו לְאֱלֹהִים וּמָרוּ שְׁמוֹ
סֵדוֹ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעָלוּ לִפְנֵי וְכַתִּיב
בְּתָרָה אָבִי יְתוֹמִים וְדָן אֶלְמָנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲזֵן קָדְשׁוֹ.
יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶדְרִי־שָׁנוּ. וְאַתָּה הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהִים חַיִּים
כְּלָכֶם הַיּוֹם. כִּי־נָהֵם יי צִיּוֹן נָחַם בְּלִי־הִרְבֵּתָהּ וְשֵׁם
מִדְבָּרָה כָּעֵדֶן וְעִרְבָתָהּ כַּגֹּן־יִשְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָהּ יִמְצֵא
כֶּה תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה. יי הַפֶּן לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תוֹרָה וַיֹּאדִיר:

נקה שיר המעלות אשרי כל־ראי ה' ההללך בדרך־יו: יגיע
בטף כי תאכל אשריך ומוב לך: אשתך בפנן פדיה בירכתי
ביתך בגוף בשתילי ותים סביב לשלחנה: הנה בירכן יברך
ובר ירא י: וברכה י מציון וראה במוב ירושלים כל ימי
חיי: וראה בגים לבנה שלום על־ישראל:

סדר הברלה למוצאי שבת

[illegible]

הוא נמשך רחוק כלום אין ריא יעצבד ראגד שגד ואנש שפדעגד :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יהי ניהי-לי לישועה:
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה:
לי הישועה על-עמך ברכתך סלה: י
צבאות עשט מסובב לו אל יעקב סלה:

יִי עֲבָאוֹת אֲשֶׁר אָדָם בִּטַּח בָּךְ: יִי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרָאנוּ: לַיהוּדִים הָיְתָה
אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן וְיִקְרָ: כֵּן תִּהְיֶה
לָנוּ. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשֶׁם יִי אֶקְרָא

דער חזן אים בעסדריצע מענטש היער אן:

בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶס

מחזיר הכוס לשמאלו או מניחו על השלחן ונוטל מהדס או הנשמים צימנו ויכרך:

בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׁמִים:

ומניח ונותן לאחרים להריח לו: או מחזירו לשמאלי: וכופף אלנעות ימנו
על האגודל: ומקרב ידו לנר ומכרך:

בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

לח"כ ומסתכל בנפרטיו שהם עוצדלות מן העור: וחוזר ונוטל הכוס צימנו ולומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין

קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יִי

הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

והער מבדיל איום, מריקט סאם כוס, ניעסט דאנן דאסאן איהן דען פיש, לאשט דאמיט דאס
הברלה-ליכט אים, דאנן ווערדען דיא אינקען דאמיט בענעמטצט, אנה ווירד דאבייא נעזאנט
פצות יי ברה סאירט עינים, הערנאך זאנט סאן דיעזעס המבדיל אונד נאכשטעהענרע
רבון העולמים.

הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חַמְאָתֵינוּ הוּא יִמְחַל. זָרַעֵנוּ וְכֶסֶףֵנוּ

יִרְבֶּה כְּחוֹל. וְכִבְזָקִים בְּקִלָּה: יוֹם פָּנָה כְּצֵל תָּמָר. אֶקְרָא

לְאֵל עָלֵי גֹמֶר. אָמֵר שׁוֹמֵר. אַתָּא בִּקֵּר וְגַם לִלְלָה: צִדְקָתְךָ

כְּהַר תְּבוֹר. עַל חֲטָאֵי עֲבוֹר תַּעֲבוֹר. פְּיוֹם אַתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר.

וְאֲשַׁמְרָה בְּלִילָה: חֶלְפָה עֲזַנְתַּי מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מִנְחָתִי. יִגְעִתִּי

בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחַח בְּכֹל לִילָה: קוֹלִי בֶל יִנָּמֵד. פֶּתַח לִי שַׁעַר

דִּמְגוּל. שְׂרָאֵשׁ נִמְלֵא מֵל. קִרְוֹתֵי רִסְסֵי לִילָה: הַעֲתֵר טָרָא

וְחֵם. אֲשַׁחַח הָיָה פְּרִיָם. בְּאֵשׁ הַעֲרֵב יוֹם. בְּאֵשׁ לִילָה:

קראתיך יהוה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדלות תבצעני. מיום
עד לילה: טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מבעים. איה אלוה
עשי. נתן זמירות בלילה: נחנו בידך בחמר. סלח גא על קל
נחמר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: המבדיל
אנא משבענא עליך פורה שר של שקחה שתסיר לב
מפש ממני ותפיל יתיה על טורא רמתא:

קליפות סיונקים מפ"ר דינים פי פ"ו הוא אלהים פשוט ורי הוא אלהים נרצח
וסי' הם סי' אחרות אלהים:

ארמימם רמימם מימם ימם מס:

ותכוין טסס אדם נליצל הולך ותחמעט והוא הנקרא שר של טכחה סיונק
מאחוריה דזינס וחזונה הנקרא נם וסיוסר כח הטכחה מונך:

פורה דרבתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרבם באפי
וארמסם בהמתי: ונח מצא חן בעיני יי: ויהי דוד לכל דרכיו
משביל ויי עמו:

קנא שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים מאין יבא עזרי:
עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל-יתן רגלך אל-יגום
שמך: הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל: יי שמך יי
צדק על-יד ימינה: יומם השמש לא יפקה ורח בקילה: יי
ישמך מכל-דע ישמר את-נפשה: יי ישמר-צאתה ובואה
מעתה ועד-עולם:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות בסימן טוב ובמקל
טוב החל עלינו את (כסחל יומם נחמלא הסנע לא יאמר רק ימי המעשה)
ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו: לשלום חשוכים מכל הטא
נפישע. ומנוקים מכל עין ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד
תורה ובמעשים טובים וחננים דעה בינה והשכל סאתה.
וספיעט בהם ששון ושקדה. ולא תעלה קנאתי על לב

אדם. ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלכנו אלהינו האב
 דרחמן. שים ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל
 היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה. ומחשבה טובה. אמצו
 וברכו גדלו וקיומו. קים עצתו בדבר שנאמר יתן לה כל ברכה
 וכל עצתה ימלא. ונאמר ותגזר אומר ויקם לה ועל דרכיה נגה
 אור: וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה
 ומחשבה שאינה טובה. תוסף עצתו בדבר שנאמר יי הפור
 עצת גוים הניא מחשבות עמים: ונאמר עשו עצה ותסר דברו
 דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתה לנו יי אלהינו אב הרחמים
 אדון הסליחות בזה השבוע ובכל שבוע. שערי אורה. שערי
 ארך ימים ושנים שערי אריכת אפים. שערי ברכה שערי בינה.
 שערי גילה שערי גדלה שערי גאולה שערי גבורה. שערי דיצה
 שערי דעה. שערי הוד שערי הדר. שערי הצלחה שערי הרוחה.
 שערי ועד טוב. שערי זריזות שערי זמרה. שערי זכיות שערי
 זיו. שערי זהר תורה שערי זהר חכמה. שערי זהר בינה שערי
 זהר דעת. שערי חנה שערי חמלה. שערי חן וחסד שערי
 חיים טובים. שערי חכמה שערי טובה. שערי מהר שערי
 ישועה. שערי ישר שערי כפרה. שערי כלכלה שערי כבוד.
 שערי למוד שערי מזון. שערי מנוחות שערי מחילות. שערי
 מדע שערי נחמה. שערי נקיות שערי סליחה. שערי סיעתא
 דשמיא שערי עזרה. שערי פדות שערי פרנסה טובה. שערי
 צדקה שערי צהלה. שערי קדשה שערי קוממיות. שערי רחמים
 שערי רצון. שערי רפואה שלימה שערי שלום. שערי שמחה
 שערי שמועות טובות. שערי שלום שערי תורה שערי תפלה
 שערי תשובה שערי תשועה. בדבתיב ותשועת צדיקים מי
 מעולם בעת צרה: ויעזרם יי ויפדמם ויפלטם מרשעים ויושיעם
 ברחמי בוי: ונאמר חשף יי את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים
 וראו כל-אמסי ארץ את ישועת אלהינו: ונאמר קול צופה נשאו
 קול תהיו דגנו כי עין בעין ראו בשוב יי ציון: וקום לו יי אלהינו
 מברא עתהב מה יי ימים תלי מברא משהע עתה

מכשר טוב מלמעלה יתעלה אלה לזמן סלף אלדד ראשון
לזמן הגה דגם ולירושלם מכשר אמן. אמן סלד

זמירות למנוחאי שבת

זם הזמר סם סמסנר יעקב מנח חוק:

במוצאי יום מנוחה. המציא לעמך רוחה. שלח תשבי
לנאנקה. וגם גזן ואנקה: זאתה לה צדדי. לקבץ עם מספודי.
מנח גוי אכודי. אשר קרה לי שוקה: עת דודים תעורר אל.
למלט עם אשר שואל. ראות טובה בבוא גואל. לשה פזורה
נדחה: קרא ישע לעם נדחה. אל דגול מדבחה. תהי השבוע
הבאה. לישועה ולרוחה: בל ציון השבועה. אשר היא היום
בעולה. מהרה תהיה בעולה. באם הבנים שמחה: מעצמות און
יוזבין ופדוי יי ישובין. ומי יישע ישאבין. והצרה נשכחה:
גחה עמך באב רחמן. יצפצפו עם לא אלמן. דבר יי אשר
נאמן. בהקמה הבטחה: וירדדים פליטי חרץ. נגינתם ופצחו
במרץ. בלי צנחה ובלי פרץ. אין יוצאת ואין צנחה: יהי החדש
הזה. פנבואת אבי חזה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול
שמחה: חזק ימלא משאלותינו. אמיץ יעשה בקשתינו. והוא
ישלח במעשה ידיו. ברכה והצלחה: במוצאי יום גילה. שמה
נורא עליה. שלח תשבי לעם סגלה. רוח ששון והנחה:
קול צהלה ורנה. שבתנו אז תרננה. אנא יי הושיעה נא. אנא
יי הצליחה נא:

זם הזמר סם סמסנר שילא:

חדש ששוני אל נא והביא. את אליהו הנביא.
אמיץ וחזק רפיון ידי. ברח מלאכתי וכל מעבדי.
נאלי זכור עניי ומרודי. דברך הטוב הקם לעורדי.
חרץ ושלח ושמח לבבי. את אליהו הנביא: ועד והכן
די ספוקי. זמן מזוני ולחם חיי. חלב חיל גוים חיש
להגירי. טובך תשבע עוללי וילדי. ובא משיחי לעיר

מישבי. את אליהו הנביא: פונן לעם ה' צדי צדי
להבוש. להם לאכול ובגד ללבוש. משינאי יחודה
ירא ויבוש. גיה הר שיעיר בקרוב תכבוש. ששוני
יגדל בראות סביבי. את אליהו הנביא: עמון ומואב
מהרה תכלה. פדוהק לעמך בקרוב תגלה. ציון תמלא
מעם אלה. קרית מלך רב אז נעלה. שכן תשכן בתוך
עם צבי. את אליהו הנביא:

זמר זה סם סמחנר אלעזר:

אגיל ואשמח בלבבי. בראותי כי מאויבי תריב
ריבי. ולציון גואל תביא. איש צמח הצמיח. אליהו
הנביא ומלך המשיח: לכן בעמים יחד. תפול אימה
ופחד. לבם יפחד. בעת יעלה גוי אחד. ואורחותיו יצליח:
אליהו עוד ממזרח למערב. יעור לעשות הרג רב. בארם
וערב. לערוך מלחמה וקרב. על אויביו יצריח: אליהו
זדים מלכי אדמה. יטור נפיש וקדמה. משטע ודומה.
נוסו נגבה ויטה. אשר אתכם יבריח: אליהו רנו כל
עובדי ארת. כי הנה רענן אורח. אורו ורת. קנה
בפתור ופרח. על הר ציון יפריח: אליהו

זה הזמר סם סמחנר אברהם:

אלהים יסעדנו. ברכה במאודנו. חזר טוב
חברנו. בכל משלח ידינו. אלהים יסעדנו: פיוס
ראשון למלאכה. יצו אתנו ברכה. ויום השני פכה.
ימתיק את סודנו: אלהים יסעדו רבה צבאי ישעי. בשלישי
וברביעי. בחמישי אך לא בעי. ישלח את פודנו:
אלהים יסעדו הכן טבוח טבת. פיוס הששי זבת. קדש
הגל ושבת. על כל מתמדנו: אלהים יסעדו מעדנים

לנפשנו נתן ביום קדשנו. ורעננה ערשנו. ולילה אור
בעדנו: אלהים יסעדנו.

זס סזמר זס סמסנר נחמן:

אלי חיש גואלי עבדך ישבילי. מבשר טוב אלי.
את אליהו הנביא: נאוו על ההרים. שלוחי יוצר הרים.
ורגלי המבשרים באמור שובי שובי: אלי חבי כמעט
רגע. כל מחלה וכל נגע. איבד אפגע יום נקם בלבי
אלי מלכך יבא לך. יפה את כלך. ורעיתי למולך.
גלעדי התשבי: אלי נופת תטופנה. ששתי בני יונה.
כי בא עת לחננה. ציון נחלת צבי: אלי

מיוסד ע"פ א"ב

אדיר איום ונורא. בצר לי לך אקרא. יי לי ולא
אירא: גדור פרצת היכלי. דגול מהר חכלילי. יי היה
עוזר לי: הן אתה תקותי. ולשועתך קותי. יי עוז
ישועתי: וך ונקי כפים. חזן פורשי כנפים. יי ארך
אפים: טובך תחיש לעמך. יהי עלינו כנאמך. יי
עשה למען שמך: פוגן בית מכוך. להרבץ בו צאנך.
יי באור פניך: מפחד להצילי. נחלני לציון קודש
נורלי: יי שמע בקולי: סעוד וסמוך לנמהרים. עוזר
נא את הנשארים. יי יוצר הרים: פדה עמך מעזים.
צאנך מיד גוזזים. יי עשה חזזים: קרב קץ נחמה.
רחם אום לא רוחמה. יי איש מלחמה: שכון כמאז
באהלינו. תמיד אל מחוללנו. יי מלכנו. הוא יושיענו

זס סזמר מיוסד ע"פ א"ב ולמ"כ חסס סמסנר חס סמו ישי בר מדכי חזק.

איש חסיד היה. בלי מזון ומתיה. בביתו עוסק
מלבוש. ואין בנך ללבוש. גוגן בחשובה אשה. וגם

בבנים חמשה: דברה לו האשה. יתר אין להתאשה.
המבלי לחם לאכול. בשרים ובחסר כל תורה מצאת
פי יגעת. מה נאכל מעתה: זהיר כבר ג' שוק. הרא
הצא לשוק. הניח ורחם במרוסיו. אולי יגלני פרחיו.
טוב לקחו מחסה. רצון יראיו יעשה: יעצת בדעת
ובחכמה. עצתך בלי להסכימה. בצאתי לבשרת
ולכלמה. מבלי כסות ושלמה. אין בידי לפורטה.
אפילו שיה פרוטה: מהרה ושאלה משכנים: מלפושם
נאים מתקנים. נלבש והשליך ידבו. ער יי אשר אהבו:
סחו ילדיו בפלוקם. אל ישוב דך נכלם עבר בשוק
בסברתו. והנה אליהו הנביא לקראתו פן לו המבשר
באמת היום תתעשר. צוני בכל בבורך. פי דהני
עבדך: קרא לטי בדעתו. קנות עבד אין פמותו.
רחש אף ישנה דינו. עבד לסבור את אדונו. שם לו
חכמתו בקרבו. והחזיק בו כמו רבו: תגר קנאו
באדבים. בשמונה מאות אלף זהובים. תבעו מה
מלאכתך. אם בבנין חכמתך. תכלית טרקלין ופלטרין.
הרי אתה בן חורין. יום ראשון במפעלים. פעל עם
פועלים. שוע בחצי הלילה. עני נרא עלילה. יומתי
ונמכרתי להעבדי. לכבודך ולא לכבדי: פורא שלם
בקנין. השלם זה הבנין. רחמין יכסו בתגינתי. פי
לסוכה פונתי. מלאכי רחמים טמענתו. אז החלו
לבנותי: רבו בני המלוכה. ותשלם כל המלאכה:
דן הפוחר בראיתו. פי נגמרה מלאכתו. כלולת
מגדלים נאים. לפי ענין הבנאים. זכר לך עתה אתמול
אשר דברת. הפשני פודאי ובכירור. כנאמת לעצן
שחרור. זה קימו באמת. ופרח לו איש האמת:

סדר נטילת לולב

למכון בין אלהינו ויהא השוכה לפניך מצות ארבעה
מינים בארז קימתייה בכל פרטותיה ושרשיה ותרניג
מצות התלוים בה כי כונתי ליחדא שמא דקודשא
ברוך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו ליחד שם ייה ברה
ביחדא שלים בשם כל ישראל אמן: ברוך יי לעולם
אמן ואמן:

ואח"כ יחזור זה:

יהי רצון מרסניך שיהא חשוב לפניך מצות ארבע מינים אלו כאלו
פונתי בכל הכנות שטנו בהם אנשי כנסת הגולה:

מאן נימסר דען לולב אין דא רעכטע, אינד דען ארדון (מיס דעם סי"ט"ס אבוערשט) אין דא
לינקע האנד אונד זאגט דיעזע ברכה, אס ערסטען ווירד איר שרהיינו נעזאנט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת לולב:

דען דער ערסטע מאן סכות אן שבת מעללש, ווירד אס צווייטען מאן שרהיינו נעזאנט,
וויר אן שבת קיין לולב נעבעשט ווירד.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהצונו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

דאן ווענדעט מאן דען ארדון מיס דעם סי"ט"ס אייפערשט אינד שיטטעלש איין אללע וויטען
זענר זק איר ביא דער, אכא אינד ביים צווייטען דער אס שרע דלל.

סדר הלל

דא ערסטען צווייט מאנע מאן ססח, שבעות, נאך סכות אינד חנוכה ווירד נאך הלל
נעזאנט. ר"ח אונד דא לעצטען עכס מאנע ססח ווירד לא לנו אינד אהבתי ניכט נעזאנט.
פון דער שבעה ביא איינעס אכל ווירד הלל ניכט נעזאנט, מאן זאגט עס דאן צו ווירד, אן
דאזיס ווערען דא תפילין פאר הלל אכעלענט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:
קי הללוהו הללו עבדי יי הללו את-שם יי: יהי
שם יי מברך מעתה ועד-עולם: ממזרח-שמש עד-
מבוא מנהל שם יי: רם על-כל-גוים יי על השמים
נבדו: מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשקיל

לראות בשמים ובארץ: מקימי מעשר הד מאשפת
 ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
 מושיבי עקרת הבית אס-הבגים שמחה הללויה:
 קד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה
 גינם הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות
 כבני-צאן: מה-לקד הים פי תנוס הירדן תסב לאחור:
 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן: מלפני ארון
 חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגס-מים
 חקמיש למעינו-מים:

מן ראש חדש אדר דין לעצמטון ועם מאנן פון סכח חידד לא לנו נישט נעוואנט:
 קטו לא לנו יי לא לנו פי לשמך תן כבוד על-חסדך על-
 אמתך: למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: ואלהינו בשמים
 כל אשר-תסין עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה
 להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו
 אף להם ולא ידחיון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא
 ידעו בגוונם: כמותם יהו עשיהם כל אשר-בטח בהם: ישראל
 בטח ביי צורם ומגנם הוא: בית אדרון בטחו ביי צורם ומגנם
 הוא: יראי יי בטחו ביי צורם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך ויברך את-בית ישראל יברך את-
 בית אדרון: יברך יראי יי הקטנים עש-הגדלים: יסף
 יי עליכם עריכם ועל-בניכם: ברוכים אתם ליי עשה
 שמים וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן לבני-
 אדם: לא המתיים יהללוה ולא כל-יודי דומה:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה:

מן ראש חדש אדר דין לעצמטון ועם מאנן פון סכח חידד אהבתי נישט נעוואנט:
 קטו אהבתי פיר-שמע יי את-קולי תתנוני: פיר-הטה אונז
 יי ויקמי אברא: אפסוני תבלי-קט וזערי שאול טעאונז צרה

תָּגֹן אֲמַנָּה: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא אֲנִי יְיָ מַלְאָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ
וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: שֹׁמֵר פִּתְּאִים יְיָ דַּעוֹתַי וְלִי יְדוּשִׁיעַ: שׁוֹבֵי
נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלַיִכִּי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־
עֵינִי מִקְּדָמָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחַ: אֶתְהַפֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֶדְבֹר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶמְרָתִי כְחַפְזֵי
קֶלֶד־הָאָדָם בִּזְזָה:

מֶה־אָשִׁיב לִי כָל־תַּגְמוֹלוֹהִי עָלַי׃ בּוֹס־יִשׁוּעוֹת
אִשָּׁא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא׃ נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדֶּה־נָּא לְכָל־
עַמּוֹ׃ יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יי בִּי־אֲנִי
עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶן־אֲמָתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי׃ לָךְ אֲזַבֵּחַ
וּבַח תִּוְדָּה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא׃ נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדֶּה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ׃ בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יי בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ׃
קוֹ הַלְלוּ אֹתִי כָל־נֹגִים שְׁבַחֲדוֹ גִּלְדָּאִים׃ כִּי נִבְרָא
עָלֵינוּ חֶסֶד וְאֶמֶת לְעוֹלָם הִלְלוּהָ׃

יש דין ונאם הדיו ונאם קהל הנאמרים ונאם הדיו :

ק"ה הודו ל'י ב'י טוב
 יאמרו נא ישראל
 יאמרו נא ב'ת-אברהם
 יאמרו נא יראי יי

מִן־הַמִּצֵּד קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמִּרְחֵב יְהוָה יי לִי לֹא
אֵירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶבְרָאָה
בְּשֵׁנָאִי מוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבְּטַח בְּאָדָם מוֹב לַחֲסוֹת
בִּי מִבְּטַח בְּגִבִּיּוֹת כָּל־גִּבִּיּוֹת סִבְבּוֹנִי בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילִם סִבּוֹנִי גַם־סִבְבּוֹנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם סִבּוֹנִי
כְּדֹבְרִים דַּעֲבוּ כֹאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם דָּחָה
דָּחֵתִי לִגְפֹל וְיִי עֲצָנִי עֵי חֲמִיחַת יְהוָה וְיִהְיֶה־לִּי לִישׁוּעָה
סֵל וְהִנֵּה רִשְׁמִיהָ בְּאֶמְלִי עֲדִיקִים יִסֹּן יי עֲשֶׂה סֵל

ימין יי רוממה יטין יי עשה חיל: לא-אמות כיי-אחיה
 ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמורת לא נתנני:
 פתח-לי שער-צדק אבא-בם אודה יה: זה-השער
 לי צדיקים יבאו בו: אודך פי עניתני ותהי-לי
 לישועה: אחד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
 אבן כאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו: מאת זה
 היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זה

אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא יי הצִלִּיחָה נָּא: אָנָּא יי הצִלִּיחָה נָּא:

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: ברוך אל יי ויאר
 לנו אסרו-חג בעבתים עד-קרנות המזבח: אל אלי אתה ואודך
 אלהי ארוממך: אלי הודו ליי כי-טוב כי לעולם חסדו: תח

יהללוך יי אלהינו (יה) כל-מעשה. וחסידך צדיקים
 עושי רצונך וכל-עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את-שמה מלכנו. כי לה
 טוב להודות ולשמה נאה לומר כי מעולם ועד עולם אתה
 אל. ברוך אתה יי מלך מהקל בתשבות:

תפלת מוסף לראש חדש בחול

תנן מוסף נעבדעט ויוד, ואנו דש חזן נאך הלל נאנץ קדיש מיט תתקבל. ראשון אן
 חנוכה איסער שבת חנוכה אדער חנוכה ראש חדש. וייל קיין מוסף נעבדעט ויוד,
 ואנו מאן נור האלב קדיש: וועגן ראש חדש אן וועבדעטאנען פעללס. ניסמס מאן היער איין
 ספר תורה הערס אונד רופט מייער פערזענען איין און פ' פנחס, פ' קרבנות נעמלד דעם
 כהן סאך וידבר די ביי עולת תמיד, ביים לוי פענגס מאן אבערסאלס אן ואמרת להם ביי
 רביעית ההין, ביים ישראל ביי עולת התמיד ונסכה. אונד רביעי, ובראשי חדשיכם
 פון תעשה ונסכו, דאן האלב קדיש, יהללו, לדוד מוסרה, ובטחה ואמר, אשרי וכו'
 לציון אונד מאן לעגס דאס תפילין אב אונד בעדעט תפלת מוסף.

כי שם יי אקרא דבו גדל לאלהינו:

אדני ששתי תפלת ופי יחד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

מקדשך אלהי יתק ואלהי עמך תהי תהילתך תהי

והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אלני מחיה מתים אתה רב
להושיע:

סיד וינטפל משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישיגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדושה לשון

חן נקדש את שמה בעולם כשם	אתה קדוש
שמקדישים אותו בשמי מרום. ככתוב על	ושמך קדוש
יד נביאיה. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש	וקדושים
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ	בכל יום
כבוד: חן לעמיתם ברוך יאמרו: קדוש ברוך	יהלל ויהלל
כבוד יי ממקומו: חן ובדברי קדשה כתוב	סלה: ברוך
לאמר: קדוש ימלוך יי לעולם אלהינו ציון	אתה יי האל הקדוש:
קדוש ודור הללויה:	

אתה יי האל הקדוש:

חן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש
ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת: זמן כפרה לכל
ואלדוכם. בהיותם סבירים לסגור ובתי רצון ושוער

תפלת מוסף לראש חדש בתור

וְיֵאָתָה לְכַפֵּר בְּעַדָם. וְזָכוּן לְכֶם יִהְיוּ. וְתִשְׁוַעַת נַשְׁשֵׁם
 וְיָד שׁוֹנֵא: מִזִּבְחַ הַדָּשׁ בְּצִיּוֹן תִּכֵּין. וְעַלֹת רֹאשׁ הַדָּשׁ
 וְעֹלָה עֲלֵיו וְשִׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבֹדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדֶךָ הַנִּשְׁמָעִים
 בְּעִירְךָ. הָאֲמֹרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אֲהַבַת עֹלָם תִּבְיָא
 לָהֶם. וּבְרִית אֲבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר: וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עֹלָם. וְשֵׁם
 נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תִּמְדִּים נִסְדָּרִים
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ כָּמוֹ
 שִׁכְתַּבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ מִפְּנֵי
 כְּבוֹדְךָ בְּאֲמֹר:

וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי פָרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
 וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה.
 לְפִרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא
 וּלְסִלִּיחַת עֲוֹן (סגסג סגסג) וּלְכַפֵּרַת פֶּשַׁע: כִּי בַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל
 כְּחֹדֶת מְכַל הָאֲמוֹת: וְחָקִי רֹאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קִבְעָתָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רַצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֶשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל

עָלֶיךָ

תפלת מוסף לראש חדש בחול

ותחזינה עינינו בשופך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו
מגן ישענו. אתה הוא לדור
ודור נודה לך וגם פרתה קתך.
על חיינו המסורים בידך.
ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיק שבכל-יום
עמנו. ועל נפלאותיך
ומובותיך שבכל-עת ערב
ובקר וצהרים. הטוב פי
לא כלו רחמים. והמרחם
כי לא תמו תסדך מעולם קיינו לך:

מן חטכה ויחד ויד על הנסים מעולם:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
פסוקה הכתובה על-ידי משה עבדך האמורה מפי
אמרן ובניו כהנים עם קדושך באמור: ברכך יי
ישמך: יא יי פניו אליך ותנני: ישי יי פניו
מלך השם יי שמו:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בִּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָרֶעֶת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעָפָר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מַהֲרָה הַפֵּר
עֲצָתָם וּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ.
עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְיָךְ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי־לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְדִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִדִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לְיֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

נִסְכְּדֵם דַּד חוֹן דִּיא תַּמְלָה מִיָּם קְדוֹשָׁה וְיִעֲדֶהוּ אֵלֶם הָאֵל. וְאַנֵּם עַד קְדִישׁ מִיָּם תִּתְקַבֵּל
דְּאֵנָּה עָלֵינוּ אִינֵר קְדִישׁ וְחַפֵּז.

סדר בדיקת חמץ

עַם דִּי־יִשְׂרָאֵל מִיָּם חַיִּים, אֲבִיעֲרִים נֶאֱדָר מִצְרִיִּם. מִיָּם מֵאֵן דְּאֵם חֲמֵץ בּוֹדֵק וְיֵין אִינֵר
דַּד בּוֹדֵק וְאַנֵּם עֲדָם דִּיעוּעַ בִּרְכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בָּעוֹר חֲמֵץ:

נִלְיָב נֶאֱדָר דַּד בְּרִיקָה וְיִירֵד דִּיעוּעַם נִעְחָנָם:

כָּל חֲסִירָא וְחֲמִיעָא דְּאִכָּא בְּרִשְׁתֵּי דְלָא חֲסִתָּהּ וְדָלָא
בְּעִרְתָּהּ לְבִטּוּל וְלִדְנֵי בְּעִפְרָא דְּאִרְעָא:

ס"ב מסת, נאכדעס מן דאס דאס פערבראנגט האט, וואס געוואנדליך פארמיטטאנט, 11 אדר
געשעהען מוס, ווירד דיעזעס געזאגט:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאֵפֵא בְּרִשּׁוֹתֵי דְחֻמְתָּהּ וְדִלָּא חֲסִמְתָּהּ
דְּבַעֲרָתָהּ וְדִלָּא בַּעֲרָתָהּ לְבִטּוּלָא וְלִהְיוּ בַּעֲפָרָא דְאַרְעָא:

סדר ערוב תבשילין

וענן יום טוב אן ערב שבת פעללס, דארף מן פיר שבת ניכטס קאכען אויסער דורך איינען
ערוב, מן ניכטס געמליך ערב ווייט איינע געקאכטע שטיינע, אלס פלייש, פיש אונד איין
ברוד, דאן זאגט מן:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרֹב:

בְּהָדִין עֲרֹבָא יְהֵא שָׂרָא לָנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא
וּלְאַדְלָקָא שָׂרָנָא וּלְטַעֲבָד בְּלִי-צָרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא לָנוּ
וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

דער ערוב מוס אויסגעווארנט ווערען ביי שבת צו שלש סעודות, דען, ווען ער איז פאר-
לויפט געווארען, דארף מן ניכט קאכען:

סדר ערוב תצרות

נוסגין לגבות צע"ס קמס מכל בני סעיר ופוסין ממנו סלח מלס לערוצ חלדס
וענולות ולערכ צע"סכ קודס סדצית: סססות סנקסל טסלס צידו וטוסנס ליד
ססר לזכות צס ויאמר לו כלסון ססס (ויוכל לומר צלסס לסון ססצין):

זכה בערוב זה לאחינו בית ישראל הדרים סה עמנו ושיבאו לדור בעיר
הזאת, (בחצר הזאת, במכו זה) שסמנו עליו לסלטל על ידו מרשות
לדשות בשבת ויום טוב הבאים:

ושוב סמזכס וטסלו מיד סזוכס וענצן נרכס צ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרֹב:

בְּהָדִין עֲרֹבָא יְהֵא שָׂרָא לָנָא לְאַפְקָא לְאַעֲלָא מן הַמְּבֹאֹת
לְתַצְרוֹת וּמן הַתְּצָרֹת לְמִבְּאֹת וּמִשְׁתִּידָן לְבָתִּים וּמִבְּתִים לְשִׁתִּיהֶן
בְּכָל שְׁבֻתוֹת הַסָּגָה (וירס) לָנוּ וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:
סססן לססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס סססס

סדר ערוב תחומין

הן עושין כרז סמומין סלס לזכר סלס. כיון לילך לביהכנלס ספלל כלנור וכדומה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות ערוב: בזה הערוב יהא
מקור לי לילך ממקום (מלתי) אלפים אמה לכל רוח:

סדר התפלות לרגלים

מן שיר ירט זו מנחה בעצמם מאן אשרי, ראון שרע אנד הערנך קביננש מסריב פיר ירם
(אנר מסר בית, וזמן עם מן וקבענאנען פעלש), אנר ראון חידר דיעז תפלה בעצמם:

פיר מעריב, שחרית אנר מנחה מאן פסח, שבועות, סוכות, שמיני עצרת חזר שרע:

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בגידם למען
שמו באהבה:

מלך עזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אלני מחיה מתים אתה רב להושיע:

מן מוסף שמיני עצרת ביי מוסף יום א' רפסח יאמר מאן פשיב ורחח:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בהסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא תולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות וטי דומה
לך מלך מסית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להתחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום
אלהינו ברוך וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושםך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ועתה יום טוב מן מוצאי שבת מעולם:

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ושרים ותורות אמת
חקים ומצות טובים ותגדילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי
גדלה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. ותבדיל
יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת
יום טוב הבדלה ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת.
הבדלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה ושבחות לסנוחה ו
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום השבת
הזה ואת יום

לסמך	לשבוש	לסכות	לשמני עצרת ולשית
חג המצות הזה.	חג השבועות הזה.	חג המצות הזה.	השמיני העצרת
זמן כבוד תורתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויניח ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר ויכוננו ויפקדוננו. ויזכרנו אבותינו. ויזכרנו
משח בך דוד עבדך. ויזכרנו ירושלים עיר קדשך. ויזכרנו כל
עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למזכה לחן ולחסד ולרחמים
לחיים ולשלום ביום לסמך חג המצות הזה לשמחה חג השבועות
הזה לסמך חג המצות הזה לשמע ולשית השמיני חג העצרת הזה.
וזכרנו יי אלהינו בז למזכה. ויפקדנו בז לברכה. והושיענו מ
לחיים: ובדבר ישועה ורחמים חיים וחיים. ורחם עלינו. והושיענו
כי אלהי צעירנו כי אל מלך הגון ורחום אמת:

והשיאנו יי אלהינו את-ברכת מועדך. לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
 לברכנו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך
 ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
 והנחילנו יי אלהינו (באהבה וברצון) בשמחה ובששון
 (שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
 שמך. ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והומנים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את-העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
 באהבה תקבל ברצון. ותהי קרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך:

ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על-
 שהחייטנו וקצמנו בן תחינו
 ותקימנו ותאסוף גליותינו
 לחצרות קדשך לשמור
 חקך ולעשות רצונך ולעבדך
 בלבב שלם על שאנחנו מודים
 לך. ברוך אל הבוראות:

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 נודה לך וגם פיר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות לך. ועל
 נפיש שבכר-יום עמנו. ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל-
 עת ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי-לא כלו רחמיה
 והרחם כי לא תמו חסדיך
 מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמו מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמו באמת ה' ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמו ורך נאה להודות:

חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו כהנים. עם קדושה כאמור: וברכה יי ושמרה: ואר יי פניו אליך ורחמך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

סיד מנחה אגוד מעריב:

סיד שחרית:

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד	שנים שלום רב על
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.	ישראל עמך
ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך.	תשים לעולם
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו כי אתה הוא	
תורת חיים. ואהבת חסד. וצדקה	מלך אדון
וברכה ורחמים וחיים ושלום. לכל השלום.	
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:	

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תרום ונפשי בעשר לכל תודה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפס עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמו. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרום. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה
בימי עולם ובישנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובישנים קדמוניות:

דער חזן זאגט קדיש מיט תתקבל. דאן קידוש (אויסער דען צווייט ערשטען נעכטען פאן מסכת).
עלינו. ווען יורט אן שבת פעלעט. ווירד ויכלו אי. מן אבות ביו מקדש השבת נעזאנט:

יהי רצון כשנכנס לסוכה

דעזען יהי רצון זאגט מאן דא ערשטע נאכט פאן סוכות ביים איינפרייט אין דא סוכה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה
שכינתך בינינו ותשרים עלינו סכת שלומך בזכות מצות
סכה שאנחנו מקימין ליהרא שמה דקודשא בריך הוא
ושכינתיה ברחליו ורחימא ליהרא שם (יה ברה) ביהודא
שלים בשם כל ישראל ולהקיף אותה מזיו כבודך
הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה בנשר
יעיר קנו ומשם ישפע שפע החיים לעבדך (פנים אמתך)
ובזכות צאתי מבית החוצה ודרך מצותיך ארוצה
והשב לי בזאת כאלו הרחקתי גדוד והרב בבסני
מעוני ומחטאתי טהרני ומאושפיון עלאין אושפיון
דמהמנותא תהיינה אזני קשבות רב ברכות ולרעבים
גם צמאים תן לחמם ומים נאמנים ותתן לי זכורת
לשבת ולחסות בסתר צל כנפיד בעת פטירתי מן
העולם ותחסני מזרם ממטר כי תמטר על רשעים
פחים ותהא השוכה מצות סכה זו שאני מקים כאלו
קימתי בכל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות
התלויים בה ותטיב לנו החתימה ותזכני לישב ימים
רבים על האדמה אדמת קדש בעבודתך וביראתך:
ברוך יי לעולם אמן ואמן:

על ראשון כשנכנס לסוכה וקורא שמיכא לזכור וכל יום ויום קורא סעודתו יאמר זש :

אזמין לסעודתי אושפיזין עילאין אברהם יצחק יעקב יוסף
משה אהרן ודוד :

ביום ראשון יאמר : במטו מינך אברהם אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי יצחק יעקב יוסף משה אהרן ודוד :

ביום שני יאמר : במטו מינך יצחק אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יעקב יוסף משה אהרן ודוד :

ביום שלישי יאמר : במטו מינך יעקב אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יוסף משה אהרן ודוד :

ביום רביעי יאמר : במטו מינך יוסף אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב משה אהרן ודוד :

ביום חמישי יאמר : במטו מינך משה אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב משה אהרן ודוד :

ביום ששי יאמר : במטו מינך אהרן אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה ודוד :

ביום שביעי יאמר : במטו מינך דוד אושפיזי עילאי דיתבי עמי
ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן :

כל יום שמיים יראה סימא לו עני ככל יום ויום על סולחנו ויראה צעיר כאלו הוא נחזק
סכיל שזימן חללו ביומו וימן לו זכא יפה כאלו הוא היה אחד מחזקת מוסב חלו ומי שחפשי
לו ז' עניים ככל יום ויום כנגד כולם בודאי תכח ברכם על ראשו :

וראוי לומר ככל פעם שיכנס לסעודה בסוכה תפלה קלרס זו :

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ישיבת סוכה
זו כאלו קיימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלויים בה וכאלו
כונתי בכל הכונות שכונו בה אנשי כנסת הגדולה :

וימסין מלקדש כלילת הרחשונה עד סיחא לילה : וסדר הקידוש בסוכה (יקס"ז) זומן קאי על
הי"ט ועל הסוכה :

וענין מאן שמיני עצרת אויט דער סוכה געהט, ווירד דיעזעס געזאגט :

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בשם שקימת
וישבתו בסוכה זו בן אברהם לשנה הבאה לישב בקבוצת עור
של לוחות :

סדר קידוש לרגלים

פי' נאכט אן פסח, שבועות, שמיני עצרת אונד י"ח וי"ט און פאר דעם ערשטן דעם קידוש
געזאגט. ווען יו"ט אן שבת מעללט, ווירד ערסט יום הששי ב"ו לעשות אונד הערנאך דעזע
נאכטענדיקן ברכות געזאגט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בזרא פרי הגפן:**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר-
בנו מכל-עם, ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במצותיו.
ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו) מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ח
חג המצות הזה.	חג השבועות הזה.	חג הסוכות הזה.	חג השמיני חג העצרת
זמן מרותנו	זמן מתן תורתנו	שמחתנו	הזה. זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים: כי בנו
בחרת ואותנו קדשת מכל-העמים (ושבת ו) מועדי
קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הגחלתנו.
ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

ווען יו"ט אן מוצאי שבת מעללט, ווערדען פאר שנהיינו דעזע צוויי ברכות געזאגט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בזרא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

אן דער ערשטען נאכט סוכות ווירד פאר שנהיינו אויך דעזע ברכה. אן דער צווייטען אבער ווירד
י"ח נאך שנהיינו געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לישב הסוכה:

סדר קידוש לרגלים

אן יום טוב פאן דען צווייטן לעצטען נעכטען פאן פסח. ווירד נאך קידוש (אונד פאן דען פרייען ביים ליכטער אנצונדען) שעהדיגן נעזאנט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהתנינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

סדר שחרית לרגלים

אן יום טוב פאן דען דרייטן רגלים ווירד שחרית וואו אן שבת נעכטעט, נח ווירד הכל יורד נישט נעזאנט, אויסער ווען ער אן שבת מעללט. דאנן ווירד דא תפלה לרגלים פאן ווייטע 260 לייזע נעכטעט, אונד דער חזן ווידערטאלט וואס מיט קדושה, דאנן ווירד גאנץ הלל (אויסער דען וועט לעצטען טאנען פאן פסח) פאן ווייטע 251 נעזאנט, אן סכות ווירד פאן הלל, לולב נעכטעט, נאך הלל זאנט דער חזן קדיש מיט תתקבל, דאנן אין כמוד, מאן ניממט דאנן צווייטן ספר תורה אויס אונד זאנט ה' ה' אונד רבונו של עולם פאן ווייטע 170. נאך קריאת התורה זאנט מאן אשרי (אן שבת ווירד פרייער יקום פורקן נעזאנט) אונד נאכדעם מאן דא ספרי תורה אין דען היכל נעשטעללט, זאנט דער חזן האלב קדיש, דאנן ווירד לייזע תפלת מוסף נעכטעט.

תפלת מוסף לרגלים

מוסף-נעכט מיר פסח, שבועות, סכות, שמיני עצרת אונד שמחת תורה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אברהם
אלי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מנן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:

אן מוסף שמיני עצרת אונד שמחת תורה ווירד ריעזעס נעזאנט:

(משיב הרוח ומוריד הגשם:)

מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים
סימך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים

אמונתו ליסני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלפניך לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה ושבתות למנוחה ו
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום
(השבת הזה ואת יום)

למנוחה	לשמחה	לשבת	לששון
חג המצות הזה.	חג השבועות הזה.	חג הקצות הזה.	חג השמיני חג העצרת
ומן חרותנו	ומן מתן תורתנו	שמחתנו	הזה. ומן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש וכו' לציאת מצרים:

ומפני הטאיתו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות
ולראות ולהשתחור לפניה ולעשות
חובותינו בבית בחירתך. בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד
השלוחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
שתשוב ותערתם עלינו ועל מקדשך

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתַגְדִּיל
 כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ גִלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
 כָּל־חַי וְקָרֵב פּוֹזְרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִיּוּצוֹתֵינוּ
 כְּגַם מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת
 חֻבּוֹתֵינוּ תַמִּידִים כְּסֻדְרָם. וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לשבת) הַשְּׁבֵת הַזֶּה
 וְאֵת מוֹסֵף יוֹם

לשבת	לשבת	לשבת	לשבת
תג המצות	תג השבעות	תג הקצות	לשמיני עצרת ולשחר
הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת			
רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל			
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:			

ועתה יום טוב מן שבת מללל. חידד ריעותך בעזאכא:

וּבַיּוֹם הַשְּׁבֵת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תַמִּימִם
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְתִסְבוּ: עַל־
 שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ. עַל־עַלֹת הַתָּמִיד וְהַקֶּה: קֹרֵב קֶרֶבֶן
 שַׁבַּת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כְּאָמֹר:

זה שישען אכר בחיטין פניו פסח:

וּבְחֵדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לִיהוָה:
 וּבְחֵמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָזֶה שֶׁבַע יָמִים מִצַּחַת יֶאֱכֹל:
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כִּלְמַלְכָּת עֲבָדָה לֹא מַעֲשֵׂה:

תפלת מוסף לרגלים

נדפס

אן חול המועד אשר יום לעצמנו צויה מאנע פאן פסח ויירד והקרבנות נעונו
והקרבנות אשר עליה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשר לפר ושני
עשרנים לאיל ועשרון לבבש וזן פגסכו ושעיר לכפר ושני
תמידים כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וסלחן יום טוב אשר אן שבת מעללה חיד
ישמח במסכותך סג אלהינו ואלהי אבותינו נעונו:

אן בירען מאנען שבועות:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם
מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו:
והקרבנות עליה לריח ניחח ליי פרים בני-בקר שנים איל
אחד ושבעה כבשים בני שנה:
ומנחתם

אן רען ערסטען צויה מאנען סכות:

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה
לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו וחתם חג ליי שבעת ימים:
והקרבנות עליה אשר ריח ניחח ליי פרים בני-בקר
שלשה עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
תמימים יהיו:

אם ערסטען פאן חול המועד סכות וזנע פאן ריעוע:

וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר. אילם שנים
כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים:
וביום השלישי פרים עשתי עשר. אילם שנים. כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם אידיא וזר

אם צווייטען פאן חול המועד סכות וזנע פאן ריעוע:

וביום השלישי פרים עשתי-עשר. אילם שנים. כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים:
וביום הרביעי פרים עשרה. אילם שנים. כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים:
ומנחתם אידיא וזר

אם דריטען פאן חול המועד סכות וזנע פאן ריעוע:

וביום הרביעי פרים עשרה. אילם שנים. כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים:

תפלת מוסף לרגלים

וביום החמישי. פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בני-
בני-שנה ארבעה עשר תמימים:

הם פיערסען מאג חול המועד סכות זאנז מאן ריעזעס:

וביום החמישי. פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום הששי. פרים שמונה. אילם שנים. כבשים בני-שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם א"ו א וכו'

אן הושענה רבה ויחד ריעזעס נעזאנז:

וביום הששי. פרים שמונה. אילם שנים. כבשים בני-שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום השביעי. פרים שבעה. אילם שנים. כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם א"ו א וכו'

אן שמיני עצרת אנד שמחת תורה ויחד ריעזעס נעזאנז:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פר אחד
איל אחד. כבשים בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם

אן שבת ויחד חיסמער ושםחו פאר אלהינו ואלהי אבותינו נעזאנז:

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה ובשביעי רצית בו נקדשתו
תקדש ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו
בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך בביתחלה וכוונן מקדשך על-
מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו
והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם
לזמרים והשב ישראל לעידיהם ושם נעלה

וּנְרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים
 רְגֵלֵינוּ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פָּנָיו וְיִי אֱלֹהֶיךָ
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
 הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־
 פָּנָיו יְיָ רִיקָם: אִישׁ כִּמְתַּנֵּת יָדוֹ כִּבְרַכַּת יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים
 לְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כֹּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבָעֵנוּ מִשּׁוֹבָב וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהַגְדִּילֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרֻצּוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבִשְׁשׁוֹן (שֶׁבַת & מוֹעֲדֵי
 קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקֻדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מְקֻדֵּשׁ נִשְׁבַּח & יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
 בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרֻצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרֻצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָב לְרֻצּוֹן בְּתַחֲמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתְּךָ לְרֻצּוֹן:

מִדִּים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה	מִדִּים דְּבָנָךְ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ	מִדִּים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
לְשׁוֹלָם וְעַד. צִוֵּר חַיֵּינוּ מִנֶּגֶד	הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר	אֱלֹהֵי כָל־דָּשׁ יִצְרֵט זִמְרָה
נִקְדָּה לָךְ וְנִשְׁמַח וְנִתְקַדֵּשׁ. אֵל	בְּרֹאשִׁית בְּרִכַּת וְתַפְלָתָה

תפלת מוסף לרגלים

נד

חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקדות לך ועל
נפיק שבכל יום עמנו. ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים. המושב
כי לא כלו רחמיך. והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם
קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שם מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שםך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המושב
שםך וליך נאה להודות:

אלהינו ואלי אבותינו. ברכנו בברכה המסלשת בתורה
הבתובה עלינו משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים.
עם קדושה כאמור: ברכך יי וישמרה: ואר יי. פגיו אליך ורחמי:
ישא יי. פגיו אליך ושם לך שלום:

שים שלום מובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו יי אלהי תורת חיים ואהבת חסד ואדקה וברכה
ורחמים וחסד ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולסקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לי ברחמיך ובמחולתך
תרחוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה דבר עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שםך. עשה למען ימך. עשה למען
קדשך. עשה למען תורתך. למען יתקין ידך וישיע
ידי עמי: ויחיה עמי יי ויהיה לך ויהיה לך

תפלת מוסף לרגלים

ותואלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימנו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה: בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

סדר רוכן

השם יי כהנים שם רוכן נענן. חידד ביא ותחזיקה דיעוכם בעצמם:

ותערב לפניך עתירתנו בעולה וקרבן. אנא רחום ברחמיה הרבים. השב שכינתך לציון עירך. וסדר העבודה לירושלים: ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

חון ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

אמן מודים וכו'

שם כהנים אשר דיו אנדערע נעטיגערע זאנען לייזע דיעזען ייזע רצון אשר זאגערען דאמיט. בי שם חן דיו ברכה ולך נאה להודות ויטלעסט. דאמיט דאז אמן איד איד דיעזעס זין בעצמם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא בברכה הזאת דיו כהנים זאגטן שצויתנו לברך את עמך ישראל. (רמו פקוק זאגט שצוית הפהנים לברכנו) ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועין מעתה ועד עולם:

דער חן ספריכט אויס ברהנים פונד דיו גמאיינדע עם קדושיך כאמור:

דיו כהנים העבטן איהרע הענדע אויף אשר זאגטן לייזע דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמי ישראל באהבה:

דער חזן זינגט יברכך אונד דא כהנים ווערערהאלען עס. וואראן דא נאכשטענדיגע ווארענע
אללע. אונד דא דארויף פאלגענדיגע פסוקים ווערענען נור ווערענען דער חזן זעלבע זינגט. כה
ואנט: בעסער איז עס. שווייגענד אונד מיט אנדאכט דען זענען צו עמספאנגען:

יברכך. יברכך יי מציון עושה שמים וארץ:
יי. יי אדוננו מה אדיר שמך בך הארץ:
וישמך. שמרני אל כי חסיתי בך:

ווערענען דא כהנים וישמרך זינגען. ואנט מאן דיעזעס. אונד צוואר זא. דאסס מאן דא תפלה
גלייכצייטיג מיט דעם זינגען דער כהנים בעענדיגט. אונד זא אויף ביידע דאס אמן ואנט:

רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי
ואני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי
על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי
אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחלומות יוסף
הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם בחזקיהו מלך יהודה מחליו
ובמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי
משה רבינו וכמי ירחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את
קללת בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפוך כל חלומותי
עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן
יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
יי. יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד
ואמת:

פניו. פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
אליה. אליך יי נפשי אשא:
ויחנך. הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני
שמחה אל יד גברתה בן עיניו אל יי
אלהינו עד שיחננו:

ישא. ווערענען דא כהנים ויחנך זינגט. ויחיד רבונו של עולם ויחננו:
ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו
והקדו בן ושלל מלך בעיני אלהים ואדם:

י חנני לך קרני הנה ורועם לבקרים אף
לשועתנו בעת צרה:

פניו.

אל תסתר פניך ממני ביום צר לי תפוד
אלי אזנה ביום אקרא מהר ענני:

אליה.

אלך נשאתי את עיני הישבי בשמים:

ישם.

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

לה.

לך יי הנדלה והגבורה והתפארת והגצח

ותהוד כי כל בשמים ובארץ לך יי

הממלכה והסתנשא לכל לראש:

שלום.

שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי
בראיתו:

והנה דע כי שנים שלום ושלום. שנים מן רחוק וזה רחוק:

דע רבן מלפני יי אלוי ואלוי אבותי שתעשה לטען
קרית חסדך וגדל רחמך השמים ולמען מדרת שםך הנדול
הגבור והעוצה בן עשרים ושתים אותיות היצאים מכתמים
של קרבת פנים האמורה מפי אדון ובני עם קדושך שתהיה
קרוב לי בקראי לך ותשמע תפילתי ואנקתי תמיד בשם
ששטת אנת עקב תמישך הנקרא איש תם ותמן לי ויכל
נקמות ביתי מונחתי ופרנסתי קרוב ולא בצמצום בזה
ולא באבוד גנות ולא בצער משהת לך נדבכה בשם שנתת
סת דתם לאבד ובני דלשך לעקב אבי הנקרא איש תם
ותתנו לעבדה לחן ולחסד בעדך ובני כל רחמי ורחמי
רבד ושפעם לעבודתך בשם שנתת את חסד אדוקך בלשעת
שחלביש אבי בלגת פנים לחן ולחסד ולרחמים בעדך ובני
כל רחמי ותעשה עמי נפלאות גסים ולמדה זאת ותעליתי
קדוש וכן בלבי ביה לבין ולחשודי ולקום את כל דברי
מלמד וחסדך ורחמיך וחסדך מלכותך וחסדך וחסדך וחסדך

**לְעִבְדֶּךָ וְהָאֵרֶץ יְיָ עֲלֵינוּ יְיָ וְיָדֵינוּ וְכַסְתָּנוּ כִּימֵי יָמֵינוּ וְהָאֵרֶץ
בְּרַב עַל וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:**

אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה. אֵתָה שְׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שְׁלוֹם. הִי
רַחֵם שְׂתִישִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְבֹּר
לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

הַמְדַּבֵּר דִּם הָיוּ שִׁים שְׁלוֹם וְהָאֵרֶץ וְהָאֵרֶץ כְּהִנִּים רַחֲמֵינוּ

רַחֵם הָעוֹלָם עֲשֵׂנוּ מִה־שְׁנֹדֶת עָלֵינוּ אֵתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
בְּאֲשֶׁר הִבְמַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁה מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֵלֶב וְדָבָשׁ:

מִכֻּנֵּם דִּם הָיוּ תַּפְלָת מִשׁ קִדְשָׁה נִשְׁקִיפָה (אֵן הַנִּזְכָּר בְּקִדְשָׁה) וְיִשְׁעֵהָלֵט הָאֵתָה
הָאֵתָה דִּם קִדְשָׁה מִשׁ תַּתְּקַבֵּל. דָּאֵן חַבֵּם מִן (אֵן דִּם אֵן כְּאַלְהֵינוּ שִׁיר הַחֲדָד) עָלֵינוּ
אֵתָה קִדְשָׁה יְתוֹם.

קְדוֹשׁ לְרִנְלִים בְּיוֹם

הָיוּ דִם מִן שְׁכֵת מַלְאָכָה. הָאֵתָה מִן שִׁימָה וְהַמְדַּבֵּר מִן הַקִּדְשָׁה. דָּאֵן.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

הַמְדַּבֵּר דִּם בְּרִכַּת אֵתָה דִם מִן:

קִרְוֹךְ אֵתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵלָה הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגִּזְמִן:

תַּפְלַת מִנְחָה לְרִנְלִים

הָיוּ חַבֵּם אֵתָה וְכֵן לְצִיּוֹן מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק לְשִׁבְתָּה (הָאֵתָה מִיִּנְדֵּק שְׁכֵת מִיִּנְדֵּק. הָאֵתָה
וְהָאֵתָה תַּפְלָתֵינוּ אֵתָה קִדְשָׁה הַחֲדָד. דָּאֵן חַבֵּם מִן הָאֵתָה קִדְשָׁה אֵתָה אֵתָה דִם
תַּפְלָת לְרִנְלִים. דָּאֵן עָלֵינוּ. קִדְשָׁה יְתוֹם:

אֵן מִצְוָה יְיָ מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק. דָּאֵן חַבֵּם אֵתָה אֵתָה
וְהָאֵתָה. נֵד שְׁכֵת עֲשֵׂה וְיִדֵּק מִן הָאֵתָה קִדְשָׁה מִיִּנְדֵּק אֵתָה אֵתָה מִיִּנְדֵּק עַל
הַכּוֹס. הָאֵתָה נִשְׁכַּחְתָּנוּ אֵתָה דָּאֵן עָלֵינוּ. וְהָאֵתָה מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק. הָאֵתָה חַבֵּם אֵתָה
מִיִּנְדֵּק מִיִּנְדֵּק שְׁכֵתֵנוּ מִיִּנְדֵּק אֵתָה הַכּוֹס מִיִּנְדֵּק.

הַבְּרִלָה לְמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב

הָאֵתָה מִיִּנְדֵּק דִם בְּרִכַּת אֵתָה חַבֵּם:

קִרְוֹךְ אֵתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵלָה הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגִּזְמִן:

הברלה למצאי שבת יום

ברוך אתה יי אלהינו סלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

דיני וסדר התרת נדרים

סמכה כל חפלות ישראל לומר כל נדרי צעייך חריזין מקדימין הפרת נדרים לעשות
קורס ריה מחירים על העבר ומסר מודעה להבט: ומנהג חיי סמחוספים ת"ח וירלו
פמים בביס"מ פכים לו צעיים ועוסין הפרת נדרים לפני עדה קדושה וסס סין עדה ח"מ
לריך צ"ד של גי חס חסדר:

מי סמחירין לו יאמר:

שמעו נא רבותי דינים מומחים כל נדר או שבועה או אסור
או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום או
נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ב"ה וכל
מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום אסור
ואפילו אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של
אסור בין בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו
של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין
בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה
בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדבה ובין שום מנהג של
מצוה שהנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי או
שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות או איזה
הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי לששה פעמים ולא התניתי
שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן
אותם הידועים לי הן אותם שכבר נשכחו ממני בכלהן
אתחרטנא בהון מעקרא ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה
עליהם כי יראתי פן אכישל ונלכדתי ח"ו בעון נדרים ושבועות
ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות ואין אני תוהא ח"ו
על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט על
קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או אסור או
חרם או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה
לך אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות

וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב ולבן אני שואל התרה בקלהון
אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדברים
הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף בין מדברים הנוגעים
אל הנשמה בקלהון אני מתחרט על לשון נדר ושבעה ונזירות
ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב: והנה מצד הדין המתחרט
והמבקש התרה צריך לפרוט הנדר אך דעו נא רבותי כי אי
אפשר לפורטם כי רבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן
הנדרים שאין להתיר אותם על כן יהיו נא בעיניכם כאילו
הייתי פורטם:

וסומכין משיבין לו ב"פ:

הכל יהיו מתירים לך הכל מחולים לך הכל שריוס לך
אדרבה אין כאן לא נדר ולא שבעה ולא נזירות ולא חרם ולא
אסור ולא קונם אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה וכשם
שמתירים הבית דין של משה בך יהיו מתירים מבית דין של
מעלה:

ואח"כ יסא מוסר מודעם כפניהם ויאמר כלשון זה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מפאן ולהבא מה
שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבעות ונזירות ואסורין וקונמות
וחרמות והסכמות וקבלה בלב הן בהקיץ הן בחלום הוץ
מנדרי תענית בשעת מנחה ובאם שאשפח לתנאי מודעה הזאת
ואדור מהיום עוד. מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם
שיהיו כדן בטלן ומבטלן לא שרירין ולא קנמין ולא יהיו חלין
כלל וכלל בכדן אחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

וישיל זה כסלא חכור לחנאי כטעת הסבועה כעכור ב"ד: ואח"כ יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שכל הקללות
והארורים ונדוים ונזופים והחרמות והשמות שקבלתי שאררתי
או שגדיתי או שהחרמתי או ששמתני את עצמי או אשתי או
בני ביתי או את אחריים אשר מזרע ישראל הטה או אחריים
שקללו או שגדו או שהתרימו או ששמתו אותי או אשתי או
בני ביתי או את בני ביתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי

אבותי. אלהי שושנים וקצין של שלש חנו מל עשו
רושם וכל הקללות יתקכו עלינו לטובה ולברכה ברכתיב
בנפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה פי אלהיך יי אלהיך:

והחייב גם סודים סודות יתנו וילמדו לו מלכס בפנים כלסון סוד:

כלם סתרים לך. כלם שרונים לך. כלם סתולים לך. פשם
שאנחנו מתורין בבית דין של משה. בך יהיו סתרים בבין דין
של מ' ה' ולא יעשו שום ראשם כלל. וכל הקללות יתקכו
עלינו לטובה ולברכה ברכתיב ונפוך יי אלהיך לך את הקללה
לברכה פי אלהיך יי אלהיך:

תפלת ראש השנה

פי מעריב שחרית וזני מנחה:

עריב ריה אבענדס בעפעט מאן מנחה ריה אן יעדן אנדערן עריב ורמ' העינוך אבינעס
מעריב סיד שבת. מאן ואנש תקעו (אן שבת איין ושחרית) וזני דאן בעפעט מאן נעביגסטן
הרמקס דיעזע תפלה:

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
אלני שפתי תפתח ופי יציד תדלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
הנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
חזקר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

וכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מן
צדקם:

אתה גבור לעולם אלני מתיה מתים אתה רב
והושיע:

מכלל חיים בתוך מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך מסית ומתיה ומצמית ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים
ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:
אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחו לסיגך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
שהשלטון לסיגך עז בידך וגבורה בימינך ושםך
נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעטף תהלה ליראיך ותקורה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך
וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיתך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכד הרשעה
בדה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זרן מן הארץ:
ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון
משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדברי
קדשך יסלך יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הקלונה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך
בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת: *

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את-יום
(השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה יום (זכרון)
תרועה (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעקב ויבא ויניע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון
משיח בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשה. וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים.
לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בן לטובה.
ופקדנו בן לברכה. והושיענו בן לחיים. ובדבר השועה ורחמים
חום וחנו. ורחם עלינו. והושיענו בן אליה עונתנו בן אל מלך
חנון ורחום אתה:

(*) ויען ר"ה או מ"ש מעללם. ואננו מאן ריעועם ס"א ותתן לנו:

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
תקן רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת
חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי
גדלה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. ותבדיל
יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת
יום טוב הבדלה ואת-יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת.
הבדלה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כלו
בכבודך והנשא על כל-הארץ ביקרך והופע בהדר
גאון עזך על כל-יושבי תבל ארצה. וידע כל-סעול
כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו
בכל משלה: (לפני אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך
ושמחנו בישועתך (לפני אלהינו ואלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וינחורבו ישראל מקדשי שמך:) וטהר לבנו
לעבודך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך אמת
וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש
השבת ה ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את-העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך:

ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על-
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גלותנו

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיד שבקר-יום עמנו. ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-

שֶׁתִּשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח
הַמִּזְבֵּחַ כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמִּזְבֵּחַ כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מַעֲשֵׂיךָ קִיַּינוּ לָךְ:
לְחַסְדֶּיךָ אֶרְצָה לְשַׁכַּח
חַסְדֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רַחֲמֶיךָ לְעַבְדְּךָ
בְּלִבְבִּי שָׁלוֹם עַל שְׁאֵנֵינוּ מִיָּדִים
לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה הוֹדָאָתָה:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְחַזַּק שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוּב לְחַיִּים מְזֻבִּים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
הָאֱלֹהִים יִשְׁעֵינוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי דְּמוּב שְׁמֶךָ
וְלָךְ נִגְאָה לְהוֹדוֹת:

חֵן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
בְּתוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדֶיךָ. הַאֲמִידָה מִפִּי עַדְרָן וּבְנֵי
בְּהֵגִים. עִם קְדוּשָׁה קְאָמֵר: יְבָרַךְ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵשׁ יי מִיָּו
אֱלֹהֵי וְיִתְבָּרַךְ: יֵשׁא יי מִיָּו אֱלֹהֵי נֶשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

פס שחרית:

פס מנחה ופס ערב

שֵׁים שְׁלוֹם מְזֻבָּה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֶיךָ.
כִּי בְּאוֹר פְּנֶיךָ נִתְחַלְלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים. וְאֶהְבֵּת חֶסֶד. וְעֲדָקָה מִלֶּךְ אֲדוֹן
וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. לְכָל הַשְּׁלוֹם.
וְמוֹזֵב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה:

בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּה
שׁוּבָה נִזְכָּר וְנִבְרָא לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל

עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֵלֶּה נִצּוֹר לְשׁוֹנִי מִרַע וּשְׁפָתִי מִדִּבֶּר מַרְמָה. וּלְמַקְלֵל
נַפְשִׁי תִהְיֶה וּנְפִשִּׁי בְּעָפָר לִכְל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הַפֶּסֶד
עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָה.
עֲשֵׂה לִמְעַן קִרְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרַתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעֲנֵי: יְהוֹ-לִרְצוֹן אֲמִרְסִי וְתִגְזֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ.
יִי צוּרִי וְנוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמָת. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהו רצון מקדשנו יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה
פימי עולם וכלשנים קדמוניות: וערכה זיי מנחת יודעה וירושלים
פימי עולם וכלשנים קדמוניות:

זו משיב ונחם דע חזן קדיש מים תתקבל. (והזן רחן וק שבת מלילת. ונחם דע חזן
מים ויכלו ונחם מן אבות מן מקדש השבת. והזן קדוש מים שהחזינו. עלינו.
קדיש יתום.

מנהג ליל ראש השנה

על מנת להפחית, או לפחות להקטין, את הסיכונים האלו, יש להשתמש בכלי ניהול סיכונים מתקדמים, אשר יאפשרו לנו להבין את הסיכונים האלו, ולקבוע את דרכי הפחיתות שלהם.

היינו בזה ענין אחר ונראה שיש בו חסרון

אייזער פרייענשעפט צווישן חזק שטעט 8

לשנה מזה תכתב ותחתם: לשנה מזה תכתב ותחתם:

מחברים: פרופ. משה שטיינשניידר :

לְשֹׁנָה מִדְּבַר תִּקְרָבוּ וְתִתְחַמְּמוּ: לְשֹׁנָה מִדְּבַר תִּבְתְּבְּנָה וְתִתְחַמְּנָה:

סדר קידוש ליל ראש השנה

מעין ריה ון שבת מעולם. דאנא סאן צו הייז אויך יום הששי ביז לעשות אונזן פון
קדוש ליל שבת. דאן הייז הייזער :

קידוש ליל שבת. האן הייז היינט:

כָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

三才圖會

סדר קידוש ליל ר"ה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנו מכל-עם. ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במצותיו.
ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום (למנו השבת הזה
ואת-יום) הזכרון הזה יום (זכרון) תרועה (באהבה) מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל-העמים. ודברך אמת וקים לעד. ברוך
אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
ויום הזכרון: שהחיינו

ועני ר"ה אן מו"ש מעללם. ווערדען ערסט דיעזע צוויי ברכות נעואנע. נאכער שווענינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

אן דער צווייטען נאכט ר"ה לענט מאן פאר קידוש איינע פרוכט אויף דען טיש. וועלכע מאן
אין דיעזעס יאדער נאך ניכט גענעסען. אדער מאן ציעהט איין ניעס קלייד אן. וועלכעס מאן נאך
ניכט געטראגען האט. האט מאן אבער קיינעס פאן ביידען. מוז דענאך שווענינו נעואנע ווערדען.
עס איזט דער מנהג. דאס אן דער ערסטען נאכט ר"ה נאך מוציא איין און דאס צווייטע
הפעל גענעסען ווידר. וואריבער מאן פארהער בורא פרי העץ האט. אדער נאכדעם מאן
איין גענעסען. זאגט מאן פאלגענדעס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתתקדש עלינו שנה טובה ומתוקה:

סדר שחרית לראש השנה

ווי שחרית בעטעט מאן דאס אן איינעס דאס ביי שמונה עשרה. ווען דאס תפלה. מעלעט
מאן צו מעריב געטעטעט דאס. אדער ווען דאס תפלה שמונה עשרה. וועלכעס
פריער געטעטעט ווער. געטעטעט דאס פריער אדער פריער. ווען דאס קריאת התורה
אדער תפלה שחרית. אן שמונה עשרה דאס. ווען דאס קריאת התורה.

סדר תקיעת שופר חובש סוף רישון מומד ויעבדמאל:

מז למנצח לבני-קרח מזמור: כל-העמים תקעו-
 בך הריעו לאלהים בקול רנה: כי-י עליזון נורא מלך
 גדול על-כל-הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים
 תחת רגלינו: יבחר-לנו את-נחלתנו את גאון יעקב
 אשר-אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בקול
 שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי
 מלך כל-הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים
 על-גוים אלהים ישב על-כסא קדשו: נדיבי עמים
 נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני-ארץ
 מאד נעלה:

תפלת מוסף לראש השנה

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
 בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לשלם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:
 סכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים
 סוכך נפלים ורחם חלים ומגן צדיקים ונקים

אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לתמים
ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתידי
המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום
יהללה פלה:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
וישתחו לפניך כל הברואים ויעשו כדם אגדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם כמו שדענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמוך
נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראוך ותקנה
לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמתה לארץ
וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו ותסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה גלה
בעשן תכלה כי תעבד ממשלת דוד מן הארץ:

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון
משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב בדברי
קדשך ימלך יי לשלם אלהך ציון לוד נוד הקללה
קדוש משה ונחא שמו ונחא שמו ונחא שמו

פָּתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְהַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זְכוּרֹן)
תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאיֵנוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ. בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
הַשְׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן.
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתַגְדֵּל
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי גְלִיָּה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לַעֲיִנֵּי
כָּל־חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּמִפּוֹצוֹתֵינוּ
בְּגַם מִירְכַתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ

בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת
 חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה
 וַיּוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כִּמּוֹ שִׁכְתָּבָתְךָ
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת
 שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ. עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: (זֶה קִרְבֵּן
 שַׁבָּת וְקִרְבֵּן הַיּוֹם כְּאֹמֹר):

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָתָה עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ יוֹם תַּרְוְעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִיחֹחַ לִי פֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כִּבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
 לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ
 וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכֹפֶר. וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ. וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם
 כְּמִשְׁפָּטָם קִרִּיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לִי:

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משובך ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים אותו קראת וזכר למעשה בראשית:

עלינו לשבת לאדון הכל דתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
במשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
בכל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו
אפס זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

על בן נקודה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גדולים מן הארץ והאלילים כרות יברתיו. לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך
יקר יתנו. ויקבלו כקם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בקבוד
בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד:

ונאמר לא-הביט און ביעקב ולא-ראה
עמל בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך
בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: וכדברי
קדשך כתוב לאמר כי לוי המזכיר

ומושל בגוים: ונאמר יי מלך גאות לבש
 לבש יי עז התאזר אף תבון תבל כל
 תמוט: ונאמר שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי זה מלך הכבוד יי עוזו וגבור יי גבור
 מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו
 פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא
 זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים
 כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל
 ונאלו יי צבאות אני ראשון ואני אחרון
 ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפט את-הר עשו והיתה ליי
 המלוכה: ונאמר והיה יי למלך על-כל-
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי
 אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו
 בכבודך והנשא על כל-הארץ ביקרך והוסע בהדר
 גאון עזך על כל-יושבי תבל ארצה. וידע כל-פעול
 פי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר
 כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו
 נגל משה: — אלהי אבותינו רצה במעשהנו

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מסובך
 ושמחנו בישועתך (ממנו והגחילנו יי אלהינו באהבה ובקרצון
 שבת קדשה וינחורבו ישראל מקדשי שמה:) וטהר לבנו
 לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך אמת
 וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש
 השבת ה ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל--
 יצורי קדם לפניך נגדו כל התעלמות והמון
 נסתרות שמבראשית: אין שכחה לפני
 כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך: אתה
 זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא
 נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך יי
 אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות
 כי תביא חק וזכרון להפקד כל רוח ונפש.
 להזכר מעשים רבים והמון בריות. לאין
 תכלית. מראשית כזאת הודעת. ומלפנים
 אותה גדית. זה היום תחלת מעשיך וזכרון
 ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר
 איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב.
 ואיזו לשבע. ובריות בו יפקדו. להזכירם
 לחיים ולמות. מי לא נפקד בהיום הזה.
 כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש

וּפְקַדְתּוֹ. וְעֲלִילוֹת מַצְעֲדֵי גֵבֶר. מַחֲשַׁבּוֹת
אָדָם וְתַחבּוּלוֹתָיו וַיִּצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־
אִישׁ שָׂדָא יִשְׁכַּחֲדָהּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ-בָּהּ.
כִּי דוֹר־שִׁיף לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֶׁלּוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ
לְנֶצַח כָּל-הַחוֹסִים בָּהּ: כִּי זָכַר כָּל-
הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה
כָּדָם: וְגַם אֶת-נֶחַ בְּאַהֲבָה זִכְרָתָהּ. וְתַפְקִדְהוּ
בְּדַבָּר יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים בִּהְבִּיאֲךָ אֶת-מִי
הַמְּבֹרָךְ לְשַׁחַת כָּל-בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
מַעַלְלֵיהֶם. עַל-כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זִרְעוֹ כַּעֲפָרוֹת תִּבְלָה.
וְצֹאצְאָיו כְּחוֹל הַיָּם: כַּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֶחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-
כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכָה וַיַּעֲבֹר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל-הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם: וְנֹאמַר
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-נַאֲקָתָם וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים
אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת-אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק וְאֶת-
יַעֲקֹב. וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: וּבְדַבְּרִי
קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאֲתָיו
תַּנּוּן וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר טָרַף גִּתָּן לִירֵאָיו

חֲסֵד לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם
 בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
 הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלּוּךְ וּקְרָאתָ בְּאֹזְנֵי
 יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
 נְעוּרֶיךָ אֲהַבְתָּ כְּלוּלְתֶּיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
 כִּמְדָּבָר בְּאַרְצָן לֹא זָרוּעָה: וְנֹאמַר וַיִּזְכַּרְתִּי
 אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אֹתְךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימְתִּי
 לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יָקִיר לִי
 אֲפָרִים אִם יֶלֶד שֶׁעָשׂוּעִים כִּי-מִדֵּי דְבָרִי
 בּו זְכוּר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל-כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹא
 רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ נְאֻם-יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם
 וַיִּזְכַּרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֶסֶד וְאֶת-
 הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה
 וְתִרְאָה לְפָנֶיךָ עֵקֶדָה שֶׁעֵקֶד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת-יִצְחָק
 בְּנוֹ עַל-גֹּב הַמִּזְבֵּחַ וְכִבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת-כָּעֶסֶךָ מֵעַלֵּינוּ
 וּבְמִזְבֵּיךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
 וּמִנְחֻלְתֶּךָ. וְקִים-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַדְּבָר שֶׁנִּבְטַחְתָּנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:
 וַיִּזְכַּרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: כִּי
 זָכַר קִל-הַגְּשָׁחוֹת אַתָּה הוּא מְשִׁלֵּם וְאֵין שִׁכְתָּה

לפני כשא כבודך. ועקדת יצחק לעד יהם ברתמים
תזכור. ברוך אתה יי וזכר הברית:

אתה נגלית בענין כבודך על עם קדשך
לדבר עם מן השמים השמעתם קולך
ונגלית עליהם בערפלי טהר גם העולם
כדו חל מפניך ובריות בראשית תרהו
ממך בהגלותך מלכנו על-הר סיני ללמד
לעמך תורה ומצות ותשמיעם את-הוד
קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקלות
וברקים עליהם נגלית ובקול שפר עליהם
הופעת: ככתוב בתורתך ויהי ביום
השלישי בהיות הבקר ויהי קלות וברקים
וענין כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד
ויחרד כל-העם אשר במחנה: ונאמר
ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יענינו בקול: ונאמר וכל
ראים את-הקולות ואת-הלפידים ואת
קול השפר ואת-ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך כתוב
לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול
שופר: ונאמר בחצרות וקול שופר
כריע לפני המלך יי: ונאמר תקעו בתדש

שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל
הוא משפט לאהי יעקב: ונאמר הללויה
הללו אל בקדשו. הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורתיו. הללוהו כרב גדלו:
הללוהו בתקע שופר. הללוהו בנבל וכנור:
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
הללוהו בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
כל יישיבי תבל ושכני ארץ כנשא-גם
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: ונאמר
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור והגדחים בארץ
מצרים והשתחוולי בהר הקדש שבירושלים
ונאמר ניי עליהם יראה ויצא כברק חצו
ואדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות
תימן: יי צבאות יגן עליהם: כן תגן על
עמך ישראל בשלומה:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול
לתרונתנו ושא גם לקבץ גליותנו וקרב פזורנו מבין
הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון
עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם
והם נעשה לקבץ את קרבות תובתינו בקצרה

עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מסי כבודך
כאמור: וביום שמתתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם
והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: כי
אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה
לך. ברוך אתה יי שומע קול תרועת עמו ישראל
ברחמים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים:
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה
מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על-
שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גלותנו
לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו מזדים
לך. ברוך אל ההודאות:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו
מגן ישענו. אתה הוא לרור
ודור נודה לך ונספר תהלתך.
על חיינו המסורים בידך.
ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיש שבכל-יום
עמנו. ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל-עת ערב
ובקר וצהרים. הטוב כי
לא כלו רחמיה. והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לשלם נער:

כתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

הישר ואנוס דער חזן ברכת כהנים אונד דא כהנים געהען צום דוכן, וועלכעם אָבען ווייטע
274 צו מינדען איום:

שום שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בברכה ובכל-
שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיה.
הושיעה ימינה וענני: יהוי-לרצון אמרי פי ודגיון לבי לפניך.
יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מקדשך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה במיט ונע חלבי בתורתך: ויש נעלה בראש

תפלה מוסף לרח

בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְיָמֵינוּ קְדֻמָּנוּת: וְשָׂרָה לִי מִנְחָת יְהוָה וְהוֹשִׁילֵנוּ
בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְיָמֵינוּ קְדֻמָּנוּת:

נאכדעם דער ווען דאס תפלה זאגט מ'וועט נעמען דאס, וועט נעמען אין כאלהיט
י"ט 190. עלינו וי"ט 86. שיר היחוד, מזמור של יום ארבע מזמור כ"ז, דאס וועט
נעבלאזען שלשים קולות.

קידוש ליום ראש השנה

וְעַתָּה רִיבָה מִן שֶׁבַת מַעֲלֵלָה. וְהָיָה מִן עִיטָה וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּין וּבִקְדֻשָּׁהּ, אִינֶר דָּאן
תקעו. וְהָיָה מִן עִיטָה וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּין וּבִקְדֻשָּׁהּ, אִינֶר דָּאן

תקעו בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגִנּוֹ: כִּי חֵק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

דאס וועט ברכה איבער דעם ווען:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

סדר מנחה לראש השנה

זו מנחה זאגט מ'אשרי וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. (און שבת זאגט מ'אשרי וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
יִישׁע 87. דאס טאג קדיש, הענטען עלינו וי"ט 86. וועט ר"ה און ערב שבת אָדער און
שבת מעללעט, זאגט מ'אשרי וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ

סדר תשליך

זו ערשטע מנחה ר"ה (וועט) זי און שבת מעללעט, זאגט מ'אשרי וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ וְכֹא לְצִוּוֹן יִישׁע 88. אִינֶר אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ

מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֹז וְעֵבֶר עַל-פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
נִחַלְתּוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפּוֹ כִּי הִפִּין חֶסֶד הוּא: יִשׁוּב
יִרְחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל-
חַטָּאתָם: וְכָל-חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא-יִזְכְּרוּ וְלֹא-יִפְקְדוּ וְלֹא-יַעֲלוּ עַל-רֹב
לְעוֹלָם: תֵּתֵן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם:

סדר מוצאי ראש השנה

מוצאי ר"ה בעומק מאן מעריב דא אן אנדערן מוצאי יום איז נאכט און איהר ווענדט זיך
דער תפלה און איהר איהר סביריל איבער איהר כוס, פאלט אבער ר"ה אן פרייטאג, דער
מעריב וואו יעדע שבת נעכטעט, נאך וועט איהר איהר פון אבות, הסלך הקדוש איהר.

סדר הכפרות לערב יום כפורים

עס איז דער מנהג, דאס מאן ערב יום כפורים פיר איינע מאנעכע וואס איינע האבן, פיר צוויי
פרייענע וואס איינע הענט אלס כפרה אומשלענט, איינע שוואנערן פרייט אבער דער איהר
האבן איהר איינע הענט אומשלענט.

מאן נישט דא כפרה אין דאס יעדע האנד איהר נאכט (נשי תחת נשי) איהר דאן בני
אדם וואו איהר דא דרייטאל, דען מאן איינע אנדערן דא כפרה אומשלענט, לעסט מאן דא
פון איהר זעלבסט וואס:

בני אדם יושבי השף וצלמות אסירי עני וברחל:
יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: אוידיס
מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו. כל-אכל תתעב
נפשם ויגיעו עד-שערי מות: ויזעקו אל-י בצר להם
ממצוקותיהם יושעים: ישלח דברו וירפאם וימלט
משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
אם-יש עליו מלאך מליץ אחד מני-אלף להגיד לאדם
ישרו. ויהננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר:

דער זיך זעלבסט דא כפרה אומשלענט, נאכט:

זה חליפתי זה תרומתי זה בפרתי זה התרנגול ילך
למיתה ואני אקנאם ואלך לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער דא כפרה איינער אנדערן מאנעכע וואס איינע האבן, נאכט:

זה חליפתך זה תמורתך זה בפרתך זה התרנגול ילך
למיתה ואתה תקנאם ותלך לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער דא כפרה פרייענע וואס איינע האבן, נאכט:

זה חליפתכם זה תמורתכם זה בפרתכם זה התרנגול ילך
למיתה ואתם תקנאם ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:

דער דא כפרה איינער פרייענע וואס איינע האבן, נאכט:

זאת חליפתך זאת תמורתך זאת בפרתך זאת התרנגולת
פלך למיתה ואת תקנאם ואלך לחיים טובים ארוכים ולשלום:

סדר כפרות

וְעַד דִּיא כַפְרָה מַעְהָרְעָרְעָן מְרִיעַנְסַפֶּרְוֹאָנֶען צוּגְלִיךְ אומשלענט, זאגט :
זאת חליפתְךָן זאת תְּמִירְתְּךָן זאת כְּפָרְתְּךָן זאת הַתְּרַנְגוּלָת
תִּלְךָן לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכְנָסְנָה וְתִלְכָּנָה לְחַיִּים מְזֻבִּים אַרְוִבִּים
וְלְשָׁלוֹם :

וְעַד מַעְהָרְעָרְעָן כַּפְרוֹת צוּגְלִיךְ מַעְהָרְעָרְעָן מְרִיעַנְסַפֶּרְוֹאָנֶען שוואנגערן מְרִיעַנְסַפֶּרְוֹאָנֶען, זאגט :

אלו חליפותְךָם אלו תְּמִירוֹתְךָם אלו כְּפָרוֹתְךָם אלו
הַתְּרַנְגוּלִים יִלְכוּ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכְנָסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים מְזֻבִּים
אַרְוִבִּים וְלְשָׁלוֹם :

מאן מַעְרִשְׁעֶנְקט דיא כפרות אן ארמע ליימע. בעסער אבער איזט עס מאן ניכט דאס נעלד
דאסיר אן דיעזעלבע.

סדר ערב יום כפור

אן ערב יו"כ צו שחרית ווירד מזמור לתורה, אבינו מלכנו, תחנון, רמנצח אונד שיר.
מזמור לאספך ניכט געזאגט, נור וועגן יו"כ אן שבת פעללע, ווירד אבינו מלכנו געזאגט.

תפלת מנחה לערב יום כפור

ערב יו"כ צו מנחה זאגט מאן אשרי, דאגן ש"ע פאן וואכענטאגען ביו עושה השלום, דאגן
זאגט מאן אין נאכשטענדיגער תפלת יו"כ איזא תבא לפניך תפלתנו, אונד אללע על
חטא ביו צו ענדע, דער חזן וויעדערהאלט נור דאס ש"ע ביו עושה השלום, אבינו מלכנו
ווירד ניכט געזאגט, דאגן קדיש מיט תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

סדר תפלות יום כפור

מאן בעטעט מעריב זייטע 104, אונד פענגט כל נדרי אן, וויא אים מחזור ויך בעפינדעט.
דאגן דיעזעס נאכשטענדיגע בעטעט, (אן שבת ווירד אויך ויכלו אונד מנן אבות נאך דער
תפלה געזאגט) אונד נאכדעם מאן סליחות ופיוטים געזאגט דאס, ווירד אבינו מלכנו געזאגט
(אויסגענאמען שבת). דאגן זאגט מאן קדיש מיט תתקבל, עלינו, שיר היחוד, שחרית
בעטעט מאן ביו ש"ע וויא אן יעדעס יו"ט אונד דאגן ווירד דיעזע תפלה וויא צו מעריב געבעט.
טעט, נאכדעם דער חזן דיא תפלה מיט פיוטים אונד סליחות געענדעט דאס, ווירד אבינו
מלכנו געזאגט (אויסגענאמען שבת). דאגן אין כמוך אונד קריאת התורה, נאך קר א
התורה איזט מאן מזכיר נשמות, דאגן ווירד אשרי געזאגט (אן שבת ערסט יקים פורקן)
אונד מאן בעטעט דיעזעס שמונה עשרה, נור אנשטאט יעלה ויבא זאגט מאן דאס אנשט
דער לעצטע שטענדיגע וספני חטאינו.

תפלת יום כפור

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב
להושיע:

מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים
ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:
אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בגליון
יהללך סלה:

ובכן תן פתחך יי אלהינו על כל מעשינו
והיטת אל כל טה שגראת וינאך כל מעשינו

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרֹאִים וַיַּעֲשׂוּ כָּל־אֲגָדָה אֶתֶּךָ
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם כִּמּוֹ שִׁדְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ
נִזְרָא עַל כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ תְּהִלָּה לִירְאִיֶּךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לְךָ שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ
וְשִׁשׁוֹן לַעֲיָרָךָ וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעֲרִיכַת נֵר
לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכִל-הָרִשְׁעָה
בָּקָה בַּעֲשֵׁן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן-הָאָרֶץ:
וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשׁ בְּכָתוּב בְּרַבְרִי
קֹדֶשׁ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
בְּכָתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אֲהַבָּתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְהַתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יְיָ
(לְמַנַּח הַשְּׁבֵת הַזֶּה לְקֹדֶשׁהּ וּלְמִנְחָהּ וְאֶת-יְיָ)
הַכַּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָהּ וְלִסְלִיחָהּ וּלְכַפָּרָה
וְלִמְחֹל-בּוֹ אֶת-כָּל-עוֹנֵתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְּרָא
קֹדֶשׁ וְכִי לִיעִיאת מַעֲרִים:

מן מוסף וזהו שם היש אשטאשט יעלה ויבא וזהו שם היש אשטאשט יעלה ויבא וזהו שם היש אשטאשט יעלה ויבא
חטאינו כי זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך. לפליטה למצוה לחן ולחסד ולרחמים.
לחיים ולשלום ביום הכפרים הזה. זכרנו יי אלהינו בו למצוה.
ופקדנו בו לברכה. ודושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים
חיים וחסד. ורחם עלינו. ודושיענו כי אלהי ענינו כי אל מלך
חנן ורחום אתה:

תפלת מוסף ליום כפור

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות
חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שםך עליו מפני הוד
השלוחה במקדשך: יהי רצון מקדשך יי
אלהינו ואלהי אבותינו מקדך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו.
אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו
מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי
וקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כגם
מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברגה
ולירושלים בית מקדשך בשמחת שלום
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו
 ביום (לשנת השבת הזה וביום) הכפורים הזה.
 מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד
 עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה

תפלת מוסף ליום כפור

תמידים בסדרם ומוספים כהלכתם: ואת
 מוסף יום (לשנת השבת ואת מוסף יום) הכפורים
 הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
 רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך על
 ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת
 שבת בשבתו. על-עלת התמיד ונסכה: וזה קרבן
 שבת וקרבן היום כאמור:

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה
 לכם ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו:
 והקרבתם עלה ליי ריח ניחח פר בין-בקר אחד איל
 אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשורים לפר ושני
 עשורים לאיל ועשרון לבבש וזן כנסכו ושעיר לבפר ושני
 תמידים כהלכתם:

לשנת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
 שביע. כלם ישמחו ותענו משובך ובשביעי רצית בו וקדשתו
 קדשת אלה וזה קדש וזה לשמחה בראשיתו

פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר
מַחֲוִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהוֹר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם
לְפָנַי יְיָ תִטְהָרוּ: (לסג) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה
בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֲלֻקָּנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבַענוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ.
(לסג) וְהִנָּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ
וְיִנְחֹדֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ וְטָהוֹר לִבָּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לְעוֹנֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ
עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ הַשָּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל
וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהִשָּׁב
אֶת־הָעֲבוּרָה לְדִבּוּר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזֶק עֲיֵנֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּתַנּוּמִים. בָּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם לְעוֹלָם:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לשלום ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
מדה לך וגמפר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל
נפיק שבכל-יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדך
מעולם קיינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשם הגדול והקדוש על-
שהחיותנו וקיימתנו בן תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליתנו
להצרות קדשך לשמו
חקך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שםך מלבנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שםך באמת
הא ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שםך
ולך נאה להודות:

פי שחרית:

פי סנהא ועד סעריב:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים. ואהבת חסד. תצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום. לכל השלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-
שעה בשלום:

שלום רב על
ישראל עמך
תשים לעולם
כי אתה הוא
מלך אדון
לכל השלום.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה
מזכה נזכר ונכתב לפניך אנהנו וכל-
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלחנו.
ואל תתעלם מתחנו שאין אנהנו עוי פנים וקשי
ערה לוטר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנהנו ולא חטאנו אבל אנהנו חטאנו:

אשמנו. בנחנו. גולנו. דברנו דופי.
העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו
שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו.
קשינו ערה. רשענו. שחתנו. תעבנו.
תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיך וממשפטיך המצבים ולא שנה
לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית
ואנהנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך
שכן שחקים הלא כל הנסתרות והגלויות אתה יודע:
אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי:
אתה תופש כל הדרי בטן ובוהן כלזת ולב: אין
דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך:
ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שתסלח לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו על כל
עונותינו. נתכפר לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה
 וע"ה שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
 ע"ה שחטאנו לפניך בהרהור הלב
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה
 ועל חטא שחטאנו לפניך בויעידת זנות:
 ע"ה שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה
 ועל חטא ש"ל בזלזול חורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה
 וע"ה שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע
 ועל חטא ש"ל ביודעים ובלא יודעים:
 ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת-שחר:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּלְשׁוֹן הָרָע :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּלְצוֹן :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמַתָּן :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאכֹל וּבְמִשְׁתֶּה :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גָּרוֹן :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵין :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִשְׁיַח שְׁפִתוֹתֵינוּ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינִים רָמוֹת :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח :
 וְעַל כָּל־אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מַחֲלֵ-לָנוּ. כַּפֵּר-לָנוּ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיֶקֶת-עַל :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְאוֹת :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית-רָע :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶךְ :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרָע :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת-שָׁוָא :
 וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאוֹת חֲנָם :

ע"ה שחטאנו לפניך בת שומת-יד
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
 ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עלה ויורד :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מבת מרדות :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מדקות ארבעים :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :
 סקילה. שריפה. הרג. וחנק. על מצות
 עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה
 קום עשה. ובין שאין בה קום עשה. את-
 שגלויים לנו ואת-שאינם גלויים לנו. את-
 שגלויים לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו
 לך עליהם. ואת-שאינם גלויים לנו לפניך
 הם גלויים וידועים. כדבר שנאמר
 הנסתרות ליי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו
 עד-עולם. לעשות את-כל דברי התורה
 הזאת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן
 לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך
 אין לנו סלך מוחל וסולח (אלא אתה) :

אלהי עד שלא נוצרתי איתו כדאי. ועכשיו
שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני בחי. קל וחמור
במיתתי. הריני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד.
ומה שתטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל
לא על ידי יסורים וחקלים רעים:

אלו נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום ונפשי כעפר לכל תהנה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרחוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה סתרה הפר עצתם וקדקל
מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען
קדשתך. עשה למען תורתך. למען וחקצון ידידך. הושיעה
ימינה וענני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרי אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: וישם נעבדך ביראה
פימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנתת והודה וירושלים
פימי עולם ובשנים קדמוניות:

ביא מוסף וייעד עתה דע חן ברכת שבח. ואנכי אללם ויח אים מחזור נעדר נעם.
דאנן ניסמט מאן ראם ספר תורה הערים. ואנכי ויהי בנפוע. בריך שמייה גדלו. איויא
ליענפ אין אחריו מנת דרייא מערשנען סגור. דער דריפטע איום ספסיר. נאנץ יונה. דעם
נאך-ברכה ביי מן דוד. דאנן האלב קריש אפר בעטעס תפלת מנחה.

תפלה קודם מנחה של יום כפור

אנא מלך רחום ותנון תתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפתיים
בארבע כנסות תאריך. ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר
הזו ועל כל הקהל הקודש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה
ומרעב ומישיבי ומביזה ומכל המא ותשלח הפואה שלימה לכל חולי עמך
ישראל. והבריאים תחמיד בריאתם שלא יחלו חס ושלום. ותצילנו ותציל
לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומסמין ומקשרג ומרוח דעה. ומדקדוק
עניות. ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם. ותפקד בזרע של קיימא
זרע קדוש לכל חשוכי בנים. והיושבות על המשבר מעמד ישראל תצאם

תפלה קודם מנחה של יום

מאפילה לאורה. ויצא הילד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק
לא לילדות ולא לילדיהן. ואל ימשול אסכרה ושידין לכל ילדי עמך בית
ישראל. ותגדלם לתורתך ומצותך בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך
יורדי הים באניות פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילים ממים ואל
ימבעו ינצלו משונאים וממעמקי מים. ובני ישראל ההולכים ביבשה הדריכם
בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך. וכל
האסורים בכלא מעמך ישראל. התר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשוב
ליראתך כל האנוסים ביד נאים. ותחון זכות אבות להחזירם בתשובה שלימה
לפניך. והאר פניך על מקדשך השמש למען אדני. אנא ה' שומע תפלה
(אוכף כודו אזכנה רח"ש תמי"ף) רחום חנ"ץ שומ"ר תצמ"ל מצי"ל ישי"ר
פוד"ה חוס ורחם עלינו ושמע תפלתנו כי רחום אתה. (אראיתא). אלהי
ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו
בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן בית
מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתיקונו. והשב שכינתך לתוכנו.
השב כהנים לעבודתם ולוים לשירים ולדוכנם והשב ישראל לניהם ומלאה
הארץ דעה ליראה את שמך הגדול הנבור והנורא אמן כן יהי רצון. כל
כלי יוצר עליך לא יצלח. וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת
נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדש.
כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים:

שיר המעלות ממעמקים קראתך ה' אדני שמעה בקולי תהייה אוניך
קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמו יה אדני מי יעמד כי עמך
הסליחה למען תראה. קויתי ה' קוטה נפשי ולדברו והחלתי. נפשי לאדני
משומרים לבוקר שומרים לבוקר. יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה
עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

ויחננו ייב פעמים פסוק ז:

לעולם יי דברה נצב בשמים:

תפלת מנחה

מן בעמנו מנחה ברכת שבע ויא צי שחרית. ואנא אללעס וואס אים סחזור פארקאסט
אבינו מלכנו ויורד נוכח נעזאנס. קדיש תתקבל.

תפלת נעילה

יהו ציוס צום נעילה. נעבעס איופ קורץ פאר אונסערנאנג דער זאגנע. זא. דאס מאן קע
פאללענדעס. ווען זיך דא שטערנע צייגען.

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שכבה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

קטת תהיה קדוד. ארוטמך אלתי תמך. ואברקה שמה

לעולם ועד: בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
 יי ומה גדל מאד. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך.
 וגבורתך וגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותך אשיחה:
 ועוז נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: וברב טובך וביעו.
 וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל חסד: טוב יי
 לכל. ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך. וחסידיך
 יברכוך: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: קהודיע לבני
 האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל
 עולמים. וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזקק
 לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו: פותח את ידך. ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל
 דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר
 יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע וישועם:
 שומר יי את כל אוהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי
 ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב
 נאם יי. ואני זאת בריתי אותם אמר יי
 רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה.
 לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע
 זרעה אמר יי. מעתה ועד עולם. ואתה
 קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה
 אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו. ומקבלין דיין מן
 דיין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה
 בית שכינתה. קדיש על ארעא עובר
 גבורתה. קדיש בעלם עלמאי יי צבאות

מליא כל ארעה ויו יקרה. ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
י' ממקומו. ונטלתני רוחא ושמעת בתרי
קל--זיע סגיא דמשבחין ואמריין. בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה. י' ימלך
לעולם ועד. י' מלכותה קאם לעולם ולעלמי
עלמיה. י' אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו. שמרה--זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך. והכן לבבם אליך.
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ודרכה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו. כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך.
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם. ברוך אדני יום יום
יעמס לנו האל ישועתנו סלה. י' צבאות
עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה. י'
צבאות. אשרי אדם בושח בך. י' הושיעה
המלך יענינו ביום קראנו. ברוך אלהינו
שבראנו לכבודו. והבדילנו מן התועים.
ונתן לנו תורת אמת. וחי עולם נטע
בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם

בְּלִבְנוּ אֶהְבֶּתוּ וְיִרְאֶתוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק
וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנֵשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ
שׁוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנִי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא
יָדָם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרָה. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי. וְהָיָה יי מִבְטָחוֹ. בְטָחוֹ
בִּי עַד־יָעַר. כִּי בֵּיתָ יי צוּר עוֹלָמִים.
וְיִבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֹזְבֶת
דֶּרֶשֶׁיךָ יי: יי חֶסֶד לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הַבּוֹ נִגְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁמֵי תַפְתַּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל
וְחוֹזֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא נֶאֱל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאֶהְבָּה:

זְכֵרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חֶסֶד בְּחַיִּים. וְחַתֵּמְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֵד וְיֹשֵׁעַ וְקָדֵשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יי וְעַתָּה אֲבֹרָהִם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
 מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים
 ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
 ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים
 וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כדם אגדה אחת
 לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
 שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך
 נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקוה
 לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך
 וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר
 לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים
 ברנדה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה
 בעשן תכלה כי תעביר מטשלת ודון מן הארץ:
 ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון
 משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדברי
 משה יסלך יי לשלם אלהיך ציון לוד ויר תלדוה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדך
פכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
(לשם השבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום)
הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה
ולמחל-בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך. לפליטה למוצה לחן ולחסד ולרחמים.
לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה. וזכרנו יי אלהינו בו למוצה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים
חום וחנו. ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו
ביום (לשם השבת הזה וביום) הכפורים הזה.
מחל והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד
עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחל
פשעיך למעני וחטאתיך לא-אזכר: ונאמר

מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה
 אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני יי תטהרו: (לשנת אלהינו ואלי אבותינו רצה
 במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבצענו מטיבך ושמחנו בישועתך.
 (לשנת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך
 וינוחו דברי ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו
 לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל
 ומחלן לשבטי ישראל בכול דור ודור
 ומבלי עדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא
 אתה. ברך אתה יי. מלך מוחל וסולח
 לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל.
 ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך
 על כל הארץ מקדש השבת ה' ישראל
 ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
 באהבה ותקבל ברצון. ותחי לרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך: ותתקנה עינינו בשוכך לציון ברחמים:
 ברוך אתה יי הממזיר שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה
 מודים אנחנו לך שאתה
 מודים אנחנו לך שאתה
 מודים אנחנו לך שאתה

לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ | הוּא יי אֱלֹהֵנוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר | אֱלֹהֵי כָל בִּישָׁר יוֹצֵנוּ יוֹצֵר
 וְדוֹר נוֹדָה לָךְ וּגְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. | בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּידֶךָ. | לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל-
 וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת | שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲיֵינוּ
 לָךְ. וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל-יוֹם | וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסִיף גְּלוּיֹתָנוּ
 עִמָּנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ | לְחַצְרוֹת קְדִישָׁה רִשְׁמוֹר
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עֶרֶב | תִּקֶּה וּלְעִשְׂוֹת רַצוֹנָה וּלְעִבְדֶּךָ
 וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי | בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שְׁאֵנֵינוּ מוֹדִים
 לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם | לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהִדְאוֹת:
 כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ מַעֲשֵׂים קִיַּיִנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּדֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וְחַתּוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶה סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאֵמֶת.
 הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ וְעֶזְרֵתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר
 פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
 וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָרְעַת וּבְכָל-
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה:

בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרַכָּה וְיִשְׁלִים וּפְרִיָּסָה
 טוֹבָה גִּזְרֵנוּ וְנִתְּנָם לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ

א

עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תַּפִּלָּתֵנוּ.
וְאֵל תַּתְּעִלֵם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי
עָרֶף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדֵּנוּ. גְּזֻלָּנוּ. דְּבַרֵּנוּ דוֹפִי.
הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זֶרְנוּ. חֲמָסְנוּ. טַפְלָנוּ.
שָׂקָר. יַעֲצֵנוּ רָע. כּוֹזְבֵנוּ. לִצָּנוּ. מִרְדָּנוּ.
נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדָנוּ.
קָשִׁינוּ עָרֶף. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ.
תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמֶה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ
שֶׁבֶן שְׁחָקִים הָיָא כָּד הִנְסַתְרוּת וְהִנְגְלוּת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים. וְתִלְמִדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחָדֵל מִעַשָׁק
יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחָחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר

לְנִיחָחֵי אֲשַׁמְתֵּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתֵנוּ
 רָמָה וְתוֹלָעָה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתְ סְלִיחָתֵינוּ
 מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ מָה צְדִיקֵנוּ
 מָה יִשְׁעֵנוּ מָה כַּחֲנוּ מָה גְבוּרָתֵנוּ וּמָה
 נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם
 כֹּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מִדָּע וְגִבּוֹנִים
 כִּבְלִי הַשֶּׁכֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תִּדְּוּ וַיְמִי
 חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ וּמוֹתָר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֶנּוֹשׁ מֵרֹאשׁ וּתְכִירָהוּ
 לַעֲמֹוד לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמַר לָךְ מָה תַּפְעֵל
 וְאִם יִצְדִּק מָה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם * (צוּם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֵץ
 (ו) מַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
 נַחֲדֹל מֵעֶשֶׂק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת
 חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי דַאֲתַחֲפִין בְּהַשְׁחָתָת
 עוֹלָם. שֶׁנֹּאמַר דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאוּ
 בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּבוֹ: וְנֹאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ
 וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשָׁב אֶל-יְיָ וִירַחֲמֵהוּ

וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְכֶּה לְסִלּוּחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת הַנּוֹן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד
 (וְאַמֶּת) וּמִרְכָּה לְהִטִּיבוֹר צֶה אֶתְּהַבֵּת שׁוֹבֵת
 רָשָׁעִים וְאִין אֶתְּהַ חֶפֶץ בְּמִיתָתָם שְׁנֹאמַר
 אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נֹאם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים
 אִם־אֶחָפֶץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוֹב
 רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי מִדְּרָכֵיכֶם
 הָרָעִים וְלָמָּה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר
 הֶחָפֶץ אֶחָפֶץ מוֹת רָשָׁע נֹאם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים
 הָלוֹא בְּשׁוֹבֵי מִדְּרָכֵי וְחַיָּה: וְנֹאמַר כִּי
 לֹא אֶחָפֶץ בְּמוֹת הַמֵּת נֹאם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים
 וְהַשִּׁיבֵנו וְחַיֵּנו: כִּי אֶתְּהַ סְלִיחַן לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלָעַדִּיק
 אִין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלֹא אֶתְּהַ):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוצַרְתִּי אִינוּ כְּדָאִי. וְעַכְשִׁין
 שְׁנִוצַרְתִּי כְּאֵלֹו לֹא נִוצַרְתִּי עַפְרָאִי בַּחֲזִי. קֵל וְחֶסֶד
 בְּמִיתָתִי. הֲרִינִי לְשִׁנִּיק כְּכֹלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה. יְהִי
 רָצוֹן מִלְּשִׁנִּיק יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֶחָטָא עוֹד.
 וְמֵה שְׁחָטָאִי לְשִׁנִּיק מֶרֶק בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבֵּים. אֶכְלֵ
 לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְהֵלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וּשְׁשָׁתִי מִדְּבַר טְרָסָה. וּלְמַקְלֵי
 גִּסְסֵי תִדּוּס וּגִסְסֵי בִּגְזָר לְכָל תַּהֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גִּסְסֵי. וְכֹל הַחַיִּים עָלֵי רֶגֶל. מִדְּרָה דְּפִר
 סִנְיָה וְכִלְגָּר סִנְיָה. צִוְּהָ לְמִנְן שִׁיחָה. צִוְּהָ לְמִנְן יִשְׁעָה

תפלה נעילה

עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען תחליצון וידדך.
הושיעה יסנה וענני: יהוה קרצון אמריסי והגיון לבי למנה.
י צורי וגואלי: עשה שלום במרוםינו. הוא עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהו רצון מדפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ויש געבדה ביראה
בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה צי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם וכשנים קדמוניות:

נאך נעילה וידד, ווען איך יריב אן שבת מעללס. אבינו מלכנו אנו אנשטאט כתבנו,
חתמנו נעאמט. דאנן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל אינו מאן זאגט איינמאל שפע
ישראל ריימאל ברוך שם כבוד מלכותו, ויעבנמאל ה' הוא האלהים אינו מאן בלאזט
זיינע תקיעה ווען איך שבת איזט אנוי זאגט ריימאל לשנה הבאה בירושלים. היעדיף
חידד מעריב נעבנמאל.

סדר מוצאי יום כפור

עס ווירד מעריב נעבנמאל וויא אבען אן מ'יש. דאנן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל,
עלינו קי, אנוי ווען מ'יש איזט. זאגט מאן איך ויתן לך, נור זאגט מאן וידד נועם ואתה
קדוש נכס. הברלה ווירד נעאמט וויא אן יעדעס אנדערן מוצאי יום. נור זאגט מאן איך
נאך בורא פרי הגפן ריא ברכה בורא סאורי האש. אן מוצאי יום איזט מאן ריא לבנה
מקדש, ווען דעס מאגליך איזט.

סדר נר חנוכה

ריא צייט חנוכה-ליכטער אנצוצינדען איזט. ווען עס נאכט ווירד, ביז עטות 9 אידד. האט מאן
פערנעסען, ווא איזט ריא נאנע נאכט צייט ראצו. מאן ריכטעט זא ריא ליכטער, דאס ויא איינע
האלבע שטינדע ברענגען קאנגען אנוי נעאמט וויא דא-ידד, ויא ויא אס נעכטען צור נאכטע זינד.
אן ע'יש צינדעט מאן ערסט חנוכה-ליכט אינד דערנאך שבת-ליכט אן. מ'יש צינדעט מאן פאר
הברלה ריא חנוכה-ליכטער אן. אין דער ערסטען נאכט זאגט מאן שהחינו, ווער עס אבער
פערנעסען האט, קאנן עס אן דערוועלבען נאכט זאנען. ווען ער ויך ערינגערט. אין דער ערסטען
נאכט ווירד איין ליכט אן דער ערסטען ווייטע דער מנורה אנגעצונדעט. אין דער צווייטען אנוי
האלען פאלגענדען נעכטען ווירד איינמאל דאס ליכט ערסט אנגעצונדעט. וועלכעס נאך פאן דער
"עכטען צור לינקען ווייטע הינצוקאמט. האט מאן איין ליכט פערנעסען אנצוצינדען, ווא טהוט מאן
עס אהנע ברכה.

פאר דעס אנצונדען זאגט מאן דיעזע ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להקליק נר שבתהנה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

מזמרים מן שירי דוד ליום אנשי צדק וצדק וצדק:

הנרות הללו אנו מליקין על הנסים ועל הנפלאות
ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה. על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת
ימי חנכה. הנרות הללו קדש הן ואין לנו רשות
להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות ולהלל
לשםך הגדול על נסיד ועל נפלאותיך ועל ישועתך:

זמר לחנוכה

מזמרים מן שירי דוד ליום אנשי צדק וצדק וצדק:

מעוז צור ישועתי. לך נאה לשבת. תבון בית תפילתי.
ושם תודה נזבח. לעת תכין מטבח. מצר המנבח.
אז אגמור. בשיר מזמור. חנכת המזבח:
רעות שבעה נפשי. ביוזן פחי בלה. חיי מררו בקושי.
בשעבוד מלכות עגלה. ובירדו הגדלה. הוציא את
הסגלה. חיל פרעה. וכל זרעו. ירדו באבן במצולה:
דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש
והגלני. פי זרים עבדתי. ויין רעל מסכתי. במעט
שעברתי. קץ בבל. זרבבל. לקץ שבעים נושעתי:
כרת קומת ברוש בקש. אנגי בן המדתא. ונהיתה לו
לפח ולמוקש. ונאותו נשבתה. ראש ימיני נשאת.
ואויב שמו מחיתי. רוב בגיו. וקניניו. על העץ תליתי:

יונים נקבצו עלי. אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות
מגדלי. וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים. נעשה
נס לשושנים. בני בינה. ימי שמנה. קבעו שיר ורננים:
חשוף ורוע קדשך. וקרוב קץ הישועה. נקום נקמת
עבדיך. מאומה הרשעה. כי ארכה לנו הישועה.
ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמוץ. בצל צלמוץ. הקם
לנו רועה שרעה:

ברכת המגלה

מן תענית אסתר אכענדס נאך מעריב. אונד פורים פריה נאך דעם לוינען ווירד דא פגלה
פארגעלעזען. אונד סאך דעם לעזען זאגט דער קורא דיעזע דרייא ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

נאכדעם מאן זיא אויסגעליינט האט. זאגט מאן דיעזעס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם (האל) הרב
את ריבנו והדין את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם
גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו: ברוך
אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם. הלא המושיע:

מארגענס ווירד אשר הניא ניכט געזאגט. ואנדערן גלייך שושנת יעקב:

אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים:
בקום עלינו אדם רשע נצר זרזון מזרע עמלק: גאח
בעשרו וכרה לו בור וגדקתו יקשה לו לכד: דמח
בנפשו ללכוד ונלכד בקש להשמיד וגשמד מתרה:

המן הודיע איבת אבותיו ועורר שנאת אחים לבנים
ולא זכר רחמי שאול כי בהמלתו על אגג נולד אויבו
זמם רשע להכרית צדיק ונלכד כמא בידו טהור
חסד נבר על שגת אב ורשע הוסיף חטא על חטאיו
טמן בלבו מחשבות ערומו ויתמבר לעשות רעה:
ידו שלח בקדושי א כספו נתן להכרית זכרם: פראות
מרדכי כי יצא קצף ודתי המן נתנו בשושן: לבש
שק וקשר מספר וגזר צום וישב על האפר: מי זה
יעמוד לכפר שגגה ולמחול הטאת עין אבותינו: נץ
פרח מדולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים: סריסה
הבהילו להמן להשקותו יין חמת תנינים: עמר בעשרו
ונפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו
כל יושבי תבל כי פור המן נהפך לשורנו: צדיק נחלץ
מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות
פורים ולשמוח בכל שנה ושנה: ראית את התפלת
מרדכי ואסתר. המן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמהה בראותם יחד תכלת
מרדכי: תשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור ודור:
להודיע שכל קוף לא יבשו ולא יכלמו לנצח כל
החוסים בך: ארור המן אשר בקש לאבדי. ברוך
מרדכי היהודי. ארורה ורש אשת מפחיד. ברוכה
אסתר מגינה בעדי. וגם תרבונה זכור לטוב:

נאמר ואתה קדוש קדוש שלם אנו תתקבל. אנו ואנ מורש ונאמר
עוד נאמר. ואתה קדוש קדוש. ויתן לך אנו חיים סביל ויכיר דין כוס. ויתן
עלינו. קדוש יתום.

סדר ברכת המזון

מן השכנענוך ויירי נאך דעם עמסען. בעמסר סאן בענשם. דיעועם נעזאנש:

קלו על-נהרות. בבל שם ישבנו גס-בנינו בזכרנו
את-ציון: על-ערכים בתוכה תלינו כנורותינו:
כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר ותוללנו שמחה
שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את-שיר יי על אדמת
נכר: אם-אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק
לשוני ולחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-
ירושלים על-ראש שמחתי: זכר יי ולבני אדום את
יום ירושקם האומרים ערו. ערו עד היסוד בה: בת-
בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת
לנו: אשרי שיאחז ונפץ את-עוללך אל-הסלע:

מן שבת אחר יום. ויירי שיר המעלות נעזאנש:

קט שיר המעלות בשוב יי את-שיבת ציון היינו
בחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יי לעשות עם-אלה: הגדיל יי לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה יי את-שביתנו כאפיקים
בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוד ילך ובכה
נשא משך-הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי:

וענן סאן דאס כום אין דיא האנד ניססט. זאנש סאן:

זס ישועות אשא ובשם יי אקרא:

דאנן זאנש סאן דיעועם:

הרני מוכן ומזומן לקים מצות עשה שצונו בוראנו לברך על
המזון. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו.

דער פריבעסער זאנש: רבתי וחר ושללען בענשען:

דיא אם מיטע וימצענדען זאנען היעריף:

היו שם יי מברך מעתה ועד עולם:

דער פריבעסער זאנש ברשות נאך פרישענדען פריהעלמנישען.

ויין וזהו אם מישע וינעם מאמרים ואנו:

ברשות אבא מורי רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין אנדערער מזומן בענשט, ואנט ער:

ברשות רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין כהן ביא מישע איום, ואנט מאן:

ברשות כהן ורב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

אונד ווען מעהרערע כהנים יא זינד:

ברשות כהנים רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין מורינו ביא מישע איום:

ברשות רב בעל הבית ומורינו רב ורבותי נברך שאכלנו משלו:

איום איין קהלה-רב אדער איין לאנד-רב ביא מישע, ואנט מאן:

ברשות רב בעל הבית ומורי מורינו רב ורבותי נברך שאכלנו משלו:

האבען אבער צעהן אדער נאך מעהרערע מיטגענעסען, ואנט דער מארבענשער:

נברך אלהינו שאכלנו משלו:

היערף ווירד סאן דען מיטגענשענדען ערווערערט:

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

(דער בעטער ווערערט אלט עס).

ווען איינער וויין געטרונקען אונד נאך ניכט נאך-ברכה געמאכט האט, קאנן ער צו מזומן מיטגעצעהלט ווערען אונד קאנן אויך ברוך שאכלנו משלו זאגען.

דען יעמאנד ביים בענשען איום, דער ניכט מיטגענעסען האט, ואנט ער אויף נברך שאכלנו דיעזעס:

ברוך (אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ווער אהנע מזומן בענשט, ואנט דיעזעס ניכט:

(ברוך הוא וברוך שמו):

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
הזן את העולם כלו בטובו בתן בחסד
וברחמים הוא-נותן לחם לכל-בשר פי
לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא-
חסר לנו ואל יחסר-לנו מזון לעולם ויי-

בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וּמִפְרָנֵם
לְכָל וּמִטֵּיב לְכָל וּמִכֵּין מְזוּזִין לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹזֵן אֶת-הַכֹּל:
נוֹדָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמִדֵּיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁמְדַתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנְנָתָנוּ וְעַל אֲכִילַת מְזוּזִין שֶׁאַתָּה זָן
וּמִפְרָנֵם אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל-יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה:

מן חנוכה וזמן פורים וזמן חנוכה על הניסים נעזאנט: *

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כְּכַתוּב וְאָכַלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּת אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל-
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הַמְּזוּזִין:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל
לְכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל-הַבֵּית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ

* האם מאן על הניסים מערעסעסען אונד ערענערט זיך בעמאך מאן דא ברכת על
הארץ ועל המזון נענערט. ואנט מאן עם דא ווא מאן זיך עראינערט האט. אונד מענטש
זיך מיינעט ועל הכל ון. האט מאן זיך אבער ערסט עראינערט נאכדעם מאן דען שם מאן
רכת על הארץ ועל המזון נעזאנט האט. וזיך על הניסים ניכט מער נעזאנט. אונד
דעם מאן צו דרומן גאט יזכרו קאמט. ואנט מאן דאס דאס אונדערקעט אונדער דעם
שענענער דרומן דאס יענע דעם.

רַעְנוּ וְזַנְנוּ פִּרְנָסָנוּ וְכָל־כְּלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ
וְהַרְוֵח־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל־צָרוֹתֵינוּ
וְנָא אֲל־תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתָּה
בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לִידֵי
הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵב
שָׂדֵא נְבוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

אן שבת ויירד רצה נעזאנש:

רַצָּה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לַשַּׁבָּת־בּוֹ וְלַנּוּחַ בּוֹ בְּאֶהְבֵּךְ
בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ וּבְרְצוֹנָךְ הֵנִיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שָׂדֵא תְּהִי
צָרָה וְיָגוֹן וְאִנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּנִחְמוֹת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁתְךָ
אֲתָה הוּא בַּעַל הַיְּשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

אן ר"ח, יו"ט וזמנא חזיה ויירד היער יעלה ויבא נעזאנש:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַעֲזֹר וְיַרְצֶה
וְיַשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֵּר זְכוֹתֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
מִשִּׁיחַ בְּרִדְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לִרְחַת רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ לַפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
רְשׁוּעוֹת חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה לַסֻּכּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה לַשִּׁיעוֹת וְרִשִּׁית הַשִּׁיעוֹת
חַג הַעֲצֵרֶת הַזֶּה וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדּוֹתֵנוּ בּוֹ לְ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן
עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֲיָנֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים
וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֶשׁ בְּמִנְיָה
בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵי
יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו
 מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש
 יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל
 שבכל יום ויום הוא הטוב הוא מטיב הוא יטיב לנו:
 הוא גמלנו הוא גומלנו הוא גמלנו לעד לחן לחסד
 ולרחמים ולרוח הצלה והצלה ברכה וישועה נחמה
 פרנסה ופרקלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב ומכל
 טוב לעולם אל יחסרנו: הרחמן הוא ימלוך עלינו
 לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן
 הוא ישתבח לדור הדור ויתפאר בנו לנצח נצחים
 ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא
 יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבור עלנו מעד צוארנו
 והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח
 ברכה מרבה בבית הזה ועל שלהן זה שאכלנו עליו:
 הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב
 ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות: הרחמן
 הוא יברך את אבי מורי בעל הבית הזה ואת אמי
 מורתי בעלת הבית הזה אותם ואת ביתם ואת זרעם
 ואת כל אשר להם אותנו ואת כל אשר לנו כמו
 שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב על מכל כל
 בן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן:
 במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא
 למשמרת שלום ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאת
 ישענו: ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו שבת
 וקטנה לתי העולמים:

ען שבת:

אן ראש חודש: הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה:
 אן יום טוב: הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:
 אן ראש השנה: הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה
 הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה:
 אן חול המועד סכות: הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת-סִכַּת דָּוִד
 הַנִּפְלֵת:

(*) הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ וַיַּחֲיֵנוּ וַיַּקְרִיבֵנוּ
 לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִּיל
 (שבת, י"ט, חוה"מ אונד"ר מְגִדִּיל) יִשְׁוּעוֹת מַלְכוּ וַעֲשֵׂה
 חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם:
 עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְוֵמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדוֹשֵׁיוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים
 רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי-
 טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פִּתַּח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי
 רֶצוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ:
 נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק גָּעוּב
 תָּרָעוּ מִבִּקְשׁ לֶחֶם: יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

* חזק פה על הניסים ביום ועל הכל פתחונת חזק וידד היי פרי הרחמן
 הוא יזכנו רעונם נעונם. חזק (אן חנוכה) בימי פתחתו טן פודים בימי מרדכי ונר
 חזק פתח טן היי פרי הרחמן הוא יזכנו פ.

הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה לְאַבְרָהָם
 בְּיָמָיו וְכֵן יִהְיֶה עִתָּהּ

ויענין מאן אן שבת רצה, אדער יו"ט, חו"ה אגד ר"ה, יעלה ויבא מערנעסטען האט אגד
עראינגערט זיך בעסער מאן דאז שם סאך בונה ברחמיו ירושלים געזאגט האט, זאגט מאן
רצה אדער יעלה ויבא דאס וואס מאן זיך עראינגערט אגד בעסטע דאגן ווייטסער, האט מאן
זיך אבער גאנצער עראינגערט, זאגט מאן נאך דעם וואס מען אמן פאלגענדע ברכה, עראינגערט
מאן זיך אבער ערסט נאכדעם מאן דאס שם סאך האל אבינו מלכנו געזאגט האט, זאגט
מאן, וואגן עס אן שבת אדער יו"ט חו"ה, אגד מיטטאגמאהל פאם אנטאגנ ווערער
האלען, ר"ה, ר"ח אגד חו"ה אבער ברויכט מאן נישט נאך איינמאל אנצופאנגען.

אנשטאטס רצה אן שבת ווירד דיעזעס געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית:
אן שבת ר"ח שאלטעט מאן אויך ס'ר ר"ח (וראשי חדשים לזכרון)
ברוך אתה יי מקדש השבת: (וישראל וראשי חדשים):

אנשטאטס רצה אגד יעלה ויבא אן יו"ט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים
טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה את יום חג
(מלתי) הזה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

אנשטאטס רצה אגד יעלה ויבא ווען יו"ט אן שבת מעלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית
וימים טובים לששון ולשמחה את יום חג (מלתי) הזה:
ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

אנשטאטס יעלה ויבא אן ראש השנה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים
טובים לישראל את יום הזכרון הזה: ואיך תחת

אנשטאטס רצה אגד יעלה ויבא, ווען ר"ה אן שבת מעלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית
זים טובים לישראל את יום הזכרון הזה: ברוך אתה
קדש השבת וישראל ויום הזכרון:

סדר ברכת המזון

גושטאטס יעלה ויבא אן ראש חדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי
 תדשים לעמו ישראל לזכרון: ואינו תותם

נוסח ברכת המזון בבית האבל

סין אבל יענו עי צי שלא נביש ולא נכלם לעולם ועד קאמטס. ואנס דיעזעס:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. נחם
 יי אלהינו את אבלי ירושלים ואת האבילים
 המתאבלים באבל הזה. נחם מאבלם. ושמחם
 מיניהם. באמור כאיש אשר אמו תנחמנו פן אנכי
 אנהמכם ובירושלים תנחמו. ברוך אתה יי מנחם
 ציון בבנין ירושלים אמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו
 יוצרנו קדושנו קדוש יעקב דוענו רועה ישראל המלך
 החי הטוב והמטיב לכל א בכל יום ויום הוא הטיב
 הוא מטיב הוא יטיב לנו. אל אמת דין אמת שפט
 בצדק לוקח נפשות במשפט שריט בעולמו לעשות
 בו פרצונו כי כל דרכיו במשפט ואנהנו עמו ועבדיו
 ובכל אנהנו חייבים להודות לו ולברכו. גודר פרצות
 ישראל הוא יגדר הפרצה חזאת מעלינו ומעל אבל
 הנה לחיים ולשלום. הוא גטלנו הוא גטלנו הוא
 גטלנו בעדינו וט

ברכת אירוסין ונישואין

ס' מסדר קדישין ואנס יי ברכה בירא פרי הגסן. סין יי ברכה אשר קדשנו מ
 חסד יקדישין.

ברך אתה יי אלהינו מלך העולם בירא פרי הגסן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות. ואמר לנו את הארוסות
והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין.
ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

הער מרינקס דאס ברויטפאאר פאן דעם כופ. אונד ווערענד דער ברויטפאאר דען פרוידינג אויף
דען פינגער דער ברויט גיבט. זאגט ער דיעזעס:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו בדת משה וישראל:

דאנן ווירד פאן דעם מסדר קדושין דא כתובה פארגעלעזען. אונד נאכהער ווירד איבער אים
נעם אנדערן כופ בדא מרי הגפן געמאכט אונד נאכשטעהנדיק זעכס ברכות געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שכל ברא לכבודו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם
בצלמו. בצלם דמות תבניתו. והתקין לו סמנו בגן עד
ער. ברוך אתה יי יוצר האדם:

איש תשיש ותגלה עקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

מח תשמח רעים האוהבים בשמחה יצירך בגן עדן
מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה גילה רנה דיצה ותדוה אהבה
ואתנה ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי
יהודה ובחצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כללה. קול מצהלות חתנים מהפחתם.
גמלים ממשחה גינתם. ברוך אתה יי משמח חתן

עם שמחה

ברכת המזון לנשואין

עוף חיינער חתונה, נאכדעם סאן גענעספען האט, אונד מנין דא איז, ניממט דער סאָרבענער
דאס כוס אין דיא האנד אונד זאגט דיעזעס:

דוי הסר וגם חרן. ואז אלם בשיר ירון. נחנו במעגלי
צדק: שעה ברכת בני ישראל: בני אהרן: ברשות
מרנן ורבנן ורבותי נברך אלהינו שהשמחה במעוננו.
ושאכלנו משלו:

דיא בענשענדען: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו ושאכלנו
משלו ובטובו חיינו:

דער סאָרבעטער: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו ושאכלנו
משלו ובטובו חיינו:

נאך דעם בענשען ניממט מאן איין אנדערעס כוס מיט חיינ אונד זאגט אָבערשטענדענער זעכט
ברכות ביז עם הכלה. דאן ניכט ער דאס אנדערע כוס וועט. ניממט דאס ערסטע כוס סאָם
בענשען ויעדער, אונד זאגט דיא ברכה בורא פרי הגפן.

ווען אין דען שבעת ימי המשתה איין פנים חדשות דא איז, ד. ת. ווען יעמאנד ביא
מישע איז, דער אין דען שבעת ימי המשתה נאך ביא קיינער מאהלצייט דא וואר, ווערדען
נאך דעם בענשען אָביגע זעכט ברכות נאך בורא פרי הגפן נעזאגט, יעדאך ביא דען סעודות
שבעת ימי המשתה סאן שבת אונד יום ווערדען זיא נעזאגט, ווען איך קיין פנים חדשות
דא איז, ווען נור מזומן איז, ווען סאן נברך לאלהינו ניכט בענשען קאנן, היירד נור דיא
ברכה אשר ברא ששון ושמחה נעזאגט.

סדר ברית מילה

פשוטיליס סטינוק לכפכ"כ לריצים סכל לקום מפניו: ונס כעס סעוסקיס כעלם פכריס
סיצק כל סנס לעמוד: כריס ויענד סנס כברים ולזמרים סקסל כקול רס:

ברוך הבא:

סמיס קם סעוסל סם סילי מן סמדיל סופו וסאנר סעססס:

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו התהלך
לפני והיה תמים הגני מוכן ומזומן לקים מצות עשה
שצונו הבורא יתברך למול (כססלס בעלמו כל סם צמו יסאנר
שצוני למול את בני: לשם יתוד קדשא בריך הוא
סמדילס ברחילו ורחימו:

וישים את המינוק על הכסא אשר סוכן לאליהו ויאמר:

זה הכסא של אליהו זכור לטוב: לישועתך קויתי
 יי: שברתי לישועתך יי. ומצותיך עשיתי: אליהו
 מלאך הברית. הנה שלך לפניך: עמוד על ימיני
 וסמכני: שברתי לישועתך יי: שש אנכי על אמרתך
 במוצא שלך רב: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
 מבשול. אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך: נשבעה
 בטיב ביתך קדוש היכלך:

ואח"כ יקח המוהל את המינוק מכסא של אליהו ויניחם על כרכי סמך ופוסק פז
 סעלה בין אלכסוניו ומברך בקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על המילה:

דער פאטער דעם קינדעס ואגם גלייך נאכהער דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו
 של אברהם אבינו:

אמר דא אנוניענדען אנטווערפן היערויף:

בשם שנכנס לברית בן יבגם לתורה ולחפיה
 ולמעשים טובים:

ואחר סיפור לעמוד הפריעם ימנח: ונוטל את סגסוג נידו ומברך בפ"סג ולא"כ אשר
 קידם ידיו וכו':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו
 מבטן וחוק בשאר שם וצאצאיו חתם באות ברית
 קדש. על בן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צור
 להציל ידידות שארנו משחת למען ברית אשר שם
 בקדשנו. ברוך אתה יי מנח הערית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּי אֵת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו
וְלָאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל כִּי יִשְׁמַח הָאָבִי בִּיּוֹצֵא
חֲלָצִיו וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָהּ כְּכַתוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ
וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ וְנֹאמַר וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
מִסְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאִמַּר קֵךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאִמַּר לֵךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְנֹאמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּדָבַר צִוָּה לְאַלְפָּה
דְּדוֹר וְנֹאמַר וַיִּמַּל אֲבָרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵו בֶן שְׁמוֹנֶת
יָמִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים הוֹדוּ לִי כִי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ פִּלְגִי זֶה הַקָּטָן גְּדוֹל יְהִי כְּשֵׁם שְׁנֵכֶנֶם
לְבָרִית בֶּן יָכֵנֶם לְתוֹרָה וּלְחֻסָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים

סדר ברכת המזון לברית מילה

כִּי אִינוֹנִי מַעֲרִיחַ לְבָרִית מִלָּה חֲנֻכָּה דְּרַע פֶּאֶרְבֵּעֵסֶר. כַּעֲמָר עַד בְּרַכַּת הַמִּזוֹן אֲנִי מַעֲרִיחַ
דִּיעֲרֵם נִדְרָה לְשִׁמְךָ.

דְּרַע פֶּאֶרְבֵּעֵסֶר :

נִדְרָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנִי. בְּרוּכִים אַתֶּם לִי :

וְיֵאָמַר חֲסִידוֹ מִיִּדְרֵהוּ אֶלֶן נִדְרָה.

דְּרַע פֶּאֶרְבֵּעֵסֶר :

בְּרִשּׁוֹת אֵל אֵיוֹם וְנִזְרָא. מִשְׁנֵב לְעִתּוֹת בְּצָרָה. אֵל
נֶאֱמָר בְּגִבּוֹרָה. אֲדִיר בְּמָרוֹם יי : נִדְרָה

דְּרַע פֶּאֶרְבֵּעֵסֶר :

בְּרִשּׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. מְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה.
צִוָּה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מִשָּׁה עֶבֶד יי : נִדְרָה

דְּרַע פֶּאֶרְבֵּעֵסֶר :

בְּרִשּׁוֹת הַבְּהֻנִּים הַלּוּיִם. אֶקְרָא לְאֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים.
אֲהוֹדֶנּוּ בְּכָל אֵיִם. אֲבָרְכָה אֶת־יי : נִדְרָה

כִּי יִשְׁמַח הָאָבִי בִּיּוֹצֵא חֲלָצִיו וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָהּ כְּכַתוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ וְנֹאמַר וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ

דער פארבעטער :

ברשות מרגן ורבגן ורבותי. אפתח בשיר פי ושפתי :
ותאמרנה עצמותי. ברוך הבא בשם יי : נודה

דאנן מענטש דער פארבעטער ברכת המזון אן : אונד וועגן ער קאמט צו הרחמן הוא יזכנו.
ואנש ער נאכשטעהנדע הרחמן הוא אונד דאנן מענטש ער וויעדער אן הרחמן הוא יזכנו
ביו צו ענדע.

הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו. ויזכו לגדלו
ולחנכו ולחכמו. מיום השמיני והלאה ירצה דמו.
ויהי יי אלהיו עמו :

הרחמן הוא יברך בעל ברית המילה. אשר שש
לעשות צדק בגילה. וישלם פעלו ומשכרתו כפולה.
ויתנהו למעלה למעלה :

הרחמן הוא יברך רב הנמול לשמונה. ויהיו
ידיו ולבו לאל אמונה. ויזכה לראות פני השכינה.
שלוש פעמים בשנה :

דעווער הרחמן ויירד סאן איינעם אנדערן אונד ניכט פאם מוהל געזאגט :

הרחמן הוא יברך המל בשיר הערלה. ופרע ומצין
דמי המילה איש הירא ורד הלבב עבודתו פסולה.
אם שלש אלה לא יעשה לה :

הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הילך תמים. בזכות
חתני מולות דמים לבשר בשורות טובות ונחומים.
לעם אחד מפור ומפורד בין העמים :

הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעלום.
עד הוכן כסאו בשמש ויהלום. וילט פניו באהרתו
ויגלום. בריתי היתה אתו החיים והשלום :

הרחמן הוא יזכנו וטי

סדר פדיון הבן

דער פאטער בריינגט נאך ברכת המוציא דען בכור מאר דען כהן. אונד לעגט איהם מיטן שקלים אין וילבער היין. (וועלכעס מיר 6 גולדען 60 קרייצער אין וילבערנען צוזאנציער אנגע- נאממען איז). אונד זאגט וואדאנן דיעזעס:

זה בני בכורי הוא פטר רחם לאמו והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדויו מבן חדש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים נרה הוא ונאמר קדש-לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:

היערוף פראגט דער כהן דען פאטער דיעזעס:

מאי בעית טפי לתן. בנך בכורך שהוא פטר רחם לאמו. או בעית לפדותו בעד חמש סלעים. בך מחויבתא מדאורייתא:

דער פאטער אנטווארטעט דיעזעס:

חפץ אני לפדות את-בני והילך דמי פדיונו בך מחויבתי מדאורייתא:

דאנן טאכט דער פאטער, ווערענד ער דעם כהן דאס וילבער גיבט, דיעזע צווייטע ברכות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

דער כהן ניממט דאס לאזענעלד אונד זאגט:

זה תחת זרה. זה חלופה זה. זה מחול על זרה. ויבגם זה הבן לחיים. לתורה וליראת שמים. יהי רצון שכשם שנבגם לפדיון כן יבגם לתורה ולחפז ולמעשים טובים. אמן:

סדר פדיון הבן

דער כהן זאגט איבער וויין בורא פרי הנפק, דאנן לעגט ער דאס האנד אויף דעם קאפף דעם קינדעס אונד זאגט:

יְשׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֲפֵרִים וְכַמְנָשָׁה: יְבָרְכְךָ יי וְיִשְׁמְךָ וְכִי
בִּי אֶרְךָ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ:
יי יְשְׁמְךָ מִכָּל רָע וְיִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ:

ווען דער איין אונד דרייסיגסטע מאנ אן איינעם שבת אדער יו"ט פעללט, חידד דער פדיון הבן ביז נאך שבת אדער יו"ט מערשאפען.

ברכות הנהנין (ברכות ראשונות)

ווען מאן עסוואס בעניעסען חילל, מאנ עס נאך זא וועניג וויין, מוס מאן פארהער איינע ברכה דאריבער זאגען, דיא נאך-ברכה אבער זאגט מאן נור דאנן, אדער בענשען מוס מאן נור דאנן, ווען מאן וועניגסטענס איין כזית גראם נענעסען האט.

בעפאר מאן וויין פרינקט, זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ווען וועניגסטענס צוויי אדער מעהרערע פערזאנען וויין פרינקען, אונד בעקאממען בעססערן וויין דאצו, זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַשּׁוֹב וְהַמְשִׁיב:

איבער פלייש, פישע, אייער, קעזע, שוועסעס, דערנל, שפייזען, וויא אויך איבער נעמערענע (וויין אויסגעזאממען), זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבָּרוֹ:

בעפאר מאן נעקאממע אדער נעבאקקענע שפייזען, אויס איינער דער פינף נעמריידעארמען אלס: ווייצען, קארן, ראנגען, דינקעל, נערסעס אדער האפער נעניעסעס, זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזֻנוֹת:

יעדאך איבער בראד אויס דעם פינף נעמריידעארמען זאגט מאן דיא ברכה המוציא לחם מן הארץ, אונד נאך דעם מאן עס נענעסען האט, זאגט מאן ברכת המזון.

איבער יעדע בויספריכט זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

איבער אללע ערד, אונד שטריכספריכטע זאגט מאן דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

בייא דעם נענעסעס איינער יעדען נייען פרינקט, חידד שעהנינו הינצונענעסעס.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּנוּ וְקִיָּמֵנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

סדר ברכת הנהגין

ווען איינער איין גליקליכעם ערשיינט האט, וועלכעס איז אונד נאך איינעם בעריתא

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב:

בייא שלעכטען נאכריכטען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

ווען מאן אים פרייהארע דא בוימבליטהע צום ערשטען מאלע זעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריות טובות ואיכות טובים להנות בהם בני אדם:

ווען מאן זעלמענע טעם בוימפריכטע אדער נעשעמטע זעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שבכה לו בעולמו:

ווען מאן דאס טראכט וועלכעמער זעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול:

ווען מאן בליסצען זעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית:

ווען איינעם רענענעכענען זעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זכר הברית נאמן בבריתו וקים במאמרו:

בייא דאגער, שטורמזונד אונד ערבעכען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שבחו וגבורתו מלא עולם:

ווען יעמאנד איינע מזוזה אנשלעכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה:

אין אירענעם געשיר איום מאן טובל אונד זאגט קיינע ברכה, ווען מאן אבער איין אנדערעם געשיר טובל איום, ווירד דיעזע ברכה געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מבילת כלי (מיכעל פיינאם כלים על מבילת כלים):

ווען עוסק ברפואה ווין ווילל, זאגט מארהער דיעזען יידי רצון:

יהי רצון מלפניך יי אלהי שיהא לי עסק זה לרפואה:

ווען יעמאנד קראנק וואר אונד איום גענעזען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רופא חולים:

הענין יעמוד ויניחן פרימור (דען ער בעזאנדערס ליעבט) נאך דרייסיג מאנען ויעהם, מאכט ער
ברכת שנהוינו, נאך איינעם יאהרע אבער דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחיה המתים:

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל חבלי
שנה על עיני ותנומה על-עפסי: ויהי רצון מלפניך
יי אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני
לשלום ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים ותרדורים
רעים ותהי מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן-אישן
המות כי אתה המאיר לאישון בת-עין. ברוך אתה
יי המאיר לעולם כלו בכבודו:

אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על-לבבך: ושננתם לבך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על-ידך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם
על-מזוזות ביתך ובשעריך:

דער כיום טאג מעריב נעבעצט אונד ניכט קריאת שמע בומנה געזאגט האט, וואלל ווער
אין ווער אים שמוע אונד וואסער וויסע 105 הינצוגעפערט.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה

ידינו פונגנה עלינו ומעשה ידינו פונגנהו:

זא ישב בסתר עליון. בצל שדי יתרונו: אומר

לִי מַחְסֵי וּמְצֻדָּתִי. אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו: כִּי הוּא יִצְלָךְ
 מִפֶּה יָקוֹשׁ. מִדְּבַר הַזֹּאת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּד לָךְ וְתַחַת
 בְּנִפְיוֹ תַחֲסֶה. צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד
 לִיָּלָה: מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה. מִקָּטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ. אֶלְיָךְ
 לֹא יָנֹשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁדְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־
 אַתָּה יי מַחְסֵי. עֲלִיזֹן שְׂמֶתָ מְעֻנָּךְ: לֹא תֵאָנֶה אֶלְיָךְ
 רָעָה. וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ: כִּי מִלֹּאכֵיו יִצְוֶה לָךְ.
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־בָּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגְוֹף
 בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין:
 כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ. אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאַבְגִּדְהוּ: אֶרְךְ
 יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֶדְךָ יָמִים וְיֵי

יי מִה־רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָטִים עָלֶי: רַבִּים אוֹמְרִים
 לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹא בֵאלֹהִים סֵלָה: וְאַתָּה יי מִגֵּן
 בְּעַדִי כְבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי
 מִהַר קָדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שִׁכְבֹּתִי וְאִישָׁנָה חֲקִיצוֹתִי כִי
 יי יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָע מִרַבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ
 עָלֶי: קוֹמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־הַבֵּית אֶת־כָּל־אִיבֵי
 לְחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לִי הַיִּשׁוּעָה עַל עֲמָךְ
 בְּרַכְתָּךְ סֵלָה:

הַשְׁכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
 לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבָּת שְׁלוֹמָךְ. וְתִקַּנֵּנוּ בְּעֲצָה
 מִזִּבְה מִלִּסְנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ
 וְהִסֵּר מִעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחֹרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁטָן
 מִדַּפְּנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל בְּנִסֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל

שומרנו ומצלינו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה.
 ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם:
 ברוך יי ביום. ברוך יי בלילה. ברוך יי בשכבנו.
 ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות החיים והמתים אשר
 בידו נפש כל-חי: ורוח כל-בשר-איש: בידך אפקיד
 רוחי פדיתה אותי יי אל אמת. אלהינו שבשמים יחד
 שמך וקיים מלכותך תמיד. ומלוך עלינו לעולם ועד:
 יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו. בישועתך
 באמת. באמר לציון מלך אלהים. יי מלך יי מלך יי
 ימלך לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד. כי אין לנו מלך אלא אתה:

המלאך הגאל אתי מכל-רע יברך את-הנערים
 ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרב
 בקרב הארץ: ויאמר אם-שמוע תשמע לקול יי אלהים
 והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל-
 חקיו כל-המחלה אשר שמתי במצרים לא-אשים
 עליך כי אני יי רפאך: ויאמר יי אל השטן יגער יי
 בך השטן ויגער יי בך הבתר בירושלים הלא זה אוד
 מצל מאש: הנה מטותי שדשלמה ששים גברים סביב
 לה מגברי ישראל: כלם אחוי תרב מלמדי מלחמה
 איש תרבו על ירכו מסתד בלילות:

יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה:
 ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: יי
 הנה לא תום ולא יישן שומר ישראל: יי
 לישועתך קירי יי. קירי יי לישועתך. יי

לשועתך קירי יי

בשם יי אלהי ישראל מימני מיכאל. ומשמאלי
גבריאל. ומלפני אוריאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי
שכינת אל: ג'ים

קנה שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלך בדרךיו:
יגיע בפיק כי תאכל אשריך וטוב לך: אשריך פגפן
פריה בירכתי ביתך בנך כשתילי זתים סביב
לשלחנה: הנה פיי כן יברך גבר ירא יי: יברך יי
יי מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך: וראה
בנים לבניך שלום על ישראל:

רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם
ודמו סלה: ג'ם. אדון עולם וט.

תמניא אפי

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה. אשרי
נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו. אף לא פעלו עולה
בדרךיו הלכו. אתה צויתך פקדיך לשמר מאד. אחלי
יכנו דרכי לשמר חקך. אז לא אבוש בהביטי אל
כל מצותיך. אודך ביישר לבב בלמדי משפטי צדקך.
את חקך אשמר אל תעזבני עד מאד:

במה יזכה נער את ארחו לשמור כדברך. בכל
לבי דרשתיך אז תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי
אמן זך למען לא אחטא לך. ברוך אתה יהוה למדני
חקך. בשפתי ספרתי כל משפטי פיך. בדרך עדתך
עשיתי כעל כל הון: בסקודיך אשיחה ואביטה ארדתך
בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך:

גמל על-עבדך אחיה ואשמרה דברך. גל-עיני
ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל-תסתור
ממני מצותיך. גרסה נפשי לתאבה אל-משפטיך
בכל-עת. גערת זדים ארורים השגים ממצותיך. גל
מעלי חרפה ובוז כי עדתך נצרת. גם ישבו שרים
בי גדרו עבדך ישיח בחקך. גם-עדתיך שעשעי
אנשי עצתי:

דבקה לעפר נפשי חייני בדברך. דרכי ספרתי
ותענני למדני חקך. דרך-פקודיך הבינני ואשיחה
בנפלאותיך. דלפה נפשי מתונה קימני בדברך. דרך
שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך-אמונה בחרתי
משפטיך שויתי. דבקתי בעדותיך יהוה אל-תבישני.
דרך-מצותיך אריץ כי תרחיב לבי:

הורני יהוה דרך חקך ואצרנה עקב. הבינני
ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב. הדריכני בנתיב
מצותיך כי בו חפצתי. הט-לבי אל-עדותיך ואל-
אל-בצע. העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני.
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי
אשר יגדתי כי משפטיך טובים. הנה תאבתי לפקדיך
בצדקתך חייני:

ויבאני חסדיך יהוה תשועתך כאמרתך. ואענה
פי דבר כיי-בטחתי בדברך. ועל תצל מפי דבר-
ות עד-מאד כי למשפטיך יחלתי. ואשמרה תורתך
יד לעולם ועד. ואתהלכה ברחבה כי פקדיך
שתי. ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש.
ותעשע במצותיך אשר אהבתי. ואשא כפי על-
ותיך אשר אהבתי. ואשיחה בתפילתי ואל-אבן

זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי
 בעניי כי אמרתך חיתני. ודים הליצני עד-מאד מתורתך
 לא נטיתי. זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנהם.
 ולעפה אחותני מרשעים עזבי תורתך. ומירות היו-לי
 חקיד בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה
 תורתך. זאת היתה-לי כי פקדיך נצרתני:
 חלקי יהוה אמרתי לשמוך דברך. חלית פניך
 בכל-לב חנני באמרתך. חשבתי דרכי ואשיבה רגלי
 אל-עדותיך. חשתי ולא התמהמהתי לשמוך מצותיך.
 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי. חצות לילה
 אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל
 אשר יראוך ולשומרי פקודך. חסדך יהוה מלאה
 הארץ חקיד למדני:

טוב עשית עם-עבדך יהוה כדברך. טוב טעם
 ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טרם אענה אני
 שגג ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני
 חקיד. טפלו עלי שקר ודים אני בכל לב אצר פקודיך.
 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב-לי כי-
 ענית לי למען אלמד חקיד. טוב לי תורת פיך מאלפי
 זהב וכסף:

ידיך עשיתי ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך.
 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. ידעתי יהוה
 כי-צדק משפטיך ואמונה עניתני. יהי-נא חסדך
 לנחמני באמרתך לעבדך. יבאוני רחמיך ואחיה כי
 תורתך שעשעי. יבשו ודים כי-שקר עותוני אני אשית
 בפקודיך. ישוב-לי יראך וידעי עדתך. יהי לבי

יהי לבי לראיך וישמחו כי לדברך יחלתי.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום במסד הנדול
על נשמתין קדישין דמתרחשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלחין על
עמא קדישא ישראל. רביש'ע תבנים ותעיל הנך ציפרא קדישא לאתר
קדישא דאיתמר עליהו עין לא ראתה אלהים וזולתך. יהי רצון מלפניך יי
אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך מיטבט (פלוני) יסקראתי בתורתך פרישה
של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל נציצין קדישין ושל האורות הקדושות
הכלולות בקדושת זה הטבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות
דצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרעי וזרעי מעתה ועד עולם אמן.

ביום א' הניסן ויהי ביום כלות משה להקים את-
המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל-כליו ואת-
המזבח ואת כל-כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות
הם העמדים על-הפקדים: ויביאו את-קרבתם לפני
יהוה שש-עגלות צב ושני-עשר בקר עגלה על-שני
הנשאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר
יהוה אל-משה דאמר: קח מאתם והיו לעבד את-
עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל-הלויים איש כפי
עבדתו: ויקח משה את-העגלות ואת-הבקר ויהן אתם
אל-הלויים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת
שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם: ביד איתמר
בן-אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עליהם בפתח ישאו: ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את-קרבתם לפני
המזבח: ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא
אחד ליום יקריבו את-קרבתם לחנפת המזבח: ו
ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבתו נחשון בן-
נחשית קרוב למשה יהודה: וקרבתו קשת-כסף אחת
שלשים ומאה משקלה טארק אחד נסף שקצים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נחשון בן עמינדב: יהי רצון

ביום ב' דניסן ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
ישיבה. הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה. כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים
בקר שנים אלים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער. יהי רצון

ביום ג' דניסן ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן
חלון. קרבנו וכו'. זה קרבן אליאב בן חלון.

ביום ד' דניסן ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר בן
שדיאור. קרבנו וכו'. זה קרבן אליעזר בן שדיאור. יהי רצון
ביום ה' דניסן ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיהל
בן צמורישדי. קרבנו וכו'. זה קרבן שלמיהל בן צמורישדי. יהי רצון
ביום ו' דניסן ביום השישי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל.
קרבנו וכו'. זה קרבן אליסף בן דעואל.

ביום ז' דניסן ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמידהוד. קרבנו וכו'. זה קרבן אלישמע בן עמידהוד. יהי רצון
ביום ח' דניסן ביום השמיני נשיא לבני מנשה נמליאל בן
פדהצור. קרבנו וכו'. זה קרבן נמליאל בן פדהצור. יהי רצון

ביום ט' דניסן ביום התשיעי נשיא לבני בצמן אבירן בן
נדעני. קרבנו וכו'. זה קרבן אבירן בן נדעני. יהי רצון
ביום י' דניסן ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי. קרבנו וכו'. זה קרבן אחיעזר בן עמישדי. יהי רצון

ביום יא הניח ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אִשָּׁר פָּנִינִי
 בְּיָדֵיהֶן. קִרְבֵּנו וכו'. זה קרבן סנעידאל בן עכרן. יהי רצון.
 ביום י"ב הניח ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
 אֲחִירָע בֶּן־עִינָן. קִרְבֵּנו וכו'. זה קרבן אחירע בן עינן. יהי רצון
 זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־אִי
 יִשְׂרָאֵל קִנְיָת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר מִזִּרְקֵי־כֶסֶף שָׁנִים
 עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה
 הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכִּלִּים
 אֲלֵפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כַּפִּית זָהָב שְׁתֵּים
 עָשָׂר מֵלֶאֱת קִטְרוֹת עֶשְׂרֵה עָשָׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 כָּל־זָהָב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שָׁנִים
 עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שָׁנִים עֶשֶׂר כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שָׁנִים
 עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשַׁעֲרֵי עֹזֹט שָׁנִים עֶשֶׂר לַחֲטָאת. וְכֹל
 בָּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים
 עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זאת חֲנֻכַּת
 הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ. וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲל־מוֹעֵד
 לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ מֵעַל הַכַּפֹּת
 אֲשֶׁר עַל אֹרֶן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַקָּרְבִּים וַיְדַבֵּר אֱלֹוֹ.
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאִמְרָת
 אֱלֹוֹ בְּהַעֲלֹתָ אֶת־הַנֹּרֹת אֶל־מֹוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאָרוּ
 שִׁבְעַת הַנֹּרֹת. וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מֹוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה הֵעֲלָה
 נֹרָתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה. וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה
 מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמֶּרְאָה
 יֵשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה: יְיָ רַחוּם

צדוק הדין

כִּי־אֵינֶנּוּ יַעֲמָאֵד בַּעֲשֵׂי־עַסְפִּיעֵנֶדֶן אִיבִלְעֵן נֶאֱכָרִיכֵט זֹאנֵט מֵאֵן דִּיעוּעַ בְּרִכְהָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:

דבר פה ורישית מאנצן נכנס חייך דעם בית עלמין חייך ואנשׁ. וזענן ער פירער עללען פון דעם
נרעכער אײנס דיעזע ברכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם
בדין. וזן וכלכל אתכם בדין. והמית אתכם בדין.
ויודע מספר פקדכם בדין. ועתיד להחיות ולהחיותכם
בדין. ברוך אתה יי מחיה המתים :

דאנן זאגט מאן אתה נבור ביו להחיות מתים מאן שמונה עשרה זייטע 54.

ווענן מאן דאס מת צום בית הקברות ברינגט, ווירד דיעזעם נעזאגט:

הצור תמיד פעלו כי כל דרכיו משפט. אל אמונה
ואין עול צדיק וישר הוא: הצור תמים בכל פעל. מי
יאמר לו מה תפעל. השליט במטה ובמעל. ממית
ומחיה מוריד שאול ויעל: הצור תמים בכל מעשה.
מי יאמר לו מה תעשה. האמר ועשה. חסד חנם לנו
תעשה. ובזכות הנעקד כשה. הקשיבה ועשה: צדיק
בכל דרכיו הצור תמים. ארך אפים ומלא רחמים חמל
נא וחוס נא על אבות ובנים. כי לך ארון הסליחות
והרחמים: צדיק אתה יי להמית ולהחיות אשר בידך
פקדון כל רוחות. חליפה לך זכרוננו למחות. ויהיו
נא עיניך ברחמים עלינו פקחות. כי לך ארון הרחמים
והסליחות: אדם אם בן שנה יהיה. או אלף שנים
יחיה. מה יתרון לו כלא היה יהיה. ברוך ה' האמת
ממית ומחיה: ברוך הוא כי אמת דינו. ומשוטט הכל
בעינו. ומשלם לאדם חשבוננו ודינו. והכל לשמו
הודיה יתנו: ידענו יי כי צדק משפטך. תצדק בדברך.
ותזכה בשפטך. ואין להתהר אחר מדת שפטך. צדיק
אתה יי וישר משפטך: ה' אמת. שופט צדק ואמת.
ברוך ה' האמת. שכל משפטיו צדק ואמת. נפש
כל חי בידך. צדק מדאה ומינה וידך. רחם על פלטת

צאן דרך. ותאמר לשלאך הנה דרך: גדל העצה ודב
העל-לית. אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם
לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: להגיד כי ישר
" צורי ולא עולתה בו: " נתן ו" לקח. יהי שם "
מבורך: והוא רחום יכפר עין ולא יסחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל תכטו:

והענין דאם קבר עונמאכא חיים. וידר סמור פ"ס ויחד אן ושלכנן פ"ס ויש קין תחננו חיים
סמור ס"ז נחאכא. דאנן ויבנן דם יתוסים יעשה קדוש אתר קהל ויבנן ס"ס כ"ז ויקרין

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד
לאתהדתא ולאחיא מתיא ולאסקא לחיי עלמא ולמבני
קרתא דירושלם ולשכלל היכלה בניה. ולמעקו
פולחנא נכראה מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא
לאתרה. וימליך קודשא בריך הוא במלכותה ויקרה:
בחיובן וביומבון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא סברך לעלם ולעדמי עלמא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדל ויתעלה
ותהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעדא מן כל-ברכתא
ושירתא תיבכתא ונהשתא דאסידן בעלמא ואמרו אמן:

קהל יהי שם " סברך מעתה ועד-עולם:

חן יהא שלמא רבא מן שמיא וחסים טובים עליט ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

קהל צורי מעם " עשה שמים וארץ:

חן עשה שלום במרוםיו ברהסיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

נזק דער קבורה רייכט מאן נראו חיים. ויחפס עם הנסער דך ויחד ויבנן:

ויציצו מעיר בעשב הארץ: (אויגע זאנען:) זכור

כי עקר אנחנו:

כל אייב ואורב בדרך. ומכל מיני פורעניות המתרגשות
לבוא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואנו. ותשמע
קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

גם ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים.
ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מחנים:

יבן רא"ם רמאל אוריאל מיכאל. ונבריא אל נכלל כסם מלחיס מדה סגורה:
גם ויסעו ויהי חתת אלהים על-הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: גם המלאך הגואל
גם לישועתך קויתי יי. גם הגה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל-המקום אשר הכנתי.
ולונו גם ברכת כהנים חיים ויהי נועם ויכין כסוק כ"י מלאכיו יצויה לך ס"פ
י"הך וסוף סס מסתל לסמיך:

דאנן ורימאל וברכה ה' וישמרך אנד ויעבנמאל ויהי נועם אנד דאנן
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני
סלה. בטחו ביי עדי-עד כי ביה יי צור עולמים. יי עז
לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום. יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי צבאות אשרי אדם בטח
בך. יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו. ויכין כר"ם ינ"ק:

דאנן זאנא מאן:

קבא שיר למעלות אשא עיני אל-הדרים מאין יבא עזרי:
עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל-ותן למוט רגלך אל-ינום
שמרך: הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי
צדק על-יד ימינה: יומם השמש לא יפכה וירח בדילה: יי
שמרך מכל-רע ישמר את-נפשך: יי ישמר-צאתך ובואך
מנחה וסוד-עולם:

סדר תפלת הדין

מגדל עשׂים יי בן ירוץ צדיק תסגב. בשם יי אלהי
ישראל מימיני מיכאל. ומשמאל גבריאל ומלפני אוריאל.
ומאחורי רפאל. ועל ראשי שכינת אל:

בעשר מאן אין איינע שטאדט היינין נעמט, זאגט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתבניסני לכרך
הזה לשלום:

מענן מאן דאין אייז, זאגט מאן:

מודה אני לפניך יי אלהי ואהי אבותי שהבנסתני לכרך
הזה לשלום:

מענן מאן היינים נעמען ויילל, זאגט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתוציאני מכרך
זה לשלום:

מענן מאן שאן הערויס אייז, זאגט מאן:

מודה אני לפניך יי אלהי ואהי אבותי שהוצאתני מכרך זה
לשלום. ורשם שהוצאתני לשלום כן תוליכני לשלום. ותסמכני
לשלום. ותצעידני לשלום ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך:
אן ערב שבת ואלל מאן ניכט מעד אלס דרייט מיילען רייזען.

דיני תפלת הבינו

כסעס הרחק כנון סהח בדרך או סהיס עומד כנוקס סטורד וירא פן יפסיק או סלל
יוכל להספלל ככונה ספלה ארוכה סחין דעסו מיוסבס עליו כל כך או סהסעה עורס
מספלל אחר סלס ראסונס הבינו וסומר. אחרים סלס אחרונס. ולריך לאמרה מעומד. וכסיניס
לכיסו או סרוח לו אס"כ וססיסבס דעסו א"ל להזור ולהספלל (כסורס חוכה אס לל כסורס
נדכס). וסיו מספלל הבינו כימוס הנסמיס ולל כמיס וי"ע. וסומרים כסחלה אדני שפתי
תפתח וכי בא"י או"א אלהי אברחם וכי עד הל הקדוש וס"כ אומרים נוסס זס:
הבינו יי אלהינו לדעת דרכיך. ומול את לבבנו ליראתך.
ותסלח לנו להיות גאולים. ורחקנו מסכאוב ודשגנו בנאות ארצך.
ונסוצותינו מארבע כנסות תקבץ. וסחועים עד דעתך ישסמו
ועל הרשעים תניף ידך. וישמחו צדיקים בכנין עירך. ובתקון
היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך. ובכעריכת נר לבן ישי משיחך
סרם נקרא אתה תענה. ברוך אתה יי שומע תפלה: רצה וכו'

כך טוט סנוססה כנמרה סכדינו:

דיני קדיש וברכו

למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

וענין יעמאד אדנע סנין בעמעט אדער צו שמעט אים בהכ"נ נעקאסמען איזט אונד נישט מער
קדיש וברכו אדער קדושה נעדאירט דאס, ואנט מאן פאלגענרעם נאך תחנון:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו דשחרית

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר.
והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו
כי אני יי: ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא
ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

אמר רבי יהושע בן לוי כל הענה אמן יהא שמיה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא בכל כחו קורעין לו
גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתגדב עם
ברכו יי: מה טעם בפרוע פרעות משום דברכו את יי:
אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל
כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים
ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי שומר אמונים
אלא שאומרים אמינים:

אמר ברכו נישט נעדאירט דאס, ואנט דיעזעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתגדב עם ברכו יי:
קומו ברכו את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם
ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: יהי
שם יי מבורך מעתה ועד עולם: ברוך יי אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא בכל יום
מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר יי
מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד עד שמויע לברכו.

וכשמגיע לברכו היה אחת ששמה ישראל והקיק על
מצדה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול
רם ברכו את יי המבורך וכל גרודי מעלה עוזין ברוך
יי המבורך לעולם ועד:

אנשטאט קדושה פאן ישרות ואלל פאן רעזעס נאך תחנון וזמק:

זה אומר אני במקום קדושה רשחרות

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני
ישראל אני יי מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו
שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים יכסה פניו
ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף: וקרא זה אל זה
ואמר קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יי ממקומו: ימלך יי לעולם לאהיך ציון
לדר ודר הללויה: בשעלה משה למרום מצא כת
אחת אומרת קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: וכת אחת אומרת ברוך כבוד יי ממקומו:
וככם עונים בפה אחד ואומרים ימלך יי לעולם לאהיך
ציון לדר ודר הללויה:

אנשטאט נאנץ קדיש פאר עלינו. ואלל פאן ערסט ועתה יגדל וזמק. ויה אבן פון
דברכו ה' דאנן וזמק מאן:

זה אומר אני במקום קדיש שלם

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שענה אמן בעלם
הזה זוכה וענה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם
אמן ואמן. אמן בעולם הזה ואמן בעולם הבא:

זי מנחה אנשטאט חצי קדיש וזמק מאן:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה:

ועתה יגדל נא פה אדני כאשר דברת לאמרי:
ותמצלתי ותקדשתי ועדשתי לפני עיני רבים עדש

כי אני יי: ברכי נפשי את יי: אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא
ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת היית מהלך בדרך
והגיע זמן תפלת מנחה ונכנסתי להרבה אחת מחרבת
ירושלים להתפלל בא אליהו זכור לטוב ושמר על
הפתח. אמר לי מה קול שמעת בהרבה זו. אמרתי
שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי שהחרבתי
את ביתי ושרפתי את היכלי והגלתי את בני לבין
אמות העולם. אמר לי בכל יום ויום אומרת כך
וכשישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות
ואומרים אמן יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמא הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי
המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה
את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל
פחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים
ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי שמר אמונים
אלא שאומרים אמינים:

וכן מנחה אנשטאמט קדושה ואנשטאמט מן מן אבק ולא תחללו. רמז רי"ח:

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה

אמרו עליו על סגדלפון שהוא גבוה יותר מחביריו
מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי מרובה וקושר
פתרים לקונו ומשביע את הכתר ועלה ויושב בראש
אדונו ובשעה שיוצא הכתר כל חילי מרום גרתיין
ומנדעזעין וחיית דוממות ומנהמות כארי באותה שעה
שגן ויפנים ברוש וברוש ברוש יי: צבאות קלא כל

רתי קדיש וברס

דע

הארץ כבודו: ובשעה שמגיע לכסא מתגלגלים גלגלי
הכסא ומתרעשן אדני שרפרף וכל רקיעין אחזתם
חלחלה ובשעה שהוא עובר על כסאו כל חילי מרום
וכתר הכבוד שלו פותחין פיהם ואומרים ברוך כבוד
י ממוקמו: בא וראה כמה גדולתו ושבתו של
הקדוש ברוך הוא שבשעה שמגיע הכתר לראשו
מחזיק עצמו לקבל הכתר מעבדיו וכל חיות ושרפים
וגלגלי המרכבה וכסא הכבוד וחילי מעלה ומטה
מתגדלין ומתגברין ומתנאין ונותנים רוד וחדר
מליכים בדם בפה אחד ואומרים יי ימלוך
גולם ועד:

זה מעריב אנשטאט ברכו ואנט מאן דיעזעס גלייך נאך והוא רחום
זה אומר אני במקום ברכו של ערבית

תיה אחת יש ברקיע בשהוא יום אות אמת
במצחה ויודעין המלאכים שהוא יום ולערב אמונה
במצחה ויודעין שהוא לילה ובכל פעם אומרת ברכו
את יי המברך וכל גדודי מעלה ענין ברוך יי המברך
לעולם ועד:

סדר נצח כפור קטן

מן לעש טלית אתה תסילין ארבעה סנחה פתח דר חזן פאלנדרה מומור נון
 קב תפלה לעני פירעמך ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעך
 אכלתי ושושתי אליך תבוא: אל-תסתר פניך ממני ביום צר
 לי הפה-אלי אונק ביום אקרא מדר ענני: פירדלו בעשן ימי
 ועצמותי כמוקד נחרו: הוזהר בעשב ויבש לבי פי שבתתי
 מאכל לחמי: מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת
 מדבר הייתי כבוס הרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על-
 ג: כל-היום חרפני אויבי מהוללי בי נשבעו: כראפר כדחך
 אכלתי ושקני בבכי מסבתי: מפני-ועמך וקצפה פי נשאתי
 ותשליכני: ימי בצל גמלי ואני בעשב איבש: ואתה יי דעולכי
 תישב וזכרה לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כיעת לחנני
 כירבא מועד: פירצו עבדיך את-אבניה ואת-עפרה וחנני
 ויוראו גוים את-שם יי וכל מלכי הארץ את-בדך: כירבנה
 ציון נראה בכבודו: פנה אל-תפסת הערער ולא-תבזה את-
 תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נכרא יהלל-יה: כיר-
 השקף ממרום קדשו יי משמים אל-ארץ הביט: לשמע אנקת
 אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יי ותהקתו
 בירושלים: בהקבץ עמים וחדיו וטמלכות לעבד את-יי: עגור
 בדרך כחי קצר ימי: אמר אלי אל-תעלני בחצי ימי ברו
 דורים שנותך: לפני הארץ יסדת ומעשה ידך שמים: הפך
 יאבדו ואתה תעמד וקדם כבוד יבלו בעבוש תחליפם ויחלפם
 ואתה-הוא ושנותך לא יתמו: בגיר-עבדיך ישבנו מרגע
 לפניך יצן:

חזק יום זה יהי משקל כל חטאתי. כפול במעושי
 פדמות ירח. היום לבד מספר זכויותי. ירבה ויצא
 ציץ ויהי פורח: ים ודאי זרזן לבי אצלי גלוי. חזק
 עינותי עם הוק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי. נ
 רע וביש ארנתי אל פשעי. הילך ביום ויום אד
 נחמי. מניח מקום ספר חטק גודם: ים נון קטן

שם על-ראש הדד : ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ידא בכל-הדד
גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-סוד הדד והדא : מפני ויפסול שני-לחם
אבנים טראשנים וישכם משה בבקר ועל אל-הדד סני כאשר אזה יתה אנו
ויהי בידו שני לחם אבנים : ויד יתה בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם
יהוה : ועבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום והנן ארך אפים ורב-
חסד ואמת : נוצר חסד לאלפים נשא עון ומסע חמא תקה לא יקה
פוקד עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלשים ועל-דבעים : ושהו
משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אם-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד-נא
אדני בקרבני כי עם-קשה-עורף הוא וסלחת לעתני ולחמאנני ועתלתני :
ואמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך מעשה נפלאות אשר לא-עבר
בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרב את-מעשה יהוה
כי-נורא הוא אשר אני עושה עמך :

קריאת ההפטרות לתענית צבוח

פס יד הפטרה ויפסול שני מכות אדמם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת :

ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשיח עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק :

שעה ניה דרשו יהודה בהמצאו קראתו בהיות
קרוב : יעוב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל-יהודה וירחמהו ואל-אלהינו כי-ירבה לסלוח : כי
א מחשבת מחשבתים ולא דרכים דרכי נאם
יהוה : כי-גבהו שמים מארץ בן גבה דרכי מדרכים
ומחשבותי ממחשבותיכם : כי כאשר יד הנשם והשלי
מן-השמים ושמה לא ישוב כי אם-הרוה את-הארץ
והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל : בן
יהוה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי רבים כי אם
עשה את-אשר תמציתי והצליח אשר עשיתי :

בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות
 יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימהאוי-קם: תחת
 הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפר יעלה הדם והיה
 ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה
 שמרו משפט ועשו צדקה כי-קרובה ישועתי לבוא
 וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת ובן-אדם
 יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-
 רע: ואל-יאמר בן-הנכר הנלוה ל-יהוה לאמר הבדל
 יבדילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עץ
 יבש: כי-כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את-
 שבתתי ובחרו באשר הפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי
 להם בביתי ובחמתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם
 עולם אתן-לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים על-
 יהוה לשרתו ולא-הבה את-שם יהוה להיות לו לעבדים
 כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאתים
 אל-הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם וזבחייהם
 לרצון על-מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל-
 העמים: נאם אלני יהוה מקבץ גדחי ישראל עוד
 אקבץ עליו לנקבציו:

נאך דער הפטרה ווערען שנים ממשיר דינע ברכות געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-
 העולמים צדיק בכל-הדורות האל הנאמן האומר
 ועושה. המדבר ומקיים שכל-דבריו אמת וצדק:
 נאמן אתה הוה יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר
 אחר מדבריך אחר לא-ישנוב ריקם כי אל מלך
 נאמן ונתן אדם ברוך אתה יי האל הנאמן בכל-
 דבריך:

רחם-על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושיע במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון
בבניה:

שמחנו יי אליהנו באליהו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על-כסאו
לא ישוב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי
בשם קדשך נשבעת לו שלא יבכה גרו לעולם ועד.
ברוך אתה יי מגן דוד:

דאנן העכס מאן דאס ספר תורה איין. דער חזן זאגט זאלב קרויט אנד מאן בעפעס שמונה
עשרה. דער יחיד זאגט עננו ביא שומע תפלה. דער חזן פאר ברכת רפאינו ויח או
איינעס אנדערן תענית. דאנן דער ווייטער:

לכו ונשובה אל יי כי הוא טרף וירפאנו יי
ויחבשנו יחיינו מיומים ביום השלישי יקיימנו ונתת
לפניו: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו
לפניך: כי על רחמך הרבים. אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה לאה.
כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

דס השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

אל מלך יושב על כסא רחמים: מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל
בשר ורוח. לא ברעתם תגמול. אל הורית לנו לוטר
שלש עשרה. ובר לנו היום ברית שלש עשרה.
כמו שהודעת לנו מקדם. כמו שכתוב נרד יי בענן
ניתצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ועבור יי על פני ויקרא:

יוי אל רחם ותצן ארך אפים ורב חסד וחסות:

לא שבנו מַטְעוֹתֵינוּ. וְהִידָּ גַעֲזוּ פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרֻפָּנוּ.
לוֹמַר לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ: אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ וְכִרְ

לְעֵינֵינוּ עִשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מִמֶּשֶׁךְ וּמִמֶּדֶט מִמֶּנּוּ. נָתַנוּ
עָלֵם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ.
פֹּרֶק אֵין מִידָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
רַחֲמָת מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲיִנוּ וְאַבְדָּנוּ:
וְעַדִּיין לֹא שִׁבְנוּ מִטְעוֹתֵנוּ וְהִידָּ גַעֲזוּ פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה
עֲרֻפָּנוּ. לוֹמַר לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ וְכִרְ. וְאַתָּה צְדִיק וְכִרְ:

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ.
וְדַרְךְ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ: גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ. תִּזְכֹּר
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְיֶיךָ: תִּפֶּן אֲדָנוּ בְּרַחֲמִים. כִּי
אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם.
כְּהוֹדֵעַת לָעֵנוּ מִקֶּדָּם: מִתְרוֹן אִפְךָ שׁוּב. כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ
כְּתוּב: וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלַוֵּן. כִּיּוֹם נִידָד יְיָ בַּעֲנָן:
תַּעֲבֹד עַד פֶּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם.
תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
יְיָ וְשֵׁם נִאֲמַר:

תַּעֲבֹד יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצָּר חֶסֶד לְאֱלֹסִים נִשָּׂא עֵין וּפֶשַׁע וְחַטָּאה וְנִקְדָּה:
וְסִלַּחַת לְעֵינֵינוּ וְלִחְטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבֵינוּ
כִּי חַטָּאנוּ. מִחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ
טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכִי לְרַחֵם:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

פעם אחת שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ני פעמים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

י פעמים יי הוא האלהים:

פעם אחת יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

עננו אלהי אברהם עננו: עננו פחד יצחק עננו: עננו

אביר יעקב עננו: עננו מנן דוד עננו: עננו אלהי המרקבה

עננו: עננו העונה בעת רצון עננו: עננו העונה בעת צרה

עננו: עננו העונה בעת רחמים עננו: עננו יום והנון עננו:

רחמנא ענינן: רחמנא פרוק. רחמנא דיתמלי רחמין עלן ועל

כל אנשי ביתנא ועל כל אחנא בית ישראל ומחשוקא לנהורא

אפקנן בדיל שטך רבא: קדיש שלם

וענין ערב רח אן מריטאן ארדי שבת מעללם. ופנאך מאן אם דאנערשטאן יום כפור קטן
מאכט, חידד הייז תחנון, דאנן מאנן קדיש נמוחט, מן פאלט יעקב יי ביים צרה וי. כ"י.

דיני וסדר ברכת הלבנה

וענין דיא לבנה דערנער מאן דא ברכה זאגט מיט וועלעכן בעדעקס חידד, זאגט מאן דענאך
דיא ברכה ווייטער. איין אבל אין דע שבעה דאך דיא לבנה ניצט מקדש יין. וענין
זכור דיא שבעה ביז צום בעדעקס מאן דעס מאכאנט ניצט אייז חידד, מיט די דיא אין דע
שבעה מקדש יין.

בעמאי מאן דיא לבנה מקדש אייז, זאגט מאן:

הללויה. הללו את ה' מן השמים הלוהו במרומים:
הללוהו כל מלאכיו הלוהו כל צבאיו הלוהו שמש וירח
הללוהו כל בוכבי אור. הלוהו שמי השמים והמים אשר מעל
השמים. יהללו את שם ה' כי הוא אלה וקדוש. בעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור:

דאנן בעדעקסעס מאן ערשט דיא לבנה ביים זכאנט דע ברכה ווער רישום וי מלך דיא
מיטע זאמסטן ווער זאגט שטענענדי דינע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר במעמך
היא שמיים וקדוש סיו קדוש וקדוש יי יי יי